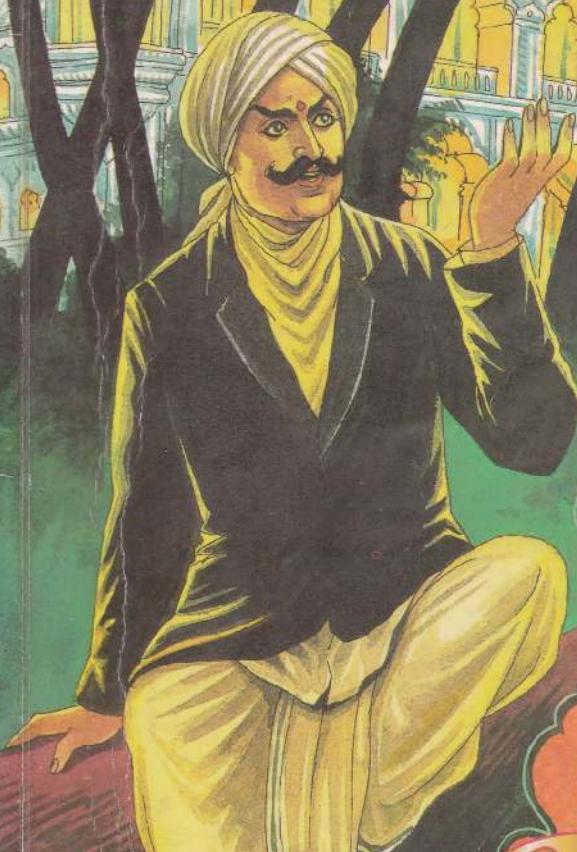

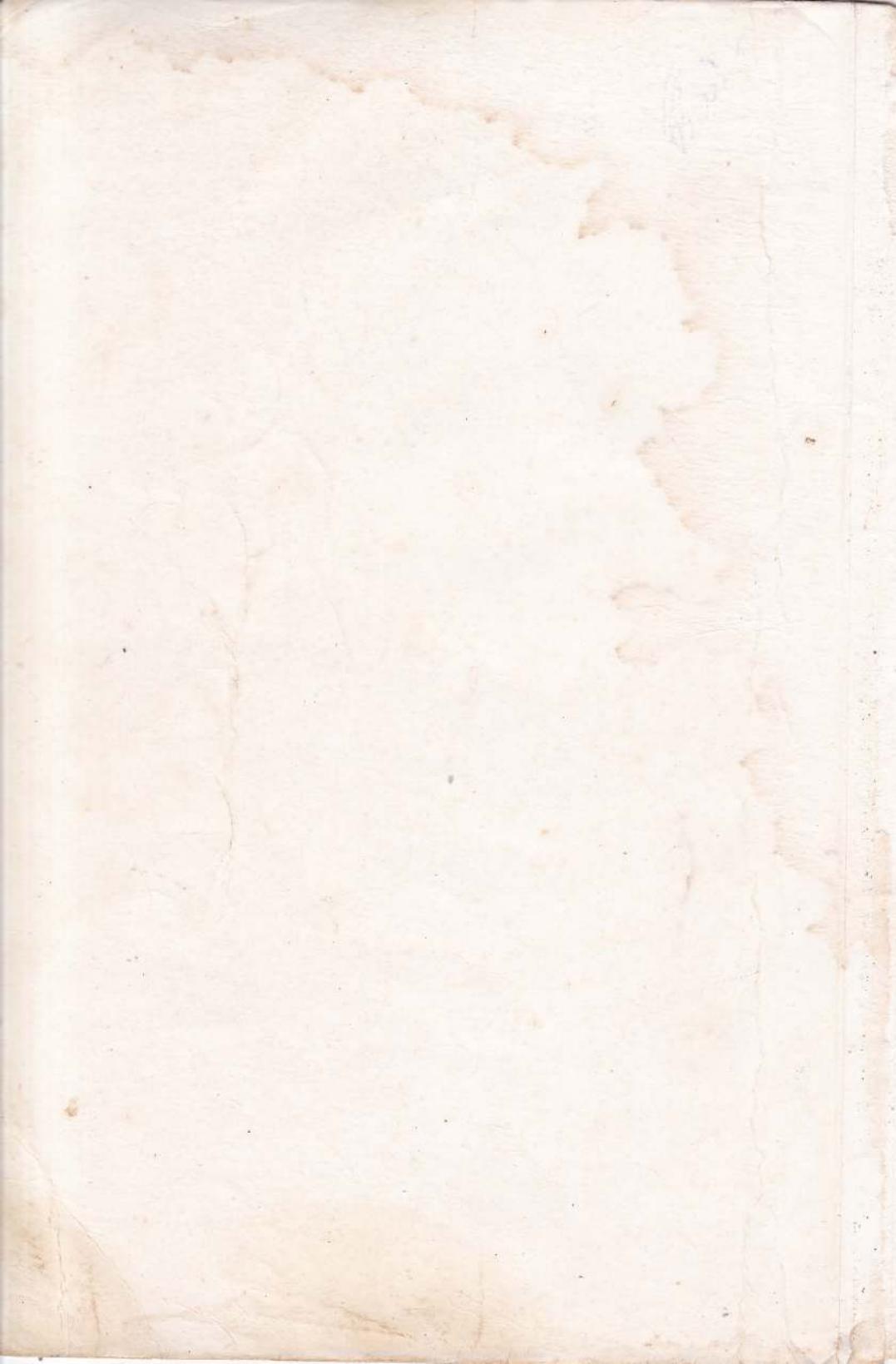
ஶாரத்யாரி கவிதைகள்

த. பொ. கு. (உ/த)

திருக்குறல்
- ஒழியல் -

S.S. கவுன்றக்

கு
ரு

திருக்குறள் - ஓழிபியல் பாரதியார் கவிதைகள்

க.பொ.த. உயர்தரம் [புதிய பாடத்திட்டம்]

திருக்குறள்
பாரதியார்

S. S. Sheth
2 June

பாடல்கள், பாடற்பிரிப்புகள், விளக்கவுரைகள், பொருள்,
குறிப்புகள், அரும்பத விளக்கங்கள், மாதிரி வினாக்கள்

S. Lee

தொகுப்பு

S. சிவநிர்த்தானந்தா MPhil

(S. S. ஆண்தன்)

வெள்ளுத் திருக்கல்வி
நாட்டுப்பேரின் பாத்திரம்

பதிப்பு	: ஆணி 2001
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியர்
தலைப்பு	: திருக்குறள் - ஓழிபியல் பாரதியார் கவிஞர்கள்
தொகுப்பு	: S. S. ஆனந்தன்
அட்டைப்படம்	: பத்மவாசன்
கணினி வடிவமைப்பு	: பவானி கிருஷ்ணமூர்த்தி
நால் வடிவமைப்பு	: ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி

முன்னுரை

விதந்துரைக்கப்பட்ட பாடப்பகுதிக்கான பாடநூல்கள் பல வெளிவந்துள்ள போதும் எனது நூல்களில் சிற்சில மாற்றங்களைச் செய்து அவற்றை புதுப் பொலிவுடனும் புதிய பல விளக்கங்களுடன் மாற்றியமைத்து இம்முறை இவ்வாறு வெளியிடுகின்றேன்.

பாடல் பகுதிக்கான விளக்கங்கள் மட்டுமல்லாது, மேலும் பல விளக்கங்களையும் விளாத் தொகுதிகளையும் இணைத்து அனைவரும் இலகுவில் கற்றுத் தெளிவுடையும் வண்ணம் இந்நால் அமைந்துள்ளது. எனது புனைக்கதைத் தொகுதியைப் போலவே இந்நாலையும் ‘திருக்குறள்’, ‘பாரதியார் கவிதைகள்’ என்னும் இரு பாடப்பகுதிகளையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு நூலாக வெளியிட டிருக்கின்றேன். அதற்கான காரணங்களையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். நூலை சிறப்பாகவும், தரமாகவும் படைக்க முற்படும் வேணள அதற்காக ஏற்படும் செலவு க்குமையாக அமைகின்றது. இதனை மனங்கொண்டே ‘பாரதியார் கவிதைகள்’, ‘திருக்குறள்’ ஆகிய இரு பாடநூலுக்கான பகுதிகளையும் ஒன்றாக இணைத்து, ஒரே நூலாக ஆக்கியளித்துள்ளேன். இதனால், ஓரளவாவது செலவுச் சுமையைக் குறைக்க வாய்ப்பு ஏற்படலாம்.

‘திருக்குறள்’ பகுதியைப் பொறுத்தவரை பதவரை, பொழிப்புரை என்பவை எனது முன்னைய பகுதிகளை விட இலகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை ஆசிரிய, மாண்வர்களிடையே நல்ல வரவேற்றபைப் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

‘பாரதியார் கவிதைகளை’ப் பொறுத்தவரை பாடற்பகுதிகளுக்கான விளக்கங்கள், குறிப்புகள் அடங்கலாக பரீட்சை விளாக்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கவிதை களுக்கான விளக்கங்கள் பல நூல்களிலிருந்தும் வாசித்து அறிந்து தெரிந்து கொண்டவைகளாகும். கற்றலின்றோதும் கற்பித்தலின் போதும் இந்த விளக்கங்கள் பாடத்தில் தெளிவினை ஏற்படுத்த உதவும்.

அறிஞர்களினதும், பெரியார்களினதும் ஊக்குவிப்புகளுக்கும், ஆலோசனை களுக்கும் இணங்கவே எனது நூல்களில் மாற்றங்களைச் செய்து வருகின்றேன். இனிவரும் காலங்களிலும் அப் பெருந்தகையினர் என் பாட நூலாக்க முயற்சிக்கு துணை நிற்க அவாவுகின்றேன்.

வழமைபோல் இந்நூலாக்க முயற்சிக்கு ஆதரவும், ஆலோசனைகளும் வழங்கியோர் பலர். - நூல் வெளியிட்டிலும் விநியோகத்திலும் இலங்கையிலும்,

சர்வதேச அளவிலும் முத்திரை பதித்த பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையும், அதன் உரிமையாளர் திரு. டி.ஆரீதரசிங் அவர்களும் என் நன்றிக்கு உரியவர்கள்.

இந்நாலிற்கு அட்டைப்பட ஒவியத்தை தீட்டித் தந்தவர் ஒவியப் பரப்பில் தனக்கென தனியிடத்தைப் பெற்றவரும், சர்வதேசப் புகழ் பெற்றவருமாகிய தூரிகைச் சித்தர் திரு. பத்மவாசன் அவர்கள். தமது இறுக்கமான வேலைப்படமுனின் மத்தியிலும் எனது நூல்களிற்கு உயிரோவியங்களை வரைந்து தந்துள்ளார் அவருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி.

என் எண்ணத்தைக் கொடுத்தால் நல்லரும் வண்ணமாக்கும் வல்லமை கைவரப் பெற்றவர்கள் என் அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் உரிய தண்ணைம் தங்கிய உள்ளாம் கொண்ட திரு. திருமதி. ச. கிருஷ்ணஸ்ரூபத்தி அவர்கள். அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி.

எழுத்துருவாக்கங்கள் சிலவற்றைத் தேடியும், ஆக்கியும் தந்துதலிய எனது அன்புக்குரிய மாணவன் திரு. எம். ஜே. செந்தூர்நாதன் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி.

என்றென்றும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து எனது நூல்களைப் பெற்றுப் பயன் பெறும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கும், மாணவச் செல்வங்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

S.S. ஆண்துள்

பொருளடக்கம்

திருக்குறள் - ஒழிபியல்

1.	திருக்குறள் பற்றியதொரு கண்ணோட்டம்	7
2.	திருவள்ளுவர்	10
3.	திருக்குறள் - அதிகாரவைப்புமுறை	13
4.	திருக்குறள் பற்றிய புகழ்ப்பாக்கள்	15
5.	குடிமை	17
6.	மானம்	27
7.	பெருமை	36
8.	சான்றாண்மை	45
9.	பண்புடைமை	60
10.	நன்றியில் செல்வம்	63
11.	நானுடைமை	73
12.	குடிசையல்வகை	82
13.	உழவு	91
14.	நல்குரவு	101

பாரதியார் கவிதைகள்

1.	பாரதியார்	111
2.	விநாயகர் நான்மணிமாலை	120
3.	வெண்ணிலாவே	138
4.	எந்தையும் தாயும்	144
5.	புதுமைப்பெண்	148
6.	தொழில்	155
7.	மகாத்மா காந்தி பஞ்சகம்	158
8.	உயிர்பெற்ற தமிழர் பாட்டு	162
9.	காணிநிலம்	169
10.	அக்கினிக் குஞ்சு	171
11.	வசனகவிதை - காற்று	176
12.	பயிற்சி வினாக்கள்	181

卷之三

卷之三

卷之三

卷之三

卷之三

卷之三

திருக்குறள் பற்றியதொரு கண்ணேணாட்டம்

திருக்குறளின் பெருமை கூறவந்த புலவர் கபிலர்,

“தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்.....”

என்று வியந்து போற்றுகின்றார்.

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உருவாகியிருந்த தமிழ் நிலத்துச் சமுதாயச் சூழலின் நடுவிலே எழுத்தாணி பிடித்து ஏடெழுதிய திருவள்ளுவர் அறம் இதுவென அறுதியிட்டுக் கூறினார். திருக்குறளானது ஒவ்வொருவருடைய வாழ்வுக்கும் வழிகாட்டும் ஏற்றதொரு பொதுமறை மட்டு மல்ல நடைமறை வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதொரு செயல் நூல் எனவும் கூறலாம். வள்ளுவர் படைத்த குறளானது ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்திற்கோ அல்லது இனத்திற்கோ அல்லது மொழியினருக்கோ என்றில்லாமல் அனைவருக்குமே பொதுவானதொன்றாகக் காணப்படுவதால்தான் அது ‘பொதுமறை’ எனப் பட்டது.

அறம் என்பதை விளக்கிக் கூறிய வள்ளுவர், இல்லாழக்கையில் நாம் பெறும் இனிய யண் என்ன என்பதையும், அது எப்படியிருந்தால் தூறவறும் சிறப்புடையது என்பவைகளையும் சிறப்பாக எடுத்துரைத்துள்ளார். வாழ்க்கையில் கொள்ளுவன - தள்ளுவன எவை எனப் பகுத்துக் காட்டியுள்ளார். முடியாட்சிக் காலத்தில் வகுத்தும், பகுத்தும், தொகுத்தும் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் குடியாட்சிக்கும் பொருந்தும்வண்ணம் அரசியற் கோட்பாடுகளை சிறப்பாக எடுத்து விளக்கியுள்ளார். அதன்பின்னாக உயிர்களின் இயற்கை உணர்வாகிய காம உணர்வு, ஆழாவது அறிவைப் பெற்றுள்ள மனித இனத்தையும் ஆட்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் கொண்டது. எனினும், அதற்கு அன்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கண, இலக்கிய கவசம் அணிவித்து எப்பாலினும் சிறந்த முப்பாலினைப் பொழிந்து, அதில் தேன் தமிழும் கலந்து அமிழ்தமான திருக்குறளை வள்ளுவர் எமக்குத் தந்துள்ளார்.

திருக்குறள் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று உறுதிப் பொருட் களையும் விரிவாக, 133 அதிகாரங்களாக அமைந்த 1 330 குறட்பாக்களால் சொல்கிறது. அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றையும் பற்றிய கருத்துக் களையும் தொகுத்து அடைவுபடுத்தி மூன்று பகுதியாக இந்நூல் அமையப்

பெற்றுள்ளது. அம்முன்று விடயங்களைப் பற்றியும் தனித்தனியே அறத்துப் பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளன. வீட்டைப்பற்றி தனியே சொல்லாவிட்டாலும், அதற்குரிய நெறி அறத்துப் பாலில் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

மூன்று பால்களையுமடைய திருக்குறளிற்கு திருவள்ளுவர் இட்ட பெயர் முப்பால். குறட்பாவால் அமைந்த தனிநூல் பழங்காலத்தில் இல்லையாத ஸால் இதனைக் ‘குறள்’ என்றும், பின்னர் ‘திருக்குறள்’ என்றும் வழங்கினர். தற்போது ‘திருக்குறள்’ என்ற பெயரே எங்கும் வழங்கி வருகின்றது. தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த பொருட்களிற்குத் ‘திரு’ என்னும் அடை கொடுத்துச் சொல்வது மரபு. அந்த வகையில் இது ‘திருக்குறள்’ என்று பெயர் பெற்றது. அத்துடன் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் இயற்றியதாதலினால் இந்நால் தெய்வத்தன்மையுடையதாயிற்று.

திருவள்ளுவர் சாதி, சமய பேதங்களை அறுத்து மக்களை ஐக்கியப் படுத்தி நல்லாழ்வு வாழச் செய்வதற்காகவே ‘திருக்குறள்’ என்னும் சீரிய நூலைச் செய்துள்ளார். ஏனெனில், திருக்குறள் சமரச சன்மார்க்கத்தைப் போதிக்கும் நூலாகும்.

திருக்குறள் ஒரு பொழுதுபோக்கு இலக்கியமன்று; மனித சமுதாயத்தின் பொதுச்சட்டம்; மனித சமுதாயத்தின் அரசியலமைப்புச் சட்டம். மக்கள் சமுதாயம் எப்படியெல்லாம் வாழவேண்டுமென்று நினைத்தாரோ அப்படி யெல்லாம் நாம் வாழ்வதற்கு திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் விதிமுறைகளை வகுத்துத் தந்துள்ளார்.

திருக்குறள் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைப் போதிக்கின்றது. அது போதிக்கும் வாழ்க்கைத் தத்துவம் மக்களிற்கு ஆண்மையையும் நெரியத்தையும் ஊட்டக் கூடியது. காலதேச வரையறைக்குட்பட்ட உலகத்தின் குறைகளை நீக்கி மனிதன் முழுநிறைவு எய்தவேண்டும் எனபதே திருக்குறள் மக்களிற்கு அறிவுறுத்தும் பொருள்.

கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான திருக்குறள் ஓவ்வொரு அதிகாரத்தி லும் பத்துப் பத்துக் குறள்களாக அமையப் பெற்று இயற்றப்பட்டுள்ளது. ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துப் பாடல்களில் பாடுவது இலக்கிய மரபு.

திருக்குறளில் ஒரு பொருளை வற்புறுத்த பத்துக் குறள்கள் கையாளப் பட்டுள்ளன. இந்த வரையறையை வைத்துக் கொண்டதனால் சில அதிகாரங்களில் உள்ள குறள்கள் மிகச் செறிவாகவும் சிலவற்றில் உள்ள குறள்கள் நெகிழிச்சியாகவும் இருக்கின்றன.

ஒரு கருத்தை உடன்பாட்டு முகத்தாலும், எதிர்மறை முகத்தாலும் வற்புறுத்தும் இயல்புடைய வள்ளுவர் ஒரு அதிகாரத்தில் அவ்விருவகை அமைதியையுடைய குறள்களையும் பாடியுள்ளார். பொருள் விரிவுடையத னால் அவற்றை வெவ்வேறு அதிகாரமாக வைத்துள்ளார். கல்வி, கல்லாமை போன்றவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

குறள் யாப்பினால் அமைந்தது திருக்குறள். பாக்களில் முதலில் நிற்பது வெண்பா. வெண்பா வகையில் முன்னே நிற்பது குறள் வெண்பா. சுருங்கிய வடிவத்தில் அமைந்தது குறள் வெண்பா. முதலடி நான்கு சீரும், இரண்டாம் அடி மூன்று சீரும் அமைந்தமையினால் இப்பாவை ஒரடி முக்கால் என்றும் சொல்லுவார். வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் கூறும் திருக்குறளை சுருங்கிய உருவமுடைய குற்பாவினால் அமைத்துத் தந்திருப்பது சிறப்புடையதாய் உள்ளது.

திருக்குறளில் பல நூண் பொருள்களும், பரும் பொருள்களும், காட்சிப் பொருள்களும், கருத்துப் பொருள்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. கடவுள், தேவர், பேய், மக்கள், விலங்கு, மரம், நலம், தீங்குகள் ஆகியவை பற்றியும் சொல்லப் பட்டுள்ளன.

திருக்குறள் செய்யுள் உருவில் அமைந்த நூல். பொருளிற்கே சிறப்புத் தருவது. எனினும், இது கவிதைச் சிறப்புக் கொண்டதாகவும் திகழ்கின்றது. தாம் சொல்லும் கருத்தைப் பல்வேறு பாங்கில் சொல்லி எடுத்தானும் சொற் களில் இனிமை தவழச் செய்வனவாக குற்பாக்கள் அமைந்துள்ளன. கவிதைச் சுவையை உண்டாக்க எவ்வாறான உத்திகள் கையாளப்படுமோ, அவ்வாறான உத்திகள் எல்லாம் திருக்குறளிலும் கையாளப்பட்டுள்ளன.

தான் உணர்த்த விரும்பும் கருத்துக்களை உவமை வாயிலாகவும், வேறு பிற அணிகளின் உதவியினாலும் கற்பவர் உள்ளத்தைக் கவரும் வகையிலும் புலவன் அழகுபடுத்திக் கூறுவது இயற்கை. கருத்துக்களிற்கு கலை மெருகு கொடுக்கும் இவ்விலக்கியத்திற்கணை திருக்குறளிலும் காணலாம். உவமையில் பல்வேறு இயல்புகளும் நுட்பமாக குற்பாக்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் என்ற சொல்லில் “ழூ”கரமாகிய தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்து ஒன்று அமைந்திருப்பது போல குறள் என்பதிலும் “நூ”கரமாகிய சிறப்பெழுத்து அமைந்திருக்கின்றது.

- திருக்குறளின் சிறப்புக்களில் சிலவற்றை நோக்குவோம்.
1. குறளால் ஆன பழைய நூல்.
  2. முதற்குறளான “அகரமுதல.....” தமிழின் முதல் எழுத்தாகிய அகரத்தில் தொடங்குகிறது. கடைசிக் குறளாகிய “ஊடுதல் காமத்திற்கு.....பெறின்” இதில் தமிழின் இறுதி எழுத்தாகிய “ஷ்” என்பது முடிவு எழுத்தாக அமைந்துள்ளது.
  3. எல்லாச் சமயத்தவரும் போற்றும் பெருமையுடையது.
  4. நீதி நூலாக இருப்பதோடு கவிச்சுவையும் கொண்டு விளங்குகின்றது.
  5. பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

திருவள்ளுவர்

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு-”

- பாரதி.

உலகில் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களில் திருக்குறளை ஒன்றாகும். காலத்தையம் வென்று கருத்துக்களை வழங்கி வருவது திருக்குறள். பாலர்முதல் விருத்தர்வரை குற்பாக்களை அறியாதவர் யாருமே யில்ல. ஆனால், குற்பாக்களை அறிந்தாலிற்கு வள்ளுவரைப் பற்றி அறிந் தவை மிகக்குறைவு என்றுதான் கூறவேண்டும். வள்ளுவருடைய வரலாற்றை ஆராய்ப்புகுந்தால் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் மலைபோலக் குவியும். ஆதலால், ஆய்வு வழியிலல்லாமல் வள்ளுவர் வரலாறு பற்றி நூல்கள் வழியாக தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட கருத்துக்களும் செவிவழி கூறப்பட்ட கருத்துக்களும் இங்கு தரப்படுகின்றது.

திருவள்ளுவருடைய வரலாற்றுக்குரிய குறிப்புக்கள் சில ‘திருவள்ளுவமாலை’, ‘ஞானாமிர்தம்’, ‘கபிலர் அகவல்’, ‘புலவர் புராணம்’ போன்றவற்றில் உள்ளன. ‘திருவள்ளுவமாலை’யில் திருவள்ளுவரை நான்முகன் அவதாரம் என்றும், கலைமகள் அவர் நாவிலிருந்து திருக்குறளைச் சொன்னாள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. சமண மதத்தவரிடையேயும் வள்ளுவர் பற்றிய கதை ஒன்று கூறப்படுகின்றது.

இவை எல்லாவற்றையும் தூணிந்து கூறமுடியவில்லை. வள்ளுவருடைய காலம், மதம், வழிபட்ட கடவுள், அவருடைய இலட்சியம் முதலானவற்றை அவருடைய நூலை வைத்துக்கொண்டே அறியவேண்டியுள்ளது. ஆனாலும், வள்ளுவருடைய வாழ்க்கையை முழுமையாக அறியமுடியவில்லை. இருப்பினும், திருவள்ளுவரின் வாழ்க்கை பற்றிய செவிவழிச் செய்திகள் சில கீழே தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருவள்ளுவர் ஆதி என்னும் புலைமடந்தைக்கும் பகவன் என்னும் அந்தணருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரோடு ஓளைவு, கபிலர், வள்ளி, அதியமான், உப்பை, உறுவை என்பவர்களும் பிறந்தார்கள் என்று சொல்லப் படுகின்றது. ஆதியும் பகவனும் திருவள்ளுவரைப் பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையர் என்பதை அவர் தனது முதற்குறளிலேயே சொல்லியுள்ளார் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

திருவள்ளுவர் வள்ளுவர் குலத்தில் தோன்றியவர். அரசியல் செய்திகளையானையின்மீது அமர்ந்து முரசறைந்து தெரிவிக்கும் தொழிலையுடையவர்கள் வள்ளுவர் குலத்தவர். அவர்கள் அரசனுக்குரிய பல கருமங்களைச் செய்பவர்கள். திருக்குறள் ஆசிரியர் வள்ளுவர் குலத்தை சேர்ந்தவராதலால் அவரிற்குத் திருவள்ளுவர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது.

திருவள்ளுவர் மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்தார் என்றும், மதுரையில் வாழ்ந்தார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவர் மதுரையில் வாழ்ந்ததற்கான தகவல் களே அதிகம் உண்டு. “பாண்டி மண்டல சதகம்” அவரைப் பாண்டி நாட்டினர் என்று சொல்கின்றது. திருவள்ளுவர் பாண்டி நாட்டில் பெரு வழக்காக உள்ள ‘உருணி’, ‘கேணி’ என்னும் சொற்களைக் கையாண்டிருப்பதாலும் இக்கருத்து ஏற்கக்கூடியதாக உள்ளது எனச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

திருவள்ளுவர் வாசகி என்ற பெண்மணியை மணந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தினார். வாசகியின் தந்தை மார்க்கக்காய முதலியார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. வாசகி அம்மை கற்பில் சிறந்த இல்லறத் தலைவியாக விளங்கினார். திருவள்ளுவரிற்கு குழந்தைகள் பிறந்ததைப் பற்றிய செய்திகள் இல்லை. எனினும், புதல்வரைப் பெறுதல் என்னும் அதிகாரத்திலிருந்து அவருக்குக் குழந்தைகள் மீதுள்ள பேரன்பு இனிது புலனாகும். குழந்தைகளைச் சிறந்த செல்வமாக மதிப்பது இப்பேரறிஞரின் உள்ளம்.

திருவள்ளுவர் மக்களோடு வாழ்ந்தவர். குடிகளின் அல்லலையும் அதற்காற்றாது அவர்கள் அழுத கண்ணீரையும் கண்டவர். ஆட்சியாளினதும் அதிகார வர்க்கத்தினரதும் கடுமொழி மக்கள்மேற் பாய்வதை அறிந்தவர். ஏழைமக்கள் அதிகார வர்க்கத்தின் சீற்றத்திற்கு இரையாவதை உணர்ந்தவர். குடிகள் நல்வாழ்க்கை நடத்த அரசாட்சி அரணாக அமையவேண்டும் என்ற அடிப்படை உண்மையறிந்தவர். அவர் குடிகள் பக்கம் நின்று ஆட்சியாளரையும் அதிகார வர்க்கத்தினரையும் எதிர்த்தார். சமுதாய உறவுகளை ஆராய்ந்தார். மக்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை அடிமை உள்ளத்தாற் சிற்றிக்கவில்லை. அறிவுள்ளத்தால் ஆராய்ந்தார். அவ்வரிய ஆராய்ச்சியின் பயனாய் உருவானதே திருக்குறள்.

திருவள்ளுவர் மதிநுட்பம் உடையவர். நூல்களை நன்றாகக் கற்றுப் பல பெரியோர்களிடம் பலவற்றைக் கேட்டுச் செலிச் செல்வத்தையும் சிறக்கப் பெற்றவர். அக்காலத்தில் வழங்கிய அறநூல், பொருள் நூல் முதலியவற்றை நன்கு ஆராய்ந்தவர்.

இயற்கையாக அமைவது மதிநுட்பம். முயற்சியினால் அமைவது நூல் அறிவு. மேலும் முயன்று பெறுவது கேள்வி. இவற்றையுடைய திருவள்ளுவர் நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கும் நுட்பமாகிய கூர்மையையும் விரிந்த மன இயல் போடு பல நூல்களையும் கற்றதனால் அமைந்த விரிவையும் உடையவர்.

திருக்குறளுக்கு தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிதி, பரிமேலழகர், திருமலையர், மல்லர், கலியபெருமாள், காளிங்கர் போன்றோர் முன்னெனய காலங்களில் உரையெழுதி இருப்பினும் பின்னெனய காலங்களிலும் பலர் உரை எழுதி உள்ளனர். பலருடைய உரை முழுமையாகக் கிடைக்காத போதிலும் பரிமேலழகர் உரையே இன்றும் சிறந்ததாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

பல சமயக் கருத்துக்கள் இந்த நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. பல சமயத்த வர்கள் இது தமக்குரிய நூல் என்று கூறி வருகின்றனர். யாவரும் ஒருமித்து புகழும் மாண்பை இந்நூலில்தான் காண்கின்றோம்.

ஜழிபியல்- அதிகார வைப்பு முறை

1. 'குடிமை' என்பது உயர்ந்தகுடியின்கண் பிறந்தோருடைய தன்மையாகும். குடியின் பெருமையைக் கூறுவது நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றிய மையாததாகவிளன் இதன் சிறப்பினைக் கருதி முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் குடிப்பிறந்தாரது இயல்பும், அவர்கள் வறுமையற்ற வழியும், அவ்வியல்பின் வேறுபட்டாரென்றும், வேறுபட்டால் ஏற்படும் இழுக்குப் பற்றியும், குடிமைக்கு வேண்டுவன பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.
2. உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர்களுக்கான பண்புகள் கூறத் தொடர்ச்சியவர் முதலில், நற்குடிப் பிறந்தோருக்கான குணங்களில் 'மானம்' என்பதனை முன்வைத்தார். 'எஞ்சான்றும் தன்னிலையில் தாழாமை', 'தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமை' என்றும் மானமுடையவர்களின் உயர்வு பற்றிக் கூறினார்.
3. எஞ்சான்றும் தன்னிலையில் தாழ்வுடையாதவர்களுக்கே 'பெருமை' உரியதாகும். ஆதனால், மானத்தின் பின் பெருமையை வைத்துப் பெருமை உடையாரின் சிறப்புகள் பற்றியும் பெருமை இல்லாதவருடைய இழுவு பற்றியும் கூறினார்.
4. மானத்தையும் பெருமையையும் தனியாகக் கூறிய வள்ளுவர், இவற்றுள் அடங்காத நற்பண்புகளை பெருமையின் பின் வைத்தார். நற்குடிப் பிறந்த வர்கள் நற்குணங்கள் தம்மைவிட்டு நீங்காவண்ணம் தம்மைத்தாமே ஆள்வதனால் 'சான்றாண்மை' எனப்பட்டது.
5. இவ்வாறான உயர்குடியில் பிறந்து பெருமை, சான்றாண்மை ஆகிய உயர்ந்த பண்புகளில் நின்றவர்கள் எல்லாரதும் இயல்புகளை அறிந்து ஒத்து நடத்தலே பண்புடைமையாதலால் சான்றாண்மையின் பின் 'பண்புடைமை'யினை வைத்தார். பண்பெண்ப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகல்.
6. பண்புடைமை என்ற அதிகாரத்தில் பண்பில்லாதவனிடம் உள்ள செல்வம் பற்றி இறுதிக் குறளில் கூறிய வள்ளுவர் அச்செல்வத்தைக் கருத்திற் கொண்டு பொருளைத் தேடியவன் பிறருக்கும் தனக்கும் பயன்பாடால் வைத்துள்ள செல்வம் பற்றி 'நன்றியில் செல்வத்'தில் கூறுகின்றார்.

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்

கலந்தீமையால் திரிந் தற்று

என்னும் குறள் அதிகார இணைப்பிற்குப் பொருத்தமானதொன்றாகும்.

7. சால்பு, பன்பு, மானம், பெருமை, கொடை முதலிய குணங்களினாலே பெரியோரானவர் தமக்குப் பொருந்தாத செயல்களைச் செய்வதற்கு நாணுவர். இதனால், அடுத்தாக 'நாணுடைமை'யை வைத்தார்.
  8. தமக்கு தாழ்வு வருங்காலத்தில் நாணுபவர்களுக்கு தாழும் தமது குடியும் உயரச் செய்யும் திறமும் முயற்சியும் உண்டாவது இயல்பு. ஆதலால், நாணுடைமையின் பின் 'குடிசெயல்வகை' என்னும் அதிகாரம் வைக்கப் பட்டது.
  9. தங்கள் குடி தாழும்பொழுது அதனை உயரச் செய்வதற்கு ஒரு வழியாக 'உழவு' என்னும் அதிகாரம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, இது எல்லா வருணத்தவர்களாலும் இலகுவாக செய்யக்கூடியதாலும், குடி உயர்தற்கு ஏது என்ற காரணத்தாலும் அதன் உயர்வு பற்றியும் தொழில் செய்யும் முறை பற்றியும் அதைக்கூடச் செய்யாதவர்களின் இழிவு பற்றி யும், உழவினால் செல்வம் ஏற்படுமென்றும், நிலம் அதற்கு உதவும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.
  10. குடிமையின்கண் உள்ளவர்கள் தமக்கும், குடிக்கும் தாழ்வு வந்தவிடத்து உழவுத்தொழிலைச் செய்தாவது உயரமுடியாவிட்டால் அதனால் ஏற்படும் வறுமை பற்றியும் அதன் கொடுமை பற்றியும் 'நல்குரவு' என்னும் இறுதி அதிகாரத்தில் வைத்தார்.
- இவ்வாறு ஓழிபியல் என்னும் அதிகாரத்தில் அதிகாரங்கள் ஓவ்வொன்றையும் ஒரு தொடர்பான முறையிலே அமைத்துள்ளார் வள்ளுவர்.

திருக்குறள் பற்றி யழங்கப்படும் புலவர்களின் புகழ்ப்பாக்கள்

முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்
உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத்
தெள்ளுத வள்ளே செயற்பால் வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெளப்பகர்வார்
எப்பா வலரினு மில்.

மாங்குடி மருதனார்
ஒதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் - தீதற்றோர்
உள்ளுதொ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு

மதுரைத் தமிழ்நாகனார்
எல்லாப் பொருஞு மிதன்பா லுளவிதன்பால்
இல்லாத வெப்பொருஞு மில்லையாற் - சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ஞவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை

மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர் கிழார்
புலவர் திருவள் ஞவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - நிலவு
பிறங்கொளிமா வைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா வைக்கும் பெயர்

கபிலர்
தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான் - மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

யரணர்
மாலுங் குறளாய் வளர்ந் திரண்டு மாண்டியான்
ஞால முழுதும் நயந்தளந்தான் - வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து

மாழுலனார்

அறம்பொரு ஸின்பம்வீ டென்றுஅந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை - மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை அவன் வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

கல்லாடர்

ஒன்றே பொருளெனானின் வேறென்ப வேறெனின்
அன்றென்ப ஆறு சமயத்தார் - நன்றென
எப்பா வல்வரும் இயைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

சீத்தலைச் சாத்தனார்

மும்மலையும் முந்நாடும் முந்நதியும் முப்பதியும்
மும்முரசும் முத்தமிழும் முக்கொடியும் - மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்

வெள்ளிவீதியார்

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ஞவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளெனான்றே - செய்யா
அதற்குரிய ரந்தணரே ஆராயி னேனை
இதற்குரிய ரல்லாதா ரில்

குடமை

பொருட்பாலில் அரசியல், அங்கவியல் ஆகிய இரு பிரிவுகளிலும் கூறாத விடயங்கள் ‘ஒழிபியல்’ என்ற பிரிவினுள் அமைகின்றன. அந்தணர், வணிகர், வைசியர், சூத்திரர் என்ற நால்வகை வருணத்தவருக்கும் பொதுவான அறங்கள் இவ்வியலிலே கூறப்பட்டுள்ளன. மக்கள் எல்லோருக்கும் பொது வான் அறங்கள் என இதனைக் கொள்ளலாம் எனப் பரிமேலழகர் கூறுகின்றார்.

1. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை இயல்பாகச் செப்பமும் நானு மொருங்கு

பதமிரிப்பு

இல் பிறந்தார் கண் அல்லது இல்லை இயல்பாகச் செப்பமும் நானும் ஓருங்கு

பதவுரை

செப்பமும் நானும் ஓருங்கு - சொல் செயல் சிந்தனையும், பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சகம் தன்மையும், இல் பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை - நற்குடிப் பிறந்தாரிடத்து அல்லாது மற்றாரிடத்து இயல்பாக அமையா.

பொழிய்புரை

எண்ணம், சொல், செயல் என்ற மூன்றும் மாறுபடாதனவாய் அமைந்த நேர்மையும் நாணமும் உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கே அமைவன்; மற்றவர்களுக்கு அமையா.

விளக்கவுரை

இல் என்ற சொல்லும் குடி என்ற சொல்லும் உயர்ந்தவற்றையே குறிப்பன. செம்மை என்பது எண்ணம், சொல், செயல் என்ற மூன்றிலும் மாறுபடாது தூய்மையைப் பேணுதல். நான் என்ற சொல் பழிக்கும் பாவச் செய்கைகளுக்கும் நானின் அவற்றைத் தவிர்க்கும் பண்பு உயர்ந்த குடியிர் பிறந்தவர்களுக்கு செம்மையும் நேர்மையும் இயல்பாக அமையும். அவ்வாறு பிறவாதவர்களுக்கு அமையமாட்டா.

2. ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானுமிம் மூன்று
இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்

பத்பிரிப்பு

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானும் இம் மூன்றும்
 இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்

பதவுரை

குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள், ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நானும் இம் மூன்றும் இழுக்கார் - தமக்குரிய நல்லெலாழுக்கம், மெய்மை, பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சம் தன்மை ஆகியவற்றிலிருந்தும் தாமாகவே விலகி நடக்க மாட்டார்கள்.

பொழிப்புரை

உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள், ஒழுக்கத்திலும், உண்மையிலும், நானத் திலும் தாமாகவே வழுவ மாட்டார்கள்.

விளக்கவுரை

ஒழுக்கம் முதலாக நான் ஈராக உள்ள சொற்களில் வந்த உம்மையிடைச் சொல் என்னுப் பொருளிலும், இம்முன்று என்ற சொல்லில் வந்த உம்மை யிடைச் சொல் முற்றுப் பொருளிலும் கையாளப்பட்டன.

3. நகையீகை யின்சொ விகழாமை நான்கும்
 வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு

பத்பிரிப்பு

நகை ஈகை இள்சொல் இகழாமை நான்கும்
 வகை என்ப வாய்மைக் குடிக்கு

பதவுரை

வாய்மைக் குடிக்கு - எக்காலத்திலும் மாறுபட்டு நடக்காத உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கு, நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப - வறியாரிடத்து முகமலர்ச்சியும், பிறருக்குக் கொடுத்தலும், இனிமையான சொற் களைப் பேசுதலும் பிறரை இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்பர்.

பொழிப்புரை

வறியவர்களாய்த் தம்மை நாடி வரும் ஏழைகளுக்கு முகமலர்ச்சி காட்டல், தம்மிடம் உள்ளவற்றை மறைக்காது கொடுத்தல், இன்சொற்களைக் கூறுதல், அவர்களை இழித்துக் கூறாமை ஆகிய நான்கு பண்புகளும் உண்மையான உயர்ந்த குடிமக்களிடம் காணப்படும் நான்கு கூறுகள் என்று அறிந்தார் உரைப்பர்.

விளக்கவுரை

உள்ளத்தைத் திரித்துக் கூறுவது உயர்ந்தோர்க்கு என்றும் இல்லை. எனவே, வாய்மை அவர்களின் சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று என்றார். ஏழைகளை இறித்துக் கூறுவது பொதுவாக எல்லாரிடமும் காணும் இயல்பு. 'இல்லாரை எல்லாரும் என்னுவர்'; என்னுவர் - பரிசுசிப்பர், இழிப்பர். அந்த இயல்பு உயர் துடிப்பிற்பாளரிடம் காணப்படாது என்பது இப்பாடலில் வலியுறுத்தப் பட்டது. அனிச்சம்பு முகந்தாற் குழைந்துவிடும் இயல்பினது. வரியவராய் வருபவரோ முகந்திரிந்து பார்த்தாலே வாடிவிடும் இயல்பினால் அனிச்சம் புவிலும் மென்மையானவர். ஆகவே, உயர்துடிப்பிற்ந்தார், வரியவரிடத்தே முகமலர்ச்சியோடு காட்சி தருவர் என்பதும் இப்பாடலில் வலியுறுத்தப்பட்டது. இவை மூன்றும் ஒரு சேர அமைவதாகிய ஈகையின் சிறப்பு ஞாக்கி அதனை முதலில் வைத்தார்.

1-3 பாடல்கள் குடிப்பிற்ந்தாரின் இயல்புகளைக் கூறுகின்றன.

4. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிற்ந்தார் குன்றுவ செய்த விலர்

பதப்பிரிப்பு

அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிற்ந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இவர்

பதவரை

அடுக்கிய கோடி பெறினும் - அடுக்கடுக்கான பல கோடி பெறுமதியான பொருளைப் பெற்றாராயினும், குடிப்பிற்ந்தார் குன்றுவ செய்தல் இவர் - உயர்ந்த குடியிலே பிற்ந்தவர் தம் ஒழுக்கம் குன்றும் செயல்களைச் செய்யார்.

பொழிப்புவரை

உயர்ந்த குடியிலே தோன்றியவர்கள், பல கோடி பெறுமதியான பொருளைப் பெறக்கூடிய நிலையிலும், அதனைப் பெறுவதற்காகத் தங்களின் பண்பைக் குறைக்கும் செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

விளக்கவுரை

உன்றுவ - குன்றச் செய்வனவாகிய தொழில்களை என விரிந்த பொருள் தரும் விளையாலனையும் பெயர். செல்வத்தில் மயங்கித் தும் பண்மினை இழவாமை யாகிய பெருந்தகைமை உயர் குடியினர்க்கே உரியது என்பதை இப்பாடல் அறிவுறுத்துகிறது.

5. வழங்குவ துள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி பண்பிற் ரலைப் பிரித வின்று

பதப்பிரிப்பு

வழங்குவது உள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப் பிரிதல் இன்று

பதவரை

பழங்குடி - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்தவர்கள், வழங்குவது உள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும் - பிறருக்குக் கொடுக்கும் பொருள் முன்னெந்த தன்மையை விடக் குறைந்த இடத்தும், பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று - தமது உயர்ந்த பண்பில் நின்றும் நீங்கமாட்டார்.

பொழிய்புரை

உயர்குடிப் பிறந்த பெருமக்கள் முன்பு தாங்கள் வழங்கிய கொடையிலும் குறைவாகவே வழங்கும் நிலைக்கு வறியவராய் போதிலும், தங்களின் உயர்ந்த பண்பிலிருந்து நீங்குவது எக்காலும் இல்லை.

விளக்கவுரை

பழங்குடி என்பதற்கு தொன்றுதொட்டு வருங்குடி என்றும், தொன்று (தொன்மை) என்பதற்குப் படைப்புக் காலம் தொடக்கம் என்றும் பரிமேலூகர் பொருள் கொள்வர். மிகப் பழைய காலந் தொடக்கம் உயர்குடியினராய் வாழ்வோர் என்று நாம் பொருள் கொள்ளலாம். வழங்குவது என்பது காலங்க காட்டுந் தொழிற்பெயர். இவ்திடைநிலைத்திர்காலம் காட்டும்.

6. சலம்பற்றிச் சால்பில் செய்யார் மாசற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்

பதப்பிரிய்பு

சலம்பற்றி சால்புலில் செய்யார் மாசு அற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும் என்பார்

பதவரை

மாசு அற்ற குலம்பற்றி வாழ்தும் என்பார் - குற்றமில்லாத உயர்வான குடியிலே ஒத்து வாழும் கட்டுப்பாட்டினை உடையோம் என்று வாழ்வோர். சலம்பற்றிச் சால்பில் செய்யார் - தாங்கள் வறுமையற்ற காலத்திலும் வஞ்சனை பொருந்திய செயல்களைச் செய்யார்.

பொழிய்புரை

'குற்றமில்லாத உயர்குடியிலே ஒத்துவாழும் கடப்பாட்டினை உடையோம்' என்று கூறுவோர், தமக்கு வறுமையுண்டான காலத்திலும் பிறரை வஞ்சிக்க நினைத்துத் தமது சான்றாண்மைக்குப் பொருந்தாதனவான செயல்களைச் செய்யமாட்டார்.

விளக்கவுரை

அன்பு, நான், ஒப்பரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மையோடு ஜந்துசால்பு ஊன்றிய தூண் என்பது சால்பு என்ற சொல்லுக்குத் திருவள்ளுவர் தரும் வரைவிலக்க ணம். (இது பற்றிய விளக்கம் 'சான்றாண்மை' என்ற அதிகாரத்திலே தரப்படும்)

சலம் என்பது அசைவது என்னும் பொருளில் நீருக்கு (தன்னீருக்கு) வழங்கும் வட சொல். எப்பொழுதும் நிலையின்றி அசையும் தன்மையுடைய நிர் போல வறுமை வந்ததும் முன்பு கைக்கொண்ட ஒழுக்கத்தினின்றும் ஈடாடவிடுதல் உயர்குடியினருக்கு இல்லை. இவர்கள் வறுமைக் காலத்திலும் தமது இயல்பி வின்றும் வேறுபடார்கள் என்பது 4-6 பாட்டுகளாற் பெறப்பட்டது.

7. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போ ஹயர்ந்து

பதப்பிரிய்

குடிப்பிறந்தார்கண் விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ ஹயர்ந்து

பதவரை

குடிப்பிறந்தார்கண் குற்றம் - உயர்ந்த குடியின்கண்ணே பிறந்தாரிடத்து காணப் படும் குற்றம், விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும் - தான் சிறிதாயினும் ஆகாயத்தின்கண் காணப்படும் சந்திரனிடத்துள்ள மறுப்போல ஓங்கித் தோன்றும்.

பொழிப்புரை

சந்திரனிலே தோன்றும் களங்கம் சிறியதாயினும், அது யாவர்க்கும் புலப்பட்டுத் தோன்றுவது போல, உயர்ந்த குடியிலே தோன்றியவரின் சிறிய குற்றமும் உலகினர் பார்வையிலே பெரிதாகத் தோன்றும்.

விளக்கவுரை

ஆகவே, உயர்குடியினர் தம்மிற் சிறியதோரு குற்றமும் அனுகாதபத தும்மைச் காத்துக்கொள்ளவேண்டிய இன்றியமையாமையை இப்பாடல் புலப்படுத்து கின்றது.

*8. நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றி னவனைக் குலத்தின்கணையப் படும்

பதப்பிரிய்

நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஜயப்படும்

பதவரை

நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் - குலநலமுடையவளாய் வருகின்றவனி டத்திலே இரக்கமின்மை உளதாயின். அவனைக் குலத்துக் கண் ஜயப்படும் - அவனை அக் குலப்பிறப்பின்கண்ணே உலகத்தினர் ஜயப்படுவர்.

பொழிப்புரை

ஒருவனின் நல்ல பண்புகளுக்கிடையே இரக்கமின்மையானது காணப்பட்டால், அவன் பிறந்த குலத்தின்மீது உலகினர் சந்தேகங் கொள்வார்.

விளக்கவுரை

நார் - ஈரம் (இரக்கம்) 'அவன்' என்ற சட்டுப்பெயர் ஜ வேற்றுமை உருபைய் (இரண்டாம் வேற்றுமை) பெற்றதாயினும், அது என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபுக்கு உரிய உடனமைப்பாருள் தந்தது.

9. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்

பதப்பிரிப்பு

நிலத்தில் கிடந்தமை கால் காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்சொல்

பதவுரை

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டும் - நிலத்தின் இயல்லை அதனிடத்து முளைத்த முளை காட்டும். குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச் சொல் காட்டும் - அதுபோல ஒருவனின் குலத்தின் இயல்லை அதன்கண் பிறந்தார் வாய்ச்சொல் காட்டும்.

பொழிப்புரை

ஒரு நிலம் எத்தகைய இயல்பினை உடையதோ அத்தகைய இயல்பினை அதன்கண்ணே தோன்றும் முளையானது புலப்படுத்தும். அதுபோலவே, ஒருவரின் குலத்தினது இயல்லை அவரின் வாயிற் பிறக்கும் சொற்கள் புலப்படுத்தும்.

விளக்கவுரை

ஒரு மரத்தின் உறுப்புகளாயுள்ள வேர், தண்டு, கிளை, இலை முதலியன் எல்லாம் அதன் இயல்லைப் புலப்படுத்தப் பலகாலம் எடுக்கும். ஆனால், முளையோ உடனடியாகப் புலப்படுத்தும். அதுபோன்று, ஒருவனின் இயல்லை அவனுடைய இயக்கம், செயற்பாடு யாவிலும் முதலில் வெளியப்படுத்தவல்லது, அவன் வாய்ச் சொல்லே. இக்காரணத்தினாலேயே குல இயல்புக்கு முளை எடுத்துக் காட்டா மிர்று.

நிலம் குடக்கும், முளை அதன் இயல்புக்கும், வாய்ச்சொல் இயல்பின் வெளிப் பாட்டுக்கும் உவமைகள். ஒருவரின் பரம்பரையிலே தோன்றியவனையோ, மகனையோ கான்+முளை (கால்+முளை) என அழைப்பதனையும் இவ்விடத்தில் ஒப்புநோக்கலாம். உயர்துடிப் பிறந்தவர் இனிய சொல்லவேபை பேசல் வேண்டும் என்பது இப்பாடலால் வழியறுத்தப்பட்டது.

10. நலம்வேண்டின் நானுடைமை வேண்டுங் குலம் வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு

பதப்பிரிய

நலம் வேண்டின் நாள் உடைமை வேண்டும் குலம் வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு

பதவரை

நலம் வேண்டின் நான் உடைமை வேண்டும் - ஒருவன் தனக்கு நன்மையை வேண்டுவாளாயின் அவன் நானம் உடையவளாக வேண்டும், குலம் வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டுக - உயர்வான குலஉடைமையை வேண்டுவாளாயின் யாவரிடத்தும் பணிவுடையவளாதல் வேண்டும்.

பொழிப்புரை

ஒருவன் தனக்கு நன்மையை வேண்டுவதானால் அவன் நானம் உடையவ னாதல் வேண்டும். உயர்குலமாகிய உடைமையை வேண்டுவதானால் எவர்க்கும் பணிவு உடையவளாதல் வேண்டும்.

விளக்கவரை

நலம் என்பதற்குப் பகுமும், புண்ணியங்களும் எனப் பரிமேலூகர் பொருள் கொள்வர். வேண்டுக என்பது விதித்தற் பொருளில் (கட்டளைப் பொருளில்) வந்த வியக்கோள் வினைமுற்று 'பணிவுடையன் இன்சொலனாதல் ஒருவற்கு அணி' என்றும், 'பணியுமா' என்றும் 'பெருமை' என்றும் பணிவுடைமையைப் பிற இடங்களிலும் திருவன்ஞாவர் வலியுறுத்தல் காணலாம்.

9-10 பாடல்கள் குடிமைக்கு வேண்டுவன எவை என்பதை உரைத்தன.

குடும்பம்

நற்கும்பிறந்தார் சியல்வுகள்

செப்பமாவது மனத்திலே நினைப்பதைப்போல் சொல்வதும், சொன்னதைப் போல் நடப்பதுமாகும். நல்ல ஒழுக்கமுடையவர்கள் தாழ்வான் செயலைச் செய்வதற்குக் கூலவர்கள். இந்த இரண்டு குணங்களும் நல்ல குடிபி பிறந்தவரிடத்தில் நிலைத்திருக்கும். உயர்குடியிற் பிறந்தார்க்கு செம்மையும், நானும் ஒருவர் கற்பிக்காமலே உளவாகும். மற்றோர்க்குக் கற்பித்தாலும் நீண்ட நாட்களுக்கு நில்லாது. நல்ல குடியிற் பிறந்தவர்கள் உயர்விலும் தாழ்விலும் தம் நிலையிலிருந்து மாறுமாட்டார்கள். செல்வமும், வறுமையும் ஒருவனை நிலைகுலையச் செய்யும். ஆனால், உயர்ந்த குடிபிறந்தவர்கள் செல்வச் சிறப்பினாலோ வறுமைச் சீரழிவினாலோ நிலையில் கலங்கிவிட மாட்டார்கள்.

இன்முகம், இனிய சொல், அவற்றோடு பிறருக்கு உதவுதல், பிறர் குற்றம் செய்யும்போது குறை கூறாமை ஆகிய தன்மையுடையோர் நற்குடிபிறந்தார் எனப்படுவர்; செல்வத்தை விரும்பித் தகாத் செயலை உயர்குடியிற் பிறந்தவர்கள் செய்யமாட்டார்கள். மேலும், பொருளை முன்னே பெற்றிருந்தாலும் தம் குடிக்கு இழுக்கு வரும் செயல்களில் ஈடுபட மாட்டார்கள். ‘புகழீனின் உயிரும் கொடுக்குபவர் பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்’ என்ற புறநானூற்றுப் பொன்மொழி நினைவுட்டத்தக்கது.

உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தோர் வறுமைக்காலத்தும் தம் பண்பாட்டைக் காத்து நடப்பர். வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ள தாழ்வான் செயலைச் செய்ய மாட்டார்கள். இக்குற்பாக்களில் பெருங்குடிமகனின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

குடும்ப பண்பிலிருந்து மாறுபட்டவிடத்து ஏற்படும் குற்றம்

உயர்ந்த குடியில் வந்தவர்கள் சமய சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு கொள்கை களை மாற்றிக்கொள்ளமாட்டார். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் கொள்கையை விடாது குலப்பெருமையை நிலைநாட்டுவார். முன்பே நினைத்த நல்ல செயலை இடமும், காலமும், குழந்தையும் தடைசெய்த போதும் செய்து முடிப்பர்.

உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தாரிடம் காணப்படும் குற்றமானது எல்லோராலும் உணரப்பட்டு இகழப்படும். சந்திரன் இருக்கும் உயர்விற்கேற்ப அதனிடம் உள்ள குற்றமும் பெரிதாகக் கூறப்படுவது போல் மனிதன் பிறந்த குடிக்கேற்ப அவனிடம் காணப்படும் குற்றமும் பெரிதாகப் பேசப்படும். உயர்குடியிற் பிறந்தவராக இருந்தால் அவரிடம் நல்ல குணங்கள் அனைத்தும் அமைந்திருக்கவேண்டும். எனவே, நல்ல குடியிற் பிறந்தவருக்கு இயல்பாக நல்ல குணங்கள் அமைந்திருக்கும். அவ்வாறன்றி உயர்குடியிற் பிறந்தவனிடம் தீச்செயல் காணப்பட்டால் அவன் குடிபிறப்பிற்கே இழிவு உண்டாகும். அவன் பிறப்பிலேயே பெரியோர் சந்தேகங் கொள்வர்.

நற்குழப் பிறந்தோருக்குரிய இன்றியமையாத இயல்வுகள்

நிலம் செழிப்பாக இருக்குமாயின், நாற்று செழிப்பாக வளரும். நல்ல குலத்திலே பிறந்த மகன் நல்ல மொழிகளைக் கூறுவான். இழிவான குலத் திலே பிறந்தவன் தகாத மொழிகளைப் பேசுவான். எனவே, ஒருவனது சொல்லே அவனது குலத்தைக் காட்டிவிடும். உயர்குடிப் பிறந்தார் நல்ல சொற்களையே பேசுவேண்டும் என்பதை இக்குறள் வலியுறுத்துகின்றது. ‘விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்’ எனும் முதுமொழி இங்கு நீணவு கூர்த்தக்கது. பணிவான ஒழுக்கம் சிறப்பைக் கொடுக்கும். நான் என்ற அகம்பாவ எண்ணமும் தடிப்பான சொல்லும் இழிவான செயலும் ஒருவனுக்குத் தாழ்வையே கொடுக்கும். மேலும், உயர்குடிப்பிறந்தோர்க்கு பணிவு இன்றியமையாதது. ‘தான்டங்கத் தன் குலம் விளங்க’, ‘குலத்தளவே ஆகும் குணம்’ என்ற ஒளவையாரின் வாக்கும் இதனையே தெளிவுபடுத்துகின்றன.

யபிற்சி விளாக்கள் - குழமை

1. குடிப்பிறந்தாரது இயல்புகள் எவை?
  2. குடிப்பிறந்தாரது சிறப்புக்கள் எவை?
  3. குடிப்பிறப்பில் இருந்து வேறுபட்ட வழி ஏற்படும் இழுக்கு யாது?
  4. குழமைக்கு வேண்டுவன யாவை?
  5. கோடிட்ட பகுதியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.
- அ. குடிப்பிறந்தார்கள் விளங்கும் குற்றம் விகம்பின்
மதிக்கண் மறுப் போல் உயர்ந்து

ஆ. நிலத்தில் கிடந்தமை கால் காட்டும் காட்டும்
 குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்சொல்

- 1) சுற்றுமாறு
- 2) ஒருங்கல்லூர்
- 3) ஏஞ்சூ
- 4) பாடுக்கூர்
- 5) விருத்தங்கள்
- 6) சூலம்
- 7) முயூரார் கால
- 8) நாஷ்விரை கால
- 9) பிலிரை
- 10) கூலம் உவண்டிரை

மானம்

‘ஒழிபியல்’ என்ற அதிகாரத்தில் உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கான பண்புகளை ‘குடிமை’ என்னும் அதிகாரத்தில் கூறி, அவற்றுள் முதன்மையான ‘மானம்’ இந்த அதிகாரத்திற் பேசப்படுகின்றனது. பரிமேலழகர், ‘எந்திலையிலும், எக்காலத்திலும் தமது உயர்நிலையினின்றும் தாழ்ந்து போகாமையும், ஊழ்வவியால் தாழ்வு ஏற்பட்டால் உயிர் வாழாமையும் மான மாகும்’ என்று வரைவிலக்கணம் செய்வது குறிப்பிடத்தக்கது. (‘எஞ்ஞானரும் தன்னிலையில் தாழாமை தெய்வத்தாற் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமை’)

- / 1. இன்றி யமையாக் சிறப்பின வாயினுங்
குள்ற வருப விடல்

பத்பிரியும்

இன்றி அமையாக் சிறப்பின ஆயினும்
குள்ற வருப விடல்

பதவுரை

இன்றி அமையாக் சிறப்பின ஆயினும் - அவசியமாகச் செய்தே ஆகவேண்டிய செயல்களாய் இருப்பினும். குள்ற வருப விடல் - தம் குடிப்பிறப்பிற்கு தாழ்வுதரும் செயல்களை செய்யாது ஒழிக.

பொழியுரை

அவசியமாய்க் செய்யவேண்டிய செயல்களாய் இருப்பினும் அச்செயல்களாலே தாம் பிறந்த குடிக்கு இழிவு வருமானால் அவற்றைச் செய்யாது தவிர்க்குக.

விளக்கவுரை

அமையாமை என்பதற்கு இறப்பே என்று பரிமேலழகர் பொருள் கொள்வர். குறித்த செயல்களைச் செய்யாதபோது இறப்பே வரினும் ஏற்படுதே சிறந்தது. மாராக, இழிவான செயல்களைச் செய்து உயிரைக் காய்தானது மிறந்து குலத்துக்கு இழிவையேதரும் என்பது பொருள்.

2. சீரினுஞ் சீர்ல்ல செய்யாரே சீரோடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்

பதம்பிரிப்பு

சீரினும் சீர் அல்ல செய்யாரே சீரோடு
 பேராண்மை வேண்டுபவர்

பதவரை

சீரோடு பேராண்மை வேண்டுபவர் - புகழுடனே மானத்தை நிலைநிறுத்தலை விரும்புவார், சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார் - புகழ் செய்யும் இடத்தும் தம் குடிமைக்கு ஒவ்வாத இழிந்த செயல்களைச் செய்யார்.

பொழிப்புரை

புகழோடு கூடிய பேராண்மையினை வேண்டுவோர், தமது புகழினை நிலை நிறுத்தும் ஒன்றிற்காகத் தமக்கு ஒவ்வாத இழிந்தசெயல்களை மேற்கொள்ளார்.

விளக்கவரை

இப்பாடலில் சீர் என்ற சொல் மூன்றிடங்களில் வந்துள்ளது. சீரினும், சீரோடு என்ற ஈரிடங்களிலும், சீர் (அல்ல) - உயர்வு அல்லன இனிவரவகள் என்ற பொருளிலும் தரப்பட்டது. பேராண்மை ஏச்சுழுநிலையிலும் நிலைத்தலையாம.

3. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
 சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு

பதம்பிரிப்பு

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
 சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு

பதவரை

பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும் - குடிபிழந்தார்க்கு நிறைந்த செல்வம் உண்டான காலத்தில் எல்லோரிடத்தும் பணிவு வேண்டும், சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டும் - குறைந்த வறுமை உளதாயவழி பணியாமை வேண்டும்.

பொழிப்புரை

செல்வத்துப் பெருக்கத்திற் பணிவும், வறுமையிற் பணியாமையும் நற்குடியி னர்க்கு வேண்டப்படுவன.

விளக்கவரை

பணியாமைக்குப் பரிமேலூரை, 'தாழ்வு வராமல் பழைய உயர்ச்சிக்கண்ணே நிற்றல்' என்று பொருள் கொள்கிறார். சுருக்கம், பெருக்கம் என்ற இயற் பெயர்கள் (தொழிற்பொர்) அவற்றோடு தொடர்பான செல்வத்துக்கும்,

வறுமைக்கும் ஆகிவந்தமையால், தொழிலாகு பெயர்கள். வேண்டும் என்று சூரியப்பினை முற்று இருக்கின்றே, ஜம்பால், மூவிடத்துக்கும் பொது.

1-3 பாடல்கள் உயர்ந்தோர், தாம் தாழ்வதற்குக் காரணமான செயல்களைச் செய்யாமையின் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.

4. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர் நிலையி னிழிந்தக் கடை

பதம்பிரிய்பு

தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்

நிலையின் இழிந்தக் கடை

பதவுரை

மாந்தர் - உயர்குடிப் பிறந்த மாந்தர், நிலையின் இழிந்தக் கடை - தம் உயர்ந்த நிலையை விட்டு அதனின்றும் தாழ்ந்த வழி, தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் - தலையை விட்டு அதனின்றும் வீழ்ந்த மயிரினை ஓப்பார்.

பொழிப்புரை

உயர்குடிப் பிறந்தவர்கள் தமது நிலையினின்றும் தாழ்ந்துவிட்டால் அவர்கள் தலையினின்றும் உதிர்ந்த மயிருக்கு ஒப்பாவார்கள்.

விளக்கவுரை

மயிருக்கு மதிப்பு அது தலையிலுள்ள வரையுமே. அது உதிர்ந்தால் குப்பையில் தள்ளய்யட்டு விடும். அதன் மதிப்பை அது இழந்துவிடும். உயர்ந்தோரும் தம் நிலையிலிருந்து இருங்கினால், தமது மதிப்பை இழந்து இழியிற்கு உள்ளாவர் என்பது இப்பாட்டினால் அறிவெறுத்தப்படுகின்றது.

5. குன்றி யனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ குன்றி யனைய செயின்

பதம்பிரிய்பு

குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ

குன்றி அனைய செயின்

பதவுரை

குன்றின் அனையாரும் - மலைபோலும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பினை உடையோ ரும். குன்றுவ குன்றி அனைய செயின் - தாழ்வதற்கு ஏதுவான செயல்களை ஒரு குன்றிமணியளவாயினும் செய்வாராயின் தாழ்வர்.

பொழிப்புரை

மலைபோலக் குடிப்பிறப்பால் உயர்ந்தவர்களும், குன்றிமணியளவான மிகச் சிறிய இழிந்த செயலை செய்வதாலும் தம்முயர்விலிருந்து தாழ்ந்து போவார்கள்.

விளக்கவரை

ஆகவே, தமது குடுக்கு என்மான மிகச்சிறிய இழிசெயலையும் செய்தலாகாது என்றார்.

6. புகழின்றாற் புத்தேள் நாட்டுய்யாதா வென்மற் றிகழ்வார் பின் சென்று நிலை

பதப்பிரியு

புகழ் இன்றால் புத்தேள் நாட்டு உய்யாதால்
என்மற்று இகழ்வார் பின் சென்று நிலை

பதவரை

இகழ்வார் பின் சென்று நிலை - மானத்தை விட்டு தன்னை அவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன் சென்று நிற்கின்ற நிலை, புகழ் இன்று - இவ்வுலகத்துக்கு புகழ் பயவாது, புத்தேள் நாட்டு உய்யாது - ஏனை தேவ உலகத்துக்கும் இட்டுச் செல்லாது, மற்று என் - இனி அவனுக்கு அது செய்வது யாது?

பொழியுயரை

ஒருவன் தனது மானத்தை விட்டு, தன்னை அவமதிப்பார் பின்னே சென்று நிற்கும் நிலையானது, இவ்வுலகத்திற்கும் புகழ் பயக்காது. தேவலோகத்திற்கும் இட்டுச் செல்லாது. எனவே, மானத்தை விட்டுச் சென்றவனுக்கு எவ்வுலகிலும் மதிப்பில்லை.

விளக்கவரை

அவ்வாறிருப்பவும் இகழ்வார் பின் சென்று தன்னை ஒருவன் தாழ்த்துவது ஏந்த நன்மையும் தராது என்பது பொருள். உய்யாது - தன்வினை, உய்க்காது என்னும் பிறவினை, பிறவினைப்பொருள் தந்தது.

4-ஏபாடல்கள் மேலோர் வறுமையடைந்தாலும், தமிழல்லில் வேறுபடார் எனப் பொருள் தந்தன்.

7. ஓட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே கெட்டா எனப்படுத் தன்று

பதப்பிரியு

ஓட்டார் பின் சென்று ஓருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று

பதவரை

ஓட்டார் பின் சென்று ஓருவன் வாழ்தலின் - தன்னை மதியாதவர் பின்னே சென்று பொருள்பெற்று, அதனால் ஒருவன் உபிரி வாழ்தலை விட அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று - அவ்வாறான நிலையில் இறந்தான் என்று சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று.

பொழியுரை

ஒருவன் தன்னைத் தம்மோடு சேர்த்துக்கொள்ளாது புறக்கணித்து இகழ்பவரின் பின்னே சென்று, அவர்களிடம் பொருள் பெற்று வாழ்வதைவிட அந்த வறிய நிலையிலிருந்து அவன் இறந்தான் என்று சொல்லப்படுதல் மிக நன்று.

விளக்கவுரை

'மதியாதார் மற்றும் மதித்தொருகாற் சென்று மிதியாமை கோடி பெறும்' என்பார் ஓளவையார்.

8. மருந்தோமற் றானோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை பீடழிய வந்த விடத்து

பத்பிரிய்பு

மருந்தோ மற்று ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடு அழிய வந்த இடத்து

பதவுரை

பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்த இடத்து - உயர் குடிப்பிறப்பின் பெருந் தகைமைக்குரிய மானம் அழிய நேரந்தவிடத்து, ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ - பயனில்லாத தசையுடம்பினைக் காத்து வாழும் வாழ்க்கையானது பின்னும் இறவாமைக்கு மருந்தாகுமா?

பொழியுரை

பெருந்தகைக்குரிய மானம் அழிய நேரந்த காலத்திலே, தசையோடு கூடிய உடம்பினைப் போற்றி வாழும் வாழ்க்கையானது பின்னும் இறவாமைக்கான மருந்தாகுமோ?

விளக்கவுரை

'மருந்து' - என்ற சொல்லுக்கு, இறவாமைக்கு உரிய மருந்து என்பார் பரிமேலழகர்.

9. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா /
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்

பத்பிரிய்பு

மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்

பதவுரை

மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் - தன் மயிர்த்திரளின் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரிமானை ஒப்பர், மானம் வரின் உயிர் நீப்பர் - மானம் நீங்கும் எல்லை வருமாயின், அதனைத் தாங்காது உயிர் துறப்பர்.

பொழிப்புரை

தனது மயிர்த்திரளில் ஒரு மயிர் நீங்கினாலும், உயிர் வாழாத கவரிமானினை ஒப்பர், தம் மானம் நீங்கின் அதனைத் தாங்காது உயிர் விடுபவர்.

விளக்கவுரை

உயர்குடிப் பிறந்தோரும் தமது மானத்தை இழக்கும் நிலைக்கான அறிகுறி தோன்றியதுமே தம் உயிரை விட்டு மானத்தைக் காய்யர் என்பது பொருள். இதனையே 'உயிர் நீக்கத்தான் மானம் எய்தும் எல்லவரின், அதனை (உயிரை)த் தாங்காது இறப்பர்' என்று மிக நுட்பமான உரையினைப் பரிமேலூக்கி தந்துள்ளார்.

10. இழிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளி தொழுதேத்து மூலகு

பதப்பிரிப்பு

இழிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளி தொழுது ஏத்தும் உலகு

பதவுரை

இழிவரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி - தமக்கோர் இழிவு வந்தவிடத்து அதனைப் பொறாது, உயிர் நீத்த மானமுடையவரது புகழினை, தொழுது ஏத்தும் உலகு - உலகத்தவர் தொழுது துதித்து நிற்பார்.

பொழிப்புரை

தமக்கோர் மானக்கேடு வந்தால், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு, உயிர் வாழாது இறப்பவர்களின் புகழினை உலகத்தார் வணங்கித் தூதிப்பார்.

விளக்கவுரை

இழிவு வரப்போகிறது என்று தெரிந்ததுமே அந்த இழிவினின்றும் தவிர்த்துக் கொள்ள இறப்பை அடைவர் என்பதே ஏற்கவும் பொருத்தம்.

7-10 பாடல்கள் மானத்திற்காக உயிரை விடுவதன் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.

1) குணி

12) குமிழி

2) தீரிஷும்

3) சுசுஶ்சு

4) தொலை

5) குங்கா தோ

6) புது

7) பட்டு

8) புதுண்

மாணம்

தாழ்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச் செய்யார்

வாழ்வதற்காக வேண்டித் தாழ்வான செயல்களைச் செய்தல் தகாது. உடல் நிலைப்பதில்லை. மாணமே நிலைத்திருப்பது. நிலைத்த மாணத்தைக் கெடுக் கத்தக்க செயல்களைச் செய்தல் தகாது. இறப்பே வரினும் அதனை ஏற்பதே சிறப்பு. அதற்கு மாறாக, இழிசெயல்களில் ஈடுபட்டு உயிரைப் பேணுதல் குலத்திற்கு இழிவையே தரும் என்றார், பரிமேலழகர்.

சீர் என்பது உள்ள நிலையிலும் உயர்தல். பேராண்மை என்பது பகை வர்க்கும் நன்மை செய்யும் நல்வாழ்வு. இவ்விரண்டினையும் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டவர்கள் தம் நிலைக்குத் தாழ்வான செயலைச் செய்து பெருமையடையக் கருதமாட்டார்கள். எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத உறுதி உளதாதல் பேராண்மை எனப்பட்டது. பதவியும், பொருளும் உள்ள காலத்தில் பணிவு இருந்தால் அந்தப் பணிவு புகழப்படும். வறுமையற்ற காலத்தில் பணிவு இருந்தால் அந்தப் பணிவு இகழப்படும். செல்வம் உயர்ப் பணிவுகொண்டு தாழ்தலும், செல்வம் குறைய உயர்தலும் வேண்டும் என்கிறார்.

தாழ்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச் செய்தவிடத்து ஏற்படும் குற்றம்

தலை முடியானது தலையிலிருக்கும்போது தலைக்குப் பாதுகாப்பும், அழகும் செய்கிறது. எனவே, அது போற்றப்படுகிறது. ஆனால், அது தலையிலிருந்து உதிர்ந்து கீழே விழுந்து விடுமானால் இகழப்படுகின்றது. அதே போல், தன் நிலையிலிருக்கும்போது மனிதன் பலருக்கு உபகாரியாக இருக்கின்றான். ஆனால், நிலையிலிருந்து தாழும்போது, எல்லோராலும் இகழப்படுகின்றான். அதனால், நிலையிலிருந்தும் தவறாது வாழ்தல் அறம் எனவியறுத்தப்படுகின்றது.

உலகிலே எவ்வளவோ நன்மை செய்தும், ஒரு சிறிய தீமை செய்தால் அந்தத் தீமைதான் எல்லோராலும் நினைக்கப்படும். நன்மைகள் எல்லாம் மறக்கப்படும். எனவே, சிறிய தாழ்வுச் செயலும் செய்தலாகாது என்பது பொருள். தம்முடைய புகழ் குன்றிப் போகக்கூடிய ஒரு சின்னஞ்சிறு செயலினைச் செய்தாலும், குன்றுபோல் உயர்ந்த புகழுடையவர்களும் தாழ்ச்சி அடைவார்கள் என்கிறார் வள்ளுவர். தன்னைக் கண்டு மதியாதவர் பின் செல்வதால் தாழ்வுதான் வரும். அவரால் ஒர் உயர்வும் வராது. ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது. எனவே, மாணத்தைவிட்டு அவர்பின் செல்வதால் இம்மைப் பயனான புகழையும், மறுமைப் பயனான புத்தேள் நாட்டையும் இழக்க நேரிடும். மாணங்கெட்டுநிலை இரண்டையும் அழித்து விடுவதால், மாணம் இழந்தவன் இருமையும் இழந்தவன் என்கிறார்.

மானத்தின் பொருட்டு கிறத்தவின் கிறப்பு

அழியக்கூடிய உடலைக் காப்பதற்காக ஓட்டார் பின் செல்வதைவிட, நிலைத்த மானத்தையாவது காப்பாற்றி உயிர் விடுவது மேலானது. மானம் இழந்து உயிர் வாழ்வதை விட, மானத்தைக் காத்து உயிர் நீத்தான் என்ற பெருமை சிறந்தது. சிலர் உடலோடு வாழ உணவையும், உடையையும், செல்வத்தையும் கருதி, குடிப்பிற்பையும், பெருமையையும் மறந்து இழி செயலைச் செய்தும், இழிந்தாரோடு கூடியும் வாழ விரும்புகின்றனர். அவர் வாழ்க்கையால் வரும் நன்மை ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் அவர் வாழ்ந்து என்ன பயன்? மானமே ஒருவர்க்கு பெருமையும், சிறப்பும் அளிப்பது என்று இதனால் புலனாகின்றது.

மயிர் நீங்குவதனால் தன்னுடைய அழகு குறைகின்றது என்று கருதி, கவரிமான் உயிரை விடுகின்றது. அதுபோல் மானமுள்ளவர்கள் அந்த மானம் நீங்கும் நிலைவரின் தம் உயிரையே விட்டுவிடுவார்கள். மானத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வாய்ப்பு வருமாயின், உயிரை விட்டாவது காப்பாற்றிக் கொள்ளவர் என்பது பொருளாகும். தன் மானத்தைக் காப்பதற்காக உயிர் விட்ட வரது பெருமை புகழுக்குரியது. மானம் காத்தல் மிகமிக அவசியம் என்பது கருத்து. மிருகங்கூட உடலைக் காத்து வாழ்கிறது. மனிதன் தான் பிறந்த பயனை அடைய வேண்டுமென்றால் தன் மானத்தைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நீங்கு வாழ வேண்டுமென்றால் தன் மானத்தைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்

யபிற்சி வினாக்கள் - மானம்

1. மானமுடையாரின் சிறப்புக்கள் எவை?
2. மானமுடையார் தாழ்தற்கு ஏதுவான நிலையை எப்போது அடைவார்?
3. மானத்தின் பொருட்டு இறப்பாரின் சிறப்பு யாது?
4. கோடிட்ட பகுதியில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.
அ. தலையின் இழிந்த மயிர்ணையர் மாந்தர்
நிலையின் இழந்தக் கடை
- ஆ. மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்

பெருமை

தனது நிலையிலிருந்து தாழ்வடையாமை உடையவர்க்கே பெருமை உரிய தாகும் என்பதால், ‘மானம்’ என்ற அதிகாரத்தை அடுத்து, இவ் அதிகாரம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. செயற்கு அரியவற்றைச் செய்தலும், செருக்கில்லாமை யும், பிறரிலே குற்றம் கூறாமையுமாகிய உயர் பண்புகளே ஒருவனை மேலும் உயர்த்தும் என்பதும் இவ்வதிகாரத்தின் மூலம் உணர்த்தப்படும் உண்மைகள் ஆகும்.

1. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவற் கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்

பதப்பிரிப்பு

ஒளி ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளி ஒருவற்கு
அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல்

பதவரை

ஒளி ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை - ஒருவனுக்கு ஒளியாவது பிறரால் செயற்களிய செயல்களை செய்வோமென்று கருதும் ஊக்க மிகுதி. ஒருவற்கு இளி அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல் - அவனுக்கு இழிவு எனப்படுவது அவ்வாறான செயல்களைச் செய்யாது உயிர் வாழ்வோம் என்று கருதுதல்.

பொழிப்புரை

ஒருவனுக்கு ஒளி எனப்படுவது ‘பிறராற் செய்வதற்கு முடியாத செயலினைச் செய்வோம்’ என முனையும் ஊக்கமிகுதி. அவனுக்கு இழிவு எனப்படுவது ‘அவ்வாறு செய்வதை விடுத்து வாழ்வோம்’ என்று கருதலாகும்.

விளக்கவுரை

ஒளி என்ற சொல்லுக்கு, முன்னைய அதிகார இறுதிப் பாடலில் உரைத்து ‘பகற்’ என்ற பொருளே இப்பாடலுக்கும் பொருந்தும். ஒளியாய் நின்று பலராலும் தெரியப்படுவதென்ற காரணத்தால் பகற் ஒளி எனப்பட்டது. செயற்களிய செய்யும் ஊக்கமிகுதியே ஒருவனுக்குச் செல்வம் என்பது இதனாற் பெறப்பட்டது.

2. பிறப்பொக்கு மெல்லா வயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்

பத்பிரியிப்பு

பிறப்பு ஓக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பு ஒவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்

பதவுரை

எல்லா உயிர்க்கும் பிறப்பு ஓக்கும் - எல்லா மக்களும் பிறப்பில் ஒன்றுபட்டவர் களே எனினும், சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் - பெருமை எனப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் அவர்கள் செய்யும் தொழில் வேறுபாட்டால் ஒவ்வா.

யொழிப்புரை

மனித உயிர் யாவும் பிறப்பினாலே பொது இயல்பு கொண்டவை. ஆனால், அவரவர் செய்யும் தொழில்களின் (உயர்வுகளால்) சிறப்பியல்புகளால் ஒத்த இயல்பினைக் கொண்டிரா.

விளக்கவுரை

ஆகவே, மனிதர் செய்யும் தொழில்களின் உயர்வு தாழ்வுகளே அவர்களை மேலோராகவும் கீழோராகவும் வகைப்படுத்துகின்றன என்ற உண்மையை வள்ளுவர் இப்பாடல் மூலம் பலப்படுத்துகின்றார். பிறப்பினால் யாவரும் சமம் என்ற இக்குறிக்கோள் தழிழுக்கே உரியது.

3. மேவிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் வர்

பத்பிரியிப்பு

மேல் இருந்தும் மேல் அல்லார் மேல் அல்லர் கீழ் இருந்தும்
கீழ் அல்லார் கீழ் அல்லவர்

பதவுரை

மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர் - செயற்கரிய செயல்களைச் செய்யாத சிறியோர் உயர்வான அமளி முதலியவற்றின் மீது இருந்தாராயினும் பெரியோராகார், கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லார் - செயற்கரிய செயலைச் செய்து பெரியோராயினோர் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தாலும் சிறிய ராகார்.

பொழிப்புரை

மேல் நிலையிலிருந்தாலும் செய்தற்கு அரிய செயலைச் செய்யாத கீழோர் மேலோராகக் கொள்ளப்படார். கீழ் நிலையிலிருந்தாலும் செய்தற்கு அரிய செய்தோர் கீழோராகக் கொள்ளப்படார்.

விளக்கவரை

கீழ்நிலையில் இருப்பதும், மேல் நிலையிலிருப்பதும் கொண்டு ஒருவரைக் கீழான வர் என்றோ, மேலானவர் என்றோ கொள்வதில்லை. அவர்களின் கீழ்மையும் மேன்மையும் அவர்வரின் எனிய செயல், அரிய செயல் கொண்டே உறுதி செய்யப்படும் என்பது இப்பாடின் பொருள்.

2 - 3 பாடல்களால் உயர்குடிப்பிறப்பு, செல்வம் என்பவற்றாற் பெருமை அமைவ தில்லை என்பது பெறப்பட்டது.

- 4. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு**

பதப்பிரியு

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டு ஓழுகின் உண்டு

பதவுரை

ஒருமை மகளிரே போல - ஒருமை மனத்தினையுடைய மகளிர் தமது நிறையில் இருந்து வழுவாமல், தம்மைத் தாமே காத்துக்கொண்டொழுகுவது போல, பெருமையும் தன்னைத்தான் கொண்டு ஓழுகின் உண்டு - பெருமைக்குணமும் ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல் தன்னைத்தானே காத்துக்கொண்டு ஓழுகுவானாயின் அவனிடத்து உண்டாகும்.

பொழியுப்பரை

கற்படைய மகளிரைப் போல பெருமைக்குணமும், ஒருவன் தன்னைத் தானே காத்துக்கொண்டு நடக்க வல்லவனாயின் அவனிடமே உண்டாகும்.

விளக்கவரை

ஓழுகுதல் - மனத்தாலும், மெய்ப்பாலும், வாக்காலும் ஒருமைப்பட்டு உலகநடையாறிந்து ஒழுகல் (ஓய்யரவு செய்தல் - உலகநடையாறிந்து ஒழுகுதல்) ஒருமை மகளிர் ஓழுகுதல் போலப் பெருமைக்குணத்தினரும் ஓழுகுவர் என்பது தொழில் உவமை. இயாடலால் பெரியோர் நிறையுடையார் என்பது பெறப்பட்டது.

- 5/ பெருமை யுடையவராற்றுவா ராற்றி
ஏருமை யுடைய செயல்**

பதப்பிரியு

பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல்

பதவுரை

பெருமை உடையவர் - பெருமைக்குணமுடையோர், அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார் - தாம் வறுமையுடையவரானவிடத்தும், பிறரால் செயற்கு அரிய செயல்களை அதற்குரிய வழிமுறையிலே செய்ய வல்லவராவர்.

பொழிப்புரை

தம் உள்ளங்களை நிறையினின்றும் வழுவவிடாத பெருமைக்குணமுடைய வர்கள், தாம் வறியவரான காலத்திலும் செய்வதற்கு அரிய செயலை அதற்கு உரிய நெறியிற் செய்வர்.

விளக்கவரை

ஆற்றின் - ஆறு + இன், ஆறு - நெறி, வழி; ஆற்றுவர் - செய்வர். அருமை + உடைய - இப்பாடலாற் பெரியாரின் செய்தி பெற்பட்டது.

6. சிறியா ருணர்ச்சியு ஸில்லைப் பெரியாரைப் பேணிக்கொன் வோமென்னும் நோக்கு

பதுப்பிரிப்பு

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப் பேணிக் கொன்வோம் என்னும் நோக்கு

பதவுரை

பெரியாரைப் பேணிக் கொன்வோம் என்னும் நோக்கு - பெருமைக் குணமுடையோரை வழிபட்டு. அவர்களின் இயல்புகளை யாழும் பின்பற்றுவோம் என்னும் கருத்து. சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை - மற்றைச் சிறியாரின் உள்ளங்களிலே இருக்கமாட்டாது.

பொழிப்புரை

பெரியோர்களை வழிபட்டு அவர்களது இயல்லை தாழும் அடைய வேண்டும் என்னும் என்னைம் மற்றைய சிறியோர்களின் மனத்தில் தோன்றாது.

விளக்கவரை

செருக்குக் கொள்வோர் சிறியர் என்பதில் ஜூயம் இல்லை. அவை இயல்பாக அமைந்தவர் அடக்கத்துடன் இருப்பர். முன்னையோருக்குச் செருக்குக் கூட அடக்கம் குறைவதால், தமிழிலும் உயர்ந்தோரைப் போற்றி வழிபட அவர்களின் மனம் ஒருப்படாது. செருக்குடையோர் மேன்மைக் குணம் பெராமையால், அக்குணம் உடையோரை மதிப்பதில்லை என்ற விளக்கம் யாவும் பரிமேலழகர் உரையில் அடங்கியுள்ளன.

7. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான் சீரல் வவர்கட் படின்

பதுப்பிரிப்பு

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம்; சிறப்புந்தான் சீர் அல்லவர் கண்படின்

பதவரை

சிறப்பும்தான் - பெருமைக் குணம் உடையவர்களுக்குரிய சிறப்புத்தானும். சீர் அல்லவர் கண்படின் - அற்பத்தனம் மிக்க சிறியார் கைப்படுமானால், இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் - சிறப்பில்லாத செருக்குடன் கூடிய செயலையடையதாகி விடும்.

பொழிப்புரை

பெரியாருக்குரிய சிறப்புத்தானும் சிறப்பில்லாத அற்பர்களின் கைப்படுமானால், சிறப்பினின்றும் நீங்கிய செருக்குடன் கூடிய செயலாகி விடும்.

விளக்கவரை

இறப்பே என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தருக்கே (செருக்கே) என்று பொருள் கொள்வர். பெரியோருக்குரிய சிறப்புத் தமக்குக் கிடைக்குமானால் சிறியோர் அடக்கமாயிராது செருக்கே கொள்வர் என்பது இப்பாடின் பொருள். சிறப்புக்குலம்பெருமை, செல்வம், கல்வி என்பவற்றை உள்ளடக்கியது.

5, 7 பாடல்கள் பெருமைக்குணமற்றவரின் செய்தி கூறுகின்றன.

8. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

அணியுமாந் தன்னை வியந்து

பதப்பிரிப்பு

பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை

அணியுமாம் தன்னை வியந்து

பதவரை

பெருமை என்றும் பணியும் - பெருமையுடையார் அச்சிறப்பு உண்டான வழி செருக்கின்றி ஒழுகுவர். சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியந்து அணியும் - மற்றைச் சிறுமைத் தன்மையுடையார் அவ்வாறில்லாதவிடத்தும் செருக்குடன் தம்மை வியந்து நிற்பார்.

பொழிப்புரை

பெருமைக் குணமுடையவர்கள் அக்குணமுண்டான இடத்தும் செருக்கின்றிப் பணிந்து நடப்பார்கள். ஆனால், சிறுமையுடையோர் பெருமை இல்லாத இடத்தும் தம்மைத் தாமே வியந்து புகழ்வர்.

விளக்கவரை

பெருமை, சிறுமை என்றும் பண்டுப் பெயர்கள் அவற்றை உடையவருக்கு ஆகி வந்தமையால் துணவாகு பெயர்கள்.

9. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்

பதவுரை

பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்

பதவுரை

பெருமை பெருமிதம் இன்மை - பெருமைக் குணமாவது அதற்கான காரணம் உண்டான வழியும். செருக்குக் கொள்ளாதிருத்தலாம். சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் - சிறுமைக் குணமாவது பெருமைக்கான காரணம் இல்லாத வழியும், பெருமையைத் தன்னில் ஏற்றி செருக்கின் முடிவில் நிற்றலாம்.

பொழிய்புரை

பெருமைக்கான காரணம் இருந்தபோதிலும் உண்மையான பெருமையாவது செருக்குக் கொள்ளாதிருத்தலாகும். பெருமைக்கான காரணம் இல்லாத போதி லும் சிறுமையாவது, பெருமையைத் தன்னில் ஏற்றிச் செருக்கின் முடிவில் நிற்றலாகும்.

விளக்கவுரை

ஊர்ந்துவிடல் என்பதற்கு செருக்கின் முடிவில் நிற்றுவிடல் என்றும், அதாவது, அளவில்லாது செருக்கட்டதல் என்றும் பரிமேலூகர் உரைகொள்வார்.

பெருமிதம் - செருக்கு, தருக்கு

10. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமை தான்
குற்றமே கூறி விடும்

பதுப்பிரிய்பு

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமை தான்.
குற்றமே கூறி விடும்

பதவுரை

பெருமை அற்றம் மறைக்கும் - பெருமையுடையோர் பிறரின் குணங்களைக் கூறி, குற்றங்களைக் கூறாது மறைப்பர். சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும் - சிறுமைக்குணம் உடையோர் பிறரின் குணத்தை மறைத்து குற்றத்தையே கூறிவிடுவார்.

பொழிய்புரை

பெரியோர் பிறரின் பெருமையைக் கூறி இழிவைக் கூறாது மறைப்பர். சிறிய வரோ பிறரின் குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே பெரிதுபடுத்திக் கூறுவார்.

விளக்கவுரை

பெருமையும், சிறுமையும் குணவாகுபோயார்கள். அற்றம் - இழிவு,
8-10 பாடல்கள் பெரியோர், சிறியோரது செய்திகளை விரித்துரைக்கின்றன.

பெருமை

பெருமை என்பது

ஒருவன் அடையக்கூடிய உயர்ந்த செல்வம் தான் செய்த உதவியால் பலரும் பாராட்டும் புகழுடைமையே ஆகும். அங்களுமன்றி உண்டு, உடுத்து வாழ்ந்தாற் போதும் என்று தன்னளில் வாழ்வதுகூட அவனுக்குத் தாழ்வே ஆகும்.

பெருமை குழமை மாத்திரத்தாலோ செல்வ மாத்திரத்தாலோ உளதாகாமை

செயல்கள் பலவகைப்படும். அவை உடலுழைப்பு, மன உழைப்பு, அறிவு உழைப்பு என்பன. இத்தொழில்களின் வேறுபாட்டால் சிறப்பும் வேறுபடும். மனிதர் செய்யும் தொழில்களின் உயர்வு, தாழ்வுகளே அவர்களின் பெருமை, சிறுமைக்குக் காரணமாகின்றன. பதவியாலும் செல்வத்தாலும் மட்டும் உயர்வு, தாழ்வு கருதப்படுவதில்லை. உயர்ந்த குடிபிறப்போடு தன்னிலையில் தாழாது அரிய செயலைச் செய்து வாழ்வான்தான் உயர்ந்தவன் என்று இங்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

பெருமை உண்டாகும் வழி

நந்த ஒரு குழ்நிலையாலும் சலனமடையாது, தன்னைத்தான் காத்துக் கொண்டிருக்கும் மாதரைப் போல, எவ்வளவு விதமான இன்பங்கள் காணும் பொழுதும், தீமையிற் செல்லாது தன்னைத்தானே பாதுகாத்துக் கொள்பவரிடத் திற்றான் பெருமை நிலைக்கும். மனம் சலனமில்லாமல் அமைதி பெற்றவர் எந்த அருமையான செயலையும் திறுமையோடு செய்யும் வலிமையுடையோ ராவார். அவர்கள் தங்கள் குறிக்கோளான செயலை வாழ்நாளிலேயே செய்தும் விடுவர்.

பெருமை இல்லார் இயல்வு

பெரியோர் வாழ்ந்த வழி நடப்பதுதான் மேன்மை தரும். பெரியோர் சென்ற வழி செல்லவேண்டுமென்று சிறியோர் உணர்க்கூட மாட்டார்கள். நாலு பேர் சென்ற வழி என்பது பழமொழி. பெருமைக்குப் பெரியோர் தொடர்பு இன்றிய மையாதது என்பது இங்கு கூறப்படுகின்றது. பதவி, செல்வம் என்பன அற்பர்களிடம் அமைந்து விடுமானால் அவைகளுடைய பெருமையும் அழிந்த தன்மையாகும்.

இருவகையினரதும் இயல்வு

பெருமையுடையாரது அடக்கமும் சிறுமையுடையாரது அடங்காத் தன்மை யும் கூறப்படுகின்றன. தற்பெருமை பேசுவது சிறுமையுடையாரது குணமாகும். தான் செய்த நன்மைகளை நினைத்துப் பெருமை கொள்ளுதல் பெருமிதம் ஆகும். எனவே, பெருமை வேண்டுபவர் ஒருநாளும் பெருமை கொள்ளுதல்

ஆகாது. மேலும், பிறர் செய்த நல்ல செயலைத் தமதாக்கிக்கொண்டு பேசவது கீழ்மையுடையது. தான் நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கருதுபவன் பிறரும் என்ன நன்மை செய்கிறான் என்றே பார்ப்பான். ஆகையால், பிறர் செய்த தீமைகளைக் காணவும் பேசவும் மாட்டான். ஆனால், பிறருக்குத் தீமை செய்யும் இழிகுணம் படைத்தோன் தன் தீமையைப் பிறர் அறியாமல் மறைக்க பிறர் செய்த தீமையை எடுத்துக்காட்டிப் பேசவான்.

- 1) ஒனி ஒமேஷ்வர ஜெந்தா
- 2) பாப்பு ஓஞ்சம் பிளை சுஞ்சை
- 3) ~~6~~ ஒத்தூபுக்கூடையான் ஏந்துவார் பார்மா
- 4) சிறியோ உணர்ச்சியோ முயிசை
- 5) ஜெந்தா ஜெமலை
- 6) ஒனை மதன்தூ
- 7) சுந்தரப்ப பார்மி ஜெந்திரா
- 8) நெங்குபுலம் ஜெந்து ஜெமை
- 9) ஜெந்தம் ஜெந்து மின்தை
- 10) பாந்து மதை ரூப்சை ஜெமை

பயிற்சி வினாக்கள் - பெருமை

1. பெருமை என்றால் என்ன?
2. பெருமைக் குணமுடையவரின் சிறப்புக்கள் எவை?
3. குடிமையாலும் செல்வத்தாலும் மட்டும் பெருமை உண்டாகுமா? விளக்குக.
4. பெருமையுடையவர் ஆற்றுவது எவை?
5. பெருமையில்லாதார் இழிவு பற்றி விளக்குக.
6. பெருமைக்குணம் உள்ளவர்களுக்கும் பெருமைக்குணம் இல்லாத வர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேற்றுமைகள் எவை?
7. பின்வரும் குற்பாக்களில் கோடிட்ட பகுதிகளில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.
அ. மேவிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழ் இருந்தும்
கீழ் அல்லார் கீழ் அல்லவர்
- ஆ. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமை தான்
குற்றமே கூறி விடும்

25/04/2010

சான்றாண்மை

பல நற்பண்புகளாலும் நிறையப் பெற்று அவற்றை ஆளும் தன்மையே சான்றாண்மை என்கிறார் பரிமேலழகர். இந்நற்பண்புகள் யாவும் பெருமையுள் அடங்காதவையாதலால் ‘பெருமை’ என்ற அதிகாரத்தின் பின் அப்பண்புகளை விளக்குவதற்குச் ‘சான்றாண்மை’ வைக்கப்பட்டது.

1. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு

பதப்பிரிப்பு

கடன் என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன் அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு

பதவுரை

கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு - நமக்குத் தகுதியானது இதுவென்று அறிந்து சான்றாண்மையை மேற்கொண்டு ஒழுகுவார்க்கு, நல்லவை கடன் என்ப - நல்லனவாய குணங்கள் எல்லாம் இயல்பாயிருக்கும் என்று சொல்லுவர் நூலோர்.

பொழுப்புரை

நமக்குத் தகுதியாவது இது என்று சான்றாண்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகு பவர்களுக்கு, நல்லவை என்று சொல்லப்படுகின்ற குணங்கள் யாவும் இயல்பாகவே அமைந்திருக்கும் என்பர் அறிஞர்.

விளக்கவுரை

கடன் என்ற சொல், இப்பாடலில் ஈரிடங்களில் வந்துள்ளது. முதலாவது, ‘கடன்’ என்பதற்கு இயல்பு எனவும் பரிமேலழகர் பொருள் கொள்வர் (தமது கடமை இதுவென அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்வோர் அதனை மேற்கொள்வது அவர்களின் கடமை என்று அறிஞர் கூறுவர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

2. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிற நல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று

பதப்பிரிப்பு

குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதும் அன்று

பதவரை

சான்றோர் நலன் குணநலனே - சான்றோரின் நலம் என்பது குணங்களாலாய் நலமே, பிறநலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று - அவையொழிந்த வேறு உறுப்புக் களால் ஆன நலம் ஒரு நலத்திலும் உள்ளதன்று.

பொழிப்புரை

சான்றோரின் நலம் என்பது குணங்களால் ஆகும் நலமே. அது தவிர்ந்த உடல், ஆடை, அணிகளால் அமையும் நலம் ஒரு நலத்திலும் உள்ளதன்று.

விளக்கவரை

உள்ளத்தால் அமையும் நலமே உயர்ந்த நலம். அது தவிர்ந்த புறத்தே அமையும் நலம் பிறநலம் எனப்பட்டது. குடப்பிரிப்பு, கல்வி முதலாம் நலங்கள் பிறநலங்கள் ஆகா என்பது இப்பாடலால் வலியறுத்தப்படுகின்றது.

1-2 பாடல்களால் சால்பிற்கு உகந்த நலங்கள் பொதுவாகக் கூறப்பட்டன.

3. அன்புநா ஜெப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்

பதப்பிரிப்பு

அன்பு நான் ஓப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்து சால்பு ஊன்றிய தூண்

பதவரை

அன்பு - சுற்றித்தவரிடம் மட்டுமென்றி, பிறர்மீதும் உண்டாகும் அன்பும், நான் - பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சுதலும், ஓப்புரவு - யாவர்மாட்டும் ஓப்புரவு செய்தலும், கண்ணோட்டம் - யாவரிடத்தும் இரக்கம் காட்டுதலும், வாய்மை - எவ்விடத்தும் உண்மை பேசுதலும், சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து - சால்பு என்னும் பாரத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்களாகும்.

பொழிப்புரை

எவரிடத்தும் அன்பு, பழி பாவங்களைச் செய்யக் கூசும் நாணம், ஓப்புரவு, இரக்கம், உண்மை என்ற ஐந்தும் சால்பு என்னும் கூட்டத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்கள்.

விளக்கவரை

இல்லறியவிலே அன்புடைமை என்றதற்குத் தொடர்புடையார் மாட்டு உண்டாகும் உள்ளாரைகிழ்ச்சி என்று உரையெழுதியபரிமேலூகர் யாவர்க்கும் பொதுவிற் கூறப்படுவதாகிய அன்பினை அதிலிருந்து வேறுபடுத்த சுற்றுத்தா ஸிடம்மட்டுமென்று பிற்றிலும் கொள்வது அன்புள்ளறுபொருள் கூறுவது சால்பும் பொருந்தும். ஜந்து பண்புகளையும் தொண்களாய் உருவகித்து, சால்பினை (கட்டடமாக) உருவகியாது விட்டுள்ளார் திருவள்ளுவர்.

4. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு

பதப்பிரிப்பு

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு

பதவுரை

நோன்மை கொல்லா நலத்து - தவத்திற்குரிய பண்புகளிலே பிற உயிரையும் கொல்லாத அறமே நலத்தது. சால்பு பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது - அதுபோல சால்பு பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாத அறத்தின் நலத்தது.

பொழிய்புரை

தவம் என்பது ஒர் உயிரையும் கொல்லாத அறத்தின் நலத்தது. அதுபோலச் சால்பு பிறர் குற்றம் சொல்லாத அறத்தின் நலத்தது.

விளக்கவுரை

சால்பிற்கும் பல குணங்கள் கூறுகளாய் அமையினும், அவற்றுள் எல்லாம் உயர்ந்தது பிறர் தீமை சொல்லாத நலமே என்பதை வலியறுத்த அதனை இய்யாடவில் முதன்மையெடுத்தினார். தூறுவக்குரிய பண்புகளிலே தலையாயது கொல்லாமை, சால்புக்குரிய பண்புகளிலே தலையாயது பிறர் தீமை கூறாமை. இவ்வகையில் இரண்டினதும் மேலாண்மைக் குணங்கள் ஓப்பிடப்பட்டன எனலாம்.

5. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித வதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை

பதப்பிரிப்பு

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அது சான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை

பதவுரை

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் - ஒரு கருமத்தைச் செய்து முடிப்பாரது ஆற்ற லாவது அதற்குத் துணையானவரைப் பணிந்து சேர்த்துக் கொள்ளுதல்.

சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது - இது சால்புடையார் தம் பகைவரை பகையொழிக்க வைக்கும் கருவியாகும்.

பொழிப்புரை

ஒரு செயலினை முனைந்து செய்து முடிப்பவர், அதற்கு உதவுவார் இடத்திற் பணிவு காட்டுவதே அவரது திறமையாகும். அந்தத் திறமை பகைவரின் பகை யை ஓழித்தீட வல்ல கருவியுமாகும்.

விளக்கவரை

ஆற்றுவர் - செய்பவர், ஆற்றல் என்ற எழுவாய் பணிதல் போன்ற பெயர் பயனிலையையும், அது என்ற எழுவாய், படை என்னும் பெயர் பயனிலையையும் கொண்டன.

6. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் ரோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொள்வ

பத்பிரிப்பு

சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனில் தோல்வி
துலை அல்லார் கண்ணும் கொள்வ

பதவரை

சால்புக்குக் கட்டளை யாது எனின் - சால்பாகிய பொன்னின் தரத்தினை அறிவதற்கு உரைகல்லாகிய செயல் யாதெனில், தோல்வி தூலை அல்லார் கண்ணும் கொள்வ - அது தம்மைவிட உயர்ந்தாரிடத்தில் மட்டுமன்றி தம்மை விடத் தாழ்ந்தவரிடத்திலும் தமது தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்வதே.

பொழிப்புரை

சால்பினது உரைகல் எதுவென்றால் தமது தோல்வியினைத் தம்மிலும் உயர்ந் தாரிடத்தில் மட்டுமன்றித் தாழ்ந்தவரிடத்தும் ஏற்றுக்கொள்வதே.

விளக்கவரை

கட்டளைக் கல் - பொன்னின் தரத்தினைப் பரிசோதிக்க அதனை உரைத்துப் பார்க்கப் பயன்படும் சிறு கல்.

7. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்தோ சால்பு

பத்பிரிப்பு

இன்னா செய்தார்க்கு இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்தோ சால்பு

பதவுரை

இன்னா செய்தார்க்கு இனியவே செய்யாக்கால் - தமக்கு இன்னாத செயல் களைச் செய்தவர்க்கும் சால்பினை உடையவர் இனியவற்றைச் செய்யாராயின். சால்பு என்ன பயத்தோ - அச்சால்பு வேறென்ன பயனைத் தருவதோ?

பொழிப்புரை

சால்புடையார் தமக்கு இனிமை அல்லாத செயலினைச் செய்தவர்களுக்கும் இனிய செயலினைச் செய்யாவிடில் அவரின் சால்பு என்ன பயனைத் தருவதோ?

விளக்கவுரை

இரை குணத்தவராகிய சான்றோர் தமக்கு எவர் துன்பம் செய்தபோதும், அவர்களுக்கும் இன்பமான செயல்களையே செய்வர். அவ்வாறில்லாமிடல் சான்றாண்மையினால் எவ்வித பயனுமே இல்லாமலாகிவிடும்.

8. இன்மை யொருவற் கிழிவன்று சால்பெனுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்

பதப்பிரிப்பு

இன்மை ஒருவற்கு இழிவு அன்று சால்பு எனும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின்

பதவுரை

சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின் - சால்பு என்று சொல்லப்படும் வலிமை ஒருவனுக்கு உளதாகப் பெற்றால், இன்மை ஒருவற்கு இழிவு அன்று - அவனுக்கு வறுமை இழிவாகாது

பொழிப்புரை

சால்பு எனப்படும் வலிமை ஒருவனுக்கு உளதாகப் பெற்றால் வறுமை அவனுக்கு இழிவானதன்று.

விளக்கவுரை

மற்றைய வலிமைகள் யாவும் சால்புடன் ஓப்பிடும்பொழுது அதனாலும் வலிமை உடையவன்ல்ல என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்தச் சால்பு என்னும் திண்மை என்றார்.

9. ஊழி பெயரினுந் தாம் பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்

பதப்பிரிப்பு

ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படுவார்

பதவுரை

சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார் - சான்றாண்மையாகிய கடலுக்கு கரை என்று சொல்லப்படுவார், ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் - கடலும் கரையுள் நில்லாத ஊழிக்காலத்திலும் தாம் மாறுபடாது நிற்பார்.

பொழிப்புரை

சான்றாண்மைக்கு கடல் என்று புகழப்படுவார் ஊழிக்காலம் வேறுபட்டாலும், தாம் வேறுபடாது நிற்பார்

விளக்கவுரை

சான்றாண்மை - கடல், அதன் கரை போலரின்று காப்போர், சான்றோர். கடல் இங்கு கரையைக் குறிப்பாகக் கொள்ளப்பட்டது. (சினையாகு பெயர்)

10. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை

பதப்பிரிப்பு

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை

பதவுரை

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் - சால்புடையவர்கள் தமது சான்றாண்மைத் தள்ளமையினின்றும் குன்றுவாராயின், இருநிலந்தான் பொறை தாங்காது - இப்பெரும் உலகமும் தனது பாரத்தினை தாங்காததாய் முடியும்.

பொழிப்புரை

சால்புடையோர் தமது சான்றாண்மையிற் குறைவடைவாரானால், அகன்ற பெரிய உலகமும், தனது பாரத்தினைத் தாங்க முடியாததாகிவிடும்.

விளக்கவுரை

உலகம் எண்ணுக்கணக்கர் உயிரினங்களையும், சடப்பொருட்களையும் தனது வலிமையாற் சமக்கிருது. சான்றோர் தமது சான்றாண்மையிலே குறைந்துபோனால், அந்த உலகமும் தனது சமையைத் தாங்கவியலாது வலிமை இழந்துகெடும் என்பதுபொருள். நிலம் - உலகம்.

8-10 பாடல்கள் சான்றோரின் சிறப்பை உரைத்தன.

1) ஏது ஏதைப்

2) இனாலை

3) சுங்க ஸான்

4) இநாலை உலை

5) சுங்க ஸான் ஸாஞ்சு

6) சுங்க ஸாஞ்சு

7) சுங்க ஸாஞ்சு

8) கண்ணுப்பு

9) சூஷி ஸாஞ்சு

10) சுங்க ஸாஞ்சு

கண்ணுப்பு

சான்றாண்மை

சால்பிற்குரிய குணங்கள்

நல்லவற்றைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வது கடமை என்றுணர்ந்து சான்றோர் செய்வர். கடமை இவை என்று அறிந்து சான்றாண்மை மேற் கொண்டு நடப்பவர்க்கு நல்லவை எல்லாம் இயல்பான கடமை என்று கூறுவர். சான்றோர் நல்லகுணங்களைப் பெறுவதால் அக்குணம் ஆன்மாவின் தன்மையாக மாறிவிடும். அதனால், ஆன்ம வளர்ச்சி உண்டாகி, உடல் பெற்ற பயனை அடைகிறார். ஆனால், பிறநலன்கள் உயிரின் குண நலத்தைத் தடுத்து உடல் இனபத்தை மாத்திரம் கொடுப்பதால் பிறவியின் நோக்கம் ஈடேறுவதில்லை. ஆகையால், பிறநலம் உண்மையாக நலமாகாது.

சால்பிற்குரிய சிறப்பான குணங்கள்

மக்களிடம் அன்பு காட்டுதல், இழிவிற்கு அஞ்சதல், உலகத்தோடு கூடி உபகாரியாய் வாழுதல், இரக்கம் காட்டுதல், உண்மை பேசுதல் ஆகிய ஐந்தும் சான்றோரின் நினைவு என்னும் வீட்டினைத் தாங்கி நிற்கும் தூண் களாகும். எல்லா உயிர்க்கும் தீங்கு செய்யாமல், தனக்குப் பிற்செய்த தீமையைப் பொறுத்திருப்பது சான்றாண்மை ஆகும். சகல குணங்களும் நிறைந்து மனவலிமை பெற்றால்தான் இந்திலையை அடையமுடியும்.

தவத்திற்குக் கொல்லா அறம் சிறந்தது. சால்பிற்குப் பிற்குற்றம் சொல்லாக குணம் சிறந்தது. வலிமையுடையவன் தீமை செய்வது எனிதாகும். ஆனால், வலிமையுடையவன் பிற்செய்த தீமையைப் பொறுத்தலும், பணிந்து நடத்தலும் அரிதாகும். ஆகவே, பணிந்து நடப்பது பகைவரிடம் சென்று தம் மனதிலேயுள்ள கருத்துக்களைச் சொல்லி பகைமை எண்ணத்தை மாற்றுவதற்கு உதவும். அதனைச் செய்தால் அவர்கள் சான்றோராகின்றனர்.

தனக்கு உண்டான தோல்வியை தன்னைவிடத் தாழ்ந்தோரிடத்தும் ஒப்புக்கொள்ளுதலே தன்னிடம் நற்குணங்கள் எல்லாம் நிறைந்திருக்கும் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் அளவு கருவியாகும். அன்பு, ஒப்புவு போன்ற நல்ல குணங்களைப் பெற்றிருக்கும் சான்றோர் எந்நாளும் தீமையை மனத் தாலும் நினைக்க மாட்டார்கள். எனவே, நன்மையே நிகழும்.

சான்றோரின் சிறப்பு

சான்றோர் பொருளைப் பெரிதாக மதிக்க மாட்டார்கள். அவர்களது நல்ல குணங்களும் நல்ல செயல்களும் மக்கள் மனங்களில் அழியாப் புகழையும், பெருமையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிடும். எனவே, அவர்கள் வறுமையால் வருத்தமும், தாழ்வும் அடைவதில்லை. சால்பு எல்லாவற்றையும் விஞ்சி நிற்கும் இயல்பு வாய்ந்தது. உலகத்திலே உண்டாகும் குழப்பங்களும், மாறுபாடுகளும் சான்றோரை மாற்றிவிடமுடியாது. உலகமே மாறினாலும், தமது

உறுதியான நிலையிலிருந்து அவர்கள் மாறுமாட்டார்கள். அவர்களுடைய மேன்மைக் குணமும் தங்கி நிற்கும். கடல் போன்றவர்கள். இந்த உலகத்தில் சான்றோர்கள் இருப்பதால்தான் உலக மக்கள் வாழ்கிறார்கள். சான்றோர் களுடைய ஒழுக்க வழக்கங்களாலும் அவர்களுடைய நல்லுரையாலும் மனித சமுதாயம் சீர் பெறுகின்றது. சான்றோருடைய சால்பு குன்றாமல் இருப்பத நாலேயே இவ்வுலகம் நிலைத்து நிற்கின்றது.

யயிற்சி வினாக்கள் - சான்றாண்மை

1. சான்றாண்மை என்றால் என்ன?
2. சான்றோர்க்குரிய கடன் எனப்படுவது எது?
3. சால்பிற்கேற்ற குணங்கள் எவை?
4. சால்பிற்குரிய தூண்கள் எவை?
5. சால்பிற்குரிய கட்டளை எது?
6. சான்றோரின் சிறப்புக்கள் எவை?
7. சான்றோருக்குரிய உயர்வுச் சிறப்பாக வள்ளுவர் எதனைக் கூறி யுள்ளார்?
8. பின்வரும் குறுப்பாக்களில் கோடிட்ட பகுதிக்கான பொருள் விளக் கத்தைத் தருக.

அ. அன்பு நான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ

டெந்து சால் பூண்றிய தூண்

ஆ. ஊழி பெயரினுந் தாம் பெயரார் சான்றாண்மைக்

காழி யெனப்படு வார்

பண்புடைமை

பெருமை, சான்றாண்மை ஆகிய உயர் பண்புகளில் நின்றவர்கள், எல்லோரதும் இயல்புகளையும் அறிந்து, அவ்வியல்புகளோடு ஒத்து நடத்தலே பண்புடைமை. ஆதலால், மேற்குறித்த இரு அதிகாரங்களையும் அடுத்துப் 'பண்புடைமை' வைக்கப்பட்டது.

1. எண்பதத்தால் வெய்த வெளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு

தட்ப்பிரியுப்பு

எண்பதத்தால் எய்தல் எளிது என்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப - பண்புடைமை என்ற நன்னெறியினை எய்துதலால் எளிதென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

பதுவரை

யார்மாட்டும் எண்பதத்தால் - யாவரிடத்தும் எனிய செவ்வியராதல், பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப - பண்புடைமை என்ற நன்னெறியினை எய்துதலால் எளிதென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

பொழுப்புரை

பண்புடைமை எனப்படும் நல்ல வழியினை அடைவதால் எல்லாரிடத்திலும் எளிமையான செவ்வியுடையராதல் ஒருவருக்கு எய்தும் என்று நூலோர் கூறுவர்.

விளக்கவுரை

செவ்வியாவது ஒருவன் தனது குறையை எடுத்துக் கூறுகையில், அதனைக் கேட்போன் தனதுமனம், மொழி, முகம் என்பனவற்றால் இனியனவாய் இருக்கும் காலம். செவ்வியை ஞேர்கானல், பேட்டி என்ற சொற்களால் இக்காலத்தவர் வழங்குவர். நற்குணங்கள் நிறைந்த ஒருவன் செவ்விக்கு ஏற்ற எளிமை உடைய வளானால் பண்புடைமை அவனுக்கு இயல்பாகவே உள்ளதாகும். அதுவே, அனைவரையும் கவரும். அதனை எளிதாக எய்துவதற்கு நூலோரான அறிஞர் கூறிய உபாயத்தை அறிவறுத்த திருவள்ளுவர் 'என்ப' (என்பர்) என்றார் என்ப பரிமேலழகர் விளக்குவார்.

2. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த விவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு

பதப்பிரிய்

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு

பதவரை

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும் - பிறர்மேல் அன்புடையவன் ஆதலும், உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகும் நற்குடிப்பிறப்பும், ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை என்று உலகத்தார் சொல்லும் நன்னென்றி.

பொழியுரை

பண்புடைமையும், உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகும் நற்குடிப்பிறப்பும், ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை என்பது உலகத்தார் சொல்லும் நல்ல வழிகளாகும்.

விளக்கவுரை

அன்புடைமை நற்குடியிர் பிறந்தவனுக்கே ஒத்தது (அமைந்தது) என்பர் பரிமேல ழகர், பிறத்தல் என்பது பிறந்தவரின் நற்செயலைக் குறித்து வந்தது என்பர்.

1 - 2 பாடல்கள் பண்புடையவராதலுக்கான காரணங்களைக் காரியங்களாகக் காட்டின.

3. உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு

பதப்பிரிய்

உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஓப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பு ஒத்தல் ஓப்பதாம் ஓப்பு

பதவரை

உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஓப்பு அன்று - உடலுறுப்பால் ஒத்தல் ஒருவனுக்கு நன் மக்களோடு ஓப்பாகாமையின் அது பொருந்துவதன்று. ஓப்பதாம் ஓப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் - இனி பொருந்துவதாய் ஓப்பாவது. செறிவான பண்பால் ஒத்தல்.

பொழியுரை

ஒருவன் உடலுறுப்புக்களால், உயர்ந்தாரோடு ஒத்திருப்பது ஒத்ததாகாது. பொருந்தமான ஓப்பென்பது செறிவான பண்பால் ஒத்திருத்தலே.

விளக்கவுரை

ஒருவரோடு ஒருவரை ஓப்பிடும்போது அவர்களின் நந்பண்புகளை வைத்தே ஓப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். ஏனெனில், உடலுறுப்புக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானவை.

4. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு

துப்பிரிய்பு

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு

தவுரை

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு - நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலால், பிறர்க்கும் தமக்கும் பயன்படுதலை உடையாரது பண்பினை, பாராட்டும் உலகு - உலகத்தவர் பாராட்டி நிற்பர்.

பொழிய்புரை

தமக்கும் பிறருக்கும் பயன்படும் வகையிலே நீதியையும் அறத்தையும் செய்த பெரியோரின் பண்பை உலக மக்கள் பாராட்டுவர்.

விளக்கவுரை

நயன் என்ற சொல் நயத்தைத் தருவதாகிய நீதியைக் குறித்து வந்தமையால் குணவாகுபெயர். அதேபோன்று, நன்றி என்பது அறத்துக்கு ஆகியமையால் அதுவும் குணவாகுபெயரே. உலகு - உலக மக்களுக்கு ஆகியமையால் இடவாகுபெயர்.

5. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு

துப்பிரிய்பு

நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடு அறிவார் மாட்டு

தவுரை

இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது - விளையாட்டிற்கேனும் ஒருவளை இகழ்தல் இனியதல்ல, பாடு அறிவார் மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள் - ஆதலால், பண்புடையாரிடத்திலே, பிறர்மீது பகைமையுள்ளவிடத்தும் இன்னாமை உள்ள தாகாது.

பொழிய்புரை

பிறனை ஒருவன் விளையாட்டாகவும் இகழ்தல் இனியதன்று. ஆதலால், பண்புடையாரிடத்திலே, மற்றவர்மீது பகைமையுள்ளபோதும் அந்த இன்னாமை உள்ளதாகாது.

விளக்கவுரை

'பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்' என்ற சொற்றொடர் இந்தக் குறளின் கருத்தையே கூறுகிறது. பிறரின் துண்ப காலத்தில் அவர்கள் பகைவராயினும்

அவரை இகழ்வது இனிய பண்பாட்டிற்கு முரணானது என்ற உயர்ந்த குறிக்கோள் இப்பாடல் ஐலம் புலனாகிறது. இகழ்ச்சி என்பதனோடு தன்னை இகழ்தல் என்ற சொல்லிமேலழகரால் வருவிக்கப்பட்டது.

6. பண்புடையார்ப் பட்டுண் உலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்

பதப்பிரிப்பு

பண்பு உடையார்ப் பட்டு உண்டு உலகம் அது இன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்

பதவரை

பண்பு உடையார் பட்டு உலகம் உண்டு - பண்பு உடையார் வழியில் நின்று உலகம் ஒழுகுவதால் என்றும் நிலை பெற்றுள்ளது. இன்றேல் அது மண்புக்கு மாய்வது - அவ்வாறு ஒழுகாவிடில் அது மண்ணின்கண் புகுந்து மாய்ந்து போகும்.

பொழிப்புரை

பண்புடையாரின் வழியில் நின்றே உலகம் ஒழுகுவதால் நிலைபெற்றுள்ளது. அவ்வாறு ஒழுகாத இடத்தில் அது மண்ணுக்குள் அழுந்தி அழிந்து போகும்.

விளக்கவுரை

உலகம் இடவாகுபெயர். உலகின் மக்களுக்கு ஆசிவந்தது. மன் - அசைச்சொல், 3-6 பாடல்கள் பண்புடையவர்களின் உயர் ச்சியைக்கூறின.

7. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்

பதப்பிரிப்பு

அரம் போலும் கூர்மையர் ஏனும் மரம் போல்வர்
மக்கள் பண்பு இல்லாதவர்

பதவரை

மக்கட்பண்பு இல்லாதவர் - நன்மக்கட்கே உரிய பண்பு இல்லாதவர், அரம்போலும் கூர்மையரேனும் - அரத்தின் கூர்மை போலும் கூர்மையான அறிவை உடையவ ரேனும், மரம் போல்வர் - ஓரறிவினதான் மரத்திற்கு ஒப்பாவார்.

பொழிப்புரை

கூரிய நூண்ணிவுடையவர்களானாலும், நல்லவர்களுக்குரிய பண்பு இல்லாத வர்களானால் அவர்கள் ஓரறிவே உடையவர்களாவார்கள்.

விளக்கவுரை

அரம் தனது கூர்மையை இழுக்காது பிற கருவிகளைக் கூராக்கவல்லது. மரம் ஒடே அறிவை உடையதாதலாற் சிறப்பற்றது. தன்னுணர்ச்சி உடையதுன்றிப் பிறவற்றின் உணர்ச்சிகளை உணரும் ஆற்றல் அதற்கில்லை. இப்பாடலில் வந்த இரு உவமைகளும் பண்பின் அடிப்படையில் அமைந்தமையாற் பண்புவமைகள்.

8. நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை

பதப்பிரிப்பு

நண்பு ஆற்றார் ஆகி நயம் இல் செய்வார்க்கும்
பண்பு ஆற்றார் ஆதல் கடை

பதவுரை

நண்பு ஆற்றாரகி நயம் இல் செய்வார்க்கும் - தம்மோடு நட்பிளைக் கொள்ளாது பகைமை பூண்டு ஒழுகுவாரிட்ததும், பண்பு ஆற்றாராதல் கடை - தாம் பண்புடையவராய் ஒழுகாவிடின் அறிவுடையார்க்கு இழுக்காகும்.

பொழிப்புரை

தம்மோடு நட்புச் செய்யாது நன்மை இல்லாத தீமைகளைச் செய்பவரிடத்திலும் அறிவுடையவர் பண்புடைய நல்லவற்றைச் செய்து ஒழுகாமை (அறிவுடைய வர்க்கு) இழுக்காகும்.

விளக்கவுரை

'இன்னாசெய்தாரே' என்ற திருக்குறள் இவ்விடத்தில் நினைவுகூரத்தக்கது. நுயம் என்பதற்கு ஏரம் என்பவாருள்ளொள்வர். ஈரம் - இரக்கம். தீமைசெய்யும் இழிந்தவரைப் போலத் தாழும் அந்தத் தீமைக்குப் பதிலாகத் தீமை செய்ய முற்பட்டால் இழிந்தவருக்கும், இவருக்கும் வேறுபாடு இல்லாது போய்விடும்.

9. நகல்வல்ல ரவ்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும் பாற் பட்டன்றிருள்

பதப்பிரிப்பு

நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும் பாற் பட்டன்று இருள்

பதவுரை

நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு - பண்பில்லாமையால் எவருடனும் உறவாடி மகிழ்ந் திருக்க மாட்டாதவர்களுக்கு, மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருப்பாற் பட்டன்று - இப் பெரும் உலகம் இருளில்லாத பகற்பொழுதிலும் இருளில் கிடப்பது போன்றதாம்.

பொழிப்புரை

தமக்கு உள்ளதாயிருக்க வேண்டியதான் மகிழ்ச்சியோடு மற்றவருடன் உறவாடும் வல்லமை அற்றவரிற்கு இந்த உலகம் பகற்காலத்திலும் இரவு போன்று இருளாகவே காட்சி தரும்.

விளக்கவுரை

'பகலிலும் உலகம் இருளில் கிடப்பது போல' என்பது உள்ளமும் இருளடைந்து இருக்கும் எனவும் கொள்ளலாம். மகிழ்ச்சியல்லாதவிடத்து உள்ளத்தின் துண்பம் என்பதே பொருத்தமானது.

10. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ் செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று

பதப்பிரிப்பு

பண்பு இலான் பெற்ற பெரும் செல்வம் நன்பால்
கலன் தீமையால் திரிந்தற்று

பதவுரை

பண்பு இலான் பெற்ற பெரும் செல்வம் - பண்பில்லாதவன் முன்னைய நல்வினை யின் பயனாக எய்திய பெரிய செல்வம் அக்குற்றத்தால் எவருக்கும் பயன்படாது கெடுதல், நன்பால் கலன் தீமையால் திரிந்தற்று - நல்ல பால் அழுக்கான பாத்திரத்தில் இட்டதால் திரிந்து கெட்டுப் போவதை ஒக்கும்.

பொழிப்புரை

பண்பில்லாதவன் தனது முன்னைய நல்வினைப் பயனாலே பெற்ற பெரிய செல்வமானது, நல்ல பால் அழுக்கான பாத்திரத்தில் இடப்பட்டதால் திரிந்து போவதை ஒக்கும்.

விளக்கவுரை

பண்பில்லாதவரின் செயல், செல்வமாகிய நல்ல பால் அழுக்குப் பாத்திரத்தில் விடப்படுதலிற்கு உவமையாயிற்று.

7 -10 பாடல்கள் பண்பிலாதவரின் இழிவைக் கூறின. பண்பில்லாதவிடத்துப் பெறப்படும் செல்வமும் பயன்படாது என்று கூறி, நன்றியில் செல்வம் என்ற அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாயாக இப்பாடல் அமைந்தது.

பண்புடைமை

பண்புடையராதற்கான காரணங்கள்

நற்குணங்கள் யாவும் நிறைந்து ஒருவன் செவ்விக்கு ஏற்ற எளிமையுடையவளாயின் அவனுக்குப் பண்புடைமை இயல்பாகவே உள்ளதென்றும், அதுவே உலகத்தை எல்லாம் கவரும் தன்மை வாய்ந்தது என்றும், அதுவே நம் முன்னோர் சொன்ன நல்வழியை அடைவதற்கு எளிதான வழியென்றும் சான்றோர் கூறுவர். உயர்குடியிற் பிறந்தோருக்கு நல்ல பண்புகளைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலைகள் இயல்பாகவே உண்டு. அன்புடைமையும் அவரைத் தீய வழியினின்றும் தடுக்க உதவும். எனவே, இவை இரண்டும் ஒருவரைப் பண்புடையவராக்கத் துணை புரிகின்றன.

பண்புடையார் உயர்ச்சி

உலகத்திலே தோன்றிய மக்கள் அனைவருக்கும் உறுப்புக்கள் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கும். நல்லவனுக்கும் தீயவனுக்கும் உறுப்புக்கள் ஒன்றாயினும் குணத்தால் வேற்றுமை உண்டு. இவைபோல் வேற்றுமைப் படுவது உறுப்புக்களால்ல குணங்களோயாகும். நல்ல குணங்கள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் குணங்கள் வெளிப்பட்டு சமுதாயத்திற்கு நன்மை புரிய வேண்டும். அவரின் பண்புடைமையை அறிவதற்கு இது நல்ல ஒரு கருவியாகும். இப்படியானவர்களின் குணநலத்தை உலகத்தார் பாராட்டுவார். நண்பர்களுடைய குற்றங்களை விளையாட்டாகக்கூட எடுத்துப் பேசலாகாது. அது அவர்களையும் பகைவராக்கும். பண்பாட்டின் உயர்வினை அறிந்தவரிடத்தில் பகைமையிலும் இனிய பண்புகளே உருவாகும். நல்ல குணங்கள் நிரம்பிய சான்றோர்களின் நல்ல செயல் அளவிற்கு ஏற்ப உலக மக்கள் பயன்பட்டு வாழ்வார்கள். அப்பண்பாட்டின் பயன் இல்லை என்றால் உலக மானது குறைந்து அழிவது உண்மை.

பண்பில்லாதவர் கீழிலு

பெரிய இரும்பை அறுக்கும் கூர்மையுடைய அரும் போன்ற நூட்ப மதி உடையவராக இருந்தாலும், சமுதாயத்திற்குப் பயன்தரவேண்டும் என்ற பண்பாடு இல்லாதவர் தம் நலனைப் பாதுகாத்து வளரும் மரத்திற்கு ஒப்பாவார். அன்பு செலுத்தாமல் தீமையே செய்து ஒழுகுபவரிடத்திலும், நல்ல பண்புகளைப் பெற்றவர் நன்மையே செய்யாதிருப்பது மிகவும் தாழ்வாகும். ஆதலால், அன்பு செலுத்தாது தீமையே செய்து வாழ்கின்றவரிடம்கூட நல்ல பண்புடையவர்கள் நன்மையே செய்வார்கள். தீய எண்ணம் உண்டாவதே பண்புடையாருக்கு இழுக்காகும். உலகத்தை இன்பமாகவோ, துன்பமாகவோ அமைத்துக்கொள்ள மனிதனுடைய பண்பாடு காரணமாகின்றது. எல்லோரு டனும் கலந்து உறவாடத் தெரியாததால் பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல்

தெரியாது. இனிய குணங்களைப் பெற்று, மகிழ்ச்சியோடு வாழத் தெரியாத வர்க்கு இன்பமயமாகக் காணப்படும் இந்தப் பெரிய உலகமானது தூண்பமாகக் காணப்படும். நல்ல பாலானது அது இருக்கும் பாத்திரத்தின் தன்மையால் திரிந்துவிடுவது போலப் பண்பில்லாதவளிடம் இருக்கின்ற பெரிய செல்வமும் பயனற்றாகி விடும். பண்பு இல்லாதவளிடம் உள்ள செல்வம் பிறருக்கு நன்மை செய்யாது. தீமைகூடச் செய்யும். அந்தச் செல்வத்தால் பயனில்லாமல் போய்விடும்.

பயிற்சி வினாக்கள் - பண்புடைமை

1. பண்புடைமை என்றால் என்ன?
2. பண்புடையராதற்குரிய காரணங்கள் எவை?
3. பண்புடையாரது உயர்ச்சி பற்றி வள்ளுவர் யாது கூறியுள்ளார்?
4. பண்பில்லாரது இழிவு பற்றி யாது கூறியுள்ளார்?
5. பின்வரும் குறுப்பாக்களில் கோடிட்ட பகுதிக்கான பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

அ. உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு

ஆ. அரம் போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லாதவர்

இ. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந் தீமையால் திரிந்தற்று

நன்றியில் செல்வம்

பொருளைத் தேடியவனுக்கும், பிறருக்கும் பயன்படாத செல்வத்தினது இயல்பு இவ்வதிகாரத்தில் கூறப்படும். தேடியவனின் குற்றம் அவனாலேயே தேடப்பட்ட செல்வத்தின்மீது ஏற்றி ‘நன்றியில் செல்வம்’ என்றார்.

1. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ள் துண்ணான் செத்தான் செயக்கிடந்த தில்

பதப்பிரிப்பு

வைத்தான் வாய் சான்ற பெரும் பொருள் அஃது உண்ணான் செத்தான் செயக்கிடந்தது இல்

பதவரை

வாய் சான்ற பெரும் பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான் - தன் வீடெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய பெரும் பொருளைத் தேடி வைத்துக்கொண்டு உலோபித் தன்தால் அதை உண்ணாதவன், செத்தான் செயக்கிடந்தது இல் - உள்ளாயி னும் இறந்தவனே. அப்பொருளிடத்து அவனுக்கு செயத்தக்கதான உரிமை எதுவும் இல்லை.

பொழிய்புரை

ஒருவன் தனது வீடு முழுவதும் பொருளைப் பரந்த அளவிலே நிரப்பி வைத்தி ருந்தானாயினும், அதனை அவன் அனுபவிக்காதவரையில் இறந்தவனே. அந்தப் பொருளில் அவனுக்குச் செய்யத்தக்கதான உரிமை எதுவும் இல்லை.

விளக்கவரை

உண்ணுதல் - ஜம்பலன்களாலும் அனுபவித்தல், பொருள்களைத் தேடிய வனுக்கு அதனை அனுபவிக்க முடியாவிட்டால், அப்பொருளில் அவனுக்கு உரிமையில்லை. உயிருடன் இருந்தும் இறந்தவனே. எனவே, பெற்ற பொருளை அனுபவித்தலே ஒருவன் செய்யவேண்டியது.

2. பொருளானா மெல்லாமென்று ஈயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு

பத்பிரிப்பு

பொருளான் ஆம் எல்லாம் என்று ஈயாது இவறும்
மருளான் ஆம் மாணாப் பிறப்பு

பதவுரை

பொருளான் ஆம் எல்லாம் என்று - பொருளுண்டானால் அதனால் எல்லாம் உண்டாம் என்று என்னி அதனைத் தேடி ஈயாது இவறும் மருளான் - பின் பிறர்க்கு ஈயாது உலோபம் செய்தால், மாணாப்பிறப்பு ஆம் - ஒருவனுக்கு நிறைதவில்லாத பேய்ப்பிறப்பு உண்டாகும்.

பொழிப்புரை

ஒருவன் தான் தேடிய பொருளாலே எல்லா நலங்களையும் அடையலாம் எனக் கருதி, அதனைப் பிறருக்கு வழங்குவதாலே இம்மையில் புகழும், மறுபிறப்பில் பசியின்மையும் கிட்டும். இவற்றை உணராத மருள் (மயக்கம்) இரு பிறப்புக்களிலும் எவ்வித நன்மையையும் அளிக்காது. பிறரது பசி கண்டு தாளாது அவருக்கு உணவு முதலியன வழங்கியவனுக்கு மறுபிறப்பிலே உணவிருக்கும். பசித்திருக்க வேண்டியதில்லை.

விளக்கவுரை

எல்லாம் - இம்மை மறுமையாகிய இரு பிறப்புக்களையும் குறிக்க வைத்துத் தேடிய செல்வத்தைப் பிறருக்கு வழங்குவதாலே இம்மையில் புகழும், மறுபிறப்பில் பசியின்மையும் கிட்டும். இவற்றை உணராத மருள் (மயக்கம்) இரு பிறப்புக்களிலும் எவ்வித நன்மையையும் அளிக்காது. பிறரது பசி கண்டு தாளாது அவருக்கு உணவு முதலியன வழங்கியவனுக்கு மறுபிறப்பிலே உணவிருக்கும். பசித்திருக்க வேண்டியதில்லை.

3. ஈட்ட மிவறி யிசை வேண்டா வாடவர்

தோற்ற நிலக்குப் பொறை

பத்பிரிப்பு

�ட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை

பதவுரை

�ட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம் - தாம் தேடிய பொருளை பிறர்க்கு ஈவதனால் பெறும் புகழினை விரும்பாத மக்கள்து பிறப்பு. நிலக்குப் பொறை - இவ்வுலகத்திற்குப் பாரமாம்.

பொழிப்புரை

தாம் தேடிய பொருளைப் பிறருக்குக் கொடை வழங்குவதாலே பெறும் புகழினை எண்ணாது, உலோபிகளாய் வாழ்வோரின் பிறப்பானது உலகத்திற் குப் பாரமாவது மட்டுமே. அப்பிறப்பினால் விளையத்தக்க பயன் வேறில்லை.

விளக்கவரை

பொருளைத் தேடும்பொழுதும் காக்கும் பொழுதும் உண்டாகும் துன்பத்தோடு பிறருக்கு பயன்படாதும் வாழ்வர் உலகத்துக்குப் பாரமேயாவார்.

4. எச்சமென் றென்னென்னுங் கொல்லோவொருவரால் நச்சப் படாஅ தவன்

பத்பிரிப்பு

எச்சம் என்று என் எண்ணும் கொல்லோ ஒருவரால் நச்சப் படாஅ தவன்

பதவரை

ஒருவரால் நச்சப்படாதவன் - ஒரு பொருளும் பிறருக்கு ஈயாமையினால் ஒருவராலும் விரும்பப்படாதவன், எச்சமென்று என் எண்ணும் கொல் - தான் இறந்தபின்னர் எஞ்சி நிற்பதாக எதனைக் கருதுவானோ?

பொழிப்புரை

பிறருக்குக் கொடுக்காமையால் ஒருவராலும் விரும்பப்படாதவன் தான் இறந்த பின்னர் எஞ்சி நிற்பதாக எதனை நினைப்பானோ?

விளக்கவரை

1-3 பாடல்கள் பிறருக்குப் பயன்படாத செல்வம் பற்றிக் கூறின.

5. கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய கோடி யுண்டாயினுமில்

பத்பிரிப்பு

கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்

பதவரை

கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு - பிறருக்குக் கொடுப்பதும், தாம் அனுபவிப்பதுமாகிய இரண்டு செய்கையும் இல்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல் - பலவாக அடுக்கிய கோடி பொருளுண்டாயினும் ஒன்று மில்லை.

பொழிப்புரை

ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கத்தக்க எண்ணிக்கையிலே கோடி கோடி யான செல்வம் உள்ளவருக்கும், அவர் கொடை வழங்காதும், தாம் அனுபவிக் காதும் இருப்பின் அந்தச் செல்வத்தால் ஆகும் பயன் எதுவுமில்லை.

விளக்கவுரை

துய்ப்பதாதிய (அனுபவிப்பதாதிய) இன்பத்திலும் கொட்டபே சிறந்தது. எனவே, கொடுப்பதால் என்பது முதலில் வந்தது. அடுக்கிய கோடி என்பது என்னிக்கையின் மிகுதியைக் குறித்தது. இவ்வளவு செல்வம் இருந்தும் குறித்த பயன்கள் இரண்டையும் இழப்பதை இல்லை சொல்குறித்தது.

6. ஏதம் பெருஞ் செல்வத்தான் துவ்வான் தக்கார்க்கொன் நீத லியல்பி லாதான்

பதப்பிரிப்பு

ஏதம் பெரும் செல்வம் தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பு இலாதான் - தானும் நுகராது. பிறர்க்கும் தகுதி கண்டு அவர் வேண்டியதை வழங்காது இருப்பானானால். பெருஞ் செல்வம் ஏதம் - அவனுடைய செல்வம் அவனுக்கே துண்பம் தரும் நோயாகும்.

பதவுரை

தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பு இலாதான் - தானும் நுகராது. பிறர்க்கும் தகுதி கண்டு அவர் வேண்டியதை வழங்காது இருப்பானானால். பெருஞ் செல்வம் ஏதம் - அவனுடைய செல்வம் அவனுக்கே துண்பம் தரும் நோயாகும்.

பொழிப்புரை

ஒருவன் தானும் அனுபவிக்காது, பிறருக்கும் தகுதி கண்டு வழங்காது இருப்பானானால் அவனுடைய செல்வமானது அவனுக்கே துண்பம் தரும் நோயாகும்.

விளக்கவுரை

ஏதும் - துன்பம். என்னுடைய துன்பத்தைத் தரும் நோய்க்கு ஆகியமையாற் குன்வாது பெயர்.

4 - 5 பாடல்கள், தான் அனுபவியாதும் பிறர்க்குக் கொட்ட வழங்காது மிருப்பதன் தீமை கூறின. கொட்ட வழங்குவதும் அதனைப் பெறத் தகுதியடைய வர்க்கே வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது இப்பாடலால் வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

7. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வமிகுநலம் பெற்றாள் தமியன்முத் தற்று

பதப்பிரிப்பு

அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகு நலம் பெற்றாள் தமியன் முத்து அற்று

பதவுரை

அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் - ஒரு பொருளும் இல்லாதார்க்கு அவர்களுக்குத் தேவையானதை கொடுக்காதவனது செல்வமானது வீணே

கழிவது, மிகுநலம் பெற்றாள் தமியள் முத்தற்று - மிக்க சிறப்பினைப் பெற்ற பெண்ணொருத்தி மணஞ்செய்யாது தனியாக இருந்து முதுமையை அடைவது போன்றது.

பொழிப்புரை

இரு பொருளும் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அவர்கள் வேண்டுமென்ற பொருளை வழங்காதவனின் செல்வமானது, அழகு, இளமை முதலாம் நலங்களைப் பெற்ற ஒருத்தி மணஞ்செய்யாது தனித்திருந்து முதுமை அடைவது போலாகும்.

விளக்கவரை

அழகும், பண்பும் ஒன்றாக அமைவது அரிதாகும். எனவே, இவையிரண்டும் அமையப் பெற்றாள் என்றார். பெற்றாள் - வினையாலனையும் பெயர். தனித்து வாழ்வனின் இளமையும் பண்பும் அவனுக்குப் பயன்தரா. (கணவனாகிய பிறநூலுக்கும் பயன்தரா. உலோபியின் செல்வழும் அது போன்றதே) அதனால், அவனுக்கும் பயனில்லை. பிறநூலுக்கும் பயனில்லை.

8. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவுருள்

நச்ச மரம் பழுத் தற்று

பதப்பிரிப்பு

நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடு ஊருள்
நச்ச மரம் பழுத்து அற்று

பதவரை

நச்சப் படாதவன் செல்வம் - வறியவர்களுக்கு அண்மையில் இருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையினால் எவராலும் விரும்பப்படாதவனுடைய செல்வமானது, ஊர் நடுவுள் நச்ச மரம் பழுத்து அற்று - ஊரிடையே நிற்பதோர் நச்சமரம் பழுத்தாற் போன்றது.

பொழிப்புரை

ஏழைகளுக்கு அண்மையிலிருந்தும் அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடாது, அவர்களால் விரும்பப்படாதவனுடைய செல்வமானது ஊர் நடுவே நச்சமரம் பழுத்தது போலாகும்.

விளக்கவரை

நச்ச(தல்) - விரும்ப(தல்) நச்ச - விரும்ப - ஊரின் நடுவில் என்றதால் அவ்வுரார் யாவர்க்கும் அடையத்தக்கதாய் நச்சமரம் உள்ளது என்பது பெறப்பட்டது. இந்த உவமைக்குப் பொருத்தமாக வறியவர்களுக்கு அண்மையிலுள்ளவன் எனக்கொண்டார்.

9. அன்பொரி இத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்

பதம்பிரிப்பு

அன்பு ஓரீ இத் தன் செற்று அறம் நோக்காது ஈட்டிய
ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர்

பதவரை

அன்பு ஓரீ இ - ஒருவன் பிறருக்குக் கொடுக்க நேருமே என்று சுற்றத்தார் மீது
அன்பு செய்தலை ஒழித்து, தன் செற்று - வேண்டுவனவற்றை நுகராது, தன்னை
ஒறுத்தும், அறம் நோக்காது - ஈதல் முதலிய அறத்தையும் நினையாது, ஈட்டிய
ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர் - ஈட்டிய ஒள்ளிய பொருளினைக் கொண்டு
போய் பிறர் பயன் பெறுவார்.

பொழிப்புரை

உற்றார், நண்பர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்க நேருமே என்பதால் அவர்களில்
அன்பை நீக்கியும், தான் உண்ணாதும் உடுக்காதும் தன் உடம்பினை வருத்தி
யும், கொடையினால் விளையும் அறப்பயனைக் கருதாதும் ஒருவன் சம்பாதித்
துச் சேர்த்து வைக்கும் ஒளி நிறைந்த பொருளினைப் பிறர் கவர்ந்து கொள்வர்.

விளக்கவுரை

ஸ்டட்டிய - சம்பாதித்த, வேறு எந்த இன்பமும் நாடாது சம்பாதித்தால் ஏற்படும்
சிரமம் முதலியவற்றால் துன்பமே ஸ்டட்டப்படுகிறது. இதனை வலியுறுத்த ஈட்டிய
என்றார். உறவினர், நண்பரல்லாதவரே கவர்வர் என்பதைப் புலப்படுத்தப் பிறர்
என்பத்து. உடுக்காதும், உண்ணாதும் தன் உடம்பினை வருத்தியும் ஒருவன்
சம்பாதிக்கும் பொருளை இழப்பது தேளீக்கள் தேனைச் சேர்க்கப் பிறர் கவர்ந்து
செல்வது போன்றது.

10. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கள்ந் தனைய துடைத்து

பதம்பிரிப்பு

சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கள்ந்து அனையது உடைத்து

பதவுரை

சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுனி - புகழுடையதான் செல்வத்தினை உடையவி
டத்திலே நிற்கும் சிறிது கால வறுமை, மாரி வறங்கள்ந்து அனைய உடைத்து -
உலகத்தை எல்லாம் நிலைநிறுத்தும் மேகம் வறண்டதைப் போன்றது.

பொழிப்புரை

வறியர்க்குக் கொடுத்தல், தாமும் அனுபவித்தலாகிய சிறப்புக்களை உடைய செல்வர்கள் அடையும் சிறிது கால வறுமையானது, உலகிற்கு வளம் கூக்கும் மழை முகில் வறண்டதைப் போன்றது.

விளக்கவரை

கொடையும், அனுபவமும் அறத்தின் பாற்பட்டவை. அறத்தால் வருவதே இன்பம். இந்த இன்பத்திற்குக் காரணமான செல்வம் அவற்றில் நடப்பவருக்குச் சிறிது காலமே இல்லாது வறண்டு போகும் என்பதை மழை முகிலுக்கு உவமித்தது மிகப் பொருத்தமே. மழை முகில் பருவந் தப்பினாலும், எல்லாக் காலத்திலும் வறண்டு போவதில்லை அன்றோ? மாரி என்ற காலம்பெயர் மழை முகிலுக்கு ஆகியதால் காலவாகுபெயர்.

7 - 10 பாடங்கள் மிறுக்கும் தனக்கும் யயன்படாத செல்வத்தின் குற்றத்தைக் காட்டன.

16+3

19 - பாட வை

6 - முகில் பை

1) காலம் வை ✓

2) பாடம் வை

3) பாட முகில் வை

4) முகில் வை

5) பாடமுகில் வை

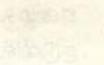
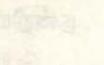
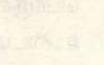
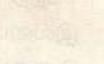
6) ஏது வை

7) முகில் வை

8) முகில் வை

9) முகில் வை

10) முகில் வை

நன்றியில் செல்வம்

சட்டவனுக்கும் பிறர்க்கும் யயன்படவின்மை

பொருளினால் ஒருவன் இன்பம் அனுபவிக்க வேண்டும். அதுதான் பொருள் பெற்ற முற்றப்பயன். இல்லையென்றால், ஒருவன் பொருள் இருந்தும் பொருள் இல்லாதவனாவான். தானே அனுபவிக்காதவன் பிறருக்கு என்ன நன்மை செய்துவிடப் போகிறான்? அதனால், அவன் இருந்தும் இல்லாதவன் ஆனான். பல வழிகளிலிருந்தும் வந்த பொருள் பலருக்கும் பயன்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்தப் பொருளைப் பெற்ற பயனை அடைய முடியாது. அவனது பிறப்போ தாழ்ந்ததாகி விடும். பலருக்கும் நன்மை செய்தும், அதன் பயனாய்ப் புகழ்பெற வேண்டி மனிதன் இந்த உலகிலே வாழ்கிறான். பொருளை மட்டும் விரும்பி வாழும் மனிதன், புகழை விரும்பாது உலகிலே வாழ்வதற்கு உரிமை இல்லை. அவன் பலரிடமுள்ள பொருளைத் தன்னிடம் சேர்த்து வைத்ததனாலும், பயன்படுத்தாததனாலும் அவனும், அவனுடைய பொருளும் பூமிக்குப் பாரமாய் நின்றனர். பிறவியின் பயன், பலருக்கு நன்மை செய்து, புகழ்பெற வேண்டும். அதுவே ஒருவனுக்கு உண்மையான ஏச்சமாம். ஆனால், ஒருவருக்கும் நன்மை செய்யாது பொருளை மட்டும் சேகரித்து வைத்து இறந்து போனானாயின் அவன் பெயர் ஒருநாளும் நிலைத்து நிற்காது. பொருளும் அவனுடையது ஆகாது.

தனக்கும் பிறர்க்கும் யயன்படவின்மை

பொருளின் பயன் இரண்டு. ஒன்று, தான் அனுபவிக்கவேண்டும். இரண்டு, பிறருக்குப் பயன்படவேண்டும். இரண்டும் இல்லை என்றால் பொருளைப் பெற்ற பயன் இல்லை. எனவே, பொருள் பெற்றால் பயனடைய வேண்டும். இல்லையேல் இருவரும் பயனற்றவராவர். பொருளானது, இயல்பாகப் பொருள் படைத்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்மை செய்யும் தன்மை உடையது. தகுதியற்றவன் கையிலுள்ள பொருள் பயன்பாது. அது தன் இயற்கைத் தன்மையிலிருந்து மாறிவிடுகிறது. எனவே, பொருள் பெற்ற வனுக்கு நன்மை செய்வதை விடுத்து அவனுக்குத் துண்பத்தைச் செய்வ தாகவும் மாறிவிடுகிறது.

நன்றியிற் செல்வத்தினது குற்றம்

பொருளில்லாதவர்களுக்கு ஒரு சிறிய உதவிதானும் செய்யாதவனிடம் உள்ள செல்வமானது மிகவும் அழகு வாய்ந்த பெண்ணொருத்தி ஒருவனை மணம் செய்து இன்பறாமலும், இன்பம் கொடுக்காமலும், தனிமையில் வாழ்ந்து மூப்படைந்து இறந்ததற்குச் சமனாகும். பொருளை இல்லையென்று கூறாமல் ஏழைகளுக்கு வழங்கி, தானும் அனுபவிக்க வேண்டும். நச்சுமரம் ஊர் நடுவில் நன்றாகப் பழுத்திருந்தாலும் அது யாருக்கும் பயன்படாது. அதை

யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். அதேபோல பிறருக்கு பயனில்லாதவன் கையிலுள்ள பொருளையும் யாரும் விரும்பமாட்டார்கள். ஆகவே, பிரயோசன மற்றது. பொருளை நல்ல முறையில் சேர்க்க வேண்டும். அப்படிச் சேர்த்த பொருளை தானும் அனுபவித்து பிறருக்கும் கொடுத்து உதவுதல் வேண்டும். அப்படி பொருள் பயன்படவில்லை என்றால் அப்பொருள் உட்டையோன் அந்தப் பயனை அடைய மாட்டான். எனவே, அந்தப் பொருளைப் பிற்றான் அனுபவிக்க நேரிடும். மழை பெய்வதனாலேயே உலக உயிர்கள் செழிப்பு அடைகின்றன. அதுபோல, பண்புடையவர்களது செல்வத்தால் உலக மக்கள் நன்மை அடைகிறார்கள். பயன்படாது போனால் உலக மக்கள் வளர்ச்சி தடைப்பட்டு சமுதாயம் அழிந்துவிடும். பண்பாளர்கள் வறுமையற்ற போதும் அவர்களது வறுமை சிறிது காலந்தான் நீடிக்கும்.

பயிற்சி வினாக்கள் - நன்றியில் செல்வம்

1. நன்றியில் செல்வம் என்றால் என்ன?
2. ஈடுபாதைக்குப் பயன்படாத செல்வம் பற்றி வள்ளுவர் யாது கூறி உள்ளார்?
3. பிறர்க்குப் பயன்படாத செல்வத்தைக் கொண்டிருப்பவன் பற்றி யாது கூறியுள்ளார்?
4. தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாத செல்வம் பற்றி யாது கூறி உள்ளார்?
5. பிறர்க்குப் பயன்படாத செல்வத்தது குற்றம் பற்றி வள்ளுவர் யாது கூறியுள்ளார்?
6. பின்வரும் குற்பாக்களில் கோடிட்ட பகுதிக்கான பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

அ. கொடுப்பதாகும் துய்ப்பதாகும் இல்லார்க்கு அடுக்கிய கோடியுண்டாயினாலும் இல்

ஆ. நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள் நச்சமரம் பழுத்தற்று

நானுடைமை

சால்பு, பண்பு, கொடை முதலான குணங்களினாலே பெரியோரானவர், தமக்குப் பொருந்தாத செயல்களை செய்வதற்கு நானுவர். இதனால் 'நன்றி யில் செல்வம்' என்ற அதிகாரத்தை அடுத்து 'நானுடைமை' வைக்கப்பட்டது.

1. கருமத்தா னானுத னானுத் திருநுத
னல்லவர் நானுப் பிற

பதப்பிரிப்பு

கருமத்தால் நானுதல் நானுத் திருநுதல்
நல்லவர் நானுப் பிற

பதவுரை

நானுக் கருமத்தால் நானுதல் - நன்மக்கள் நாணாவது இழிந்த கருமங் காரண மாக நானுதல், பிற திருநுதல் நல்லவர் நானு - அதுவல்லாத, மன, மொழி, மெய் ஒடுக்கத்தால் வருவது அழகிய நெற்றியினையுடைய குலமகளிரது நாணமாகும்.

பொழிப்புரை

சான்றோரின் நாணம் என்பது இழிந்த செயல்களுக்கு நானுவதாகும். அது அல்லாத பிற நாணங்கள், அழகிய நெற்றியினை உடைய நல்ல மகளிர் தமது மன மொழி மெய்களை ஒடுக்குவதால் அமைவனவாகும்.

விளக்கவுரை

சான்றோரின் நாணம் ஒருமையிலும், பெண்களின் நாணம் பன்மையிலும் (பிற) கூறப்பட்டன. பெண்களின் நாணத்திற்கான காரணங்கள் பல என்பதால் அவ்வாறு கொள்ளப்பட்டது.

2. ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நானுடைமை மாந்தர் சிறப்பு

பதப்பிரிப்பு

ஊன்று உடை எச்சம் உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல
நாண் உடைமை மாந்தர் சிறப்பு

பதவரை

ஊன் உடை எச்சம் உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல - உணவும், உடையும் அவை போன்ற ஏனையவையும் மக்களுக்கெல்லாம் பொதுவானவை, மாந்தர் சிறப்பு நான் உடைமை - நன் மக்களுக்கு சிறப்பாவது நானுடைமையே.

பொழிய்புரை

உணவும், உடையும் அவை தவிர்ந்த பிறவும் மனித உயிர்களுக்கு எல்லாம் பொதுவானவை. அவர்களுள்ளே சான்றோர்களுக்கு சிறப்பியல்பாய் அமைவதே நான் உடைமையாகும்.

விளக்கவுரை

உயிர்க்கெல்லாம் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் மனித உயிர்க்கு எல்லாம் என்று பொருள் கொண்டு மாந்தர் என்பதற்கு நன்மக்கள் எனக் கருத்துரைத்தார். விலங்கு முதலாகிய பிற உயிர்களிலிருந்து மனிதரைப் பிரிந்து வேறுயடுத்தவது நான் உடைமையே என்றும் கொள்ளலாம். பிற என்பதற்குக் காம், அச்சம், உறக்கம் என அவர் விரித்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

3. ஊனைக் குறித்த வயிரெல்லா நாணைன்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு

பதப்பிரியபு

ஊனைக் குறித்த உயிர் எல்லாம் நான் என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு

பதவுரை

உயிரெல்லாம் ஊனைக் குறித்த - எல்லா உயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு நிலைக்களாகக் கொண்டு அதனை விடா, சால்பு நான் என்னும் நன்மை குறித்தது - அதுபோலச் சால்பு, நானம் என்னும் நன்மைக் குணத்தை தனக்கு நிலைக்களாகக் கொண்டு அதனை விடாது.

பொழிய்புரை

உலகிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் உடலைத் தமக்கு நிலைக்களமாகக்கொண்டு அதனை விடமாட்டா. அதுபோலச் சால்பு என்பது நானம் என்னும் நற் பண்ணி னைப் பற்றி நின்றுவிடாது.

விளக்கவுரை

மனிதருள்ளிட்ட அனைத்துயிர்களும் தாம் உயிர்வாழ உடலை நிலைக்களா மாகக் கொண்டு அதனைக் காக்க, எல்லா வகையிலும் முயலும். ஆனால், சால்பு உடையோரோ உடலைப் பொருட்டுத்தாது நானத்தையே காக்க முற்படுவர் என்பது இந்தப் பாடலாலே பெறப்படும் உண்மையாகும். சால்புக் குணங்கள் ஜங்கினுள் நானமும் அடங்கும் என்பதும் நினைவுகூரத்தக்கதே. உடம்பு என்ற ஒருமை எல்லா உடம்புகளையும் குறிக்க வந்தது. இதனைச் சாதி ஒருமை

என்பர். நான்மை என்ற பண்புப்பெயர் நான்மையோடு தொடர்புடைய சால்பி னுக்கு ஆகியதால் குணவாகுபெயர், உயிர் உடம்போடு கூடாதவிடத்துப் பயன்படாதவாறு போலச் சால்பி நானோடு கூடாதவிடத்துப் பயன்படாது என்பர் பரிமேலழகர்.

4. அணியன்றோ நானுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை

பதப்பிரிப்பு

அணி அன்றோ நாண் உடைமை சான்றோர்க்கு அஃது
இன்றேல் பிணி அன்றோ பீடு நடை

30

பதவுரை

சான்றோர்க்கு நானுடைமை அணியன்றோ - சான்றோர்க்கு நானுடைமை ஆபரணமாம். அஃது இன்றேல் பீடு நடை பிணி அன்றோ - அவ்வாபரணம் இல்லையாயின் அவரின் பெருமித நடை கண்டார்க்குப் பிணியாம்.

பொழிப்புரை

சால்புக்குணம் உடையவர்க்கு நாணமுடைமையே ஆபரணம். அந்த ஆபரணம் இல்லாத போனால், அவர்களைக் காண்பவர்களுக்கு அவர்களின் பெருமித நடையானது பிணியால் நடக்கும் நடையாகவே தோன்றும்.

விளக்கவுரை

அணியானது காண்பார்க்கு விரும்பத்தையும், பிணியானது காண்பார்க்கு வெறுப்பையும் தருவன. நாணமுடையவரைப் பிறர் விரும்பி மதிய்பர். நாணம் இல்லாதவரை வெறுத்து விலக்குவர். பெருமித நடையும் பிணிநடையாகவே அவர்களுக்குத் தோற்றும் என்பதன் மூலம் நாணமில்லாதவரைக் காணவும், மற்றைப்போர் விரும்பார் என்பது பெற்பட்டது. பீடு - பெருமை, பெருமிதம்.

2-4 பாடல்கள் நானுடைமையின் சிறப்புரைத்தன.

5. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நானுவார் நானுக்கு
குறைபதி யென்னு முலகு

OK

பதப்பிரிப்பு

பிறர் பழியும் தம் பழியும் நானுவார் நானுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு

பதவுரை

பிறர் பழியும் தம் பழியும் நானுவார் - பிறருக்கு வரும் பழியையும், தமக்கு வரும் பழியையும் ஒப்ப மதித்து நானுவாரை, உலகு நானுக்கு உறைபதி என்னும் - உலகத்தார் நானுக்கு உறைவிடம் என்று சொல்லுவர்.

பொழிய்புரை

பிறருக்கு உண்டாகும் பழியையும் தமக்கு உண்டாகும் பழியையும் ஒன்று போலக் கருதி நானுகின்ற பெரியோரை நாணத்தின் உறைவிடம் என்று உலகத்தவர் கூறுவர்.

விளக்கவுரை

பிறர் பழிக்குத் தாம் நானுவோர் தாம் பெரியோரே. அப்பெரியாரை உலகில் உள்ள உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வர் என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

6. நாண்வேவி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்

பதப்பிரிப்பு

நாண்வேவி கொள்ளாது மன்னோ வியன் ஞாலம்
பேணலர் மேல் ஆயவர்

பதவுரை

மேலாயவர் - உயர்ந்தவர். வேவிநாண் கொள்ளாது - தமக்கு வேவியாக நாணி ணைக் கொள்வதன்றி. வியன் ஞாலம் பேணலர் - பரந்த உலகத்தைக் கொள்ள விரும்பார்.

பொழிய்புரை

பெரியோர் பழி பாவங்களினின்று தம்மைக் காக்கும் வேவியாக நாணத்தையே கொள்வாரன்றி, உலகத்தைக் கொள்ளார்.

விளக்கவுரை

மன், ஒ - அசைந்திலைகள். நாணம் வேவியாக உருவகிக்கப்பட்டது. அரணாக நின்று, யயிர், மிறபொருளைக் காப்பது வேலி. அதுபோல் பாவங்கள் புகாது காப்பது நான்.

7. நாணா உயிரைத் துறப்பருயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாணாள் பவர்

பதப்பிரிப்பு

நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண் துறவார் நாண் ஆள்பவர்

பதவுரை

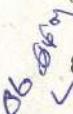
நான் ஆள்பவர் - நாணினது சிறப்பறிந்து அதனை விடாது ஒழுகுபவர். நாணால் உயிரைத் துறப்பர் - நாணமோ உயிரோ காக்கப்படவேண்டியது என்னும் நிலைவரின் நாண் சிதையாமற் பொருட்டு உயிரை நீப்பர், உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துறவார் - உயிர் சிதையாற் பொருட்டு நாணினை நீக்கார்.

பொழுப்புரை

நாணத்தைப் பேணி ஒழுகும் சான்றோர் நாணமோ, உயிரோ காக்கப்பட வேண்டி யது என்ற நிலை உருவானால், உயிரையே துறப்பர் அன்றி நாணத்தைத் துறக்க மாட்டார்.

விளக்கவரை

நாணம் உபிரினும் மேலானது! என்பது இப்பாடலாற் பெறப்பட்டது.
6-7 பாடல்கள் நாணாள்பவரின் செயலை விளக்கின.

- 8. பிறர்நாணத் தக்கது தாணாணா னாயி
நறநாணத் தக்க துடைத்து

பதப்பிரிப்பு

பிறர் நாணத் தக்கது தான் நாணான் ஆயின்
அறும் நாணத் தக்கது உடைத்து

பதவுரை

பிறர் நாணத் தக்கது தான் நாணான் ஆயின் - கேட்பாரும், காண்பாரும் நாணத்தக்க பழியை ஒருவன் தான் நாணது செய்வானாயின், அறும் நாணத் தக்கது உடைத்து - அந்த நாணாமை அவனை அறும் விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தினை உடைத்து.

பொழுப்புரை

பிறர் காணவும் கேட்கவும் நாணத்தக்க பழிச்செயலை ஒருவன் தான் நாணது செய்வானாயின் அவன் செயலுக்கு நானி அறமானது அவனை விட்டு நீங்கத் தக்கதாகிய குற்றத்தை அவன் செயல் உடையதாகும்.

விளக்கவுரை

தான் என்பது பழி செய்யவனையும், பிறர் என்பது பழிச்செயலைக் கண்டும், கேட்டும் நானுயவரையும் குறித்தன. நாணத்தோடு இணையாதவனை அறும் சாராது என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

9. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பினவஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை

பதப்பிரிப்பு

குலம் சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலம் சுடும்
நாண் இன்மை நின்றக் கடை

பதவுரை

கொள்கை பிழைப்பின் குலம் சுடும் - ஒருவனுடைய ஒழுக்கம் பிழைக்குமாயின், அப்பிழைப்பு அவன் குடிப்பிறப்பினைக் கெடுக்கும். நாணின்மை நின்றக் கடை

நலம் சடும் ஒருவனிடத்து நாணமின்மை நிற்குமானால் அது அவனினது ஏனையநலம் யாவற்றையும் கெடுக்கும்.

பொழிய்புரை

ஒருவனுக்கு அவனுடைய ஒழுக்கம் பிழைக்குமானால், அது அவனது குடிப் பிறப்பு ஒன்றை மட்டுமே கெடுக்கும். அவனிடத்தே நாணமின்மை நிற்குமானால் அது அவனுடைய ஏனைய நலங்கள் யாவற்றையும் கெடுத்து விடும்.

விளக்கவுரை

நீற்றல் என்பதற்கு ஒரு பொழுதும் நாணினின்றுநீங்காமை என்பர் பரிமேலழகர். நலம் என்ற சாதி ஒருமைப் பெயரானது பிறப்பி, கல்வி, துணம், செயல், இனம் என்ற இவெற்றால்வரும் நன்மைகள் யாவற்றையும் குறித்தது. ஒழுக்கம் கெட்டாலும் நாணம் கெடக்கூடாது என்பது இப்பாடல் தரும் பொருள். நலம் - துணவாகுபெயர்.

10. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணால் உயிர் மருட்டி யற்று

துப்பிரியிப்பு

நாண் அகத்து இல்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர் மருட்டி அற்று

பதவுரை

அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம் - தம் மனத்திலே நாணில்லாத மக்கள் உயிருடையார் போன்று இயங்குகின்ற இயக்கம், மரப்பாவை நாணால் உயிர் மருட்டி அற்று - மரத்தாற் செய்த பாவை இயந்திரக் கயிற்றினால் இயக்கப்பட்டு உயிருள்ளது போன்று மயக்குவது போலும்.

பொழிய்புரை

உள்ளங்களிலே நாணம் இல்லாதவர்கள் உயிருள்ளவர்கள் போல இயங்கும் இயக்கமானது கயிறுகொண்டு இயக்கப்படும் பாவை உயிருள்ளது போன்று மயக்குவதற்கு ஒப்பாகும்.

விளக்கவுரை

பொம்மைக் கூடத்திலே, பொம்மைகள் திரைக்குப் பின்னால் உள்ளவர்களால் கயிறுகொண்டு இயக்கப்படுவன். அவை அசைகையில் உயிருள்ளவை போலவே மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதுபோல், நாணத்தினால் இயக்கவேண்டிய உடல், உயிரால் மட்டுமே இயக்கப்படுவது பயனற்று. வெறுந் தோற்றுமே என்பதை வள்ளுவப் பெருந்தகை இந்த அழகிய உவமையால் விளக்கி யுள்ளார்.

7-10 பாடல்கள் நாண் இல்லாதவருடைய இழிவைக் குறித்தன.

நாண்டைமை

நாண்ததின் இலக்கணமும் சிறப்பும்

இழிந்த செயலைச் செய்ய அஞ்சவதே நாணமாகும். நாணம் இரு பாலர்க்கும் பொதுவாயிருப்பினும் இரண்டு நாணமும் வேறுபட்டது. ஆண்கள் பிறர் பழிக்கும்படியான செயலைச் செய்யக் கூசவும், பெண்கள் தங்களுக்கு உரிமையற்ற பொருளை அனுபவிக்கக் கூசவும் வேண்டும். உணவுப் பொருளானது, ஒரறிவு உயிர் முதல் ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் ஈராக எல்லா உயிர்க்கும் தேவையானது. உடையோ மனித சமுதாயத்திற்கு மட்டும் இன்றியமையாதது. உணவும், உடையும் பெற்ற மனிதனுக்குப் பிற செல்வங்களில் நாட்டமிருக்கும். ஆளால், நாணம் எல்லா மக்களுக்கும் உரிய பொருளான அணிகலனாகும். அவ்வணிகலன் இருந்தால் அவர்கள் சிறப்புடைய மனிதர்கள் ஆவார்கள்.

உயிர் நிலைத்திருந்து இன்பத்தைப் பெறுவதற்கு உடல் அவசியம். அதேபோல் எல்லா நற்குணங்களையும் ஒரு சான்றோர் பெற்றிருந்தாலும் பழிக்குரிய செயலைக் கண்டு அஞ்சாது போனால், அவர்களது நல்ல குணங்களும் பயனற்றுப் போகும். ஆகவே, சால்பு நிலைத்தற்கு நாணம் மிகமிக அவசியம். ஒருவரைச் சான்றோர் என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டுவது நாணமாகும். நாணம் இல்லாது பெருமிதம் கொண்டு வாழ்பவர் சம்தாயத் திற்குத் துன்பம் தரக்கூடியவர். அவரது பெருமையான வெளித்தோற்றம் பார்ப்போருக்கு இகழ்வைக் கொடுக்கும்.

நாண்டையாரது சிறப்பும் செயலும்

பிறர் தீமைச் செயல் செய்வதைக் கண்டு ஒருவர் வருந்தினால் அவர் மிக உயர்ந்தவர் ஆவார். அவரிடந்தான் நாணம் தங்கியிருக்கும். தானும் தீமை செய்யாது பிறர் செய்யும் தீமைக்கும் வருந்துவது என்பது மிக உயர்ந்த பண்பாடாகும். அந்தப் பண்பாடு அரிய சிறப்பாகும். பழிக்கு அஞ்சி தீய செயல்கள் செய்யாதோரையே பெரியோர் என்று உலகத்தார் ஏற்றுக் கொள்வர். செல்வம், சிறப்பு, அறிவு முதலிய குணங்கள் அமைந்தும் தீய காரியம் செய்வோரை உலகத்தார் உள்ளத்தே இகழுத்தான் செய்வார்கள். பெரியார் நாணத்தை வேலியாகக் கொண்டு வாழ்வார்களே அல்லாது அகன்ற உலகத்தையே கொடுத்தாலும் அதனைப் பெரிதென மதியார். மனிதன் விரும்பிக் காக்கவேண்டிய பொருள் இரண்டு. அவை உயிர், நாணம் என்பனவாம். சான்றோர் உயிரைவிட நாணத்தையே பெரிதாக என்னுவதால் நாணத்தைக் காக்க உயிரையும் விட்டுவிடுவார்கள். உயிரினும் நாணம் சிறந்தது என்பதை இக்குறள் விளக்குகின்றது.

நாணில்லாரது கீழிவு

தன்னைவிட மேலானவர்கள் கண்டும், கேட்டும், பழிக்கக்கூடிய செயலை ஒருவன் தான் செய்யாது விலக்க வேண்டும் என்று நாணின் இயல்பு கூறப் படுகின்றது. தீமையைக் கண்டு அஞ்சாதவனிடம் நன்மை ஒருபோதும் நிலை பெறாது. தீய எண்ணம் உண்டாகினால் நன்மை செய்யவும் முடியாது. அவ்வாறு தீயசெயல் நிலைபெற்றால் அறம் அதனைக் கண்டு அஞ்சி விலகி விடும். ஒருவன் தவறான வழியில் நடந்தால் அவன் பிறந்த குடியின் பெருமை குன்றும். ஒரு பொழுதும் நாணின்நின்று நீங்கக்கூடாது. தன் நலன் காத்துக் கொள்ளவும், குடிப்பெருமையை வளர்க்கவுமான பிறர் பழிக்கும் செயலைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டும். தீமையைக் கண்டு நாணாத மனிதன் உணர்ச்சி இல்லாதவன். ஆகவே, அவனுக்கும் பொம்மைக்கும் வேற்றுமை ஏதுமில்லை. அதுபோலவே, நாணமில்லாதவனது வாழ்க்கையும் பார்ப்பவர்களுக்கு உயர்ந்த வாழ்வாகக் காட்சியளித்தாலும் அவனுக்கு இன்ப உணர்ச்சியோ பிற நன்மை, தீமைப் பாகுபாடோ இல்லை.

1) நிரிப்புக் காரணம் 10:

2) ஒன்று கூட எத்ரு

3) ஒப்பாக கேள்வி உணவும் காலி

4) பூர்வ பார்வை நோயைகள்

5) பார்வை காலி காலி காலி

6) நூற்று கொண்டு மன்றாநூற்று

7) நூற்று உடையிழுப்பு

8) நூற் காணுக்கூடு 10:

9) சம்பாடு காணுங்க

10) உடைகிழமை

பயிற்சி விளாக்கள் - நாணுடைமை

1. நாணுடைமை என்றால் என்ன?
2. நாண் என்பதற்கு வள்ளுவர் கூறும் விளக்கம் யாது?
3. நாணமுடையவரின் சிறப்புக்கள் எவை?
4. நாணுக்கு உறைவிடமானவர் யார்?
5. நாணுடையார் செயல் பற்றி வள்ளுவர் யாது கூறியள்ளார்?
6. நாணில்லாதவரது இழிவு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளவை யாவை?
7. பின்வரும் குறுப்பாவில் கோடிட்ட பகுதியின் பொருட்சிறப்பை விளக்குக்.

நாணகத்தில்லா இயக்கம் மரப்பாவை

நாணால் உயிர் மருட்டி அற்று

குடிசெயல்வகை

தமக்குத் தாழ்வு வரும் காலத்தில் நானுபவர்க்குத் தாழும் தமது குடியும் உயர்ச்செய்யும் திறமும் முயற்சீயும் உண்டாவது இயல்பு. ஆதலால், நானுடைமையின் பின்பு ‘குடிசெயல்வகை’ வைக்கப்பட்டது.

1. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே வென்னும் பெருமையின் பீடுடைய தில்

பதப்பிரியு

கரும் செய ஒருவன் கைதூவென் என்னும் பெருமையின் பீடு உடையது இல்

பதவரை

கரும் செய கைதூவென் என்னும் பெருமையின் - தன் குடியினை உயர்த்தும் பொருட்டு செய்யத் தொடங்கிய கருமத்தினை கைவிடமாட்டேன் என முயலும் பெருமை போல, ஒருவன் பீடு உடையது இல் - ஒருவனுக்கு மேலான பெருமை வேறில்லை.

பொழிய்புரை

ஒருவன், ‘எனது குடியினை உயர்த்துவதற்குத் தொடங்கிய கருமத்தினை நான் கைவிடமாட்டேன்’ என்று முயலும் பெருமை போன்று மேன்மையான சிறப்பு உடைய செயல் வேறு இல்லை.

விளக்கவுரை

கைதூவென் - கைவிடேன். கைதூவாமை - காரணம்; முயற்சி - காரியம்; எனவே, காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறினார்.

2. ஆள்வினையு மான்ற அறிவுமென விரண்டி னீள் வினையா னீஞாங் குடி

பதப்பிரியு

ஆள் வினையும் ஆள்ற அறிவும் என இரண்டின் னீள் வினையால் னீஞாம் குடி

பதவரை

ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள் வினையால் - முயற்சியும், நிறைந்த அறிவும் என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையும் உடைய ஒருவனது விடாமுயற்சியான செயற்பாடுகளினால், குடி நீஞும் - ஒருவனது குடி உயரும்.

பொழிப்புரை

முயற்சியும், நிறைவான அறிவுமாகிய இரண்டும் உடைய ஒருவனின் விடாமுயற்சியால் அவனது குடி உயர்ந்து நீடு நிலைக்கும்.

விளக்கவரை

ஆள்வினை - ஒரு செயலைத் தனது திறமை கொண்டு கட்டுப்படுத்தித் தான் விரும்பியவாறு செயற்படுத்தல். இது வினைத்தொகை, ஆளும் வினை முதலாக விரிக்கலாம். ஆன்ற அறிவு என்பதற்கு இயற்கை அறிவும் செயற்கை அறிவுமாகிய இரண்டானதும் நிறைவு என்பத் பரிமேலூகர். இயற்கையறிவு மதிநுட்பத்தையும் (விவேகத்தையும்) செயற்கையறிவு கற்றல், கேட்டல், பட்டறிவு (அனுபவம்) ஆகியவற்றாற் பெறும் அறிவையும் குறித்தன.

1-2 பாடங்கள் ஆள்வினையுடையைக்கான காரணத்தைக் குறித்தன.

3. குடிசெய்வ வென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தாள்முந் துறும்

பதப்பிரிப்பு

குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடி தற்றுத் தாள் முந்து உறும்

பதவரை

குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு - எனது குடிபினை உயரச் செய்வேன் என்று கருதி முயற்சி செய்கின்ற ஒருவனுக்கு, தெய்வம் மடி தற்றுத் தாள் முந்து உறும் - தெய்வமே ஆடையை இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டு உதவுவதற்கு முன்னிற்கும்.

பொழிப்புரை

'எனது குடியை உயரச் செய்வேன்' என்று முடிவு செய்து அதற்கான முயற்சி யிலே தலைப்படுபவனுக்குத் தெய்வமும் தனது ஆடையை இறுக்க கட்டிக் கொண்டு உதவுவதற்கு முன்வரும்

விளக்கவரை

தற்றுதல் - (ஆடையை) இறுக உடுத்தல். தெய்வம் என்பது ஊழைக் குறித்தது.

4. குழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞ்றற் பவர்க்கு

பத்பிரிப்பு

குழாமல் தானே முடிவு எய்தும் தம் குடியைத்
தாழாது உஞ்றற் பவர்க்கு

பதவரை

தம் குடியைத் தாழாது உஞ்றறபவர்க்கு - தம் குடியை உயரச் செய்வதற்கான
முயற்சியை விரைவாகச் செய்ய முயல்பவர்களுக்கு. குழாமல் தானே முடிவு
எய்தும் - அதனை முடிக்கும் திறம் பிறரோடு கலந்து ஆராய்தலை வேண்டாது.
தானாகவே அது நன்கு முடிவடையும்.

பொழிப்புரை

தமது குடியானது தாழ்வடையா வண்ணம் உயர்த்தும் வினையினைக் காலம்
தாழ்த்தாது (விரைந்து) செய்பவர்களுக்கு அதுபற்றிப் பிறரோடு கலந்தாராய்தலை
வேண்டாது, தானாகவே அது நன்கு முடிவடையும்.

விளக்கவரை

உஞ்றறபவர் - முயல்பவர், குழாது - கலந்து ஆராயாது. குடி என்பது குடியில்
உள்ள உறவினர்க்கு ஆணமையாற்பொருளாது பொயர்.
3 - 4 பாடல்கள் முயற்சி செய்பவர் களுக்குத் தெய்வம் தானே துணை செய்ய
முன்வரும் என்னும் உண்மையைப் பலப்படுத்தின.

5. குற்றமிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சூழுமுலகு

பத்பிரிப்பு

குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சூழும் உலகு

பதவரை

குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானை - எக்குற்றமும் செய்யாமல் தன்
குடியினை உயரச் செய்து ஒழுகுவானை, சுற்றமாச் சூழும் உலகு - அவனுக்குச்
சுற்றமாக வேண்டி உலகத்தவர் தாமே சென்று குழந்து கொள்வர்.

பொழிப்புரை

குற்றமான செயல்களைச் செய்யாது, தனது குடியினை உயரச் செய்து, வாழ்
பவனை உலகத்தவர் தாமாகவே சென்று உறவினராய்ச் சூழந்து கொள்வர்.

விளக்கவரை

குற்றம் என்பது அறத்திற்கு மாறான செயல்களின் தொகுப்பு.

6. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொள்ள

பதப்பிரியு

நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்கு தான் பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொள்ள

பதவரை

ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது - ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மை என்று உயர்த்தி சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொள்ள - தான் பிறந்த குடியினை ஆளும் ஆண்மையினைத் தனதாக்கிக் கொள்ளலாகும்.

பொழிப்புரை

ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மை என்று சொல்லப்படுவது தான் பிறந்த குடியினை ஆளும் ஆண்மையினைத் தனதாக்கிக் கொள்ளலாகும்.

விளக்கவரை

ஆண்மை - ஆளுந் தகைமை. ஆளுமை எனவும் கொள்ளலாம். இல்லாண்மை என்பது தனது குடியை உயர்த்தி அவர்களைத் தன்வழி நடக்கச் செய்தல். போருக்குறிய ஆண்மையாகிய வீரத்தினின்றும் வேறுபடுத்த ஆண்மைக்கு நல்ல என்ற அடை கொடுத்து நல்லாண்மை என்பத்து.

7. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை

பதப்பிரியு

அமர் அகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமர் அகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை

பதவரை

அமர் அகத்து வன்கண்ணர் போலத் - போர்க்களத்திற்குச் சென்றவர்கள் பலராயினும் தம்மைச் சார்ந்தவரைத் தாங்கும் வன்கண்ணர் போல. தமர் அகத்தும் பொறை ஆற்றுவார் மேற்றே - குடியின்கண் பிறந்தவர் பலராயினும் அதன் பாரத்தை தாங்க வல்லவரிடமே அந்தப் பொறுப்பு உள்ளதாகும்.

பொழிப்புரை

போர்க்களத்திலே எதிரிகளை அழித்துத் தம்மைச் சார்ந்தவரைத் தாங்கும் வன்கண்ணர் போலத் தமது குடியிலே பிறந்தவரின் பாரத்தைத் தாங்க வல்லவரிடமே அந்தப் பொறுப்பு உள்ளதாகும்.

விளக்கவரை

வன்கண்மை - கொடுமை, இரக்கமின்மை. வன்கண்ணர் - கொடிய, இரக்கம் அற்றோர். போரிலேபகவர்மீது இரக்கங்காட்டாதுதாக்குவதே வன்கண்மை.

அது தன்னையும் தன்னைச் சார்ந்தோரையும் காத்தலாகிய பொறுப்பிற்கு இன்றியமையாததே. தனது குடியைக் காய்வனும் தனக்கு வரும் ஆயத்தைக் கணாத் தாங்கிக் குடியின் பாரத்தைப் பொறுப்பதும் இன்றியமையாததே. பொறை- பாரம்(சமத்தல்)

5 - 7 பாடல்கள் குடியைக் காத்தலாகிய பாரத்தினைச் சமப்பவரின் சிறப்பை உரைத்தன.

8. குடி செய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்

பத்பிரியிப்பு

குடி செய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடி செய்து
மானாம் கருதக் கெடும்

பதவுரை

மடிசெய்து மானம் கருதக் கெடும் - தம் குடியினை உயரச் செய்வார் அச் செயலைச் செய்யாது, சோம்பியிருந்துகொண்டு, போலியான மானத்தையும் என்னுவாராயினும் அவர்களது குடி கெடும். குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை - குடி உயரச் செய்வார்க்கு காலவரை என்று ஒன்று இல்லை.

பொழிய்புரை

தமது குடியினை உயர்த்த வேண்டி முயல்பவர்களுக்கு அதற்கெனக் குறித்த காலம் ஒன்று இல்லை. சோம்பலைச் செய்து கொண்டு போலியான மானத்தையும் என்னுவாராயின், அவர்களது குடி கெடும்.

விளக்கவுரை

பருவம் - (வெயில், மழை, பனி என மாறிமாறி வரும்) காலம். மானம் என்பதற்கு 'இக்குடியிலுள்ள யாவரும் இன்பழற இக்காலத்துத் துன்பழறுவேன் யானோ' என்று உட்கோடல் எனப் பொருள் உரைப்பர் பரிமேலழகர். உட்கோள் - உள்ளத்திற்கொள்ளுதல், நினைத்தல். மடி - சோம்பல்.

9. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு

பத்பிரியிப்பு

இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு

பதவுரை

குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு - தன் குடியினர் அடையக்கூடிய மூவகைத் துன்பங்களினின்றும் காக்க முயல்பவனது உடம்பு, இடும்பைக்கே

கொள்கலம் கொல் - துன்பத்தின் கொள்கலமோ? அதுவல்லாது இன்பத்திற்கு உரியதாதல் இல்லையோ?

பொழிப்புரை

செல்வமுடையவரை இருத்தலாலும் அவர்கள் முகங்கோணுவதால் உண்டா கின்ற வருத்தத்தாலும், பெற்றதைச் சமைத்து உணவாகக் கொள்ளும் சிறமத் தாலும் தனது குடியினர் அடையும் மூவகைத் துன்பங்களினின்றும் காப்பவனது உடம்பு துன்பத்தின் கொள்கலமோ? அது அல்லாது இன்பத்திற்கு உரியதா தல் இல்லையோ?

விளக்கவரை

மறைத்தல் - (துன்பம் அடையாது) காத்தல். குற்றம் மறைத்தல் என்பதற்குத் துன்பம் வராது காத்தல் என்ற பொருளினைப் பரிமேலழகர் நிறுவவார். 'எனது உடல் இடும்பைக்கு (துன்பத்துக்கு)ம் இன்பம் தரும் எனக்குடியினைக் காப்பான் கருதுவான் என்பது இப்பாடலினாலே துறிப்பாகப் பெறப்பட்டது.

8-9 பாடல்கள் குடி செய்வாரின் இயல்பைக் காட்டன.

10. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்துன்றும் நல்லான் இலாத குடி

பதப்பிரியு

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்து ஊன்றும் நல்லான் இலாத குடி

பதவுரை

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் - துன்பமாகிய கோடரி அடியை வெட்டிச் சாய்க்க விழுந்துவிடும். அடுத்து ஊன்றும் நல்லான் இலாத குடி - தாங்கக்கூடிய நல்ல ஆண்மகன் இல்லாத குடியாகிய மரம்.

பொழிப்புரை

துன்பமாகிய கோடரி புகுந்து வெட்டிச் சாய்க்கையில், அது விழாதவாறு, பற்றுக் கோல் நாட்டி நிறுத்தவல்ல நல்ல தலைவன் இல்லாத குடியானது வீழுந்து படும்.

விளக்கவுரை

மரம் தன்னை வளர்ப்பவர் உள்ளனராயின் வளர்ந்து நிலைக்கும், வளர்ப்பவர் இல்லாதவிடத்துப் பட்டுப்போகும். தலைவனிலே தங்கியிருக்கும் குடும்பத்தின் மூலம் இந்தமரம் போன்றவர்களே. தலைவன் வளர்த்தால் வளர்வர், வளர்க்காத இடத்து அழிந்தும் போவர். காலக் கோடரி அது வெட்டிச் சாய்ப்பது என்பதாற் குடும்பம் மரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பாடல் தலைவர் இல்லாத குடக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை உரைத்தது.

குடிசெயல்வகை

குடி உயர்வதற்கான காரணங்கள்

ஒருவன் தான் பிறந்த குடியினை உயர்த்துவதற்கு இருக்கின்ற பல வழி களிலும் தவறாது முயன்று வருவானாகில் அவனது ஆற்றல் சிறந்தது. தன் குடியை உயர்த்த முயலாவிட்டால் அவனது குடி கெடும். மாறாக, வறுமை யுற்றாலும் தன் குடியை உயர்த்த அவன் முயன்றால் அது பெருமையடைய செயலாகும். ஒரு செயலைச் செய்து முடிப்பதற்கு முயற்சியும், அறிவும் வேண்டும். ஒருவன் முயற்சியோடு நுண்ணறிவு உடையவனாய்ச் செயற் பட்டால் அது நிலைத்த புகழுக்குரியதாய், அவனது குடிப்பெருமையை நிலைக்கச் செய்யும்.

குடி உயரச் செய்வார் எஃதும் சிறப்பு

இங்கு தெய்வம் என்பது ஊழையே குறிக்கின்றது. ஊழ் என்பது ஒருவன் செய்த வினைப்பயன்களை அனுபவிக்கக் கூடியது எனவே, அவன் பிறவி செய்த வினைப் பயனுக்கேற்ப அவன் மேன்மையடைய முயலும்போது ஊழ்வினைப் பயனும் முன் நின்று அச்செயலுக்கு உதவி புரியும். தன் குடியானது தாழ்வடையாது இருப்பதற்காகத் தன் முயற்சியால் தடுத்து உயர்த்தப் பாடுபடுவனுக்கு அவன் மற்றையவர்களோடு கலந்து ஆராயும் தன்மை இல்லாமலேயே தானாகவே அவனது செயலும் முற்றுப் பெறும்.

தன் குடியின் பெருமைக்காக உழைப்பவனையே எல்லோரும் விரும்புவர். உலகமக்கள் எல்லோரும் அவனது உறவினராகி விடுவார்கள். ஒருவனுக்கு சிறந்த ஆண்மை என்று சொல்லப்படுவது தான் பிறந்த குடியினைப் பெருமை பெறச் செய்து தனக்குரிய குடியாக ஆக்கிக் கொள்வதாகும். போர்க்களத்தில் வீரன் எவ்வளவு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறானோ அவ்வளவு பொறுப்பு குடும்பத்தை ஏற்று நடத்துகின்றவனிடமும் காணப்படும். ஒரு வீரன் போரில் வெற்றியீடினால் நாட்டிற்குப் பெருமையும் தோல்வி ஈட்டினால் நாட்டிற்கு சிறுமையும் ஏற்படும். அதுபோலக் குடிப்பிறந்தவன் அறிவுடையவனாயின் அவன் குடி வளர்ச்சியடையும். அவன் அறிவிலியாயின் அவன் குடியும் செல்வம் இழந்து பழிக்கப்படும்.

குடியை உயரச் செய்வாரது கியல்பு

வெயில், மழை, பனி என்று காலம் மாறிமாறி வரும். இவை கருதி பின்னர் செய்யலாம் எனச் சோம்பியிருத்தல் தகாது. எனவே, காலத்தைக் கருதாமல் குடிச்சிறப்பிற்காய் உழைப்பதே சிறந்தது. குடும்பத்தின் இன்னல் களைப் போக்கவல்லவனது உடம்பு துன்பத்திற்கு இருப்பிடம் ஆகுமோ? பிறவியே துன்பந்தான். பிறவி எடுத்தது முதல் இறக்கும் வரை ஒயாத

உழைப்பும் தீராத திறமையும் வேண்டுமென்று உணர்ந்தவன் துன்பப்பட மாட்டான். உடம்பின் உண்மை உணர்ந்த காரணத்தால் தான் செய்ய வேண்டிய வைவகளைக் கடமை என உணர்ந்து செய்து துன்பத்தையே இன்பமாகக் கருதுவான்.

குழியை உயரச் செய்வார் கீல்லாத குடக்கு குற்றம்

செல்வம், சிறப்பு முதலியவற்றால் உயர்ந்த குடியானது, இயல்பாகவே பல காரணங்களால் துன்பத்திற்கு உள்ளாகலாம். அவ்வேளையில் அதனைக் காப்பாற்ற ஒரு சிறந்த தலைவன் வேண்டும். இல்லையேல், எவ்வளவுதான் பெருமை பெற்ற குடியாயினும் வீழ்ந்துபட நேரிடும்.

8/9/10

- 1) குடிமுஞ் செயலவாடுவன்
- 2) குள்ளண்ணய்யுமான்று
- 3) குடியிருக்கவை ஏன்கூடு
- 4) குடும்பம் குடும்பன்
- 5) குடும்பில்லாமலோ
- 6) குடும்பங்களை
- 7) குடுக்கத்து ஹைக்கண்டரை
- 8) குடி ரியேவர்க்
- 9) கிடீம் ஸ்கலை ரகள்கல்வி
- 10) குடைக்கண்கால கொள்ளிட

பயிற்சி வினாக்கள் - குடிசையல்வகை

1. குடிசையல் வகை என்பதன் பொருளா விளக்குக்.
2. குடியுயர்வுக்கு வேண்டப்படுவது யாது?
3. குடியுயர்வுக்கு தெய்வம் எவ்வாறு துணையாகும்?
4. தம் குடியுயர்வுக்காக முயற்சிப்பவர் அடையும் சிறப்பு யாது?
5. குடியுயர்வுக்காக முயல்பவன் இல்லாத குடிக்குள்ள குற்றம் பற்றி வள்ளுவர் யாது கூறியுள்ளார்?
6. பின்வரும் குறுப்பாவில் கோடிட்ட பகுதியின் பொருட்சிறப்பை விளக்குக்.

குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்

மடிதற்றுத் தான் முந்துறும்

உழவு

குடியினை உயரச் செய்வதற்கு ஏதுவாதலாலும் யாவராலும் இது இலகு வாகச் செய்யக்கூடியதாதலாலும் குடிசெயல்வகையின் பின் ‘உழவு’ வைக்கப் பட்டது.

1. சூழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
உழந்து மழவே தலை

பத்திரிப்பு

சூழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை

பதவுரை

சூழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் - உழுதலால் வரும் மெய்வருத்தம் நோக்கி அதனைச் செய்யாது பிற தொழில்களைச் செய்து திரிந்தாலும், முடிவில் உழவு செய்பவர் பின்னரேயாவர், அதனால் உழந்தும் தலை உழவே - ஆதலால், வருத்தமுற்றாலும் உழவுத் தொழிலே தலையாயது.

பொழிப்புரை

உழவானது மெய்வருத்தம் தரவல்லது எனக் கருதி உலகமக்கள் பல்வேறு தொழில்களைச் செய்து திரிந்தாலும், கலப்பை கொண்டு உழவு செய்பவர் பின்னரேயாவர். ஆகையால், பலவாகிய வருத்தங்களால் உழன்றாலும் உழவே தலையாயது.

விளக்குவரை

மற்றைத் தொழில்கள் பொருளீட்ட உதவலாம். ஆனால், உணவை ஆக்கும் உழவுகேர பிறதொழில் செய்வோர்க்கும் வாழ ஆதாரமாய் உள்ளமையால் உழவே முதன்மைத் தன்மையாயிற்று. இதனையே ‘சூழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்’ என்றார். மற்றைத் தொழில்கள் வருத்தம் இல்லாதனவாயிருந்த போதிலும் உழவுத் தொழிலோடு ஒப்பிடுகையில் கீழானவையே, இதனை ‘உழன்றும் உழவே தலை’ என்ற சொற்றொடரால் விளக்கினார். ஏர் என்பது அதுகொண்டு செய்யும் உழவுக்கு ஆகியமையால் பொருளாகுபெயர். உடம்பில்

முதன்மையான உறுப்பு தலை. தலை போன்ற முதன்மைத் தொழில் உழவு. இப்பாடல் உழவின் சிறப்பை உரைத்தது.

2. உழவா ருலகத்தார்க் காணி யஃதாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து

பத்பிரிய்பு

உழவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி அஃது ஆற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து

பதவரை

அஃது ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து - உழவுத் தொழிலைச் செய்ய மாட்டாது பிற தொழில்களின் மேற் செல்பவரை எல்லாம் தாங்குதலால், உழவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி - உழவர்கள் உலகத்தவராகிய தேருக்கு அச்சாணி போன்றவர்.

பொழியுறை

உமுதலைச் செய்யமாட்டாது கடினமற்ற பிறதொழில்களை நாடிச் செல்பவர் களையும் தாங்கி நிற்பதால் உழவர் உலக மக்களுக்கு அச்சாணியாவர்.

விளக்கவரை

ஊர்திகளின் உருளைகளை (சக்கரங்களை)க் கழன்று போகாது காப்பது அவற்றின் நடுவிற் பொருத்தப்பட்ட அச்சாணியே ஆகும். 'அச்சாணி இல்லாத தேர் முச்சாணும் நகராது' என்பது யழிமாழி, ஓப்பீட்டு அடியடையில் நோக்கினால், உருளையிலும் மிகச்சிறியது அச்சாணி. ஆனால், அதுவே ஊர்தியின் இயக்கத்திற்கு அடிப்படை. பொருள் வளம் உடைய செல்வரிலும் குறைந்த நிலையிலே வறியவராய் இருந்த போதிலும், செல்வருக்கும் ஆதார மான உணவை ஆக்கி அளிக்கும் உழவர் முதன்மை பெறுவதை அச்சாணி கொண்டு ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

3. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

பத்பிரிய்பு

உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்று எல்லாம்
தொழுது உண்டு பின் செல்பவர்

பதவரை

உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் - யாவரும் உண்ணும் வகையில் உழுதலைச் செய்து அதனால் தாழும் உண்டு வாழ்கின்றவரே தமக்குரியராய் வாழ்கின்றனர், மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் - மற்றவரெல்லோரும் அவரைத் தொழுது அவர் பின்னாற் செல்கின்றனர்.

பொழிப்புரை

உழவுத் தொழில் மூலம், பிறரும் தாழும் உண்ண உணவாக்கி வாழ்வனாரே வாழ்வனாவர். மற்றைய சொல்லும் அவரைத் தொழுது அவர் பின்னாற் செல்கின் றனர்.

விளக்கவரை

தங்களின் உயிரைக் காப்பதற்குத் தம்மிலேயே தங்கியிருப்பவர்கள் உழவர்கள். எனவே, உண்மையிலே வாழ்வனார்கள் அவர்களே. மிரு தொழில்கள் செய்வோர் தமது உயிர் வாழ்க்கைக்குப் பிறகிலே தங்கியிருப்பதால் அவர்கள் வாழ்ந்தும் வாழாதவர்களே.

4. பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ வவர்

பதப்பிரிப்பு

பல குடை நீழலும் தம் குடைக்கீழ்க் காண்பார்
அலகு உடை நீழல் அவர்

பதவரை

அலகு உடை நீழலவர் - உழுதல் தொழிலால் கிடைக்கும் நெல்லை உடைமையாகக் கொண்ட கருணையாளர்கள். பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பார் - பிறநாட்டு அரசர் குடை நீழலையெல்லாம் தமது நாட்டரசனின் குடை நீழலிலே காண்பார்.

பொழிப்புரை

உழவுத் தொழிலினால் கிடைக்கின்ற நெல்லினைத் தமக்கு உடைமையாய்க் கொண்ட கருணையாளர், பிறநாட்டு மன்னினின் நாட்டுக் குடைநீழலை எல்லாம் தமது நாட்டரசனின் குடை நீழலிலே காண்பார்.

விளக்கவரை

பிறநாட்டு அரசரை வென்று தனக்கு அடிப்படுத்தத் தம் நாட்டரசனுக்கு உழவர் உதவியாயிருப்பர் என்று பரிமேலழகர் பொருள் கொண்டுள்ளார். பலநாட்டு அரசர்களும் தம்மை நாடு வந்து, தான் பணிந்து உதவி கோரும் அளவு உழவர் உயர்ந்தோர் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

5. இரவா ரிரப்பர்க்கொன் நீவர் கரவாது
கைசெய்தான் மாலை யவர்

பதப்பிரிப்பு

இரவார் இரப்பர்க்கு ஓன்று ஈவர் கரவாது
கை செய்து ஊன் மாலை அவர்

பதவரை

கைசெய்து ஊன் மாலையவர் இரவார் - தம் கையால் உழுது உண்டு வாழ்வவர் கள் பிறரைத் தாம் இரவார். இரப்பர்க்கு ஒன்று கரவாது ஈவர் - தம்மிடம் வந்து இரப்பவர்களுக்கு அவர் வேண்டும் ஒன்றினை ஒளிக்காது கொடுப்பார்.

பொழிய்புரை

தன் கையால் உழுது உண்கின்ற இயல்புடைய உழவர்கள் தம்மிடம் இரந்து நிற்போர்க்கு ஒளிக்காது அவர்கள் வேண்டும் ஒன்றினைக் கொடுப்பார்கள்.

விளக்கவுரை

செய்து என்பதற்கு உழுது எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. மாலை - இயல்பு

6. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதாகும்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை

பதப்பிரிய்பு

உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதாகும்
விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை

பதவரை

உழவினார் கை மடங்கின் - உழவர்கள் கை அத்தொழிலைச் செய்யாது முடங்கி விடுமாயின். விழைவதாகும் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை - யாவரும் விரும்பும் உணவையும் யாம் துறந்தோம் என்பார்க்கு அவ்வறத்தின் கண் நிற்றல் இல்லையாகும்.

பொழிய்புரை

உழுதலைச் செய்வோரின் கை அதனைச் செய்யாது முடங்கி விடுமானால், பிறர் விரும்பும் உணவையும் உண்ணாது விட்டோம் என்னும் துறந்தார்க்கு அவர்களின் ஒழுக்கத்தில் நிற்றல் இல்லையாகும்.

விளக்கவுரை

'விட்டெடம் என்பார்க்கும்' என உம்மை விரிய வேண்டியது செய்யுள் ரோக்கித் தொக்கது. அந்த உம்மை இடைச்சொல் உயர்வு சிறப்புப் பொருளாது. கை என்பது உடலுறுப்புக்கள் யாவற்றையும் உள்ளடக்கியது. அஃதாவது உழவர் தமது உடலை வருத்தி உழைத்தல் என விரியும். அத்தொழில் முடங்கினால் சிறநக்கு இம்மை, மறுமைப் பயன் இல்லையாகும். விழைதலும் விட்டோம் என்பதற்கு மனத்தினால் விரும்புதலும் விட்டோம் எனக்கொண்டு தூறவிகளை குறித்து வர்த்தாகவும் கொள்ளலாம்.

1- பாடல்கள் உழவர் சிறப்புரைத்தன.

7. தொடிப்புழுதி கஃசா வணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்

பதம்பிரியு

தொடிப் புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்து ஏருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்

பதவரை

தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் - ஒரு நிலத்தினை உழுதவன் ஒரு பலம் புழுதி காற்பலம் ஆகும்படி. அந்த நிலத்தினை காயவிடுவானாயின், பிடித்து ஏருவும் வேண்டாது சாலப் படும் - அவ்விடத்து இட்ட பயிர் ஒரு பிடி ஏருவும் இடாமலே செழித்து விளையும்.

யோழிய்புரை

ஒரு பலம் புழுதியைக் காற்பலமாகக் காயவிட்டால், ஒரு கைப்பிடியளவு ஏருவும் வேண்டாது. அந்த நிலத்தில் இட்ட பயிர் நன்கு செழித்து வளரும்.

விளக்கவரை

தொடி - ஒரு பலம் - சிறுத்தல் அளவையில் ஓன்று. கஃசு - காற்பலம். சிடத்து என்பது பிடித்து என திரிந்தது. வேண்டாமல் என்பது வேண்டாது எனத் திரிந்தது. சான்று, சாலனத் திரிந்தது.

8. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
நீரினு நன்றதன் காப்பு

பதம்பிரியு

ஏரினும் நன்றா ஏரு இடுதல் கட்ட பின்
நீரினும் நன்று அதன் காப்பு

பதவரை

ஏரினும் ஏரு இடுதல் நன்று - நிலத்தில் உள்ள பயிருக்கு உழுவதை விட ஏரு இடுதல் நன்று. கட்டபின் அதன் காப்பு நீரினும் நன்று - இவ்விரண்டும் செய்து களை பிடுங்கிய பின்னர் அதனைக் காத்தல் நீர் பாய்ச்சுவதை விட நன்று.

யோழிய்புரை

உழுவதிலும் ஏரு விடுதல் நல்லது. பயிர் விளைகயில் களை பிடுங்கிய பின் நீர் பாய்ச்சுவதிலும் அதனைக் காப்பது நல்லது.

விளக்கவரை

ஏர் (கலப்பை) என்ற பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய உழுவத் தொழிலுக்கு ஆகியமையாற் பொருளாகுபெயர் ஆயிற்று. காத்தல் என்பது விளங்குக் காலோ, பறவைகளாலோ அழிவடையாது காத்தலைக் குறித்தது. உழுவத்

தொழிலுக்கு இன்றியமையாதனவான உழுதல், ஏருவிடல், நீர்ப்பாய்ச்சல், கடனா பிடுங்கல், காத்தல் என்ற ஜந்து தொழில்களும் இப்பாடலாற் குறிக்கப்படு தின்றன.

9. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி ஊடி விடும்

பதப்பிரிப்பு

செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம் புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும்

பதவுரை

கிழவன் செல்லான் இருப்பின் - அந்நிலத்திற்குரியவன் அதனை நாள்தோறும் சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது இருப்பாளாயின், நிலம் இல்லாளின் புலந்து ஊடி விடும் - அது அவனின் இல்லாள் போல தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின் அவனோடு ஊடி விடும்.

பொழிப்புரை

அந்நிலத்திற்குரியவன் தினந்தோறும் அதனிடம் சென்று செய்ய வேண்டியன வற்றை செய்யாதிருப்பாளாயின், அந்நிலமானது, தலைவனின் மனைவியைப் போல தன்னுள்ளே வெறுத்து, ஊடல் கொள்வதுபோல் பயன் தராது விட்டு விடும்.

விளக்கவுரை

கிழவன் - தலைவன், உடைமையாளன். (கிழமை - உடைமை). பரத்தையிடம் சென்று தன்னை மறந்திருக்கும் தலைவன் மீது மனைவி ஊடல் கொள்ளுவாள். நிலமும் தன் உடைமையாளன் தன்னைக் கவனிக்காது பிறதொழில்களில் ஈடு பட்டால் யயன்தராது விடும். தலைவி (மனைவி) நிலத்துக்கு உவமையாயினாள்.

7-9 பாடல்கள் உழவினைச் செய்யும் முறைமையை உரைத்தன.

செய் முனையாய் டீஞ்

10. இலமென் றசைகி யிருப்பாரைக் காணின்
னிலமென்னு னல்லாள் நகும்

பதப்பிரிப்பு

இலம் என்று அசைகி இருப்பாரைக் காணின்
நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்

பதவுரை

இலம் என்று அசைகி இருப்பாரைக் காணின் - யாம் வறியவர் என்று சொல்லி சோம்பி இருப்பவுரைக் கண்டால், நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும் - நிலம் என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகைப்பாள்.

பொழிய்புரை

எம்மிடம் பொருள் இல்லை, நாம் ஏழைகள் என்று சூறிக்கொண்டு செயல் புரியாது சோம்பி இருப்பவர்களைக் கண்டு நிலமகள் என்னும் நல்லாள் சிரிப்பாள்.

விளக்கவரை

நிலம் எல்லாக் காலத்திலும் பொய்யப்பதில்லை. இயற்கை மாறுபாடுகளாற் சில காலங்களிலே வளர்ந் தராது விட்டாலும், முயற்சியாளர் ஈற்றில் அதனை மிருந்து யயன்பெறுவது உறுதி. இதனாலேயே நிலத்தினை நல்லாள் என்று சிறப்பித்தார். நிலத்தின் யயன்பாட்டை உணராமை மட்டமையாதும். அம் மட்டமையைக் கண்டு நிலம் நகைக்கும் என்றார். இய்பாடலில் உழவுத் தொழிலைச் செய்யாமையால் உண்டாகும் தவறுகூறப்பட்டது.

- 1) சூழ்நிலை ஏப்ப ஸ்தலை
- 2) ஒமையால் ஒலக்காரி
- 3) உடுருண்ட யாம்வை வைக்கு
- 4) பலக்கை தீமிழு
- 5) கிராஸ் குல்லாகு
- 6) ஒப்புண்டு கைத்தட்டாக்கி
- 7) பெட்டு புடி க. - க.
- 8) ஏநிலை தங்களை
- 9) பெவ்வை கி யலை
- 10) கிலாச் சங்கு பிரை வி

உழவு

உழவின் சிறப்பு

உழவுத்தொழில் இல்லையென்றால், ஏனைய தொழில்கள் இயங்க முடியாது. உணவுப் பொருள் உற்பத்தி இல்லையென்றால் வேறு தொழில் செய்யும் மக்கள் வாழ முடியாது. உழவுத் தொழிலில் எவ்வளவு துன்பப் பட்டாலும் அந்தத் தொழில்தான் சிறந்ததும் தலையாயதும் ஆகும்.

உழவு செய்வோரது சிறப்பு

தேரைத் தாங்கி நடத்தும் அச்சாணிபோல இன்றும் என்றும் சமுதாயத்தை தாங்கி நடத்துபவர் உழுதுண்டு வாழ்பவர்களே. எனவே, உலகத்தாரில் உழவர்களே தலையாயவர்கள். உழவர்கள் எவ்வரையும் எதிர்பார்த்து வாழ்பவர் களால்லர். ஏனைய தொழில் செய்பவர்கள் உணவுப் பொருளுக்கு உழவரை எதிர்பார்த்து நிற்பர். உழவர்கள் சுதந்திரமாகப் பயிர்செய்து அந்தப் பொருளை உண்டு வாழ்பவர். ‘உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லைக் கண்டீர், பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு’ என்ற ஒளவையார் வாக்கும் இதனையே கூட்டிக் காட்டுகின்றது. உணவுப் பொருள் உற்பத்தி நிகழாவிடின் மக்களது வாழ்க்கையே நிலைகுலைந்துவிடும். மக்களது வாழ்க்கை இல்லையென்றால் பிற தொழில்கள் நடைபெறாது. மன்னராட்சி கூடச் சீர் பெறாது. எனவே, மன்னராட்சிகூட உழவுத்தொழிலைச் சிறப்பாக எதிர்பார்த்து நடக்கும்.

எந்நாட்டில் உணவிற்குப் பஞ்சமில்லையோ அந்த நாட்டை மற்றைய நாடு கள் எதிர்பார்க்கும். எனவே, பலநாட்டு அரசர்களின் குடை நிழலைத் தம் நாட்டு அரசர்களின் குடை நிழற்கீழ் காண்பார்கள். உழவுத் தொழிலை மேற்கொள்பவர்களிடம் உணவுப் பொருள் நிறைய உண்டு. எனவே, அவர்கள் பிறரை நாடிக் கெல்லாமல்லும், தம்மை நாடி வருபவர்களுக்கும் தம்மிடம் உள்ளவற்றை ஒளிக்காமல் கொடுப்பார்கள் என்றும், பிறர் இவரை நாடும் படியாக வாழ முடியும் என்று கூறப்படுகின்றது. உழவர்கள் தொழிலைச் செய்யாதுவிட்டால் உலகத்துப் பொருட்களில் பற்றில்லாது துறந்த நிலையிலுள்ள முனிவருங்கூடத் தம் துறவு நிலையில் நிலைத்து நிற்க மாட்டார். அது மட்டுமன்று, சாதாரண மக்களின் இல்லறவியல் கூட நிலைத்து நிற்க முடியாது. எனவே, இம்மை, மறுமை எனும் பயன்களுக்கே இடமில்லை என்கிறார்.

உழவு செய்யுமாறு

பயிர்செய்வதற்கு முன்னர் நிலத்தை நன்றாக உழுது உலரவிட வேண்டும். நல்ல புழுதியை உண்டுபண்ணிவிட்டால் நிலம் பண்டும். எனவே, ஏரு இடாமலே பயிர் செழித்து வளரும். நிலம் புழுதியான பின் நிலத்திற்கு நன்றாக ஏரு இட்டு அதன் வளம் குன்றாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பயிரில் களை பரவாமல் பிரூஸ்க வேண்டும், பின்னர், வயலில் உள்ள சத்துக் குறையாது எருப்போட்டு, போட்ட ஏரு வெளியே போகாதபடி பாதுகாத்தல் வேண்டும். உழுதல், எருப்போடுதல், நீர் பாய்ச்சுதல், களை கட்டுதல், காத்தல் ஆகிய ஐந்து தொழில்களும் உழவுத் தொழிலுக்கு இன்றியமையாதன.

அன்றாடம் நிலத்திற்குச் சென்று, அதற்குச் செய்யவேண்டிய கடமை களைச் செய்யாது போனால் போதிய பயன் கிடைக்காது. ஊடலால் மனைவி இல்லற இன்பம் தராதது போல நிலம் எனும் நல்லாள் விளைப் பயனாம் இன்பம் தர மாட்டாள் என்பதாம்.

உழவு செய்யாத வழியிடும் கீழுக்கு

போதுமான அளவு நில வளத்தை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தா மல் சோம்பலோடு காலத்தைக் கழிப்பவர் இந்த நிலத்திற்கே ஒரு சுமை போன்றவர். அவரையும் தார்ஸ்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று இந்தப் பூமி வெட்கப்படுகின்றது. உழவுத் தொழில் செய்யாததால் வரும் சிறுமை இதில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சி விளாக்கள் - உழவு

1. உழவினதும் உழவரினதும் சிறப்புக்கள் எவை?
2. உழவர் அத்தொழிலைச் செய்யாதுவிடின் யாது நிகழும்?
3. உழவினை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும்?
4. நிலமகள் எப்போது நானுவாள்?
5. பின்வரும் குற்பாக்களில் கோடிட்ட பகுதியின் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

அ. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

ஆ. பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ வவர்

நல்குரவு

‘ஓழிபியல்’ என்னும் அதிகாரத்தில் உழவுத்தொழிலின் பின்னால் வள்ளுவர் ‘நல்குரவு’ என்னும் அதிகாரத்தினைப் பொருத்தமாக வைப்புச் செய்துள்ளார். தமது குடி தாழ்ந்தவிடத்து, எந்தக் குலத்தினைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் உழவுத்தொழிலின் மூலமாவது அதனைச் சீர் செய்து கொள்ளலாம் என்று எல்லோரையும் விளித்துக் கூறியுள்ளார். அவ்வாறும் அதனைச் செய்யாதவிடத்து அனைவரும் வறுமை என்கின்ற கொடுமையை அடைவார்கள். அந்த வறுமை எவ்வாறானது? அது எத்துணை கொடிதானது? அதை அடைந்தவர்களின் நிலைமை என்ன? இப்பிறவியில் மட்டுமல்ல, மறு பிறவியிலும் அவர்கள் அடையப்போகும் துன்பங்களை வலியுறுத்திக் கூறுவதாக ‘நல்குரவு’ என்ற அதிகாரம் அமைகின்றது.

1. இன்மையினின்னாததி யாதெனி னின்மையினின்மையே இன்னா தது

பத்யபிரிப்பு

இன்மையினின்னாதது யாது எனின் இன்மையினின்மையே இன்னாதது

பதவரை

இன்மையினின்னாதது யாது எனின் - ஒருவனுக்கு வறுமையை விடத் துன்பம் தருவது யாது என்று விளாவின், இன்மையினின்னாதது இன்மையே - வறுமையை விடத் துன்பம் தருவது வறுமையே பிறிதில்லை.

பொழிப்புரை

வறுமையிலும் கொடுமையானது எதுவென்றால் வறுமை போலக் கொடியது வறுமையே.

விளக்கவுரை

வறுமைக்கு ஒப்பானது இல்லை. எனவே, அதனிலும், கொடியது வேறில்லை என்பதாயிற்று.

2. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்

பதப்பிரிப்பு

இன்மை என ஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்

பதவுரை

இன்மை என ஒரு பாவி - வறுமை என்று சொல்லப்படுவதோரு பாவி, மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் - ஒருவனுக்கு வருங்கால் அவனுக்கு மறுமை இன்பழும் இம்மை இன்பழும் இல்லாது வரும்.

பொழிப்புரை

வறுமை என்ற ஒரு பாவி, ஒருவனுக்கு மறுமை இன்பழும் இம்மை இன்பழும் இல்லாது வருவதாகும்.

விளக்கவுரை

மறுமை, இம்மை - என்பன ஆகுபெயர்.

3. தொல்வரவுத் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை

பதப்பிரிப்பு

தொல் வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நசை

பதவுரை

நல்குரவு என்னும் நசை - வறுமை என்று சொல்லப்படும் ஆசை, தொல் வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் - தன்னால் பீடிக்கப்பட்டாரின் பழைய குடிப்பெருமையையும், அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கே கெடுக்கும்.

பொழிப்புரை

வறுமை எனப்படும் ஆசையானது அதனாற் பீடிக்கப்பட்டவர்களின் பழும்பெருங் குடிப் பிறப்பையும், அந்தக் குடிக்குரிய பண்பான சொல்லையும் கெடுக்கும்.

விளக்கவுரை

நசை - ஆசை, ஆசையில்லாவிட்டல் வறுமையும் இல்லை. 'போதும் என்ற மனமே பொன் செய்மருந்து'. வறுமையால் வரும் ஆசை நற்குடக்குரிய பெருமைகளைச் சிறுமையாக்கிச் சிறுமை காரணமாக இழிசொற்களையும் பேசவைக்கும். எனவே, வறுமையாலே நற்குடப்பிறப்பும், நற் சொற்களும் இல்லையாகும் என்றார்.

4. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்

பதப்பிரிப்பு

இற் பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளி வந்த
சொற் பிறக்கும் சோர்வு தரும்

பதவுரை

இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் - உயர்ந்த நல்ல குடியிலே பிறந்தவரிடத்திலும்,
இளிவந்த சொற் பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும் - வறுமையானது இழிவான
சொற்கள் தோன்றுவதற்கு ஏதுவான சோர்வினை உண்டாக்கும்.

பொழிப்புரை

நல்ல குடியிலே பிறந்தவரிடத்திலும் வறுமையானது இழிவான சொற்களைப்
பிறப்பிக்கும். சோர்வையும் உண்டாக்கும்.

விளக்கவுரை

இளிவந்த சொல் - சொல்பவருக்கு இழிவு தரும் சொல்.(மானம் விடுத்து மன்றா
டுதல், சினத்தாற் சொல்லத் தகாதவற்றைச் சொல்லுதல் முதலியன் இளிவந்த
சொற்களாம்)

5. நல்குரவென்னு இடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்

பதப்பிரிப்பு

நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்

பதவுரை

நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் - வறுமை என்று சொல்லப்படும் துன்பம் ஒன்றி
னுள்ளே, பல்துன்பங்கள் சென்றுபடும் - பல துன்பங்களும் வந்து விளையும்.

பொழிப்புரை

வறுமை என்ற துன்பத்தினுள்ளே பலவாகிய துன்பங்கள் போய் விளையும்.

விளக்கவுரை

வறுமையினால் உண்டாகும் உடனடித் துன்பங்களாவன, செல்வரின் வீட்டு
முன்வாயிலைச் சென்றடைதல், அவர்களைக் காணல், கண்டும் அவர்கள் தர
மறுத்தல், இசைந்து தந்தாலும் அதனை பெறுதல், அதனைப் பெற்று வந்து உணவு
ஆக்கப் பிறபொருள்களைத் தேடுதல் என்பவற்றால் உண்டாகும் துன்பங்கள்
1-5பாடல்கள் வறுமையின் கொடுமையை உரைத்தன.

6. நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்

பத்திரியம்

நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும்
நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்

பதவுரை

நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும் - நல்ல நூல்களின் பொருளை வறியவர் தெளிவாக அறிந்து எடுத்துரைத்தாலும், நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும் - அவர்களின் சொற்கள் பயனற்ற சொற்களாகக் கொள்ளப்படும்.

பொழியுரை

உண்மை நூற்பொருளை வறியவர் நன்கு தெளிந்தெடுத்துச் சொன்னாலும் அவர்களின் சொற்கள் பொருள்லாதனவாய்க் கொள்ளப்படும்.

விளக்கவுரை

வறியவர் கூறுவன் நற்பொருள் கொண்டனவாயினும் செல்வர் அவற்றைச் செலிமுடுக்கத் தயங்குவர். தமது விருப்பத்தை வெளியிடுத்தினால் வறியவர் நீது இரக்கம் உண்டாகி, அவர்களுக்கு பொருள் வழங்க நேரிடுமே என்ற அச்சத் தாலே விரும்பாதவர் போல் புறக்களியிப்பர். எனவே, வறியவரின் அறிவார்ந்து சொற்களும் பயனில்லாதனவாய்ப் போதும் ஏ-று. ஏழைகளின் கல்வியும் அவர்களுக்குப் பயன்படாது என்பது பொருள்.

7. அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்ற தாயானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்

பத்திரியம்

அறம் சாரா நல்குரவு ஈன்ற தாயானும்
பிறன் போல நோக்கப்படும்

பதவுரை

அறம் சாரா நல்குரவு - அறத்தோடு பொருந்தாத வறுமையுடைய ஒருவனை, ஈன்ற தாயானும் பிறன் போல நோக்கப்படும் - அவனைப் பெற்ற தாயாலும் பிறனைப் போல கருதச் செய்துவிடும்.

பொழியுரை

அறத்தோடு இணையாத வறுமையை உடைய ஒருவனை அவனுடைய தாயும் பிறன் போலக் கருதி நோக்க இடமளிக்கும்.

விளக்கவுரை

'கல்லானேயானாலும் கைப்பொருள் உண்டாயின் எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை, இல்லாஞும் வேண்டாள் ஈன்றெடுத் தாய்

வேண்டாள் செல்லா வன் வாயிற் சொல்' என்ற ஒளைவையாரின் அழுதமொழி முன்னெய ஈன்ற தாயானும் என்பதில் வந்த உம்மை இடைச்சொல் தாயின் இயல்பான அன்றைப் புலப்படுத்தும் உயர்வச் சிறப்புப் பொருள் தந்தது. தாயே அந்தியனாய் ஞோக்குவாளானால் உறவினரும் நண்பரும் எவ்வாறு ஞோக்கு வர் என்பது சொல்லாமலே புலப்படும்.

8. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங் கொன்றது போலு நிரப்பு

பதப்பிரிப்பு

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு

பதவரை

நெருநலும் கொன்றது போலும் நிரப்பு - நேற்றும் என்னைக் கொன்றது போன்று வந்த துண்பத்தைத் தந்த வறுமையானது, இன்றும் வருவது கொல் - இன்றும் என்னிடம் வருமோ? வந்தால் இனியாது செய்வேன்?

பொழிப்புரை

நேற்றும் கொன்றது போன்று வந்து என்னை வருத்திய வறுமையானது இன்றும் வருமோ? வந்தால் என்ன செய்வேன்?

விளக்கவரை

துண்பத்தில் மிகவும் துண்பத்தைத் தரவல்லது கொல்லுதல். இங்கு வறுமையின் கொடுமையைக் கொல்லுதலுக்கு நிகராகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

9. நெருப்பினுட் துஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பா டரிது

பதப்பிரிப்பு

நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாது ஒன்றும் கண்பாடு அரிது

பதவரை

நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் - மந்திர மருந்துகளால் ஒருவன் நெருப்பிடையே கிடந்து உறங்கவும் முடியும். நிரப்பினுள் யாது ஒன்றும் கண்பாடு அரிது - வறுமை வந்தபோது யாதொன்றாலும் உறங்குதல் அரிது.

பொழிப்புரை

மந்திரம், தந்திரம், மருந்து என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி நெருப்பின் இடையே கிடந்து உறங்கவும் கூடும். ஆனால், வறுமையிடையே எதைப் பயன்படுத்தியும் உறங்குதல் இயலாது.

விளக்கவுரை

நிரப்பி - வறுமை, பசி, கவலை, ஞோய் என்பன. வறியவனை உறங்கவிடா என்பே, வறுமை நெருப்பினும் கொடுது. இதுவும் வறியவளின் கூற்று என்கிறார் பரிமேலழகர்.

6 - 9 பாடல்கள் வறுமையடைந்தவர் அதனால், அடையந் துன்பங்களை விளக்கினா.

10. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்குங் காடிற்குங் கூற்று

பத்பிரிஸ்பு

துப்புரு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிற்கும் கூற்று

பதவுரை

துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை - அனுபவிப்பதற்கான பொருட்கள் இல்லாத வறியவர்கள் செய்யத்தக்கது முற்றும் துறத்தலே ஆகும். அவ்வாறு செய்யாதிருப்பது, உப்பிற்கும் காடிற்கும் கூற்று - பிறர் வீட்டிலே உள்ள உப்பிற்கும், கஞ்சிக்கும் இயமனாக இருப்பதற்கேயாம்.

பொழிப்புரை

தாம் அனுபவிப்பதற்கான பொருள் இல்லாத வறியவர்கள், உலக வாழ்வினை துறக்காதிருத்தல், பிறரின் இல்லங்களிலே உள்ள உப்புக்கும் புளிக் கஞ்சிக்கும் யமனாவதற்கேயாம்.

விளக்கவுரை

ஏற்கனவே உறவினரால் ஏழைகள் துறக்கப்பட்ட மின்பும் உயிரைப் பிழுத்து வாழ்வதில் பயனில்லை என்பதனை இப்பாடல் உணர்த்திற்று.

நல்குரவு செல்லும்

நல்குரவின் கொடுமை

வறுமைக்கு சமமானதும், அதைவிடக் கொடியதுமான வேறொரு துண்பம் இந்த உலகிலில்லை. பொருளின்மைதான் பிற துண்பங்களுக்குக் காரணம். ஆதலால், வறுமைதான் பிற துண்பங்களை நிலைக்கச் செய்து வருத்தும். மனிதன் தன் உழைப்பின் மூலம் உலகப் பயன்களை அடையவேண்டும். அதேபோலத் தான் தருமங்களைச் செய்து புண்ணியத்தைத் தேட வேண்டும். வறுமை உண்டாகிவிட்டால் இந்த இரண்டு கருமங்களையும் ஒருவரால் செய்ய முடியாது போய்விடும். ஆகையால், வறுமையற்றவருக்கு இம்மை, மறுமைப் பயன் கிட்டாது. வறுமையற்றவனுக்கு எந்தப் பொருளைக் கண்டாலும் அதில் ஆசை வரும். எனவே, வறுமையை ஆசை என்றார். வறுமை உண்டாகுமானால் குடிப்பெருமைக்கான செயலைச் செய்யமுடியாது குடிப்பெருமை கெட்டுப் போகின்றது. நற்குடியில் பிறந்தவனுக்கு வறுமை வந்தால் பிறரிடம் இருக்கின்ற இழிவுநிலை வந்துவிடும். வறுமையே பிறரிடம் இரக்கும் நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது. அதனால், குடிப்பெருமை அழிகின்றது. வறுமையினால் பசி, பிணி போன்ற பல துண்பங்கள் உண்டாகின்றன. எனவே, வறுமைதான் ஏனைய துண்பங்களுக்கெல்லாம் காரணம். பல துண்பங்களும் வறுமையின் காரணமாக ஒருவளிடம் வந்து தங்குகின்றன.

நல்கவர்ந்தார்க்குரிய குற்றம்

எவ்வளவு உயர்ந்த கருத்துக்களை வறியவர் சொன்னபோதும் அவை களைப் பிறர் மதிக்கமாக்டார்கள். அவர்களது கருத்துக்கள் சுயநலத்திற்காகச் சொல்லப்பட்டவை எனத் தள்ளி விடப்படும். ‘செல்லாது அவன் வாயிற் சொல்’ என்ற ஓளவையார் வாக்கு நினைவுக்காரத்தக்கது. தரும் செய்ய முடியாத வறுமை ஒருவளையப் பீடிக்குமானால் அவனைப் பெற்ற தாயாரும் அவனைப் பிறன் போலவே கருதுவார். இவ்வாறான ஒருவளிடத்து எதனையும் பெற முடியாது. அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவதால் சுற்றத்த வரும் அவனை விட்டு விலகி விடுவார்கள். வறுமை மிகக் கொடுமையானது. வறுமையினால் பட்ட துண்பத்தை நினைத்தாலே அது மிகவும் பயத்தினை அளிக்கும். அது மீண்டும் வருமோ என்று எண்ணும்போதே ஒருவனுக்குக் கலக்கம் ஏற்படும். ஆதலால், வறுமையை எண்ணிய பொழுதே துண்பத்தைத் தரவல்லது. வறுமையினால் பிடிக்கப்பட்டவன் உடல், உள் வேதனைகளை அடைவான். பசி, பிணி, துயரம் என்பன அவனை உறங்கவிடாது. வறுமை நெருப்பினும் கொடியது என்பதை இக்குறள் உணர்த்துகிறது.

நல்குரவு உளதாய வழிச் செல்வது

பிறர் பொருளைக் கவர்ந்து உண்டு வாழ்வது மிகவும் இழிவானது. அத்துடன் பிறவிப் பயனை அடைய முடியாமலும், கடமையைச் செய்ய முடியாமலும் பிறருக்குச் சுமையாக, வறுமையில் வாடுவதைவிட இறப்பதே மேலான தாகும்.

யிற்சி வினாக்கள் - நல்குரவு

1. நல்குரவின் கொடுமை பற்றி வள்ளுவர் யாது கூறுகின்றார்?
  2. நல்கூர்ந்தார்க்கு உள்தாகும் குற்றம் பற்றி யாது கூறியுள்ளார்?
  3. நல்குரவு உள்தாய வழி செல்வது பற்றி வள்ளுவர் யாது கூறுகின்றார்?
  4. பின்வரும் குற்பாக்களில் கோடிட்ட பகுதிகளில் காணப்படும் பொருட்சிறப்பை விளக்குக.
- அ. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்
- ஆ. நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பா டரிது

பாரதியார் கவிதைகள்

பாரதியார்

எந்த மொழியிலே தனது இலக்கியப் படைப்புக்களை உருவாக்குகின் ராரோ, அந்த மொழியின் இலக்கியம் இயங்குதிசையைத் திருப்பிவிடுபவர் மகாகவி என்பபவர். இவர்கள், நம்மைச் சுற்றி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும், ஆனால், நமது கவனத்தை ஈர்க்காத, நமது அறிவால் உள்ளாங்கிக் கொள்ளப்படாத நிகழ்வுகளைப் பற்றிய பிரதிபலிப்பினை நம்மிடையே உருவாக்குகின்ற வகையில் சமூகப் பிரச்சனைகளை, பண்பாடுகளை, இலக்கிய வெளிப்பாடுகளாக, இலக்கியப் படைப்புக்களாக அளித்துள்ளனர்.

மகாகவி என்பவர் தான் கையாளும் நெறியைப் புதிய புலவர்களுக்கு ஆற்றப்படுத்துகின்றார். இலக்கியம் பற்றிய புதிய கருத்துக்களையும், இலக்கியத்திற்கான புதிய யமன்பாடுகளையும் அவர் படைத்திருக்கின்றார் என்பதே இதன் பொருள். இவற்றால் இலக்கியம் பற்றிய உணர்நிலையில் புதிய பரிமாணம் ஒன்று ஏற்படுகின்றது.

தமிழில் இத்தகைய இலக்கியத் திருப்பத்தை முதன்முதலிற் செய்தவர் இளங்கோ ஆவார். அவர் தமது ‘சிலப்பதிகாரம்’ மூலம் தமிழிலக்கியப் போக்கையே மாற்றியமைத்தார். ‘சிலப்பதிகார’த்தில் தொடங்கிய அத்திருப்பம் கம்பனிலே ஒர் உச்சத்தை எய்துகின்றது. தமிழின் பூரணமான இலக்கியப் பொலிவினைக் கம்பனில் காணலாம் என்பர். காவியம் தமிழிலே கம்பனில் உச்சநிலையை எய்துகின்றது.

தமிழ்க்கவிதைப் போக்கில் - உண்மையில் தமிழிலக்கியப் போக்கில் அடுத்த ‘திசைதிருப்பியாக மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் (1882 - 1921) அமைகின்றார். பாரதியின் தோற்றத்திற்கு முன் இருந்த தமிழிலக்கியம் அவரின் தோற்றத்தின் பின் வேறுபட்டதாக அமைந்தது. ‘தமிழ்த்தேசியம்’, ‘அனைத்து இந்தியத் தேசியம்’, ‘சர்வ தேசியம்’ ஆகிய மூன்றையும் பாரதியிலே நாம் காணகின்றோம்.

ஒரு புதிய உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கு இலக்கியத்தை (கவிதையை) ஒரு பிரதான சக்தியாகக் கொண்டு, அரசியல் ஈடுபாடு கொண்டு, தமிழில் முதன்முதலில் தொழிற்பட்டவர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரே. இப்பண்பு அவரை மற்றைய கவிஞர்களில் இருந்து வேறுபடுத்துகின்றது.

எனிமையான பதங்களைக் கொண்ட, இலக்கணச் சிக்கல்கள் அற்ற பாடல்களைப் பாடியமையே பாரதியின் சிறப்பு எனப் பலர் கொள்வதுண்டு. அது முற்றிலும் உண்மையான கூற்றல்ல. பதினாறாம், பதினேழாம் நூற்றாண்டுகள் முதல் எனிமைப் பண்பு படிப்படியாக வளர்ந்து வருவதை திரிசுடராயப்பர், கவிராயர், குமரகுருபரர், இராமலிங்கசுவாமிகள் ஆகியோரி டத்துக் காணலாம். பாரதியின் சாதனை இந்த எனிமையை ஒரு நியமான பண்பாக்கி, அதற்கு மேலே சென்று, ‘இலக்கியம் என்பது மக்களுக்காகவே’ என்ற கொள்கையை முன்வைத்தமை ஆகும். பாரதியில் தமிழ்க்கவிதையின் எனிமைப்பாட்டுக்கான தேவை, இலக்கியத்தின் சன்னாயக மயப்பாடு என்பன சிறப்பான கூறுகளாகத் தெரிகின்றன.

சுவைபுதிது, பொருள் புதிது, வளம்புதிது

சொற்புதிது, சோதிமிக்க

நவகவிதை எந்நானு மழியாத

மகாகவிதை

பாடுவதே தனது நோக்கமென எட்டயபுரம் மகாராஜாவுக்கு எழுதிய கடிதத்திலே பாரதியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆனால், இவ்வாறு சொல்கின்றபொழுது, அவர் பழைமையையும் பாரம்பரி யத்தையும் கைவிட்டவர் எனக் கொள்ளலாகாது. பழைமை என்னும் தளத்தில் நின்றுகொண்டு, அதாவது, கடந்தகாலத் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்தி, அவற்றுக்கு மேலேசென்று ஒரு புதிய கவிதை மரபினை ஏற்படுத்துகின்றார்.

முதலில், அவர் கவிதை அமைப்புப் பாரம்பரியத்திலே மாற்றம் ஏற்படுத்துகின்றார். அவர் காவியத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தவில்லை. அவர் காவியமாக எழுதியது மகாபாரதத்தின் ஒரு பகுதியையே. அதுவும் இந்திய நாடு அந்த நாட்களிலிருந்த நிலையைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் ஒர் அரசியற் கவிதையாகவே அமைந்தது. அந்தக் ‘காவியத்தின்’ அமைப்பு, பாரம்பரிய காப்பிய அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டதாகும்.

அடுத்த நெடும் பாடல் ‘குயில் பாட்டு’ என்பது. அது ஒரு தனிநிலைக் கவிதைக் கணவு ஆகும். அதன் பொருளமைதி தமிழ்க் கவிதை மரபுக்குப் புதிது. பாரதியுடன் தமிழக்கவிதை மரபிலேற்படும் பிரதான இலக்கிய மாற்றங்களில் இது ஒன்றாகும். அதாவது, தனிநிலைக் கவிதைகளின் எழுச்சியாகும். இது தனிப் பாடற்றிரட்டில் வரும் ஒரு தாக்கமாகும். இந்தப் பண்பு பாரதியை அடுத்து வரும் கவிஞர்களுக்கிடையே மிகவும் பிரதானப்படுத்தி நிற்கும்.

பாரதியின் பெரும்பாலான பாடல்கள் சந்தர்ப்ப குழ்நிலைகளை அடியாகக் கொண்டு எழுந்தவையே. எனவேதான், பாரதியாரின் கவிதைகளை நன்கு விளங்கிக்கொள்வதற்கு அவை எழுதப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை, காலத்தை அறிய வேண்டுவது அவசியமாகின்றது.

பாரதியின் பாடல்களில் பிரதான தளம் நாட்டாபிமானமே. இந்தியா என்ற நாட்டின் உயர்வு அவருக்கு முக்கியமாகின்றது. ஆனால், அந்த நாட்டாபி மானம், தமிழ் என்ற வட்டத்துள் இருந்தே தொழிற்படுகின்றது.

பாரதியின் பாடல்களின் பிரதான பண்பு, அவற்றின் நேரடித்தன்மையும் உடனடித் தன்மையுமாகும். இதனால், கேட்போருக்கு அப்பாடல்கள் உடனடியாக ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. உவமைகள் நேரடியானவையாகவும், உருவகங்கள் சிக்கலற்றவையாகவும் காணப்படுகின்றன. பாரதி சித்திரிக்கின்ற உணர்ச்சிநிலைகள், வாசகர்கள் தனது அனுபவ வட்டத்தினுள் வைத்துப் பார்ப்பதற்கேற்ப, தெளிவான, சாதாரண வாழ்க்கை நிலையிலிருந்து தொலைப்பட்டுப் போகாத மொழிப் பிரயோகமாக வெளிவருகின்றன.

இந்த முறைமை தமிழ்க்கவிதை பற்றிய ஒரு புதிய ஆழகியலைத் தொடக்கி வைக்கின்றதெனலாம். எனவே, பாரதியை விளங்குவதென்பது அவருடைய இந்த நேரடித் தன்மையையும், உடனடித் தன்மையையும் விளங்கிக் கொள்வதாகும்.

இவ்வேளை நாம் மனத்திருத்தி கொள்ளவேண்டிய பிரதான இலக்கிய உண்மையாதெனில், அவர் இதனைப் பழைமையையும், பாரம்பரியத்தையும் ஒதுக்கிவிட்டுச் செய்யவில்லை என்பதாகும்.

பாரதியின் பாடல்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவரது ‘கருத்துநிலை’ பற்றிய ஒரு தெளிவிருத்தல் அவசியம். இங்கு கருத்துநிலை என்பது பாரதியார், உலகம் பற்றியும், சமூக வாழ்க்கை பற்றியும், தெய்வம், சொத்து, அறம், நீதி ஆகியன பற்றியும் கொண்டிருந்த எண்ணத் தொகுதியாகும். பாரதியின் பாடல்களில் அவரது கருத்துநிலை நன்கு புலனாகும். இந்து மதத்தை, குறிப்பாக, சாக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர். தத்துவரீதியாக வேதாந் தத்தைப் போற்றியவர். (இறைவன் எல்லோரிலும் இருக்கின்றான் என்பது இதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஒன்று) அதேவேளை, சன்நாயகத்தில் (அதாவது, தனிமனித முக்கியத்துவத்தில்) நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர். இவரது பாடல்களில் இக்கருத்துநிலை பாலில் வெண்ணென்ற போல் நிற்கும்.

பாரதியாரிடத்து ஆழமான ஆன்மீக உணர்வு காணப்பட்டது. சகலவற்றிலும் தெய்வத்தன்மையைக் காண்பது இவர் பண்பு. இதனாலேயே அவரால் கண்ணனைக் குழந்தையாக, காதலியாகக் காண முடிந்தது.

எனவே, பாரதி பாடல்களை அனுகும்போது அவற்றின் எளிமையை மாத்திரம் நோக்காது, அவற்றின் நேரடித்தன்மை, கவர்ச்சித்தன்மை ஆகிய ஆழகியல் அம்சங்களையும் நன்கு அவதானித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். சராசரி மானுட அனுபவ வட்டத்தினுள் நின்று பேசுவது அவரது முக்கிய பண்புகளில் ஒன்றாகும்.

நூல் முடிச்சு விடுவதை கீழ் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு பீடம் கூடிய ஒரு வெள்ளை போற்றுவதை அனுமதி நீட்டித் தொடர் பாரதியார்ப்பாடு என்று கூறப்படுகிறது. இது கீழ்க்கண்ட வகையில் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு பீடம் கூடிய ஒரு வெள்ளை போற்றுவதை அனுமதி நீட்டித் தொடர் பாரதியார்ப்பாடு என்று கூறப்படுகிறது. இது கீழ்க்கண்ட வகையில் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு பீடம் கூடிய ஒரு வெள்ளை போற்றுவதை அனுமதி நீட்டித் தொடர் பாரதியார்ப்பாடு என்று கூறப்படுகிறது.

பாரதியார் பற்றிய நோக்கு - I

1882 இலிருந்து 1921 வரை வாழ்ந்த மகாகவி பாரதியை தமிழ்நித்தோர் அமரகவி என்றும் மகாகவி என்றும் போற்றுகின்றனர். தற்கால இந்தியாவின் உண்மைக்குரல்களில் ஒன்றாக பாரதியை வரலாற்றாசிரியர்கள் வியந்துரைக் கின்றனர். நாட்டின் ஒற்றுமை, அதன் சுதந்திரதாகம் என்பவற்றை எடுத்தோ திய பாரதி அனைத்துலக சகோரத்துவம், அதை நாடும் மனிதகுல மேன்மை பற்றியெல்லாம் கவிதை செய்தவர். குறுகிய காலத்துள் பத்திரிகையாளரா கவும், கவிஞராகவும், தேசபக்தராகவும் நின்று தமிழ்மக்களின் சிந்தனையிலும் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர். பண்டைத் தமிழ் மரில் ஊன்றிய நிலையும் அது பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும் ஆழ்வழும் இருந்ததால், மரபு பிறழாது தமிழ்க் கவிதையில் புதுமை செய்தவர் பாரதி. ஒப்பந்தத் தொழில் முறை, பெல்ஜியம் மீது வள்ளுமறைத் தாக்குதல், பெரும் ரஷ்யப் புரட்சி, தேசிய ஒருமைப்பாடு, உண்மைச் சுதந்திரம் என்னும் உலகளாவிய பொருள்களைத் தமிழில், பொதுமக்கள் பேசும் மொழியில், உரைநடையிலும், கவிதையிலும் இறுக்க மாகத் தந்து, ஒரு புதுமரபை ஏற்படுத்தியவர் பாரதி.

சுப்பிரமணியர் 1882 டிசெம்பர் 11 இல் இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி (நெல்லை மாவட்டம்) உள்ள எட்டைபுரத்தில் பிறந்தார். எட்டைபுரம் கம்பனையும், உமரையும் இன்னும் பல கல்விமான்களையும் ஈன்றெடுத்த திருநாடு. அவர் தந்தை சின்னச்சாமி ஐயர் ஐமீன்தாரிடம் பணியாற்றி வந்தவர். சுப்பிரமணியன் மழலையாக இருக்கும்போதே தாயார் இலக்குமி அம்மாள் இறந்துவிட்டார். தந்தையார், மகன் ஆங்கிலம் பயின்ற அதிகாரியாக அல்லது ஒரு பொறியியலாளராக வரவேண்டும் என விரும்பி னார். ஆனால், மகனோ அத்தகைய ‘வருவாய் தரும்’ கல்வியில் அக்கறை காட்டவில்லை. உயர்நிலைக் கல்வியின் இறுதித் தேர்வில் தோல்விய டைந்தார்.

பாடசாலை நாட்களில் இயல்பாக எழுந்த தம் கவிதைத் திறமையால் மாணவர்களிடையேயும் ஆசிரியர்களிடையேயும் ஒரு சால்பை உண்டு பண்ணியவர். தமது 15வது வயதில் 7 வயதுள்ள செல்லம்மாவை மண்ந்தார்.

அதன்பின் ஜீந்தாருக்கு இதைத்தான் வாசிக்கும் நிலமானியப்பணி அவருக்குக் கிடைத்தது. அக்காலத்தேதான் சமஸ்தான விழா ஒன்றில் புலவர்கள் அவருக்கு ‘பாரதி’ எனும் பட்டத்தை வழங்கினர். இளமைப் புலமையை வியந்து பாராட்டியே இப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து சுப்பிரமணிய பாரதி அல்லது பாரதி என்றே மக்கள் அழைக்கலாயினர். “பாரதி” என்றால் கலைமகளின் பண்புருவம் என்பது பொருள்.

இந்நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்து ஓராண்டுக்குள் தந்தையை இழந்த பாரதியின் குடும்பம் இக்கட்டான் நிலைக்குள்ளானது. பாரதியார் அத்தையிடம் இருப்ப தாகக் கூறி காசிக்குச் சென்றுவிட்டார். காசியில் கழித்த ஈராண்டுகள் அவரது புற ஆளுமையிலும், அகநோக்கிலும் பெரும் மாறுதலை உண்டாக்கின. சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் வல்லமை பெற்றார். அலகபாத் பல்கலைக்கழக நுழைவுத் தேர்வில் உயர்ந்த புள்ளிகளைப் பெற்றார். ஆங்கிலப் புத்தெழுச்சிக் கவிஞர்களை எல்லாம் படித்தார். அவரை மிக ஈர்த்த கவிஞர்கள் ஷெல்லி, கீட்ஸ், பைரன் என்பவர்களே. இளமையில் ‘ஷெல்லிதாசன்’ என்ற புனைபெயரிலும் பாரதி கவிஞர்கள் எழுதியது குறிப்பிடத்தக்கது.

1901 இல் பாரதியார் வேலை தேடி மீண்டும் எட்டயபுரம் சென்றார். அங்கு ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் குறுகிய காலம் தமிழ் கற்றுக் கொடுத்தார். இக்காலத்தே பாரதிக்கு வயது 22. சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் ‘சுதேச மித்திரன்’ ஆசிரியர் ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர் பாரதியை அப்பத்திரிகையின் உதவியாசிரியராகப் பணியாற்ற அழைத்தார். பாரதிக்கு மிக விரும்பிய தொழிலாகப் பத்திரிகைத் தொழிலே பட்டது. பாரதியின் சொல்வன்மை, மொழிபெயர்ப்பாற்றல் என்பவற்றின் உதவியால் சுவாமி விவேகானந்தர், அரவிந்தர், பாலகங்காதர திலகர் போன்ற தனித்துவமான கண்ணியவான் களின் உணர்ச்சிமிகு பேச்சுக்கள் தமிழ் மக்களிடையே பரவின. விரைவில் பாரதியின் புரட்சியும், வீரமும் அவரை இந்திய அரசியல் சூராவளிக்குள் சிக்க வைத்தது. ‘தீவிரவாதத்தை’ ஆதரித்து ஒப்பற்ற நடையில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளை மக்கள் பரவலாகப் படித்துணர்ந்தனர். தமது பாட்டுத் திறமை யால் பெருமிதம், நாட்டுப்பற்று போன்ற சமகாலக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு உணர்த்தினார். இவ்விதம், தமிழ்க்கவிஞரை மரபை மாற்றிப் புதுமை செய்தார்.

1905 இல் வங்காளப் பிரிவினரிடையே ஆங்கில ஆட்சிக்கெதிரான முனைப்பொன்று தோன்றியது. இக்கிளர்ச்சி நாடு முழுவதும் பரவியது. ‘மிதவாத’ ‘சுதேச மித்திரன்’ பாரதியாரின் கனல் பறக்கும் கட்டுரைகளை வெளியிட அனுமதி வழங்கவில்லை. உடனே அதைவிட்டு விலகி, ‘இந்தியா’ எனும் புதிய தமிழ் வார இதழில் சேர்ந்து தேசிய காங்கிரஸில் உள்ள தீவிர வாதிகளை ஆதரித்தார். அப்போது ஆங்கிலக்கட்சி காங்கிரஸ்காரரைக் கைது செய்தது. சிறையில் அடைத்தது. அவ் இயக்கத்தை அடக்கவும் முயன்றது.

பாரதி தமிழையும் கைது செய்வார்கள் என்று எண்ணி, அதைத் தடுத்து விட பிரஞ்சுக்கு குடியேற்றமாகிய புதுச்சேரிக்குத் தப்பி ஓடினார். அங்கிருந்து கொண்டே “இந்தியா” வார இதழைத் தொடர்ந்து நடத்தினார். இக்காலம் பாரதிக்கு சோதனைகளும் துண்பங்களும் நிறைந்தது. ஆங்கிலேய, பிரெஞ்சுக் காவலர்கள் பாரதியைக் கூற்றது கவனித்து வந்ததே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

அத்துண்பங்களுக்கு மத்தியில், அரவிந்தர், வ.வே.சு ஐயர், சுப்பிரமணிய சிவா, இன்னும் புதுச்சேரியில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த மற்றும் தேசபக்தர் களின் நட்புக் கிடைத்ததால் பாரதி இன்பம் அனுபவித்தார். இத்தகைய இடையூருகளினால் மனந் தளர்ந்த பாரதிக்குக் கவிதையே பேரின்பமாக நின்று மனவறுதி அளித்தது. தூய எண்ணங்களின் நிலைக்களாய், வளர்ப்புத் தாயாய், இணைந்த துணையாய், இதயக் காவலாய், அறபெற்றி வாழ்வின் துண்மாவாய்க் கவிதையே பாரதிக்குக் கைகொடுத்து நின்றது.

1918 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 2 இல் புதுச்சேரியை விட்டு பாரதி வெளியேறினார். காவலர் அவரை உடனே கைது செய்து 24 நாட்கள் சிறை வைத்தனர். முக்கிய தொண்டர்களின் தலையீட்டினால் நிபந்தனையின்மீது அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். மீண்டும் தாம் பிறந்த மாவட்டத்திற்குச் சென்றார். அவருடைய தீவிரப்போக்குகள் ஒரளவு தணிந்திருந்தன. மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகள் அவரை ஈர்த்தன. இவ்வேளை அவரது ‘இந்தியச் சுதேச மித்திரன்’ அவரைச் சென்னைக்கு அழைத்தது. பாரதி சென்னையின் புறநகர்ப்பகுதியான திருவல்லிக்கேணியில் வாழ்ந்து வந்தார். கடும் வறுமையிலிருந்து விடுதலை பெற்றார்.

திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள கோயில் யானையிடம் நட்புக்கொண்டு அதற்கு நாள்தோறும் தேங்காய் கொடுப்பார். அந்த யானைக்கு மதம் பிடித்திருந்ததை அறியாத பாரதியார் வழுமைபோல் அதற்குத் தேங்காய் கொடுத்தார். யானை துதிக்கையால் தூக்கி ஏறிந்ததனால் கடுமையாகக் காயப்பட்டார். மருத்துவமனை சென்று சிறிது சுகம்பெற்று, மீண்டும் கடுமையாக நோயற்று 1921 செப்டெம்பர் 12 ஆம் திகதி தமது 39வது வயதில் உயிர் துறந்தார்.

பாரதி விட்டுச்சென்ற அழிவில்லா செல்வங்கள் அளப்பரியன். அழியாத அழகான கவிதைகள், உரைநடைச் செல்வங்கள், பத்திரிகைப் படைப்புகள் போன்றவைகளும் பெரும் புதையல்களாக உள்ளன. குறுகிய கால வாழ்க்கைக்குள் பெருந்திரளான தமிழ்ச் செல்வத்தை உலகிற்கு அளித்த மகோன்னத மகா கவிஞர் பாரதி பற்றிய ஆய்வுகள், வெளிப்பாடுகள் இன்னும் முடியவில்லை.

நூல்கள் சமீப வாய்மை கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும் என்று பாரதியார் கொண்டு வருகிறார். அதை விரிவாக விட வேண்டும் என்று கொண்டு வருகிறார்.

பாரதியார் பற்றிய நோக்கு - II

தமிழ்க் கவிதை உலகில் ஒரு செஞ்சுடராக பாரதி தோற்றம் பெற்றார். படித்தவர்கள் மாத்திரமல்லாமல் பாரா மக்களும் கவிதையைப் படித்துச் சூவைக்கலாம் என்ற ஒர் எண்ணக்கருவினை பாரதி தன் கவிதைகளில் ஏற்படுத்தினார். பாரத நாடு அந்நியரின் அடிமை இருளில் மூழ்கியிருந்த காலகட்டத்தில் பாரதி தன் காலச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப, கவிதைகளை இயற்றினார். இதனால், பாரதி ‘சூழ்நிலைக் கவிஞர்’ என்ற பெயரினையும் பெற்றுக்கொண்டார். பாரதி தன் பாடல்களுக்குக் கருவாக வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களை அமைத்துக் கொண்டார். அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளை தன்னுடைய கவிதைக்கு உரமூட்டிகளாகவும் அமைத்துக் கொண்டார். இவ்வாறு மக்களுடைய கருத்தை இவரது கவிதைகள் ஒடிச்சென்ற காரணத்தால் வாசகர்களுடைய மனதை அவை தொட்டுச் சென்றன என்றே கூறலாம்.

பேச்சுவழக்குத் தமிழழத் தன் கவிதைகளிற்குப் பயன்படுத்தியதோடு ‘அம்மானை’, ‘தெம்மாங்கு’, ‘சிந்து’ போன்ற இலக்கிய வடிவங்களையும் தனது கவிதைக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டார். இவ்வாறு பாரதியால் ஆக்கப்பட்ட கவிதைகள் பல்வேறு நோக்குகளிலும் அமைந்தது. பாரதி பாடல்களை தேசியதீம் என்றும், சுதந்திரப் பாடல்கள் என்றும், சக்திக் கவிதைகள் என்றும், தமிழின் மீதும் தமிழ்நாட்டின் மீதும் ஏற்பட்ட பற்றின் காரணமாக எழுந்த கவிதைகள் என்றும், சமூக சீர்திருத்தக் கவிதைகள் என்றும், குழந்தை இலக்கியங்கள் என்றும் பாகுபடுத்தி ஆராயலாம். “பாரததேசம் என்று பேர் சொல்லும்படி பயன்கொள்ளுவார் துயர் வகை வெல்லுவார்” போன்ற கவிதைகளும், “எல்லோரும் ஒர் குலம், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்றர்கள்” போன்ற கவிதைகளும் பாரதியினது தேசிய கீதங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைகின்றன. இவரது சுதந்திரப் பாடல்கள் தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது, இந்தியத் தேசம் எங்கும் சுதந்திரக் கணலை உருவாக்கி விட்டது எனலாம். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மத்தியில் பகுத்தறிவைத் தூண்ட வல்ல சுதந்திர கீதங்களை பாரதி பாடினார். “என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்” என்ற பாடல் இவரது சுதந்திர கீதங்களிற்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

பாரதி தன் தாய்த் தமிழகத்தின் மீது கொண்ட பற்றினைத் தன் கவிதை வாயிலாக வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை வெளிப்படுத்திய அதே வாயால் தாய்த் தமிழகத்தின் அவசியத்தையும் தமிழ் நாடு ஒன்று அமையவேண்டிய தேவையையும் தன் கவிதை வாயிலாக நாகுக்காகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். “செந்தமிழ் நாடெனும்போதிலே இன்பத் தேவைந்து பாய்து காதினிலே, தந்தையர் நாடென்ற போதினிலே ஒர் சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே” என்ற வரி மேற்சொன்ன கருத்திற்கு ஒர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

தமிழ்மொழியின்மீது அவர் அளவிறந்த பற்றினைக் கொண்டிருந்தார். அம் மொழியினது ஆழ, அகலத்தினை வேற்றுமொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு அதன் இனிமையை உணர்ந்துகொண்ட பாரதி, “யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்று பாடுவதன்மூலம் தமிழ்மொழியின் இனிமையினையும், சிறப்பினையும் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின்மீது ஆழ்ந்த ஈடுபாடுகொண்ட பாரதி, பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும், இலக்கியகர்த்தாக்களையும் போற்றத் தவறவில்லை. தனது கவிதைப் பரப்பிலே இவர்களிற்கும் இவர்கள் தம் கவிதைகளிற்கும் கணிசமான இடத்தினை ஒதுக்கிப் போற்றியுள்ளார். “யாமறிந்த புலவர் களிலே கம்பனைப் போல், வள்ளுவனைப் போல், இளங்கோவைப் போல் பூதிதனில் யாங்களுமே பிறந்ததில்லை. உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை, உண்மை” என்று கூறுவதன்மூலம் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் இலக்கியகர்த்தாக்களையும் ஆவாகித்துச் சென்றுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

பாரதியின் பாடல்கள் சமூக விழிப்புணர்ச்சிக்கு பாரிய அளவிலான சேவையாற்றியுள்ளன. சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற பெண்ணடிமை, சாதி அமைப்பு, மூடப்பழக்கமுக்கங்கள், வறுமை போன்றவற்றை நீக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பல்வேறு கவிதைத் தொகுப்புக்களை பாடி அளித்துள்ளார். சமுதாயத்தில் பெண்கள் அடிமைகளாக அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதைக் கண்டு வெகுண்டெடுமந்த பாரதி அடக்கப்பட்ட பிரிவினருக்காகப் போர்க்கொடி உயர்த்தி நின்றார். “வீட்டினில் பெண்களைப் பூட்டிவைத்த விந்தை மனிதர் தலை கவிப்பிந்தார்” என்றும், “தில்லி தூருக்கியர் செய்த குற்றமடி திரை மறைவினில் பெண்கள் முகம் மறைத்தல்” என்றும், “சட்டங்கள் செய்யவும், பட்டங்கள் ஆளவும் பாரினில் பெண்கள் பிறந்து வந்தாரடி” என்றும் பெண்கள் விடுதலைக்காக்க குரல் கொடுத்து கவிதை ஆக்கிய பெருமை பாரதியை சாரும். பாரதி காலத்தில் அக்கால சமுதாய நெரிசலாகக் காணப்பட்ட சாதி அமைப்புகள் சாடப்படவேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறு கோணங்களிலும் பாரதி கவிதைகள் ஆக்கியுள்ளார்.

கண்ணன் பாடில் “நாலு குலங்கள் அமைத்தான் நறுமுறை புரிந்தனர் மூடமனிதர் சீலம், அறிவு, கருமம் சிறந்தவர் குலத்தினில் சிறந்தவராம்” என்ற

பாடல் பகுதியும் “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவும்” என்ற கவிதை வரிகளும் சாதி அமைப்புகள் தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடிய பாடல்களாக அமைகின்றன. சாதி அமைப்புக் களைச் சாடிய பாரதி, வேண்டாத மூடப்பழக்கங்களும் சமுதாயத்திலிருந்து களையப்படவேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு கோணங்களிலும் கவிதை களை ஆக்கி அளித்துள்ளார். “சாத்திரங்கள் கோடிவைத்தாய் அவை தம்மி னும் உயர்ந்ததோர் ஞானம் வைத்தாள் மீத்தினும் பொழுதினிலே வேடிக்கை கண்டு நடக்கப்பதற்கே”, “விதியென்ற ஏதுமில்லை வேதங்கள் வாழ்க்கை இல்லை முன்னேறு மேலே மேலே” போன்ற பாடற் பகுதிகளும் இத்தகைய மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் களையப்படவேண்டும் என்பதை எடுத்துக்கட்டு கிறது. இவ்வாறு ஒளிபடைத்த கண்ணுடனும் உறுதிகொண்ட நெஞ்சுடனும் சமுதாயம் திகழுவேண்டும் என்ற தனது பேரவாவினைப் பல்வேறு கவிதை கள் மூலம் நிறைவு செய்துள்ளார்.

இளந் தலைமுறையினராகிய குழந்தைகளிற்காகவும் அவர்களுடைய நடைமுறை வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் சீராக அமையவேண்டும் என்ற நோக்குடனும் எண்ணற்ற கவிதைகள் எழுந்துள்ளன.

ஓடி விளையாடு பாப்பா - நீ

ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா

கூடி விளையாடு பாப்பா

ஓர் குழந்தையை வையாதே பாப்பா

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்பு

கனிவுகொடுக்கும் நல்ல பாட்டு

மாலை முழுதும் விளையாட்டு இதனை

வழக்கப் படுத்திக்கொள்ளு பாப்பா

போன்ற பாடல்கள் மேற்சொன்ன கருத்திற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. இவற்றைத்தவிர பாரதி இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய பணி அளப்பரியதாகும். இலக்கியம் என்ற ரீதியில் இவர் இயற்றிய பாடல்கள் மூன்று நெடும்பாடல் களாகத் திகழ்கின்றன. ‘பாஞ்சாலி சபதம்’, ‘குயிற்பாட்டு’, ‘கண்ணன் பாட்டு’ போன்றவை தமிழ் இலக்கியப் பிரப்பில் ஆழ அகலமான இடத்தினைப் பெற்றுள்ளன. இவரது இம்மூன்று நெடும்பாட்டுக்களும் தமிழ் இலக்கியத்தில் கணிசமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பாரதியாருடைய அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றி பல்வேறு கவிஞர்கள் பிற்காலத்தில் எழுச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்.

விநாயகர் நான்மணிமாலை

வெண்பாவும், கலித்துறையும், விருத்தமும், அகவலும் ஆக நாற்பது செய்யுள்கள் அந்தாதி அமைப்பிலே வருவது 'நான்மணிமாலை' ஆகும். நான்மணிமாலைகளுள் முதலில் தோன்றியது பட்டினத்தார் அருளிய 'கோயில் நான்மணிமாலை' ஆகும்.

பாரதியார் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த காலத்தில் புதுச்சேரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் மணக்குளம் விநாயகர் மீது 40 பாடல்களில் 'விநாயகர் நான்மணிமாலை'யை இலக்கண நெறிப்படி இயற்றியுள்ளார்.

விநாயகரைப்பற்றி எழுந்த நான்மணிமாலை என்பதனால் காப்புச் செய்யுளையும் நூலின் முதற்பாடலையும் ஒன்றாக்கிப் பாடியுள்ளார் பாரதியார். விநாயகர்மீது பாடப்பெற்ற ஒரே ஒரு நான்மணிமாலை இதுதான் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரதியார் சக்தி வழிபாடும், உரிமையுணர்வும், நாட்டுத் தொண்டும், மொழித் தொண்டும், சமுதாயத் தொண்டும், புதுமை என்னமும் குறித்துப் பிற பாடல்களில் பலப்பலவாக விரித்துப் பாடியுள்ளார். ஆயினும், அவை தனித் தனியாக அமைந்த பாடல்கள் ஆகும். அவருடைய சிந்தையில் விளைந்த பல்வேறு எண்ணங்கள் அனைத்தையும் ஓரிடத்தில் குவித்து வைக்கப்பட்டவை போன்று விளங்குவது 'விநாயகர் நான்மணிமாலை' ஆகும்.

'விநாயகர் நான்மணிமாலை'யில்தான் பாரதியார் தம்முடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில் பதிந்து கிடக்கும் விடுதலை வேள்வித்தீயை வளர்க்கத் தேவையானவற்றைச் சொல்லியுள்ளார்.

"நமக்குத் தொழில் கவிதை. நாட்டிற் குழைத்தல்
இமைப்பொழுதுஞ் சோரா திருத்தல்...."

நாட்டைப் பற்றிய சிந்தனையே பாரதியாரின் இதயத்துடிப்பாக விளங்கியது.

தமிழ்ப் பக்திப் பாடல்களில் இறைவனை அறிந்து ஒன்றாகும் வேட்கை உரைத்தல், உள்ளத்தால் ஒன்றியோரின் அனுபவ வெளிப்பாடுகள், உலகப் பற்றுக்களை வெறுத்துறைத்தல், உலகப் பழிப்புக்கும், உறுதுயர்க்கும், இறப் பிற்கும்கூட அஞ்சாமை போன்ற இன்னோரன்ன செய்திகள் இடம்பெறுவது இயல்பு. பாரதியாரின் இந்த நான்மணிமாலையிலும் இச்செல்வாக்கினைக் காணலாம்.

காலத்திற்கேற்ப கருத்திலும் மாற்றம் வேண்டும் என்ற மனப்போக்கு உடையவர் பாரதியார். எனவே பழையனவற்றிற்கு புதுவிளக்கங்களை ‘விநாயகர் நான்மணிமாலை’யில் தந்துள்ளார்.

பரந்த உலகம் என்ற கருத்தோட்டமுடையமையால் தன் இயல் நிலத்திலே வேர் பதியாமல் பாரதியாரின் ஆளுமை அந்தரத்தில் பறக்கவில்லை. “சாத்திரங் கண்டாய் சாதியின் உயிர்த்தலம்” என்று அவரே சொல்லியபடி இந்த நாட்டின் சாத்திரங்களிலே வேர் பாய்ச்சி நின்றது அவரின் ஆளுமை. இவ்வாளுமையை ‘விநாயகர் நான்மணிமாலை’யில் அறிய முடிகின்றது.

மரபு வழியினை உரியவகையிலே மதித்துப் போற்றியவர் பாரதி. ‘விநாயகர் நான்மணிமாலை’ போன்ற பிரபந்தங்கள் மரபு வழியில் உருவானவை. பழைய பிரபந்த நெறிகளைப் பின்பற்றியபோதே நுவல் பொருளால் புதுமைக் கோலம் புனையச் செய்து பாடப்பட்டுள்ளது ‘விநாயகர் நான்மணிமாலை’.

‘விநாயகர் நான்மணிமாலை’யில் விநாயகரைப் பல சமயப் பெயர்களிற்கும் உரியவராகப் பாடியுள்ளார் பாரதி. யேசுநாதரைப் பாடிய பாட்டின் இறுதியில் ‘ஓம்’ என்ற பிரணவ எழுத்தினை எழுதியுள்ளார்.

எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுச்சனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையெல்லாம் உள்ளடக்கியன வாக்கே ‘விநாயகர் நான்மணிமாலை’யைத் தந்துள்ளார் பாரதியார்.

ஆசிரியப் பாக்கள் ஆ, ஏ, ஒ முதலான நெட்டுயிர்களிலேயே முடிய வேண்டும் என்பது மரபு. அதனைப் பேணிய பாரதியாரே ‘விநாயகர் நான்மணி மாலை’யில் வரும் அகவற்பாக்களில் அதனைப் பறக்கணித்துமுள்ளார்.

“கிருத யுகத்தினைக் கேடின்றி நிறுத்த விரதம் நான் கொண்டேன்” என்று கூறி ‘விநாயகர் நான்மணிமாலை’யை நிறைவு செய்கின்றார். பாரதியார் கவிதைகள் யாவும் இந்நான்மணிமாலையின் பேருருவங்கள் எனலாம்.

புதுவை விநாயகனிடத்திலே

“பண்ணைச் சிறுமைகள் போக்கி, என்னாவிற் பழுத்தசுவைத்
தெண்டமிழ்ப்பாடல் ஒரு கோடி மேவிடச்செய்குவையே.”

என்று வேண்டும் என்னைப் பக்கமை நிறைவேறு முன்னரேயே அவர் மறைந்து விட்டமை தமிழ்ற்குப் பேரிழப்பாகும்.

விநாயகர் நான்மணிமாலை

வெண்பா

- (சக்திபெறும்) பாவானர் சாற்றுபொருள் யாதெனினும் சித்திபெறச் செய்வாக்கு வல்லமைக்கா) - அத்தனே! (நின்றனக்குக் காப்புரைப்பார், நின்மீது செய்யநூல் இன்றிதற்குங் காப்பு நீயே.

பொருள்

ஆற்றல் பெற்றுப் பாடுபவர்கள் கூறுகின்ற பொருள்கள் யாதாக இருந்தாலும் அதனைக் கைகூடச்செய்து, பாடும் வல்லமையைப் பெறச் செய்வாய் இறை வனே! அவர்கள் உனக்குக் காப்புச் செய்யுள் பாடுவர். நின்மீது பாடும் இந்நாலி னுக்கும் நீயே காப்பு நிற்பாய்.

கவித்துறை

- நீயே சரணம் நினதரு ணேசர ணஞ்சரணம் நாயேன் பலவிழை செய்து களைத்துனை நாடிவந்தேன்! வாயே திறவாத மெளனத் திருந்துன் மலரடிக்குத் தீயே நிகர்த்தொளி வீசுந் தமிழ்க்கவி செய்குவனே.

பொருள்

நீயே அபயம். உனது அருளே அபயம் அபயம். நாயினைவிடக் கீழானவளான நான் பிழைகள் பல செய்து மனங்களைத்து உன்னை விரும்பி வந்துள்ளேன். வாயே திறவாது அமைதியாக இருந்து உனது மலர்போன்ற பாதங்களுக்கு நெருப்பினை ஒத்தவிதத்தில் ஓளிவீசும் தமிழ்க்கவிதைகள் பாடப்போகின்றேன்.

விருத்தம்

- செய்யுந்தொழிலுன் தொழிலே காண் சீர்பெற் றிடநீ அருள்செய்வாய், வையந் தனையும் வெளியினையும் வானத் தையுமுன் படைத்தவனே! ஜயா! நான்முகப் பிரமாவே யானைமுகனே! வானிதனைக் கையா வனைத்துக் காப்பவனே! கமலா சனத்துக் கற்பகமே!

பொருள்

செய்யும் தொழில் உன் தொழில் என்பதை அறிவாயாக. அவை யாவும் சிறப்புப் பெற்றிட நீ அருள் செய்திட வேண்டும். இவ்வுலகினையும் அண்டத்தையும் வானத்தையும் (என்றோ) முன்பே படைத்தவனே! ஜயனே, நான்கு முகங்களை உடைய பிரம்மனே, யானைமுகனே, கலைமகளைக் கையால் அணைத்துக்

காவல் புரிபவனே, தாமரையை இருக்கையாகக் கொண்ட கற்பகமே. (கேட்கும் வரங்களை அருள்பவனே)

* இந்து சமய தெய்வங்களை எத்துகைய கண்கொண்டு காண்கிறார் என்பதனை இப்பாடல் எமக்குப் பலப்படுத்துகின்றது.

அகவல்

4. கற்பக விநாயகக் கடவுளே, போற்றி!

சிற்பர் மோனத் தேவன் வாழ்க!

வாரண் முகத்தான் மலர்த்தாள் வெல்க!

ஆரண் முகத்தான் அருட்பதம் வெல்க!

படைப்புக் கிறையவன்; பண்ணவா நாயகன்

இந்திர குரு எனது இதயத் தொளிரவான்

சந்திர மவவித் தலைவன் மைந்தன்

கணபதி தாளைக்கருத்திடை வைப்போம்.

குணமதிற் பவலாம்; கூறக் கேளீர்!

உடசெவி தீர்க்கும்; அுக்ககண் ஒளிதரும்;

அுக்கிளி தோன்றும்; ஆண்மை வலியுறும்;

திக்கெலாம் வென்று ஜயக்கொடி நாட்டலாம்;

கட்செவி தன்னைக் கையிலே எடுக்கலாம்;

விடத்தையும் நோவையும் வெம்பகை யதனையும்

துக்கமென் றெண்ணித் துயரிலா திங்கு

நிச்சலும் வாழ்ந்து நிலைபெற் றோங்கலாம்;

அச்சந் தீரும்; அமுதம் விளையும்;

வித்தை வளரும்; வேள்வி ஒங்கும்

அமரத் தன்மையும் ஏய்தவும்

இங்குநாம் பெறலாம் இஃதுணர் வீரே.

பொருள்

கற்பக விநாயகக் கடவுளே போற்றி! நான்முக மெளானத் தேவன் வாழ்க! யானை முகத்தினை உடையவனது மலர்போன்ற பாதங்கள் வெல்க! நான்முகனது அருட்பாதங்கள் வெல்க! படைக்கும் கடவுள், பாடுபவர்களுக்கு நாயகன், இந்திரனுக்குக் குருவாகத் திகழ்பவன் என் உள்ளத்திலும் ஒளி புரிவான். சந்திரனைத் தலையிற்கொண்ட இறைவனது மகனான, கணங்களுக்கு அதிபதியான விநாயகனது பாதங்களை நினைவிற் கொள்வோம். குணங்கள் பல பெருகும். அதனைக் கூற நீங்கள் கேட்போக.

மனத்தின் காதுகள் திறக்கும், மனத்தில் ஒளி ஏற்படும், நெருப்புத் தோன்றும், ஆளுந்தனமை வலிமை உண்டாகும். எட்டுத் திசைகளுஞ் சென்று வெற்றி

வாகை குடலாம். கண்ணினையும் செவியினையும் அடக்கியாளலாம். நஞ்சி எனையும் பிறவி நோயையும் கொடுமையான பகையினையும் தூசென என்னித் தூயர் எதுவும் இன்றி என்றும் வாழ்ந்து நன்னிலை பெற்று வளரலாம். பயம் இல்லாமற்போகும். அழிரதம் வளரும். கல்வி வளரும். வேள்விகள் மேலும் மேலும் ஒங்கி வளரும். தேவ உலக வாழ்வினை நாம் இங்கு பெறவும் முடியும். இவை யாவற்றினையும் நன்கு அறிவீர்கள்.

வெண்பா

5. (உணர்வீர் உணர்வீர் உலகத்தீர்! இங்குப்
 (புணர்வீர். அமர(ரூ)றும் போகம்) - கணபதியைப்
 (போத வடிவாகப் போற்றிப் பணிந்திடுமின்
 காதலுடன் கஞ்சமலர்க் கால்)

பொருள்

அறிந்து கொள்ளுங்கள் உலகத்தவர்களே! அறிந்து கொள்ளுங்கள். தேவ உலகத்தவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்பங்களை அனுபவியுங்கள். கணபதியே இன்பவடிவினாக உள்ளான். அன்புடன் தாமரைபோன்ற மலர்ப் பாதங்களைப் பணியுங்கள்.

கவித்துறை

6. காலைப் பிடித்தேன் கணபதி நின்பதங் கண்ணிலொற்றி
 நூலைப் பலபல வாகச் சமைத்து நொடிப்பொழு(தும்)
 வேலை தவறு நிகழாது நல்ல வினைகள் செய்துன்
 கோலை மனமெனும் நாட்டின் நிறுத்தல் குறியெனக்கே.

பொருள்

காலைப் பிடித்தேன் கணபதி! நினது திருத்தாள்களைக் கண்ணில் ஒற்றி இந் நூலைப் பலபட அமைத்து ஒரு நொடிப்பொழுதாயினும் என் பணியில் தவறு நிகழாது நல்ல செயல்களே செய்து உன் எழுதுகோலை என் மனத்திலே நினைத்திருப்பதுதான் என் குறிக்கோளாகும்.

விருத்தம்

7. எனக்கு வேண்டும் வரங்களை
 இசைப்பேன் கேளாய் கணபதி!
 மனத்திற் சலன மில்லாமல்,
 மதியில் இருளே தோன்றாமல்,
 நினைக்கும் பொழுது நின்மவன
 நிலைவந் திடநீ செயல்வேண்டும்;
 கனக்குஞ் செல்வம் நூறுவயது,
 இவையும் தர நீ கடவாயே.

பொருள்

எனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கூறப்போகிறேன் கேளாய் கணபதி! உள்ளத் தினில் கலக்கம் எதுவும் இல்லாமல் என் அறிவினில் இருளே ஏற்படாமல் நான் நினைக்கும்போதே உனது மெளனநிலை ஏற்பட நீ அருள் செய்ய வேண்டும். அதிக செல்வழும் நூறு வயதும் தர நீ அருள் புரிவாயே.

* இப்பாடலில் தான் விநாயகரிடம் கேட்டதும் வரங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கட்டப்பாடு

அகவல்

8. கடமை யாவன; தன்னைக் கட்டுதல்
 பிறர்துயர் தீர்த்தல் பிறர்நலம் வேண்டுதல்
 விநாயக தேவனாய் வேவுடைக் குமரனாய்
 நாரா யணனாய் நதிச்சடை முடியனாய்
 பிறநாட் டிருப்போர் பெயர்பல கூறி,
 அல்லா யெஹோவா! எனத்தொழு தன்புறும்
 தேவருந் தானாய் திருமகள் பாரதி
 உமையனுந் தேவியர் உகந்தவான் பொருளாய்
 உலகெலாங் காக்கும் ஒருவனைப் போற்றுதல்
 இந்நான்கேயிப் பூமியி லெவர்க்கும்
 கடமை யென்படும்; பயனிதில் நான்காம்;
 அறம் பொருள் இன்பம், வீடெனு முறையே
 தன்னை யானுஞ் சமர்த்தெனக் கருள்வாய்
 மணக்குள விநாயகா! வான்மறைத் தலைவா!
 தனைத்தான் ஆனுஞ் தன்மைநான் பெற்றிடில்
 எல்லாப் பயன்களும் தாமே எய்தும்
 அசையா நெஞ்சம் அருள்வாய்; உயிரெலாம்
 இன்புற் றிருக்க வேண்டி நின் னிருதான்
 பணிவதே தொழிலெனக் கொண்டு
 கணபதி தேவா! வாழ்வேன் களித்தே.

பொருள்

கடப்பாடு யாதெனில் என்னைக் கட்டுதல், பிறருக்கு ஏற்படும் துன்பங்களைக் களைவது, அவர்கள் நலன்கள் பெற இறைவனைப் பணிவது, விநாயகனாய் வேலினைத் தாங்கிய குமரனாக - நாராயணாக - நதியை (கஸ்கையை)ச் சடையிலே தாங்கிய சிவனாக - பிறநாட்டில் இருப்பவர்கள் யாவுரும் பெயர்கள் பல கூறி அல்லா எனப் பணிந்து அன்பு பாராட்டும் தேவருமாக, திருமகள், கலைமகள், அலைமகள் என்னுந் தேவியர் யாவுரும் விரும்பிய வான் பொருளாய் உலகம் எல்லாம் காத்து அருள் புரியும் ஒருவனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் இந்த நான்கே இந்த உலகினில் எல்லோருக்கும் கடமை என்படும். பயன் எனக் கூறுவது நான்கு ஆகும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவையே

அவை. என்னை (அடக்கி) ஆளும் கெட்டித்தனத்தை எனக்கு நீ அருள் புரிவாய். மணக்குளம் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகனே! பெரிய வேதங்களின் தலைவனே! என்னை நான் அடிமை கொள்ளும் தன்மையை நான் பெற்றுவிட்டால் எல்லாப் பயன்களும் தானாகவே வரும். எதற்கும் அசையாத மனத்தினையும் அருள்வாய். இவ்வுலகிலுள்ள உயிர்கள் யாவும் சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டும் உனது இரு பாதங்களையும் வணங்குவதுதான் என் தொழில் எனக் கருதி கணபதி தேவா! சந்தோஷத்துடன் வாழ்வேன்.

* விநாயகரைப் பலவிதமாகக் கணிக்கின்றார். சகல இந்து மத தெய்வங்களையும் விநாயகரில் காண்கின்றார். ஏனைய தெய்வங்களையும் சமமாகப் பாவிக்கின்றார். இப்பாடலிலும் தனக்கு வேண்டியதைத் தெரிவிக்கின்றார்.

* அறம், பொருள், இனபம், வீடு என்பன புருடார்த்தங்கள் எனக் குறிப்பிடப் படுவன. இவைநான்கும் உறுதிப்பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டு பாடும் போது இலம், வீடு என்னும் நெரி வெளிப்படையாகக் கூறப்படுவதில்லை.

வெண்பா

9. களியுற்று நின்று, கடவுளே! இங்குப் பழியற்று வாழ்ந்திடக்கண் பார்ப்பாய் - ஒளிபெற்றுக் கல்விபல தேர்ந்து கடமையெலாம் நன்காற்றித் தொல்வினைக்கட் டெல்லாம் துறந்து.

பொருள்

சந்தோஷம் பெற்று நின்று கடவுளே, இவ்வுலகில் நான் பழி எதுவுமே பெறாமல் வாழ என்னைப் பார்ப்பாயாக. அறிவொளி பெற்று பலவிதமான கல்வி கற்றுத் தேறி கடமைகளையும் செவ்வனே நிறைவேற்றும்படியும், என் பழைய வினைப் பந்தங்களையும் நான் துறந்து நிற்கவும் அருள் புரிவாய்.

கவித்துறை

10. துறந்தார் திறமை பெரிததி னும்பெரி தாகுமிங்குக் குறைந்தா ரைக்காத் தெளியார்க்குண வீந்து குலமகளும் அறந்தாங்கு மக்களும் நீட்டுமி வாழ்கென அண்டமெலாம் கிறந்தாங்கு நாதனைப் போற்றிடுந் தொண்டர் செயுந்தவமே.

பொருள்

வாழ்வினைத் துறந்தவரது பெருமை பெரிதினும் பெரிதாகும். இங்கு குறைந்த வரைக் காத்தும், பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு உணவினை வழங்கியும் (வீட்டு) இல்லானும் அறத்தை வளர்க்கும் குழந்தைகளும் நீண்டகாலம் வாழவும், இப் பரந்த அண்டமெல்லாம் காத்தருளும் இறைவனை வணங்கி நிற்கும் தொண்டர் கள் செய்யும் தவமே.

விருத்தம்

11. தவமே புரியும் வகையறியேன்
           சலியா துறெநஞ் சறியாது
           சிவமே; நாடிப் பொழு தனைத்தும்
           தியங்கித் தியங்கி நிற்பேனை
           நவமா மணிகள் புனைந்தமுடி
           நாதா! கருணா லயனே! தத்
           துவமாகிய தோர் பிரணவமே
           அஞ்சேல் என்று சொல்லுதியே.

பொருள்

தவத்தை எவ்விதம் மேற்கொள்வது என்பதை அறியேன். மனஞ்சலிக்காமல் நெஞ்சுசறியாது இறைவனையே எப்பொழுதும் எண்ணியென்னி நிற்பவனான என்னை, ஒன்பது மணிகள் பதித்த கீர்த்தை அணிந்திருக்கும் நாதனே, கருணைக் குணத்திற்கு உறைவிடமானவனே. பிரணவம் என்னும் தத்துவப் பொருஞ்குக்கு உறைவிடமானவனே 'பயம் வேண்டாம்' என்று சொல்வாயாக.

அகவல்

12. சொல்லினுக் கரியனாய்ச் சூழ்ச்சிக் கரியனாய்ப்
           பல்லுரு வாகிப் படர்ந்தவான் பொருளை,
           உள்ளுயி ராகி உலகங் காக்கும்
           சக்தியே தானாந் தனிச்சுடர்ப் பொருளை,
           சக்தி குமாரனைச் சந்திர மவுவியைப்
           பனிந்தவ னுருவிலே பாவனை நாட்டி.
           இமெனும் பொருளை உள்திலே நிறுத்தி,
           சக்தியைக் காக்கும் தந்திரம் பயின்று
           யார்க்கும் எளியனாய், யார்க்கும் வலியனாய்,
           யார்க்கும் அன்பனாய், யார்க்கும் இனியனாய்
           வாழ்ந்திட விரும்பினேன்; மனமே! நீயிதை
           ஆழ்ந்து கருதி ஆய்ந்தாய்ந்து பலமுறை
           சூழ்ந்து, தெளித்து பின் குழ்ந்தார்க் கெல்லாம்
           கூறிக் கூறிக் குறைவறத் தேர்ந்து
           தேறித் தேறிநான் சித்திபெற் றிடவே,
           நின்னா வியன்ற துணைபுரி வாயேல்
           பொன்னால் உனக்கொரு கோயில் புனைவேன்;
           மனமே! எனை நீ வாழ்வித் திடுவாய்!
           வீணே யழலுதல் வேண்டா
           சக்தி குமாரன் சரண்புகழ் வாயே!

பொருள்

சொற்களால் விளக்குவதற்கு அரியனவாகவும் ஆராய்வதற்கு அரியனவாகவும் பலவித உருவங்களிலே விரிந்திருக்கும் தெய்வலோகப் பொருளை, உள்ளுருவாக நின்று உலகம் யாவற்றினையும் காக்கும் சக்தியே தானாகி தனிச்கடராக விளங்கும் பொருளை, உமையின் மகனை, சந்திரனைத் தலையிலே சூடிய வனை, பணிந்து அவ்வருவத்தில் எண்ணத்தை நிலை நிறுத்தி ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவப் பொருளை உள்ளத்திலே பதித்து சக்தியைக் காத்துக் கொள்ளும் தந்திரத்தையும் தேர்ந்து யாவருக்கும் எளிமையானவனாய், யாவருக்கும் வலிமை பெற்றவனாக, யாவர்க்கும் அன்படையவனாக, யாவர்க்கும் இனிமை பயப்பவனாக வாழ விரும்பினேன். மனமே! நீ இதை நன்றாகப் பதித்து, ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து பலமுறை சுற்றி அதனைத் தெளிந்து, அதன்பின் உன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் சூறிக்கூறி கெடுதல் இல்லாத விதத்திலே நன்கறிந்து அதிலே நன்றாகப் பயிற்சிபெற்று வெற்றிபெற உன்னால் இயலுமான விதத்திலே துணை புரிந்தாயானால், உனக்கு நான் பொன்னால் ஒரு கோயில் அமைப்பேன். மனமே, என்னை நீ வாழ வைப்பாயாக, வீணாகக் கவலைப்படவேண்டாம். சக்தியின் மகனைச் சரணடைவதைப் புகழ்வாயாக.

வெண்பா

- புகழ்வோம் கணபதியின் பொற்கழலை நானும் திகழ்வோம் பெருங்கீர்த்தி சேர்ந்தே - இகழ்வோமே புல்லரக்கப் பாதகரின் பொய்யையெலாம்; ஈங்கிதுகாண் வல்லபைகோன் தந்த வரம்.

பொருள்

புகழ்ந்து பாடுவோம் கணபதியினுடைய பொன்மயமான பாதங்களை. அதனால் எந்நாளும் பெரிய புகழ் பெற்றுத் திகழ்வோமாக. அரக்க குணம் பொருந்திய புன்மையான பாதகரது பொய்யினை ஏசி (இகழ்ந்து) நிற்போமாக. இதுதான் வல்லபைத் தலைவன் எமக்கருளிய வரம்.

கவித்துறை

- வரமே நமக்கிது கண்சர் கவலையும் வஞ்சலையும் கரவும் புலைமை விருப்பமும் ஜயமும் காய்ந்தெறிந்து சிரமீது எங்கள் கணபதி தாள்மலர் சேர்த்தெமக்குத் தரமேகொல் வானவர் என்றுளத் தேகளி சார்ந்ததுவே.

பொருள்

இறைவன் அருளிய அனுக்கிரகம் எமக்கு இதுவாகும். துன்பங்களும் பொய் களும் களவும் கீழ்ச்செயல்களில் விருப்பமும் சந்தேகங்களும் நீத்து விலகி கணபதியினுடைய மலர் போன்ற திருத்தாள்களைச் சேர்ந்து எம் தலைமீது குட்டும் வானவர் என்று மனத்திலே சந்தோஷம் சேர்ந்தது.

விருத்தம்

15. சார்ந்து நிற்பாய் எனதுளமே
 சலமும் கரமும் சஞ்சலமும்
 பேர்ந்து பரம சிவாநந்தப்
 பேற்றை நாடி நாள்தோறும்
 ஆர்த்த வேதப் பொருள்காட்டும்
 ஜூயன், சக்தி தலைப்பிள்ளை,
 கூர்ந்த இடர்கள் போக்கிடுந்
 கோமான் பாதக் குளிர்நிழவே.

பொருள்

எனது மனமே, (கணபதி தாளினைச்) சேர்ந்து நிற்பாய். வினைகள், பொய்கள், மனக்கவலைகள் யாவற்றையும் இல்லாமற்செய்து பரமசிவானந்தப் பேற்றினை விரும்பி எந்நாளும் ஆராய்ந்து அறிந்த வேதப்பொருளை எமக்குக் காட்டும் ஜூயன், உமாதேவியினது முதற்பிள்ளை, மிகக் கொடுமையான துங்பங்களை இல்லாமற் செய்யும் எம் தலைவனது திருப்பாதங்கள் குளிர் நிழலாக எமக்கி ருக்கும்.

* இறைவனுடன் என்றும் இரண்டறக் கலந்திருக்கக்கூடிய பேற்றை சிவா னந்தப்பேறு எனலாம். பேறு என்பது முத்திருவிலை எனவும் பொருள் தரும்.

அகவல்

16. நிழவினும் வெயிலினும் நேர்ந்த நற்றுணையாய்த்
 தழவினும் புனவினும் அபாயந் தவிர்த்து.
 மண்ணினும் காற்றினும் வானினும் எனக்குப்
 பகைமை யொன்றின்றிப் பயந்தவிர்த் தாள்வான்
 உள்ளத் தோங்க நோக்குறும் விழியும்,
 மெளன் வாயும், வரந்தரு கையும்,
 உடையநம் பெருமான் உணர்விலே நிற்பான்,
 ஒமெனும் நிலையில் ஒளியாத் திகழ்வான்
 வேத முனிவர் விரிவாகப் புகழ்ந்த
 பிருஹஸ் பதியும் பிரமனும் யாவும்
 தானே யாகிய தனிமுதற் கடவுள்,
 யாளென தற்றார் ஞானமே தானாய்
 முக்தி நிலைக்கு மூலவித்தாவான்.
 சத்தெனத் தத்தெனச் சதுர்மறை யாளர்
 நித்தமும் போற்றும் நிர்மலக் கடவுள்
 ஏழையர்க்கெல்லாம் இரங்கும் பிள்ளை
 வாழும் பிள்ளை, மணக்குளப் பிள்ளை,
 வெள்ளாடை தரித்த விட்டுணு வென்று
 செப்பிய மந்திரத் தேவனை
 முப்பொழு தேத்திப் பளிவது முறையே.

பொருள்

நிலீலிலும் வெயிலிலும் சிறந்த நற்றுணையாவாய். நெருப்பிலும் நீரிலும் எனக் கேற்படும் ஆபத்தினைத் தீர்த்து மண், காற்று, வான் (பூதங்களினால்) என்பன வற்றில் பகைமை ஏற்படாமல் எனக்கு ஏற்படும் பயத்தினை நீக்கி ஆட்கொள் வாயாக. பேசாத வாயும், வரத்தினை அருளும் கையும், பெற்ற எம்பிரான் ளங்கள் உணர்ச்சியில் தங்கியிருப்பாய். ‘ஓம்’ என்னும் பிரணவத்தில் ஒளியாகத் (வெளிச்சம்) திகழ்வான். வேத முனிவர்கள் விளக்கமாகப் புகழ்ந்த வேதகுருவும் (பிரகஸ்பதி) பிரம்மனும் என யாவுமே தானாகத் திகழும் தனி முதல் கடவுள் ஆவார். நான், எனது என்னும் ஆணவம் அற்று ஞான உருவத்தினைத் தனதாகக் கொண்டு விட்டு நெறிக்கு முக்கியமான பொருளாவார். ‘சத்து’ என்றும் ‘அது’ (தத்) என்றும் நான்கு வேதங்கள் எப்போதும் போற்றும் மலம் அற்ற கடவுள். வறியவர்களுக்கு எல்லாம் அருள் செய்யும் பிள்ளை, (எம்ததி யில்) வாழும் பிள்ளை, மணக்குளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளை. வென்ன மையான ஆடை அணிந்த ‘விட்டுணு’ என்று கூறிய உபநிடதங்கள் (மந்திரம்) குறித்த இறைவனை மூன்று பொழுதும் பரவித் துதித்து வணங்குதல் நல்லது.

வெண்பா

17. முறையே நடப்பாய் முழுமூட நெஞ்சே!

இறையேனும் வாடாய் இனிமேல் - கறையுண்ட-

கண்டன் மகன்வேத காரணன் சக்திமகன்

தொண்டருக் குண்டு துணை.

பொருள்

(வேதம் கூறும்) வழியே வாழ்வாய். மடைமை முற்றாக உள்ள மனமே, அனுவேனும் (இறையேனும்) இனிமேல் வாட்டம் அடைய வேண்டாம். நஞ்சினை அருந்திய மிடற்றினைக் கொண்ட சிவனது மகன், வேதங்களுக்குக் காரணமானவன், பராசக்தியினுடைய மகன், அத்தகையவனுக்குப் பக்தராக இருப்பவருக்குத் துணை உண்டு.

கவித்துறை

18. துணையே! எனதுயி ருள்ளே யிருந்து சுடர்விடுக்கும்
மனியே எனதுயிர் மன்னவனே! என்றான் வாழ்வினுக்கோர்
அனியே! எனுள்ளத்தி வார முதே! என தற்புதமே
இணையே துளக்குரைப்பேன் கடை வானில் எழுஞ்சுடரே

பொருள்

ஆதூரவானவனே! எனது உயிருக்குள் இருந்து ஒளி பரப்பும் மனியே! எனது உயிர்த் தலைவனே! எனது வாழ்வினுக்கு ஒர் ஆபரணமானவனே! எனது மனத்தின் அருமையான அமுதமே! எனது அதிசயமே! உனக்கு யாரை ஓப்பாகக் (இணை) கூறுவேன். அடி வானத்தில் எழுஞ் சுடரே.

விருத்தம்

19. சுட்டே போற்றி! கணத்தேவர்
                  துரையே போற்றி! எனக்கென்றும்
                  இட்டே யின்றிக் காத்திடுவாய்.
                  என்னாயிரங்கால் முறையிட்டேன்;
                  படர்வான் வெளியிற் பலகோடி
                  கோடி கோடிப் பலகோடி
                  இட்ரா தோடும் மன்றலங்கள்
                  இசைத்தாய் வாழி இறையவனே

பொருள்

ஓளியே (சுட்டே) வணக்கம். கணங்களுக்கு அதிபதியே வணக்கம். எனக்கு எப்போதும் தூண்பம் இல்லாமல் பாதுகாப்பாய். என்னில் ஆயிரமாக (உனக்கு) வேண்டுதல் செய்தேன். பரவியிருக்கும் நீண்ட அண்டத்தில் பல கோடி கோடி கோடி என இடைவிடால்ல அசையும் அண்டங்கள் யாவற்றையும் உண்டாக்கி யவனே! இறைவனே! நீ வாழி!

அகவல்

20. இறைவி இறைவன் இரண்டும்ஒன் றாகித்
                  தாயாய்த் தந்தையாய்ச் சக்தியும் சிவனுமாய்
                  உள்ளொளி யாகி உலகெல்லாந் திகழும்
                  பரம்பொரு னேயோ; பரம்பொருனேயோ;
                  ஆதிமூலமே! அனைத்தையும் காக்கும்
                  தேவ தேவா! சிவனே! கண்ணா!
                  வேலா! சாத்தா! விநாயகா! மாடா!
                  இருளா! சூரியா! இந்துவே! சக்தியே!
                  வாணி! காளி! மாமக னேயோ!
                  ஆணாய்ப் பெண்ணாய் அவியாய், உள்ளது
                  யாதுமாய் விளங்கும் இயற்கைத் தெய்வமே!
                  வேதச் சுட்டே! மெய்யாங் கடவுளே!
                  அபயம் அபயம் அபயம்நான் கேட்டேன்;
                  நோவு வேண்டேன் நூற்றாண்டு வேண்டினேன்;
                  அச்சம் வேண்டேன் அமைதி வேண்டினேன்;
                  உடைமை வேண்டேன் உன்துணை வேண்டினேன்;
                  வேண்டா தனைத்தையும் நீக்கி
                  வேண்டிய தனைத்தும் அருள்வதுன் கடனே.

பொருள்

இறைவன் இறைவி என இரண்டுமே ஒன்றாகித் தாயாகவும் தந்தையாகவும் சக்தியாகவும் சிவனுமாகவும் (பரம்பொருஞ்மாவான்) கடவுளுமாவார். உலகின்

பழைமையான மூலப்பொருளாக சகலதையும் காக்கும் தேவர்களுக்குத் தேவனே. சிவபெருமானே, வேலவனே, சாத்தா, விநாயகனே, மாடா, இருளா, குரியா, இந்துவே, சக்தியே, வாணி, காளி, மாமகளே என்பதுடன் ஆணாகப் பெண்ணாக அலியாகவுள்ள பொருள் யாவுமாகத் திகழும் இயற்கைக் கடவுளே, வேத ஒளியே உண்மை. அபயம், அபயம், அபயம் என உன்னிடம் நான் வேண்டினேன். நோய், துங்பம் வேண்டிலேன்; வாழ நூறு ஆண்டுகள் வேண்டி னேன். அச்சம் வேண்டிலேன்; அமைதியை வேண்டினேன். உடைமை எதுவும் வேண்டிலேன்; உனது துணையினையே வேண்டினேன். எனக்கு வேண்டா தலை அனைத்தையும் நீக்கி வேண்டுவனவற்றை அருள்வது உனது கடன்.

வேண்பா

21. கடமைதா னேது கரிமுகனே! வையத்
திடம்நீ யருளிசெய்தாய், எங்கள் - உடைமைகளும்
இன்பங் களுமெல்லாம் ஈந்தாய் நீ யாங்களுனக்கு
என்புரிவோம் கைம்மா றியம்பு?

பொருள்

கடமை எது யானை முகனே, உலகத்தில் நீ அருள் செய்தாய். எங்களது உடைமைகள், இன்பங்கள், யாவும் எமக்குத் தந்தாய் நீ. நாங்கள் நினக்கு என்ன எதிர் உதவி (கைம்மாறு) செய்வோம் எனக் கூறுவாயாக..

கவித்துறை

22. இயம்புமொழிகள் புகழ்மறையாகும்; எடுத்தவினை
பயன்படும்; தேவர் இருபோதும் வந்து பதந்தருவர்
அயன்பதி முன்னோன் கணபதி குரியன் ஆளைமுகன்
வியன்புகழ் பாடிப் பணிவார் தமக்குறும் மேன்மைகளே.

பொருள்

கூறும் மொழிகள் வேதங்களாகும். எமக்கு அனுபவிப்பதற்கு எனக் கொடுத்த வினை (பிரார்த்த வினை) எமக்குதவும். தேவர்கள் காலை, மாலை என்னும் இரண்டு பொழுதும் வந்து இன்பம் (பதம்) தருவர். சிவபெருமானுக்கு முன்ன வன், கணபதி, குரியன் யானைமுகன் என்போரது மேலான புகழினைப் பாடிப் பரவுபவர்கள் மேன்மை அடைவார்கள்.

விருத்தம்

23. மேன்மை படுவாய் மனமே! கேள்
விண்ணின் இடிமுன் விழுந்தாலும்
பான்மை தவறி நடுங்காதே
பயத்தால் ஏதும் பயனில்லை.

யான்முன் உரைத்தேன் கோடிமுறை.
 இன்னும் கோடி முறைசொல்வேன்.
 ஆன்மா வான் கணபதியின்
 அருளுண்டு அச்சம் இல்லையே.

பொருள்

மேலான நிலை பெறுவாய் மனமே. கேட்பாயாக! வாளினின்றும் இடி எழுமன் விழுந்தாலும் குணம் (பான்மை) தவறி மனம் தடுமாறாதே. பயம் கொள்வதனால் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படாது. நான் கோடி தரம் முன்பே இது பற்றிக் கூறினேன். இனிமேலும் கோடி முறை கூறுவேன். (எமது) உயிரான கணபதியினுடைய அருள் உண்டு. அச்சம் இல்லை.

அகவல்

24. அச்ச மில்லை அமுங்குத வில்லை.

நடுங்குதவில்லை நானுத வில்லை

பாவமில்லை பதுங்குத வில்லை.

ஏது நேரினும் இடர்ப்பட மாட்டோம்;

அண்டஞ் சிதறினால் அஞ்சமாட்டோம்;

கடல்பொங்கி எழுந்தாற் கலங்க மாட்டோம்;

யார்க்கும் அஞ்சோம் எதற்கும் அஞ்சோம்;

எங்கும் அஞ்சோம் எப்போதும் அஞ்சோம்;

வான் முன்டு மாரி யுண்டு;

ஞாயிறும் காற்றும் நல்ல நீரும்

தீயும் மண்ணும் திங்களும் மீன்களும்

உடலும் அறிவும் உயிரும் உளவே;

தின்னப் பொருளும் சேர்ந்திடப் பெண்டும்

கேட்கப் பாட்டும் காணநல் லுகைமும்

களித்துரை செய்யக் கணபதி பெயரும்

என்றுமிங் குளவாம்! சலித்திடாய்; ஏழை

நெஞ்சே! வாழி நேர்மையுடன் வாழி!

வஞ்சகக் கவலைக் கிடங்கொடேல் மன்னேனா!

தஞ்ச முன்டு சொன்னேன்

செஞ்சுடர்த் தேவன் சேவடி நமக்கே.

பொருள்

பயமில்லை. தாழ்தல் (அமுங்கல்) இல்லை. தடுமாற்றம் இல்லை. வெடக மில்லை. பாவம் இல்லை. ஒளிப்பு இல்லை. என்ன நடந்தாலும் துன்பமடைய மாட்டோம். யாருக்கும் பயப்படமாட்டோம். எதற்கும் பயப்படோம். எவ்வித்திலும் பயமடையமாட்டோம். எப்போதும் பயப்படமாட்டோம். வானம் உண்டு. மழை உண்டு. குரியனும் காற்றும் நல்ல நீரும் தீயும் மண்ணும் சந்திரனும்,

நடச்ததிரங்களும் உடலும் அறிவும் உயிரும் உள்ளன. உண்பதற்குப் பொருளும், சேர்ந்து வாழப் பெண்ணும், கேட்பதற்குப் பாட்டும், பார்ப்பதற்கு நல்ல உலகமும், சந்தோஷத்துடன் எடுத்துக்கூறக் கணபதியின் பெயரும் எப்போதும் இங்கு உள்ளன. ஏழை மனமே துன்பப்ப (சலித்தல்) வேண்டாம். நேர்மை யுடன் நீ வாழ்வாயா! கடமான (வஞ்சகம்) துன்பங்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம். அடைக்கலம் (தஞ்சம்) உண்டு. நான் கூறினேன். சிவந்த சுடர்த் தேவன் சிவந்த அடி நமக்கென உள்ளது.

வெண்பா

25. நமக்குத் தொழில் கவிதை. நாட்டிற் குழூத்தல்
இமைப்பொழுதுஞ் சோரா திருத்தல் - உமைக்கினிய
மெந்தன் கணநாதன் நங்குடியை வாழ்விப்பான்!
சிந்தையே அம்முன்றும் செய்.

பொருள்

எனக்குத் தொழில் கவிதை பாடுவது, நாட்டிற்கு என உழைப்பது, சிறிது நேரமா யினும் மனம் சோராமல் இருத்தல். உமைக்கு இனியவனான கணநாதன் எமது குலத்தை வாழ வைப்பான். மனமே இம்முன்றினையும் செய்.

கவித்துறை

26. செய்யுங் கவிதை பராசக்தி யாலே செயப்படுங்கான்
வையத்தைக் காப்பவள் அன்னை சிவசக்தி வண்மையெல்லாம்
ஜயத்தி லுந்துரி தத்திலுஞ் சிந்தி யழிவதென்னே!
பையத் தொழில்புரி நெஞ்சே! கணாதிபன் பக்திகொண்டே!

பொருள்

பாடும் கவிதை பராசக்தியினாலே செய்யப்படும் என்பதைக் காண்பாயாக. இவ் வுலகைக் காப்பவள் அன்னை சிவசக்தியாவாள். அவள் கொடைக் குணம் எல்லாம் சந்தேகத்திலும் விரைவிலும் சிதறி அழிவது என்னே, மெல்லக் கடமைகளைப் புரி மனமே. கணாதிபன் மேல் பக்தி கொண்டே.

விருத்தம்

27. பக்தி யுடையார் காரியத்திற்
பதறார்! மிகுந்த பொறுமையுடன்
வித்து முளைக்குந் தன்மைபோல்
மெல்லச் செய்து பயன்டைவார்
சக்தி தொழிலே அனைத்துமெனிற்
சார்ந்த நமக்குச் சஞ்சலமேன்?
விந்தைக் கிறைவா! கணநாதா!
மேன்மைத் தொழிலிற் பணியெனயே.

பொருள்

இறைபக்தியடையவர் தம் கடமைகளில் பதற்றம் கொள்ளார். கூடிய பொறுமை யுன் விதை ஒன்று முளைவிடும் தன்மை போல மெல்லச் செய்து பயன் அடைவார்கள். சக்தியினது தொழில்தான் எல்லாம் என்றால் அவளைச் சார்ந்த எமக்கு மனக்கலக்கமேன்? விசித்திரமான இறைவனே! கணநாதா! மேலான கடமையில் என்னை நீ வழிநடத்துவாய்.

அகவல்

28. எனை நீ காப்பாய், யாவுமாந் தெய்வமே!
 பொறுத்தா ரன்றே பூமி யாள்வார்?
 யாவும் நீ யாயின் அனைத்தையும் பொறுத்தல்
 செவ்விய நெறி, அதிற் சிவநிலை பெறவாம்;
 பொங்குதல் போக்கிப் பொறையெனக் கீவாய்;
 மங்கள குணபதி; மனக்குள கணபதி;
 நெஞ்சக் கமலத்து நிறைந்தருள் புரிவாய்;
 அகலவிழி உமையாள் ஆசை மகனே
 நாட்டினைத் துயரின்றி நன்கமைத் திடுவதும்,
 உளமெனும் நாட்டை ஒருபிழை யின்றி
 ஆளவதும், பேரொளி ஞாயிறே யனைய
 சுடர்தருமதி யொடு துயரின்றி வாழ்தலும்
 நோக்கமாகக் கொண்டு நின்பதம் நோக்கினேன்.
 காத்தருள் புரிக கற்பக விநாயகா!
 காத்தருள் புரிக கடவுளே உலகெலாம்
 கோத்தருள் புரிந்த குறிப்பரும் பொருளே!
 அங்குச பாசமும் கொம்பும் தரித்தாய்
 எங்குல தேவா போற்றி!
 சங்கரன் மகனே! தாளினை போற்றி!

பொருள்

என்னை நீ காப்பாய். யாவுமான தெய்வமே. பொறுத்தவர் தானே பூமி ஆள்வார் கள்? யாவும் நீ என்றால் யாவற்றையும் பொறுப்பது சிறந்த பாதையதிலே சிவப் பேறு அடையலாம். கொந்தளிக்கும் (பொங்குதல்) தன்மையில் பொறுமை எனக்கு நீ அருள்வாய். மங்களமான கணபதி மனக்குள கணபதி, என் மனத் தாமரையில் நிறைந்திருந்து அருள்செய்வாய். வெள்வேல் (அகல்) விழி உமை யவள் ஆசைமகனே! நாட்டிலே துன்பம் எதுவும் இன்றி வாழுவும் அதனையே நோக்காகக்கொண்டு உன்கு பாதத்தைப் பார்க்கிறேன். என்னைக் காப்பாற்றி அருள் புரிவாய். கற்பக விநாயகனே, என்னைக் காப்பாற்றி அருள்க. கடவுளே, உலகங்கள் யாவற்றினையும் சேர்த்து அருள் புரியும் நோக்கத்தில் இருக்கும் பொருளே! அங்குச பாசமும், கொம்பினையும் அணிந்திருப்பவனே! எமது குலத் தின் தேவனே வணக்கம். சங்கரனது மகனே உன் இணைப்பாதங்களுக்கு வணக்கம்.

வெண்மா

29. போற்றி! கவி யானிபுதல்வனே! பாட்டினிலே
ஆற்ற வருளி அடியேனைத் - தேற்றமுடன்
வானிபதம் போற்றுவித்து வாழ்விப்பாய்! வானியருள்
வீணையொலி என் நாவில் உண்டு.

பொருள்

வணக்கம். கலியாணியின் மகனே, பாடலிலே வல்லமையைத் தந்து அடியவ
னான் என்னை மேன்மைப்படுத்தினாய். கலைமகளது பாதத்தை வணங்கிப்
புகழ் பாடுவித்த என்னை வாழவைப்பாய். கலைமகளது அருள் வீணை ஓலி
என் நாவில் உண்டு.

கவித்துறை

30. விண்டுரை செய்குவன் கேளாய் புதுவை விநாயகனே
தொண்டுன தன்னை பராசக்திக் கென்று தொடர்ந்திடுவேன்!
பன்டைச் சிறுமைகள் போக்கி, என்னாவிற் பழுத்தசவைத்
தெண்டமிழ்ப்பாடல் ஒரு கோடி மேவிடச்செய்குவையே.

பொருள்

வான் உயரும் மட்டும் கூறுவேன் கேட்பாயாக! புதுவையில் எழுந்தருளியுள்ள
விநாயகனே, பணி செய்து உன் அன்னை பராசக்தியை என்றும் தொடர்ந்
திடுவேன். பழுமையான சின்னத்தன்மைகள் யாவற்றினையும் நீக்கி எனது
நாவில் பழுத்த சுவை நிறைந்த தீந்தமிழ்ப் பாடல் ஒரு கோடி உதித்திட அருள்
செய்வாய்.

குறிப்பு

இது பாண்டிச்சேரியிலுள்ள மனக்குளம் என்னும் பகுதியிலுள்ள கோயிலில்
உள்ள விநாயகர் ரீது பாடப்பெற்றது. 1908 - 1918 ஆண்டுக் காலப்பகுதியில்
அவர் பாண்டிச்சேரியிலிருந்தபொழுது பாடியது.

இக்காலகட்டத்தில் பாரதியார் பெரிதும் மனச் சஞ்சலமுற்று இருந்தார்
என்றும், சென்னைக்குத் திரும்பப் பெரிதும் விரும்பினார் என்றாங் கூறப்
டுகின்றது. அக்காலத்திலே பாரதியாருக்கு ஏற்பட்டிருந்த மன உளைச்சல்
களை அப்பாடலிலேநாம் காணலாம்.

நான்மணிமாலை என்னும் இவ்விலக்கிய வடிவம் பிரபந்த வகைகளுள்
ஒன்றாகும். “வெண்பாவும், கலித்துறையும், அசுவலும், விருத்தமும் அந்தாதித்
தொடையாய் நாற்பது (பாடல்கள்) வருவது” நான்மணிமாலை என
வெண்பாப்பாட்டியல்கூறும்.

இந்தப் பாடலை வாசிக்கும்பொழுது, தமிழ்க் கலிதைப் பாரம்பரியம் பற்றியும்,
இந்தப் பெளராணிக் மரப் பற்றியும் பாரதியாருக்கிருந்த அறிவு புலப்படும்.

அதேவேளையில் அவரிடத்துக் காணப்பெற்ற உலகளாவிய பொதுமை ஜோக்கும் ஆன்ம ஞானமும் புலனாகின்றன.

இப்பாடல் தழிலுக்கியப் பாரம்பரியத்தின் வளமுள்ள அமிசங்களில் ஒன்றான பக்தி மரபுவழி வருவது. பக்திப் பாடல்களில் இரண்டு அமிசங்களை அவதானித் தல் அவசியம்.

1. இறைவனுடன் பக்தர் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்ற “ஆழ் நிலைப்பட்ட உரவு”
2. அத்தெய்வத்திடத்துவிடப்படும் கோரிக்கை இவை இரண்டும் இணைந்தும் தனித்தும் வரும்.

இப்பாடல் பகுதியில்

- * வழிபாட்டும் தெய்வங்களையும் கருதுகின்றார் என்பதும், அவர் பட்ட அவஸ்களின் தன்மையும் தெரியவருகின்றன.
- * பாரதியின் வேண்டுதல்களின் மனிதாமிமான உச்சத்தை இந்த அகவலிலே காணலாம்.

முன்பு எந்தக் காலமும் விடுக்காத ஒரு வேண்டுதலைத் தான் விடுப்பதாக இதிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்தப் பாடலில் வெளிப்படும் அவரது விருயத்தின் உண்மைத் தன்மையை அவதானிக்குத் தான் அனுபவித்த துன்பங்களினாடேயும் சர்வ மனித நலத்தை விரும்பியமையை இது காட்டுகின்றது.

- * அவர் விநாயகரை ஞோக்கும் முறைமை
- (20) விநாயகரை சகல மத்து தெய்வங்களிலும் காண்கிறார்.
- (23) கணபதியே “ஆன்மா” என்கின்றார்.
- * கிருதயுகம் பற்றிய குறிப்பு (35), (39), (40). பாரதி தான் விரும்பிய இலட்சிய யகத்தைக் கிருதயுகம் எனப் பிற இடங்களிலும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளார்.
- * பக்தி பற்றிய அவரது கருத்து!

வெண்ணிலாவே

வெண்ணிலா, திங்கள், சந்திரன், மதி என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். வெண்ணிலாவின் அழகினையும் அதன் தண்ணொளியின் இனிய பண்பினையும் பாராட்டிப் பாடாத புலவர்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். பாரதியாரும் வெண்ணிலாவின் பண்புகளைப் புதிய முறையில் புனைந்து கூறியுள்ளார்.

பாரதியார் பாடிய ‘வெண்ணிலாவே’ என்னும் கவிதை தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பிலே தனித்துவமுடையதாய்த் திகழ்கின்றது.

‘வெண்ணிலாவே’ என்னும் கவிதையில் ஐந்து பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. நிலவின் ஓலிபற்றிக் கூறுகின்றது முதலாவது பாடல். இரண்டாவது பாடல் சந்திரனின் முகத்தில் தோன்றும் எழில் பற்றிக் கூறுகின்றது. நிலவின் தெய்வத்தன்மை மூன்றாவது பாடலில் சொல்லப்படுகின்றது. நான்காவது பாடலில் தீமை செய்யும் தீயவர்க்கும், நன்மை செய்து ஒளி நல்கும் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது. பாரதியார் தான் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்ட நிலவு நான்னலுற்று வதனம் முழுவதும் மறைந்திருந்தமையை நினைத்துப் பிழை பொறுத்தருளுமாறு ஐந்தாம் பாடலில் வேண்டுகிறார்.

நீல வான் பரப்பாகிய கடலில் நிலவும் ஒரு தீவாக வெண்ணிலாவைப் பார்க்கும் பாரதியாரின் கண்களில் நிழலாடும் புலமை ஒளியை ‘வெண்ணிலாவே’ கவிதைகளில் நாம் காணமுடிகின்றது.

பாரதியாரிற்கு வானத்தில் காட்சி தரும் மிக ஆழகிய பொருளாக வெண்ணிலா திகழ்கின்றது. வெண்ணிலாவை வெள்ளை நிறம் பொருந்திய குளிர்ச்சி தருகின்ற நெருப்புப் பந்தாக வர்ணனை செய்யும் பாரதி, மேகங்கள் மறைந்த வானத்தில் மகிழ்ச்சியோடும், பெருமிதத்தோடும் அது நடை பயில் வதாகப் பேசிச் செல்கின்றார். திங்களின் வருகையைக் கண்டு மகிழ்ந்து அதன் கதிர்கள் பட்டதும் கடலைகள் நடனம் புரிவதாகவும் பாரதி கூறிச் செல்கின்றார்.

வான்மீதினில் நீந்தி ஒடுகின்ற வெண்ணிலாவின் சிறப்புக்களை தீஞ்சுவையின் இன்பத்தை அளிக்கும் ஒன்றாக பாரதியார் பாடியுள்ளார்.

நிலவைப் போற்றுகின்ற பாரதி இளமாதர் முகத்திற்கு ஒப்பற்ற உவமை யாதலையும் காதலர்களிற்கு களிப்பையும் கவலையையும் தருவதையும்

கங்கைச்சடைமுடியானின் தலைமிசை வெட்புறத்திலங்குவதையும் தொடர்ந்து இனிய பாடல்களாகத் தருகின்றார் பாரதி.

கற்பனைத் திறனும் கவினாமும் கொண்ட பாரதியார் தமது சொற் சித்திரத்தில் வெண்ணிலாவின் வியத்தகு பண்புகளிற்கெல்லாம் வண்ணமும் வடிவமும் கொடுத்துத் தீட்டியுள்ளார். அவரின் உள்ளத் திரையில் பதிந்த வெண்ணிலா எண்ணிலடங்காத ஏற்றத்தையும் எழிலையும் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் மாறாத நிறைவையும் பெற்றுப் பொலிகின்றது.

பண்டைய காலந்தொட்டு பல கவிஞர்களால் இயற்கைப் பொருட்களைப் பற்றி பல கவிதைகள் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சந்திரன், கடல், மலை முதலியலை பற்றித் தனித்தனியாக கவிதை பாடும் மரபு இருக்கவில்லை. அம்மரபு தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் பாரதியாராலேயே புகுத்தப்பட்டது. இம் மரபு நீண்ட காலமாக ஆங்கிலக் கவிதை உலகில் இருந்து வருகின்றது. அம்மரபினைக் கண்ட பாரதியார் அதனைப் போன்று இயற்றிய கவிதையே ‘வெண்ணிலாவே’ என்னும் கவிதை ஆகும். இதனைப் போன்று மேலும் பல கவிதைகளை பாரதியார் படைத்துத் தந்துள்ளார்.

‘வெண்ணிலாவே’ என்னும் கவிதை தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் வகையைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. தன் உணர்ச்சிப் பாடல் வகை ஆங்கிலக் கவிதை உலகில் உண்டு. வானக் கடலில் உள்ள சந்திரனில் தன்னைப் பறி கொடுத்த பாரதியார் தன் மனதில் எழுந்த உணர்ச்சிகளை வெளியிடும் பாங்கில் இக்கவிதையினை அமைத்துள்ளார்.

வெண்ணிலாவோடு நேர்முகமாகக் கவிஞர் உரையாடும் பாங்கில் கவிதை முழுவதும் அமைந்துள்ளது. இயற்கை அழகில் பாரதியார் எவ்வளவு தூரம் இலயித்திருக்கின்றார் என்பதை ‘வெண்ணிலாவே’ எடுத்துக் காட்டுகின்றது. வெண்ணிலாவை கருத்துப் பொருளாகவும் காட்சிப் பொருளாகவும் கவிதை முழுவதும் மிக ஆழகாகக் காட்டியுள்ளார். வெண்ணிலாவை கண்ணன், பராசக்தி சிவபெருமான் போன்ற இறை வடிவங்களோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறியுள்ளார்.

இந்த வகையில் தமிழ்க் கவிதை மரபிலே குறிப்பிடத்தக்கதொரு பிரதான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ‘வெண்ணிலாவே’ வழிசெழுத்தது எனலாம்.

வெண்ணிலாவே

உணர்ச்சிப் பாடல் வகையைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது

உணர்ச்சிப் பாடல் வகையைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது

வெண்ணிலாவே பாடங்கள்

1. எல்லை யில்லாதோர் வானக் கடவிடை ← உமைகளை
வெண்ணிலாவே! - விழிக்
கின்ப மளிப்பதோர் தீவென் றிலங்குவை சிலவுடிய
வெண்ணிலாவே!
சொல்லையும் கள்ளொயும் நெஞ்சையுஞ் சேர்த்திங்கு
வெண்ணிலாவே! - நின்றன்
சோதி மயக்கும் வகையது தானென்சால்
வெண்ணிலாவே!
நல்ல ஓளியின் வகைபல கண்டிலன்
வெண்ணிலாவே!
நனவை மறந்திடச் செய்வது கண்டிலன்
வெண்ணிலாவே!
கொல்லும் அமிழ்தை நிகர்த்திடுங் கள்ளொன்று
வெண்ணிலாவே! - வந்து
கூடியிருக்குது நின்னொளி யோடிங்கு
வெண்ணிலாவே!
2. மாதர் முகத்தை நினக்கினை கூறுவர்
வெண்ணிலாவே! - அஃது
வயதிற் கவலையின் நோவிற் கெடுவது
வெண்ணிலாவே!
காத லொருத்தி இளைய பிராயத்தன்
வெண்ணிலாவே! - அந்தக்
காமன்றன் வில்லை யினைத்த புருவத்தன்
வெண்ணிலாவே!
மீதமும் அன்பின் விளைபுன் னகையினள்
வெண்ணிலாவே! - முத்தம்
வேண்டிமுன் காட்டு முகத்தின் எழிலிங்கு
வெண்ணிலாவே!
சாதல் அழிதல் இலாது நிரந்தரம்
வெண்ணிலாவே! - நின்
தண்முகந் தன்னில் விளங்குவ தென்னெகால்?
வெண்ணிலாவே!
3. நின்னொளி யாகிய பாற்கடல் மீதிங்கு
வெண்ணிலாவே! - நன்கு
நீயும் அமுதும் எழுந்திடல் கண்டனன்
வெண்ணிலாவே!

‘வெண்ணிலா’ என்பது இங்கு சந்திரனுடைய பிரகாசத்தையென்று சந்திரனையே குறிப்பது

கிளைமன்னு பொருள்க எனெத்திலும் நிற்பவன்
வெண்ணிலாவே! - அந்த

மாயன் அப் பாற்கடல் மீதுறவு கண்டனன்

ஒந்துபிய வெண்ணிலாவே!

துன்னிய நீல நிறத்தள் பராசக்தி

வெண்ணிலாவே - இங்கு

தோன்றும் உலகவ ணேயென்று கூறுவர்

வெண்ணிலாவே!

பின்னிய மேகச் சடைமிசைக் கங்கையும்

வெண்ணிலாவே! - நல்ல

பெட்புற நீயும் விளங்குதல் கண்டனன்

வெண்ணிலாவே!

4. காதலர் நெஞ்சை வெதுப்புவை நீயென்பர்

வெண்ணிலாவே! - நினைக்

காதல் செய்வார் நெஞ்சிற் கின்னமு தாகுவை

வெண்ணிலாவே!

சீத மனிநெடு வானக் குளத்திடை பெரிய வாழாடிய

வெண்ணிலாவே! - நீ

தேசு மிகுந்தவென் தாமரை போன்றனை

வெண்ணிலாவே!

மோத வருங்கரு மேகத் திரளினை

வெண்ணிலாவே! - நீ

முத்தி னொளிதந் தழுகுறச் செய்குவை

வெண்ணிலாவே!

தீது புரிந்திட வந்திடும் தீயர்க்கும்

வெண்ணிலாவே! - நலஞ்

செய்தொளி நல்குவர் மேலவ ராமன்றோ?

வெண்ணிலாவே!

5. மெல்லிய மேகத் திரைக்குள் மறைந்திடும்

வெண்ணிலாவே! - உன்றன்

மேனி யழகு மிகைப்படக் காணுது

வெண்ணிலாவே!

நல்லிய லார்யவ எத்தினர் மேனியை

வெண்ணிலாவே! - மூடு

நற்றிரை மேனி நயமிகக் காட்டிடும்

வெண்ணிலாவே!

சொல்லிய வார்த்தையில் நானுற்றனை போலும்

வெண்ணிலாவே! - நின்

சோதி வதனம் முழுவதும் மறைத்தனை

வெண்ணிலாவே!

புல்லியன் செய்த பிழைபொறுத் தேயருள்

வெண்ணிலாவே! - இருள்

போகிடச் செய்து நினதெழில் காட்டுதி

வெண்ணிலாவே!

பொருள்

முடிவு காணமுடியாத வானமாகிய கடலிலே வெண்ணிலாவே, கண்களுக்கு இன்பம் தருகின்ற தீவாக விளங்குகின்றாய் வெண்ணிலாவே. சொல்லையும் போதையையும் (கள்) மனத்தினையும் சேர்த்து இங்கு உன்கு ஒளியை மயங்கச் செய்யும் தன்மை எதுவென்று சொல் வெண்ணிலாவே. சிறந்த வெளிச்சத்தினாக தன்மைகள் பல காணவில்லை வெண்ணிலாவே. நன்பு நிலையை மறக்கச் செய்வதையும் காணவில்லை வெண்ணிலாவே. கொல்லத்தக்க அமிர்தத்தை ஒத்த கள் (போதை) ஒன்று வெண்ணிலாவே, வந்து ஒன்று சேர்ந்து இருக்கிறது உன்கு பிரகாசத்துடன் வெண்ணிலாவே.

பெண்கள் முகத்தினை உனக்கு ஒப்பதாகக் கூறுவர் வெண்ணிலாவே. அது வயது போவதினாலும் கவலையினாலும் மனநோவினாலும் கேடு உறுவது வெண்ணிலாவே. காதல் ஒருத்தி இளம் வயதினர் வெண்ணிலாவே. அந்த (காதல் மன்னன்) மன்மதன் வில்லினை ஒத்த புருவத்தினையுடையவள் வெண்ணிலாவே, மேல் (மீது) எழும் அன்பின் விலை புன்னகையாக உடையவள் வெண்ணிலாவே. முத்தாரம் வேண்டி எம்முன் காட்டும் முகத்தின் அழுகு இங்கு வெண்ணிலாவே. இறப்பு, நிலைகெடுதல் (அழிதல்) இல்லாது என்றும் உள்ளது வெண்ணிலாவே. உன்கு குளிர்ந்த முகத்தினிலே அவையாவும் திகழ்வது எப்படி வெண்ணிலாவே.

உன்கு பிரகாசமாகிய பாற்கடல் மீது வெண்ணிலாவே, நீயும் நன்றாக (அழுதும்) மறைந்தும் தோன்றியிருப்பதைக் கண்டேன் வெண்ணிலாவே. நிலைபெற்ற (மன்னும்) பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் ஊடறுத்து நிற்பவன் வெண்ணிலாவே. அந்த திருமால் (மாயன்) அந்தப் பாற்கடல் மீதிருப்பதைக் கண்டன் வெண்ணிலாவே. நெருங்கிய (துண்ணிய) நீல நிறத்தினை உடையவள் பராசக்தி வெண்ணிலாவே. இங்கு தோன்றும் உலகம் அவளே என்று கூறுவார்கள் வெண்ணிலாவே, பின்னியிருக்கும் மேகமாகிய கூந்தலிலே கங்கையுள்ளது வெண்ணிலாவே. நல்ல அன்பு (பெட்டு) கொண்டு நீயும் திகழ்வதைக் கண்டன் வெண்ணிலாவே.

காதலருடைய மனத்தினை வாட்டுவாய் (வெதுப்புவை) நீ என்பர் வெண்ணி ஸாவே. உள்ளை விரும்புவரது மனத்திற்கு இனிய அமிர்தம் ஆகின்றாய் வெண்ணிலாவே. குளிர்ச்சி (சீது) பொருந்திய அழகிய (மணி) நீண்ட வானமாகிய குளத்தினிலே வெண்ணிலாவே. நீ அழுகு (தேசு) மிகுந்த வெண்மையான தாமரை போன்று இருக்கின்றாய் வெண்ணிலாவே. மோதுவதற்கு வரும்

கருமையான மேகக் கூட்டத்தினை வெண்ணிலாவே. நீ முத்தினுடைய ஒளி யைப் பிரகாசித்து அழகினை ஏற்படுத்துவாய் வெண்ணிலாவே. தீமை செய்ய வரும் தீயவர்களுக்கு வெண்ணிலாவே, நன்மைகள் செய்து மதிப்பு (ஒளி)க் கொடுப்பவர் மேலானவர்களாவர் அன்றோ வெண்ணிலாவே.

மெல்லிய ஆகாயமாகிய திரைச்சீலைக்குள் மறைந்திடும் வெண்ணிலாவே. உனது உடம்பு அழகு அதிகமாகிக் காணுது வெண்ணிலாவே. நல்ல இயல்பி ணையுடைய இளம் வயதினர் உடம்பினை வெண்ணிலாவே, மூடியிருக்கிற நல்ல திரை அவர்களது உடல் அழகினை மிகைப்படுத்திக் காட்டிடும் வெண்ணிலாவே. நான் கூறிய கூற்றிலே வெட்கம் கொண்டனைபோலும் வெண்ணிலாவே. உனது அழகிய முகம் முழுவதையும் மறைத்துவிட்டாய் வெண்ணிலாவே. கீழ்மகன் (புல்லியன்) செய்த பிழையினைப் பொறுத்து அருள் புரிவாய் வெண்ணிலாவே. இருளை அகலச் செய்து உனது அழகினைக் காட்டுவாய் வெண்ணிலாவே.

குறிப்பு

இது தோத்திரப் பாடல்களுள் ஒன்றாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது. பல்வேறு பதிப்புக்களில் இந்தப்பாடல் வரும் இடம் மாறிவந்துள்ளதனினால், பொதுவாக இப்பாடல் தோத்திரப்பாடல் என்ற தொகுதியிலேயே இடம்பெற்று வந்துள்ளது.

பொதுவாக வெண்ணிலாவை விளித்துப் பாடும் மரபுகிருங்காரத்தன்மை உரிய தாகும். இங்கு, பாடலின் தொடக்கத்தில் அடைப்புக்குறிக்குள் “வெண்ணிலா என்பது இங்கு சந்திரனுடைய பிரகாசத்தையன்று சந்திரனையே குறிப்பது” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இயற்கை அழகில் தம்மைப் பறிகொடுத்து அந்த அழகான காட்சியினை ரசித்துக் கொண்டிருப்பது இவருடைய பழக்கமென இவரோடு பழகியவர்கள் துறிப்பிட்டுள்ளார்கள். குறிப்பாக, இவரது இளமைக்கால நுன்பான சொமசந்தர பாரதியார் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது மிக முக்கியமான தகவலாகும். இந்தப் பாடலைப் படிக்கும்போது அத்தகைய ஒரு வயிப்புநிலையில் இன்று பாடப்பெற்றதென்பது தெரிய வருகின்றது. இது இப்பாடலின் இறுதி அடிகளிலிருந்து புனராகும். “அசைவு” (திட்டரன் மேகத்தினுள் சந்திரன் மறைந்துபோதல்) இந்த உண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

எந்தையும் தாயும்

‘கடேச வந்தனம்’ என்ற இப்பாடல்பகுதி ‘நாட்டு வணக்கம்’ என்ற தலைப் பிலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பாரதியாருடைய காலத்திலேயே “ஸ்வதேச கீதங்கள்” என்ற நால்களில் இடம்பெற்ற பாடல் பகுதிகளிலே இதுவும் ஒன்றாக இடம்பெற்றுள்ளது. இது இராகத்தோடு பாடக்கூடிய வகையிலேயே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றே தோன்றுகின்றது. இதற்குரிய இராகத்தை ‘காம்போதி’ என்று குறிப்பிட்டும் உள்ளார்கள். இது ஒரு மங்களாகரமான ராகம் என்பதனால் உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வல்லது. பாடலின் பொருளானது உள்ளத்திற்கு உவகையை ஏற்படுத்த வல்லதாதலால் அதற்கேற்ப இராகமும் பொருந்திச் செல்கின்றது.

“தாய்க்கு வணக்கம்” என்று பொருள்படும் “வந்தே மாதரம்” என்னும் பல்லவி இப்பாடலில் முதலில் இடம்பெற்றால் இறுதியிலேயே இடம்பெற்றுள்ளது. ‘வந்தே மாதரம்’ என்னும் வழக்கு இந்தியாவில் வங்காளத்திலேயே தோன்றியது.

இப்பாடலில் இந்தியாவை தனது தாய்நாடாக நோக்கும் முறை வியப்புக்கு ரியதாக இருக்கின்றது. தாய்நாட்டை தாயாகிய நாடு என்று நோக்குவதைவிட தன்னுடைய தாயின் நாடு என்றே நோக்கி இக்கவிதையைப் படைத்துள்ளார். அந்தத் தாயினுடைய இன்ப துன்பங்கள் அனுபவிக்கப்பெற்ற நாடு இது எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தன்னுடைய தாய் இளமையில் இருந்தே மகிழ்ச்சியுடன் ஆடிப்பாடிக் களித்த நாடு என்று சித்திரித்துச் செல்வதன் மூலம் அந்த நாட்டினுடைய பவித்திரத்தன்மை மிகக் கவர்ச்சிகரமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தாயார் பிறந்து வளர்ந்த அந்த வளர்ச்சிப்படியின் தன்மையும், அந்த வளர்ச்சிப் படி யின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவர்கள் பெற்ற இன்பம், அவர்கள் இறந்ததன் பின்னர் இந்த நாடு முழுவதும் அவர்களின் பூந்துகள் பரந்து கிடக்கும் தன்மை ஆகியன இந்தப் பூமியைத் தாயாகவே ஆக்கி விடுவதனைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

மேலும், இக்கவிதையில் தாய் பற்றிப் பேசப்படும்பொழுது மேலோங்கு கிளர் கோயில் பற்றிய உணர்வுகளையும் இணைத்து நோக்க வேண்டியுள் எது. இவ்வாறு அத்தாய் நந்தையரின் இன்ப நிலைமைகளின் பெறுபேறு தான் குழந்தை எனவும், அக்குழந்தைதான் பாரதி எனவும் கவிதையினுடு சூசகமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

எந்தையும் தாயும்

1. எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இந்நாடே - அவர்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே - அவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்ததும் இந்நாடே - இதை
வந்தனை கூறி மனதினில் இருத்தினன்
வாயுற வாழ்த்தேனோ - இதை
வந்தேமாதரம், வந்தேமாதரம்
என்று வணங்கேனோ?
2. இன்னூயிர் தந்தெமை ஈன்று வளர்த்து. அருள்
சந்ததும் இந்நாடே - எங்கள்
அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
அறிந்ததும் இந்நாடே - அவர்
கன்னியராகி நிலவி னிலாடிக்
கனித்ததும் இந்நாடே - தங்கள்
பொன்னுடல் இன்புற நீர்விளையாடி. இல்
போந்ததும் இந்நாடே - இதை
வந்தேமாதரம், வந்தேமாதரம்
என்று வணங்கேனோ?
3. மங்கைய ராயவர் இல்லறம் நன்கு
வளர்த்ததும் இந்நாடே - அவர்
தங்க மதலைகள் ஈன்றமு தூட்டித்
தமுவிய திந்நாடே - மக்கள்
துங்கம் உயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள்
குழந்ததும் இந்நாடே - பின்னர்
அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
ஆர்ந்ததும் இந்நாடே - இதை
வந்தேமாதரம், வந்மோதரம்
என்று வணங்கேனோ?

பொருள்

தாயும் தந்தையும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்திருந்த நாடு இந்த நாடு. அவர்களுடைய முன்னோர்கள் வாழ்ந்து மடிந்ததும், தங்கள் உள்ளத்தில் மேன்மையான எண்ணங்கள் ஆயிரம் உதித்து சிறந்ததும் இந்நாடே. இதனை உள்ளத்தில் நினைந்து போற்றி வாயார வாழ்த்தாமலிருப்பேனோ? இந் நாட்டை, தாயே, உன்னை வணங்குகின்றேன்.

அன்புடன் எம்மை அன்றெடுத்து வளர்த்து அருள் சொரிந்ததும், அவர்கள் மனம்புரிந்து குழந்தைகள் பெற்று அழுதாட்டி வளர்த்ததும் இந்நாடே. கன்னிப் பருவத்திலே அவர்கள் நிலவிலே மகிழ்ச்சு திரிந்ததும், நீரிலே விளையாடிக் களித்திருந்ததும் இந்த நாடுதான். அவ்வாறான நாட்டை, தாயே, ‘உன்னை வணங்குகின்றேன்’ என்று கூறி வணங்காமலிருப்பேனோ.

அவர்கள் மங்கைப் பருவத்தை அடைந்து குழந்தைகளைப் பெற்று, அழுதாட்டித், தமுவி மகிழ்ச்சு நாடும் இந்த நாடுதான். மக்கள் உயர்வடைய கோயில்கள் எல்லாம் குழப்பட்டிருந்ததும் இந்த நாடுதான். அவர்கள் இறந்ததன் பின்னர் அவர்களின் உடற்சாம்பர் தூவப்பட்டு பரந்து கிடந்ததும் இந்த நாடுதான். இந்த நாட்டை, தாயே என்று நினைந்து, நான் வணங்காமல் இருப்பேனோ!

குறியு

பாரதியார் தமது தாய்நாடாகிய இந்தியாவை இப்பாடவிற் பார்க்கும் முறைமையியப்பிற்குரியது.

தாய்நாடு என்பதை தாயாகிய நாடு என்று கொள்ளாமல், தாயின் நாடு என்று கொண்டு, அந்தத்தாயின் இன்பதுன்பங்கள் அனுபவிக்கப் பெற மன்னிது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தனது தாய் ஆடப்பாட மகிழ்ச்சு நாடு என்பதைச் சித்திரிக்கும் முகத்தால் நாட்டின் பலித்திரத்தன்மை மிகக் கவர்ச்சிகரமானதாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தாயாரின் வளர்ச்சியும் அவர்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெற்ற இன்பம், இறுதியில் அவர்களின் உடலின் “பூந்துகள்” இந்த நாடு முழுவதும் பரந்து திட்கும் தன்மை ஆகியன இந்தப் பூந்துகளை ஆக்கிவிடுகின்றன.

தாய் பற்றிப் பேசும் பொழுது மேற்கிளம்பும் கோயில் பற்றிய யடுமம் ஞாக்கப்பட வேண்டியது. தனது தாய் தந்தையரின் அந்த இன்ப நிலைமைகளின் பெறுபெறுதான் குழந்தை, மகவுதாவது “தான்” (பாரதி)

வந்தே மாதரம் எனும் தொடரின் கருத்து (தாய்க்கு வணக்கம் என்பது) எவ்வாறு இனைகின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டல் நல்லது. இந்தியத் தாயைப் பார்த்து “வந்தே மாதரம்” எனக் கூறும் பண்பு முதலில் வங்காளத்தில் தொடங்கியது.

இந்தக் கவிதை பற்றிய முக்கிய தரவுகள்

அ. 1908 இல் (பாரதி காலத்தில்) வெளிவந்த “ஸ்வதேச கீதங்கள்” என்ற நாலில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களுள் இதுவுமொன்று. அங்கு இதன் தலைப்பு ‘நாட்டுவணக்கம்’ என்றே தரப்பட்டுள்ளது.

ஆ இது இராகத்தோடு பாடப்படுவதற்காக எழுதப்பட்ட பாடல் என்பது தெரிகிறது. இராகம் காம்போதி என்ப பாரதியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். காம்போதி மங்களாகரமான இராகம் என்பர். நினைவில் தினைப்பது போன்ற ஒரு மன்றிலைக்கு இந்த இராகம் பொருத்துமானது. அந்தக் கூற்றை இந்தப் பாடல் பொருஞ்சுடன் இணையும் முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல்.

இ. “வந்தேமாதரம்” எனவும் பல்லவி முதலில் எடுத்துக் கூறப்படாது, சரணங்களில் இறுதியிலே சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

ஏனையும் காலத்தில் பாடங்கள் பல்லவி முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல் கூறுகின்ற பாடங்கள் இந்தப் பாடங்களை ஒத்து கொண்டுள்ளன.

இந்தப் பாடங்கள் காலத்தில் பல்லவி முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல் கூறுகின்ற பாடங்களை ஒத்து கொண்டுள்ளன.

நாலியில் பாடங்களை ஒத்துக்கொண்டுள்ள பாடங்கள் காலத்தில் பல்லவி முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல் கூறுகின்ற பாடங்களை ஒத்து கொண்டுள்ளன.

நாலியில் பாடங்களை ஒத்துக்கொண்டுள்ள பாடங்கள் காலத்தில் பல்லவி முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல் கூறுகின்ற பாடங்களை ஒத்து கொண்டுள்ளன.

நாலியில் பாடங்களை ஒத்துக்கொண்டுள்ள பாடங்கள் காலத்தில் பல்லவி முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல் கூறுகின்ற பாடங்களை ஒத்து கொண்டுள்ளன.

நாலியில் பாடங்களை ஒத்துக்கொண்டுள்ள பாடங்கள் காலத்தில் பல்லவி முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல் கூறுகின்ற பாடங்களை ஒத்து கொண்டுள்ளன.

நாலியில் பாடங்களை ஒத்துக்கொண்டுள்ள பாடங்கள் காலத்தில் பல்லவி முறைமை நோக்கத்துக்கூடுதல் கூறுகின்ற பாடங்களை ஒத்து கொண்டுள்ளன.

புதுமைப் பெண்

பாரதியாரின் கவிதைகள் பல்வேறு தலைப்புக்களில் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் சமுதாயம் என்ற தலைப்பில் அமைந்த பல்வேறு கவிதைகளுள் ஒன்றாகக் காட்சி தருகின்றது ‘புதுமைப் பெண்’. எட்டு வரிகளைக் கொண்ட பத்துப் பாடல்களால் அமைந்த கவிதையாக ‘புதுமைப் பெண்’ நின்று நிலவு கின்றது.

மகாகவி பாரதி படைத்த ‘புதுமைப் பெண்’ கவிதை அவரிடம் அமைந்தி ருந்த தனித்துவமான சிந்தனைப் போக்கினை சிறப்பாக எடுத்தியம்புகின்றது. சமூகத்தில் பெண்கள் பெறவேண்டிய இடம் எத்தகையது என்பது பற்றிய அவரது நோக்கே புதுமைப்பெண்.

பாரதியார் வாழ்ந்த காலத்திலே பெண்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டனர். அவர்கள் வெளியிலுகு தெரியாமல் வளர்க்கப்பட்டனர். கல்வி கற்கமுடியாது. விரும்பிய தொழில் செய்யமுடியாது. தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட உரிமையில்லை. ஆண்களின் அடிமைகளாகவே பெண்கள் வாழ்ந்தனர்.

இப்படியானதொரு காலகட்டத்தில் பெண்களிற்கு சமூகத்தில் சமத்துவமான இடத்தை வழங்குவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் ‘புதுமைப் பெண்’ கவிதை பாரதியாரால் பாடப்பட்டது.

புதுமைப் பெண்ணை பராசக்தியின் அவதாரமாகவே கண்டார் பாரதி. மாணிடர்க்களைக் கட்டியுள்ள அடிமைத் தளையினை அறுத்தெறிவதற்கு கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட தெய்வீகப் பிறவி என்றே ‘புதுமைப் பெண்’ னைப் பாரதி காட்டினார்.

‘புதுமைப் பெண்’னில் பாரதி ஒரு கதையினையோ அல்லது தொடர்ச்சி யான நிகழ்ச்சியினையோ படைக்கவில்லை. மாறாக, புதுமைப் பெண்ணை தொண்டு, சீரிய சமுதாய நோக்கங்கள், புரட்சி மனப்பான்மை ஆகியவற்றை வாழ்த்திப் பாடும் பாடலாக பாரதியின் ‘புதுமைப் பெண்’ அமைந்துள்ளது. புதுமைப் பெண்ணை செயற்பாடுகளை விளக்கிப் பேசி அவளைப் பாராட்டும் மூன்றாம் நிலையில் அமைந்த மளிதனாக இப்படைப்பில் கவிஞர் செயற்படுகின்றார்.

மனித குலத்திற்கு அறிவியல் நிலையிலும், வாழ்வியல் நிலையிலும் சுதந்திரம் கொடுக்கக் குடித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சுதந்திரத்திற்கு இடையூராக இருந்தே முடநம்பிக்கைகள் தகர்த்தெறியப்படவேண்டிய இன்றியமையாத தேவையினை பாரதியின் ‘புதுமைப் பெண்’ வற்புறுத்திச் செல்கின்றாள்.

புதுமைப் பெண்ணின் குரலைத் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்தியதாக பாரதி வர்ணனை செய்கின்றார். பெண்ணுரிமையின் இன்றியமையாத் தேவையினை எனிய மக்களிற்குத் தெய்வீக சக்தி பெற்ற குரவினால் புதுமைப் பெண் விளக்கி நிற்கின்றாள். இந்நிலையில் அவளது குரல் இனிமையை நாரதனின் வீணையோடும் கண்ணன் கையிலுள்ள குழலோகசயோடும் ஒப்பிட்டுப் பாடுகின்றார் பாரதி.

வேதாந்தியான பாரதி ‘புதுமைப் பெண்’-னில் இந்துசமய புராண நம்பிக்கையோடு தொடர்புடைய காட்சிப் படிமங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அத்தோடு புதுமைப் பெண் பற்றிய பாரதியின் வர்ணனைகளில் ஒருவித இறைமை நாட்ட உணர்வு அதிகமாகக் கலந்திருப்பதனையும் காண முடிகின்றது.

பாரதியின் ‘புதுமைப் பெண்’ அறிவு, உண்மை, வீரம், விடுதலை ஆகிய வற்றிற்காகப் போராடிய வீராங்களையாகத் திகழ்ந்தபோதும் குடும்பக் கடமை களை மேற்கொண்டு இல்லறம் நடத்துவதிலும் மென்மைத் தன்மை கொண்ட வளாகக் காட்சி தருகின்றாள்.

பாரதியின் ‘புதுமைப் பெண்’ தன் காதலனுக்கு நிகரானவளாகத் தன்னை கருதிக் கொள்கின்றாள். காதலனின் இலாந்தியங்களில் பங்குகொள்வதோடு மட்டும் நில்லாது அவற்றைச் செயற்படுத்துவதிலும் அவனுக்கு நிகராகத் துணிந்து பாடுபடுகின்றாள். புரட்சிக் கோட்பாடுகளை அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும் அடக்கியானும் கொடுங்கோலர் மத்தியிலும் வன்மையாகப் பரப்பி நிற்கின்றாள்.

‘பெண் அடிமையாக வாழ்ந்தால் ஆணுக்குச் சுதந்திரம் கிடைக்குமா?’ என்ற சிறந்த சிந்தனையை மனதிற்கொண்டு பேசும் புதுமைப் பெண்,

“ஆனால் பெண்ணும் நிகரனாக கொள்வதால்
அறிவி வோங்கிலுவ் வையம் தழைக்குமாம்”

என்று குறிப்பிடுகின்றாள். பாரதியின் புதுமைப் பெண் அடக்கியானும் மனிதர்களின் அராஜகப் போக்குகளையும் அடிமை என்னும் தளையினையும் கட்டெரிக்க வேண்டுமென்று குரல் கொடுக்கின்றாள்.

வெறும் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கருத்து முதல்வாத நிலையில் பெண்ணுரிமையை அணுகாது பெண்களின் உண்மைநிலை, சமுதாயத் தேவைகள் ஆகியவற்றை மனதிற்கொண்டு பெண்ணுரிமை பற்றிய பிரச்சனைகளை அணுகியுள்ளார் முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் பாரதி.

புதுமைப் பெண்

1. போற்றி போற்றி! ஓர் ஆயிரம் போற்றி! நின் பொன்ன டிக்குப்பல் லாயிரம் போற்றிகான் சேற்றி வேபுதி தாக முளைத்த தோர் செய்யத் தாமரைத் தேமலர் போவெலாளி தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே துன்பம் நீக்கும் சுதந்திர பேரிகை சாற்றி வந்தனை, மாதரசே! எங்கள் சாதி செய்த தவப்பயன் வாழி நீ!
2. மாதர்க் குண்டு சுதந்திரம் என்றுநின் வண்மொத்திரு வாயின் மொழிந்தசொல் நாதந் தான்து நாரதர் வீணையோ? நம்பிரான் கண்ணன் வேய்ந்குழ வின்பமோ? வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே மேன்மை செய்தமைக் காத்திடச் சொல்வதோ? சாதல் முத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமோ? தையல் வாழ்க்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே!
3. அறிவு கொண்ட மனித வழிர்களை அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம் நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர் நேர்மை கொண்டுயர் தேவர்க் ளாதற்கே சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடி மைச்சருள் தீயிலிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்: --- நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால் நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டமரோ?
4. ஆனும் பெண்ணும் நிகிரனக் கொள்வதால் அற்னி லோங்கிடுவ வையம் தழைக்குமாம் பூணு நல்லறத் தோடிங்கு பெண்ணுருப் போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம் நானும் அச்சமும் நாய்கட்டு வேண்டுமாம்: ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்: பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்: பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டமரோ?
5. நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்: நீச்த தொண்டு மடைமையும் கொண்டதாய்

தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
 சாலவே யரி தாவதோர் செய்தியாம்!
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்;
கொடுமை செய்தும் அறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்;
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டோ?

6. புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
 பொய்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
 சதுர்ம் றைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
 தன்னி லேபொது வான வழக்கமாம்
 மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மைதேர்
 மாத வப்பெரி யோருட ளோப்புற்றே
 முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
 முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்!

7. நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாக நெரிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லவையாம்.
 அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறியா மையில்
 அவலமெய்திக் கலைபின்றி வாழ்வதை
 உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
 உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டோ?

8. உலக வாழ்க்கையில் நூட்பங்கள் தேரவும்,
 ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்.
 இவகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
 திலக வானுத லார்ந்தங்கள் பாரத
 தேசமோங்கு உழைத்திடல் வேண்டுமாம்;
 விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
 வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஓழிப்பராம்!

9. சாத்திரங்கள் பலபல தற்பராம்
சவுரி யங்கள் பலபல செய்வராம்!
முத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பராம்;
மூடக் கட்டுக்கள் யாவும் தகர்ப்பராம்;
காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்;
கடவு ளர்க்கினி தாகச் சமைப்பராம்;

எத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்;
இளைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டுரோ?

10. போற்றி! போற்றி ஜய ஜய போற்றி! இப்
    புதுமைப் பெண்ணொளி வாழிபல் லாண்டிங்கே!
மாற்றி வையம் புதுமையுறச்செய்து
    மனிதர் தம்மை அமரர்க் ளாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னை நல்
    அருளி னாலொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி உண்மைகள் கூறிட வந்திட்டாள்
    செல்வம் யாவினும் மேற்செல்வம் எய்தினோம்!

பொருள்

வணக்கம், வணக்கம், ஓராயிரம் வணக்கம், உனது பொன்மயமான பாதங் களுக்குப் பல்லாயிரம் வணக்கம். சேற்று மணலிலே புதிதாகப் பூத்த ஒரு சிவந்த தாமரை போல அழகினை ஏற்படுத்தி நின்றாய் பாரத நாட்டிலே. துன்பத் தினைப் போக்கும் சுதந்திர முரசினை அடித்து வந்தாய். பெண்களுக்குத் தலைவியானவளே. எங்களுடைய குலம் (சாதி) செய்த தவப்பயன் நீ வாழி!

பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் உண்டு என்று உண்ணுடைய தெளிவான (வண்) மலர்போன்ற வாயினால் கூறிய கூற்று கீத்தானது. அல்லது நாரதருடைய வீணையா? எமது எம்பிரானான கண்ணனது புல்லாங்குழலினது இன்பமோ? வேதம் பொன்மயமான கண்ணியாகி, மேன்மையடையக் கூறுவதா? இறப்பு, மூப்பு என்பன ஏற்படாமல் தடுக்கும் அமிர்தமா பெண்? வாழ்க பல்லாண்டு பல்லாண்டு இங்கே!

ஆற்றிவ பெற்ற மனித உயிர்களை அடிமையாக்க முயற்சி எடுப்பவர் பித்தராவர். வாழ்வுப் பாதைகள் யாவற்றிலும் உயர்வு கண்டு மனிதர் நேர்மை பெற்று உயர்ந்த தேவர்கள் ஆவதற்கு சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்து அடிமை ஒலையை நெருப்பிலிட்டுச் சாம்பராக்கி வேண்டுமாம். வாசனை (நறிய) மிக்க பெண்ணாகிய மலர் தனது மென்மையான சிறிய வாயினால் நங்கை (பெண் களிற் சிறந்தவர்) சொல்லிடும் புதுமைகள் (நவீனம்) கேட்டுர்க்களோ?

ஆண்களும் பெண்களும் சமமெனக் கருதுவதால் அறிவினில் மேம்பட்டு இவ்வுலகம் விருத்தியடைந்திடும். மேற்கொண்ட (புனும்) நல்லறத்துடன் பெண் உருவத்துடன் வந்து (போந்து) நிற்பது தாயாராகிய சிவசக்தி ஆவாள். வெட்கமும், பயமும் நாய்களுக்கு வேண்டுமாம். அறிவு, நல்லறம், வீரசுதந்திரம் பாதுகாப்பது நல்ல குடிப்பிறந்த பெண்களது குணங்களாகும். பெண் தெய்வத் தினது கூற்றுக்களைக் கேட்டுர்க்களோ?

நிலத்தினுடைய தன்மை அங்கு வளரும் பயிருக்கும் உள்ளதாகும். கூடாத செய்கையும் அறிவீனமும் கொண்ட தாய் ஒருத்தி இவ்விடத்தில் சிறப்பு மிக்க

பிள்ளைகளைப் பெறுவது மிகவும் கஷ்டமானதோரு காரியமாகும். நற்குலத்துப் பெண்களுக்கு கற்பு இயல்பானதாகும். கொடுமை செய்தும் அறிவை அழித்தும் அந்த நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாகும். பெண்கள் கூறும் அதிசயம் (வியப்பு) கேட்டெர்களா?

புதுமைப் பெண்ணான அவள் கூற்றுக்களும், செய்கைகளும் பொய்மை கொண்டனவல்ல. இனிய தேன் போன்ற மொழி பேசும் பெண்கள் உண்மையான பெரிய தவத்தினரான பெரியவருடன் ஒத்த நிலை நின்று வயதேறிய காலத்தில் வேதங்கள் ஓதிய தன்மை மாறியதால் தீமைகள் ஏற்பட்டன.

நிமிர்ந்த நல்ல நடை, நேராகப் பார்க்கும் பார்வை, இவ்வுலகில் எவருக்குமே பயப்படாத தன்மை, திடமான ஞானச் செருக்கு என்பன இருப்பதால் சிறந்த பெண்கள் தவறுதல் (திறம்புதல்) இல்லை. பேரிருந்து அறியாமை என்னும் நிலையில் அமிழ்த்தி துன்பம் (அவலம்) கொண்டு சிறப்பில்லாது வாழ்வதனை வெளிப்படுத்தி (உமிழ்ந்து) விரட்டுதல் பெண் அறமாகும். உதயகன்னி கூறுவதைக் கேட்டெர்களா?

உலக வாழ்வினது நுண்மைத் தன்மையை அறியும் (தேரவும்) படிக்கும் (ஒதும்) பற்பல நால்வகைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவும், நுண்ணிய சீருடை நாற்றிசை நாடுகள் எல்லாம் சென்று புதுமை நிலையைக் கொண்டுவந்து இங்கே மேன்மையான (திலக) வாள் போன்ற நெற்றியை உடைய பெண்கள் எமது பாரத நாடு வளர உழைக்க வேண்டும். அவை யாவற்றையும் விட்டு விலகி வீட்டினிலே ஒரு மூலையில் வளர்வதை வீர குலப் பெண்கள் அவற்றை விரைந்து ஒழித்து விடுவார்களாம்.

கலைகள் (சாத்திரங்கள்) பற்பல கற்பவர்களாம். கெட்டித்தனம் (சௌகரியங்கள்) பற்பல செய்வார்களாம். முதிய மூடத்தன்மைகள் யாவற்றையும் அழித்து விடுவார்களாம். மூடத்தனமான கட்டுப்பாடுகள் யாவற்றினையும் நொருக்கி (தகர்த்து) விடுவார்களாம். மனிதர்களது செய்கைகள் அனைத்தையும் காத்து கடவுளர்களுக்கு இனிதாக உழைப்பவர்களாம். ஆன்மாக்கள் புகழ்ந்து பேசும் வண்ணம் வாழ்பவர்களாம். இளம் பிராயத்தினரான பெண்களது எண்ணாங்களைக் கேட்டீர்களா?

வணக்கம், வணக்கம் ஐய ஐய வணக்கம். இத்தகைய புதுமை பெற்ற பெண் பல்லாண்டுகள் இங்கே வாழி உலகத்தினை மாற்றிப் புதுமை பெறச் செய்து மனிதர்களை தேவர்களாக மாற்றும் திறமை பெற்ற பராசக்தி அன்னையினது நல்லருளினால் ஒரு கண்ணியாகி எம்மனங்களது துன்பங்களைத் தீர்த்து உண்மைகள் கூறிட வந்தாள். செல்வம் எல்லாவற்றிலும் மேலான செல்வத் தைப் பெற்றோம்.

குறியிப்

சமூகத்தில் பெண்கள் பெறவேண்டிய புதிய இடம் யாது என்பதைக் கேட்ட பொழுது பாரதிக்கு ஏற்பட்ட துலங்கல்தான் இப்பாடல்.

சமூகத்திற் பெண்ணுக்குச் சமத்துவமான இடத்தையும், அவளது பலமை, ஆத்ம தொழிற்பாடுகள் உள்ள இடத்தையும் பற்றி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொழுது ஏற்பட்ட “சிலிர்ப்பு” உணர்வுடன் கல்விதை தொடங்குகிறது.

விருத்த வகைகளுள் ஒன்றில் அமைந்துள்ள இப்பாடல் முதலில் அந்தச் சிலிர்ப்பையும், அடுத்து வரும் பாடல்களில் அந்தப் புதிய கருத்துக்கள் யாவை என்பதையும் மின்னாலே பெண் நிலைமையில் இழிவ ஏற்பட்டது என்பதையும் குறித்துச் செல்வதை நோக்குதல் வேண்டும்.

நுவமான, புதிய கருத்துக்களாக கூறுகின்ற, பணிகளை ஆற்றுகின்ற “புதிய” பெண்மை எவ்வாறு இந்தியப் பாரம்பரியத்திற்கு உரியது என்பதும் (06) பெண்ணின் இந்தப் புதிய குரலைப் பராக்கியின் குரலாகவே கொள்ளும் தன்மையும் (10) மிக முக்கியமானவையாகும்.

பெண்ணின் புதிய நிலைமை / பணிகள் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைக் கூறும் முறைமை அவதானிக்கப்படல் வேண்டும். பாரதியார் பெண் விடுதலையை ஒரு சமூக விடயமாக மாத்திரம் கொள்ளாமல் ஆத்மார்த்தமாகவும், பூரணத்துவத் தகுத் தருவது அதுவே, என்றாங் குறிப்பிடுவதையும் நோக்குதல் வேண்டும். இந்த நோக்கு, அவரது பொதுவான உலகநோக்கோடு (சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விடுதலையை ஆன்ம விடுதலையாகவும், மன நிறைவாகவும் கொள்ளும் ஒரு பார்வை) இணங்குதின்றது என்பதையுள்ளுடனுடன் வேண்டும்.

தொழில்

சுதந்திர பாரதத்தை தமது கவிதை உலகிற் படைத்து மகிழ்ந்தவர் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

அவர் பலவகைத் தொழில்களும் பாரத நாட்டில் வளர்வேண்டும் என வற்புறுத்தி பல கவிதைகள் பாடியுள்ளார். ‘தொழில்’ என்ற தலைப்பின் கீழும் பாரத நாட்டிற்குத் தேவையான தொழில்களைப் பற்றி கவிதைகள் பாடியுள்ளார் பாரதி.

எதற்கும் பிறநாடுகளை எதிர்பாத்திருக்கின்ற நிலை மாறி எமக்கு வேண்டிய கருவிகளையும் பிற பொருட்களையும் நாமே நமது நாட்டில் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே பாரதியாரின் எண்ணமாகும்.

தொழில் இன்றிச் சோம்பிக் கிடக்கும் மக்கள் உள்ள நாடு சுதந்திரம் பெற்றாலும் அடிமை நாடென்றே கருதப்படும் என்பதைப் பாரதியாரால் மறக்க முடியவில்லை. இதனால்தான் ‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம். வீணில் உண்டு களித்து இருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்’ எனப் பாரதியார் கூறுகின்றார்.

‘தொழில்’ என்னும் கவிதையில் தொழிலின் மேம்பாட்டை விளக்கிப் பல வகையான தொழில்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார் பாரதி. தொழிலில் உயர்வு தாழ்வு பார்க்கக் கூடாதென்பதே பாரதியின் உயர் கொள்கையாகும்.

மூலப்பொருட்கள் நிரம்பிய பாரத நாட்டில் பலவகைத் தொழில்களும் செய்தற்கேற்ற வாய்ப்புக்களும், குழநிலையும் இருக்கின்றன என்னும் எண்ணத்தினால் பாரதியார் அன்று கூறிய செயற்றிட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைய சுதந்திர பாரதத்தில் செயலாகி வருவதைக் காணுகையில் பாரதி யின் கவிதை உள்ளத்தின் மாண்பு புலனாகின்றது.

உலகிற் காணப்படும் பல தரப்பட்ட பொருட்களில் இயற்கையாகவே அமைந்து கிடக்கும் உண்மைகளை ஆராய்ந்து கண்டு பல அறிவியல் நூல்களை பாரத மக்கள் ஆக்கித் தரவேண்டும் என பாரதியார் விரும்பினார். மேலும் ‘தொழில்’ என்னும் கவிதையில் பாரத நாட்டின் பெருமையை நிலை நாட்டிய அறிவியற் கலைஞர்களாகிய சுந்திரபோஸ், சி. வி. இராமன் போன்ற வர்கள் கண்டு உலகுக்களித்த புதிய சாத்திரங்களையும் பாரதியார் எமக்கு நினைவுட்டுகின்றார்.

தொழில்

1. இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடு வீரே!
யந்தி ரங்கள் வகுத்திடு வீரே!
கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடு வீரே!
கடலில் மூழ்கினன் முத்தெடுப் பீரே!
அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
ஆயிரந் தொழில் செய்திடு வீரே!
பெரும் புகழ்நூமக் கேபிசைக் கிண்றேன்
பிரம் தேவன் கலையிங்கு நீரே!

2. மண்ணெடுத்துக் குடங்கள் செய் வீரே!
மரத்தை வெட்டி மனைசெய்கு வீரே!
உண்ணக் காய்களி தந்திடு வீரே!
உழு துநன்செய்ப் பயிரிடு வீரே!
எண்ணெய் பால்நெய் கொணர்ந்திடு வீரே!
இழையை நூற்றுநல் லாடைசெய் வீரே!
விண்ணி னின்றைமை வானவர் காப்பார்!
மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே!

3. பாட்டும் செய்யுனும் கோத்திடு வீரே!
பரத நாட்டியம் கூத்திடு வீரே!
காட்டும் வையைப் பொருள்களின் உண்மை
கண்டு சாத்திரம் சேர்த்திடு வீரே!
நாட்டி வேயறும் கூட்டிவைப் பீரே!
நாடும் இனபங்கள் ஊட்டிவைப் பீரே!
தேட்ட மின்றி விழியெதிர் காணும்
தெய்வ மாக விளங்குவீர் நீரே!

பொருள்

இரும்பினைக் காய்ச்சி உருக்கு ஆக்கி விடுங்கள். இயந்திரங்கள் பல வகைப் படுத்திச் செய்திடுங்கள். கரும்பினைப் பிழிந்து சாறு எடுத்திடுங்கள். கடலிலே மூழ்கி நல்ல முத்துக்கள் எடுத்திடுங்கள். தோன்றும் வியர்வைத் துளிகள் சிந்த இவ்வுலகிலே ஆயிரந் தொழில்களைச் செய்யுங்கள். பெருமை மிக்க புகழ் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் கூறுகின்றேன். பிரம்மதேவனது படைக் குந் தொழிலை மேற்கொள்பவர்கள் நீங்களே.

மண்ணினை வெட்டிக் குடங்கள் செய்யுங்கள். மரத்தை வெட்டி வீடுகள் கட்டுங் கள். உண்பதற்கு காய் கனிகள் யாவும் (பயிரிட்டுத்) தந்திடுங்கள். நிலத்தினை உழுது நெற்செய்கைகள் பயிரிடுங்கள். எண்ணெய், பால், நெய் என்பன கொண்டு வாருங்கள். பஞ்ச நூல் நூற்று நல்லாடைகள் செய்யுங்கள். விண்ணினில்

இருந்து எம்மைத் தேவர்கள் காப்பாற்றுவார்கள். ஆயினும், இவை யாவற்றி னுக்கும் மேலாக எம்மைக் காப்பவர் நீங்களே.

பாட்டு, செய்யுள் என்பன செய்யுங்கள். இவ்வுலகப் பொருள்களது உண்மைத் தன்மையைக் கண்டு சாத்திரங்கள் என்பன இணையுங்கள். நாட்டினில் அறத்தை மேலானதாக்குங்கள். தேடி வரும் இன்பங்களைக் கொடுப்பீர்களோ. ஆராய்வு (தேட்டாம்) தேவையில்லை. எம் கண் எதிரே காணும் தெய்வமாக நீங்கள் விளங்குவீர்கள்.

குறிப்பு

இப்பாடலின் தோற்றுச்சூழல் தெளிவுபடுத்துபடவில்லை. இப்பொழுது “பல்கவைய்பாடல்கள்” பகுதியில் இடம்பெற்றனரது. தொழில், உழைப்பு(ப்) பற்றிய முக்கிய அம்சங்கள் மின்வாநாறு:

தொழிலாளர்கள் உலகுக்கு, அதன் இயக்கத்துக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்விப்பதன் மூலம் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பவர்களாகவே எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றனர்.

எல்லாத் தொழில்களையும் தரவேற்றாடு இன்றி ஒன்றே மட்டத்தில் வைத்தே பார்க்கின்றார். இதனால், தொழில் வழியாக எடுத்துப் போய்யும் சமூக ஏற்றுத்தாழ்வு கடந்துறந்தாகின்றது.

உடல் உழைப்பையும், பலமை உழைப்பையும் ஒருங்கு வைத்துய் பேசுகின்றார். கலையாயில்வதையும் தொழிலாகவே காண் கின்றார். அதேவேளையில் மற்றைய தொழில்களிலே காண்பய்ச்சி படைப்பியல் கன்னமையை வந்புறுத்து கிறார்.

1921

1947

7

மகாத்மா காந்தி பஞ்சகம்

ஜந்து பாடல்களினைக் கொண்ட சிறு அமைப்பினை உடையது பஞ்சகம். பாட்டியல் கூறாத சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது பஞ்சகம் ஆகும். இதனை புதிய இலக்கிய வகையென்றும் அறிஞர்கள் கூறுவர்.

இராமலிங்க அடிகள் ‘ஸ்ரீ வீரராகவப் பெருமான் போற்றித் திருப்பஞ்சகம்’ ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். அதன் அடிப்படையிலேயே பாரதியாரும் இரண்டு பஞ்சகங்களை இயற்றியுள்ளார்.

1. இந்திய நாட்டுத் தந்தையாம் மகாத்மா காந்தியின் பேரில் “மகாத்மா காந்தி பஞ்சகம்”

2. அன்னை பராசக்தியின் மேல் “மகாசக்திப் பஞ்சகம்”

இப்பஞ்சகங்களை இயற்றி புது இலக்கிய வகையை வரவேற்றுள்ளார் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

“மகாத்மா காந்தி” பஞ்சகத்தில் வரும் ஜந்து பாடல்களில் முதலிரு பாடல் களும் 6 சீர்விருத்தத்திலேயும், எஞ்சிய மூன்று பாடங்களும் 7 சீர் விருத்தத்திலேயும் அமையப்பெற்றுள்ளன. ஆனால், “மகாசக்தி பஞ்சகத்தில்” ஜந்து பாடல் களும் 7 சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்த யாப்பில் அமைந்துள்ளன.

இந்திய நாட்டு விடுதலைக்கு எவ்வகை வழியையும் பின்பற்றலாம் என்று பேசியும், எழுதியும் வந்த பாரதியின் உள்ளத்தில் காந்தியடிகளின் அறக் கொள்கை ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனை அவர் “மகாத்மா காந்தி பஞ்சகத்தில்” குறிப்பிட்டுச் சென்றுள்ளார்.

இங்கு ‘பாரததேசம் தன்னை வாழ்விக்க வந்த மகாத்மா காந்தி’ என்று காந்தியடிகளிற்கு முடிகுட்டுகின்றார் “மகாத்மாகாந்தி பஞ்சகத்தில்”. மகாத்மா காந்தியடிகள் காட்டிய அறப்போர் நெறியினை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி ஒரு குழ்ச்சி என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

“மகாத்மா காந்தி பஞ்சகத்தில்” மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் ‘வாழ்க நீ எம்மான்’ என்ற தலைப்பில் பாடியுள்ளார். மகாத்மா காந்தியின் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் பாரதியார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பல விடயங்களில் பாரதியார் மகாத்மா காந்தியுடன் முரண்பட்டே நின்றார். ஆயினும் தாம் பெருமதிப்பும் வியப்பும் கொண்டு காந்தியடிகளைப் போற்றிப் புகழ்வது அவரின் சிறந்த பண்பினை எடுத்துக் காட்டுவது ஆகும்.

மகாத்மா காந்தி பஞ்சகம்

வாழ்க நீ, எம்மான், இந்த வையத்து நாட்டி வெல்லாம்
தாழ்வற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்
பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர் பாரத தேசந் தன்னை
வாழ்விக்க வந்த காந்தி மஹாத்மா! நீ வாழ்க, வாழ்க!

அடிமை வாழ்வ கன்றிந் நாட்டார் விடுதலை யார்ந்து, செல்வம்,
குடிமையி லுயர்வு, கல்வி ஞானமும் கூடி யோங்கிப்
படிமிசைத் தலைமை யெப்தும் படிக்கொரு சூழ்ச்சி செய்தாய்!
முடிவிலாக் கீர்த்தி பெற்றாய்; புவிக்குள்ளே முதன்மை யுற்றாய்!

வேறு

1. கொடியவெந் நாக பாசத்தை மாற்ற
மூலிகை கொணர்ந்தவன் என்கோ?
இடிமின்னல் தாங்கும் குடைசெய்தான் என்கோ?
என் சொலிப் புகழ்வதிங் குனையே?
வடிவிலாத் துண்பஞ் செயும் பராதீன்
வெம்பிணி யகற்றிடும் வண்ணம்
படிமிசைப் புதிதாகச் சாலவும் எளிதாம்
படிக்கொரு சூழ்ச்சி நீ படைத்தாய்!
2. தன்னுபிர் போலே தனக்கழி வெண்ணும்
பிறனுயிர் தன்னென்றுங் கணித்தல்
மன்னுபி ரெல்லாம் கடவுளின் வடிவம்
கடவுளின் மக்களென் றுணர்தல்;
இன்னமெய்ஞ் ஞானத் துணிவினை மற்றாங்கு
இழிபடு போர், கொலை, தண்டம்
பின்னியே கிடக்கும் அரசிய வதனில்
பினைத்திடத் துணிந்தனை பெருமான்;
3. பெருங்கொலை வழியாம் போர்வழி இகழ்ந்தாய்;
அதனி லுந் திறன்பெரி துடைத்தாம்
அருங்கலை வாணர் மெய்த்தொண்டர் தங்கள்
அறவழி யென்று நீ அறிந்தாய்;
நெருங்கிய பயன்சேர் ஒத்துழை யாமை!
நெறியினால் இந்தியா விற்கு
வருங்கதி கண்டு பகைத்தொழில் மறந்து
வையகம் வாழ்க்கநல் வறத்தே!

பொருள்

வாழ்க நீ தந்தை (எம்மான்) இந்த உலகத்திலுள்ள நாடுகளினெல்லாம் கீழ்மை (தாழ்வு) உற்று வறுமை கூடி, விடுதலை இல்லாததாகி அழிவு (பாழு) பெற்று விளங்கிய பாரத நாட்டினை வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்மா, நீ வாழ்க! வாழ்க!

அடிமை வாழ்வினை அகற்றி இந்நாட்டவர் விடுதலையைப் பெற்றுக்கொடுத்து செல்வம், பிரந்த குடியினை உயரச்செய்து கல்வியறிவில் மேம்பட்டு பூமி(படி) யில் முதன்மை பெறும் விதத்திலே உபாயம் (குழ்ச்சி) செய்தாய். அதனால், எல்லையற்ற புகழ் அடைந்தாய். பூமியிலும் முதலாவதாக விளங்கினாய்.

கொடுமையான நாகபாசத்தை மாற்ற மருந்து கொண்டு வந்தவன் என்று கூறுவேனோ? இடிமின்னல் யாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் குடை செய்தவன் என்று கூறுவேனோ? என்ன கூறி உண்ணை இங்கு புகழ்வது? விடிவு இல்லாத துண்பத்தைத் தரும் சுதந்திரமற்ற (பராதீனம்) கொடிய நோயை இல்லாமற் செய்யும் விதத்திலே இவ்வலகிலே (படி) புதிதாக மிகவும் எளிதான விதத்திலே ஆய்வுத்தன்மையை உபாயம் (குழ்ச்சி) நீ செய்தாய். (படைத்தாய்)

தன்னுடைய உயிர்போல பிறருடைய உயிரையும் மதித்தல், நிலைபெற்ற மன்னுயிர் உயிர்கள் எல்லாம் கடவுள் என்றே அறிதல் (உணர்தல்), அக் கடவுளது மக்கள் என்று அறிதல் என்றின்ன உண்மையான அறிவினால் ஏற்படும் துணிவினை இதைவிட இழிவேலையில் ஈடுபடுபவர் கொலை அரசன்து கொடுமையான ஆட்சியினால் வழங்கும் தண்டம் என்றெல்லாம் சேர்ந்து நிலவும் அரசியலில் இணைந்திட (பினைந்திட)த் துணிவு கொண்டாய் பெருமான்.

பெருமாளில் ஏற்படும் கொலை வழியாம் போர்ப்பாதையை நீ தூற்றினாய். (இகுழ்ந்தாய்) அதனைவிடப் பெரிய வழி (திறன்) உண்டு எனலாம். அருங்கலை உண்மையான தொண்டர் தமது தர்மப்பாதை என்று நீ அறிந்தாய் செரிந்த (நெருங்கிய) பயன்பெறும் விதத்திலே சேர்ந்திருந்து ஒத்துழையாமையான தன்மையினால் இந்தியாவிற்கு ஏற்படக்கூடிய நிலையைக் கண்டு பக்கமைத் தன்மையை மறந்து இவ்வலகம் வழட்டும் நல்லறமாக.

பஞ்சகம் - ஜந்து பொருள்களின் தொகுதி

இங்கு 05 பாடல்கள் உள்ளன.

இவ்வாறு தொகுதிகளைக் கூறும் ஒரு மரபு உண்டு.

உதாரணம் : சித்தாந்த அட்கம் (பெருநால்கள்)

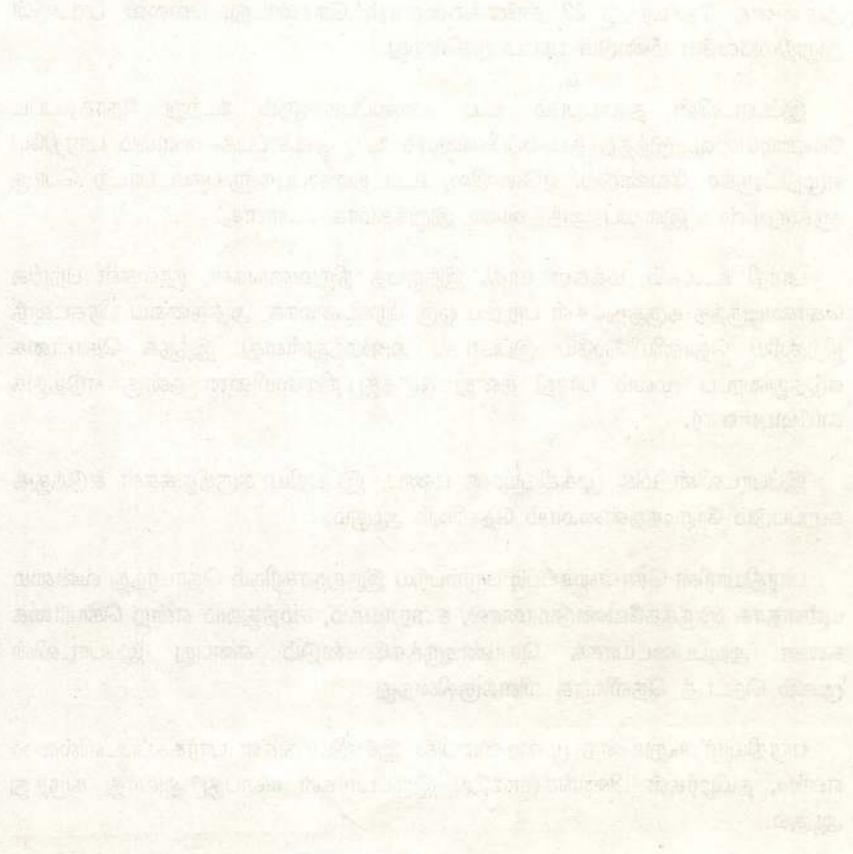
குறியு

பாரதியார் இந்திய அரசியலில் முக்கிய பங்கு எடுத்தவர். மகாத்மா காந்தி அரசியலுக்கு வர முன்னர், பாரதியார் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தீவிர வாதக்குழுவைச் சேர்ந்தவர். 1906இல் சூரத்மாநாட்டில் மென் போக்கை எதிர்த் தவர். ஆனால், காந்தியின் வருகையின் பின்னர் காந்தியின் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்.

இப்பஞ்சகம் மகாத்மா காந்தியைப் பாரதியார் எவ்வாறு நோக்குகின்றார் என்பதைத் தெளிவயடுத்துகின்றது.

முதலில், காந்தியின் பங்களிப்புகளையும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார். (1, 2) 3 இல் பணியின் முக்கியத்துவம் எடுத்துப் பேசப் படுகின்றது. நான்காம், ஐந்தாம் பாடல்களில் காந்தியத்தின் பிரிவை மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்றார். அரசியலில் ஆன்மீக நோக்கைப் புதுத்தியவர் காந்தி என்பது மிகுந்த வண்ணமையுடன் (04) எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடலில் ஒரு “சம்பிரதாய, மரபு உணர்வு” தொனிப்பதை அவதானிக்கத் தவறங்கூடாது. “பஞ்சகம்” என்பதை 3ம் பாடலின் அமைப்பு, மொழியோட்டத் தன்பன சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதற்குக் காரணம், பாரதியார் தமது முந்தைய அரசியல் நிலைய்பாட்டிலிருந்து விலகி, அஹிம்சை முறைமையை ஏற்றுக் கொள்வதிலுள்ள மாறுநிலை (ஒரு நிலைய்பாட்டிலிருந்து இன்னொரு நிலைப் பாட்டிற்கு மாறுதல்) ஆகும்.

உயிர் பெற்ற தமிழர் பாட்டு

இது பாரதியாரின் மிக முக்கியமான பாடல்களில் ஒன்று. இப்பாடலினைப் பார்க்கும்போது இது பாரதியின் மிகப் பிந்திய பாடல்களுள் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் எனத் தோன்றுகின்றது.

இப்பாடல் ஒரு பல்லவியையும் (இனி ஒரு தொல்லையும் இல்லை....) அதனைத் தொடர்ந்து 23 சரணங்களையும் கொண்டது. பல்லவி பாடலின் இறுதியிலேயே மீண்டும் பாடப்படுகின்றது.

இப்பாடலின் தலைப்பும் உப தலைப்புக்களும் உற்று நோக்கப்பட வேண்டியவை. இந்தத் தலைப்பினையும் உப தலைப்புக்களையும் பாரதியே எழுதியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், உப தலைப்புகளுக்கும் பாடற் பொரு ஞக்குமுள்ள இயைபு அத்துணை இறுக்கமாக உள்ளது.

பாரதி உலகம், மக்கள் சாதி, இந்துமத நிறுவனங்கள், நூல்கள் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் பற்றிய ஒரு பிரகடனமாக, அத்தகைய பிரகடனத் திற்குரிய தொனியிலேயே இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கொள்கை எடுத்துரைப்பு மூலம் பாரதி தனது கருத்து நிலையினை நன்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இப்பாடலின் மிக முக்கியமான பண்பு, இப்புதிய கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்படும் நேரடித்தன்மையும் தெளிவும் ஆகும்.

பாரதியாரின் கொள்கைப்படி பாரம்பரிய இந்துநாகரிகம் தொடர்ந்து வன்மை யுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமானால், சனநாயகம், சமத்துவம் என்ற கொள்கை களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பது இப்பாடலின் மூலம் தெட்டத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

பாரதியார் கூறுகின்ற முறைமையில் இவ்விடயங்கள் பார்க்கப்படவில்லை எனில், தமிழர்கள் பினங்களாகவே இருப்பார்கள் என்பது அவரது கருத்து ஆகும்.

உயிர் பெற்ற தமிழர் பாட்டு

இனிஒரு தொல்லையும் இல்லை - பிரி
வில்லை, குறையும் கவலையும் இல்லை

(இனி)

ஜாதி

1. மனிதரில் ஆயிரம் ஜாதி - என்ற
வஞ்சக வார்த்தையை ஓப்புவதில்லை
களிதரும் மாமரம் ஒன்று - அதில்
காய்களும் பிஞ்சக் களிகளும் உண்டு

2. பூவில் உதிர்வதும் உண்டு - பிஞ்சைப்
பூச்சி அரித்துக் கெடுவதும் உண்டு
நாவிற் கினியதைத் தின்பார் - அதில்
நாற்பதினாயிரம் சாதிகள் சொல்லார்

3. ஒன்றுண்டு மாலுட சாதி - பயின்று
உண்மைகள் கண்டவர் இன்பங்கள் சேர்வார்;
இன்று படுத்து நாளை - உயர்ந்
தேற்றும் அடையும் உயர்ந்த தழியும்

4. நந்தனைப் போல்ஒரு பார்ப்பான் - இந்த
நாட்டினில் இல்லை குணம் நல்லதாயின்
எந்தக் குலத்தின ரேனும் - உனர்
வின்பம் அடைதல் எளிதெனக் கண்டோம்

இன்பத்திற்கு வழி

5. ஐந்து புலனை அடக்கி - அரசு
ஆண்டு மதியைப் பழகித் தெளிந்து
நொந்து சலிக்கும் மனதை - மதி
நோக்கத்திற் செல்ல விடும்வகை கண்டோம்

புராணங்கள்

6. உண்மையின் பேர்தெய்வம் என்போம் - அன்றி
ஒதிடும் தெய்வங்கள் பொய்யெனக் கண்டோம்
உண்மையின் பேர்தெய்வம் என்போம் - பிற்கு
உள்ள மறைகள் கடையெனக் கண்டோம்

7. கடலினைத் தாவும் குரங்கும் - வெங்
கனவிற் பிறந்ததோர் செவ்விதழ்ப் பெண்ணும்

வடமலை தாழ்ந்தத னாலே - தெற்கில்
வந்து சமன்செயும் குட்டை முனியும்

8. நந்தியி னுள்ளோமுழு கிப்போய் - அந்த
நாகர் உலகிலோர் பாம்பின் மகளை
விதியுற வேமணம் செய்த - திறல்
வீமனும் கற்பனை என்பது கண்டோம்

9. ஒன்றுமற் றான்றைப் பழிக்கும் - ஒன்றில்
உண்மையென் ரோதிமற் றான்றுபொய் யென்னும்
நன்று புராணங்கள் செய்தார் - அதில்
நல்ல கவிதை பலப்பல தந்தார்

10. கவிதை மிகநல்ல தேனும் - அக்
கதைகள் பொய்யென்று தெளிவுறக் கண்டோம்
புனிதனில் வாழ்நெறி காட்டி - நன்மை
போதிக்கும் கட்டுக் கதைகள் அவைதாம்

ஸ்ரீமிருதிகள் ↗

11. பின்னும் (ஸ்ரீ)மிருதிகள் செய்தார் - அவை
பேணும் மனிதர் உலகினில் இல்லை
மன்னும் இயல்பின் வல்ல - இவை
மாறிப் பயிலும் இயல்பின ஆகும்

12. காலத்திற்கேற்ற வகைகள் - அவ்வக்
காலத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும்
ஞால முழுமைக்கும் ஒன்றாய் - எந்த
நானும் நிலைத்திடும் நூலொன்றும் இல்லை

13. சூத்திர னுக்கொரு நீதி - தண்டச்
சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொரு நீதி
சாத்திரம் சொல்லிடு மாயின் - அது
சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்

மேல்குலத்தவர் எவர்?

14. வையகம் காப்பவ ரேனும் - சிறு
வாழைப் பழக்கடை வைப்பவ ரேனும்
பொய்யக லத்தொழில் செய்தே - பிறர்
போற்றிட வாழ்பவர் எங்கனும் மேலோர்

தவமும் யோகமும்

15. உற்றவர் நாட்டவர் ஊரார் - இவர்க்கு
உன்மைகள் கூறி இனியன செய்தல்
நற்றவம் ஆவது கண்டோம் - இதில்
நல்ல பெருந்தவம் யாதொன்றும் இல்லை
  16. பக்கத் திருப்பவர் துன்பம் - தன்னைப்
பார்க்கப் பொறாதவன் புண்ணியழர்த்தி
ஒக்கத் திருந்தி உலகோர் - நலம்
உற்றிடும் வண்ணம் உழைப்பவன் யோகி
- யோகம், யாகம், ஞானம்
17. ஊருக் குழைத்திடல் யோகம் - நலம்
ஒங்கிடுமாறு வருந்துதல் யாகம்;
போருக்கு நின்றிடும் போதும் - உளம்
பொங்கல் இலாத அமைதிமெய்ஞ் ஞானம்

பரம்பொருள்

18. எல்லையில் வாத உலகில் - இருந்
தெல்லையில் காலம் இயங்கிடும் தோற்றம்
எல்லையில் வாதன வாகும் - இவை
யாவையு மாயிவற் றுள்ளோயி ராகி
19. எல்லையில் வாப்பொருள் ஒன்று - தான்
இயல்பறி வாகி இருப்பதுண் டென்றே
சொல்லுவர் உன்மை தெளிந்தார் - இதைத்
தூவெளியன்று தொழுபவர் பெரியோர்
20. நீயும் அதனுடையத் தோற்றம் - இந்த
நீல நிறங்கொண்ட வானமும் ஆங்கே
ஓயுதல் இன்றிச் சுமுலும் - ஓளி
ஒங்குபல் கோடிக் கதிர்களும் அஃதே
21. சக்திகள் யாவும் அதுவே - பல்
சலனம் இறத்தல் பிறத்தலும் அஃதே
நித்திய மாமிவ் வலகில் - கடல்
நீரில் சிறுதுளி போலும் இப்பூமி
22. இன்பமும் ஓர்கணத் தோற்றம் - இங்கு
இளமையும் செல்வமும் ஓர்கணத் தோற்றம்

துன்பமும் ஓர்கணத் தோற்றும் - இங்கு
தோல்வி முதுமை ஒருகணத் தோற்றும்

முக்தி

23. தோன்றி அழிவது வாழ்க்கை - இதில்
துன்பத்தோ டின்பம் வெறுமையென் நோதும்
மூன்றில் எதுவரு மேனும் - களி
மூழ்கி நடத்தல் பரசிவ முக்தி (இனி)

பொருள்

இனி ஒரு தொந்தரவும் (தொல்லை) இல்லை. வேற்றுமை (பிரிவு) இல்லை. குறைகளில்லை. கவலை இல்லை.

ஜாதி

மானுடர்களில் ஆயிரம் சாதி என்ற கடா (வஞ்சக) வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள் வதில்லை. பழங்கள் தரும் மாமரம் ஒன்றுண்டு. அதிலே காய்கள், பிஞ்சகள், கனிகள் எனவுண்டு.

பூவில் உதிர்ந்து விடுவதுமுண்டு. பிஞ்சினைப் பூச்சி அரித்துக் கெடுப்பதும் உண்டு. சுவை தரும் கனிகளை உண்பார்கள். அதில் நாற்பதினாயிரம் சாதி களைச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

மானுடசாதி என்று ஒன்றுண்டு. அதிற் பழகி (பயின்று) உண்மைகளை அனுபவித்தவர்கள் இன்பங்களைப் பெறுவர். இன்று வீழ்ந்தது (படுத்தது) நாளை உயிர்பெற்று உயர்வு அடையும். உயிர்ந்திருந்தது இழிநிலை அடையும்.

நந்தனைப் போல ஒரு பிராமணன் இந்நாட்டிலே இல்லை. நல்ல குணங்களை உடையவராயின் எக்குலத்தவராக இருந்தாலும், இன்பம் அடைதல் எளிதாகும் வகை கண்டோம்.

இன்பத்திற்கு வழி

ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, அவற்றை ஆண்டு, மதியைப் பழகித் தெளிந்து, துன்பப்பட்டு சோர்வடைந்த மனதை அறிவுடன் மதிவழியே செல்லவிடும் வகை கண்டோம்.

புராணங்கள்

உண்மையின் பெயர் தெய்வம் என்போம். சொல்லப்படும் தெய்வங்கள் பொய் எனக் கண்டோம். வேதங்கள் உண்மைகள் என்போம். மற்றையவை கதைகள் எனக் கண்டோம்.

கடலினைக் கடந்து குரங்கும், வெங்கனலிற் பிறந்த பெண்ணும், வடத்திசை மலை தாழ்ந்ததினாலே தென்திசை வந்து சமநிலையடையச் செய்த குறுமுனி அகத்தியரும், நதியினுள்ளே மூழ்கி நாகர் உலகை அடைந்து விதிப்படி பாம்பின் மகளை மணம் செய்த வீழனும் கற்பனை என்பது கண்டோம்.

ஒன்று மற்றையதைப் பழிக்கும். ஒன்றிலே உண்மையெனக் கூறி, மற்றையதைப் பொய் என்று கூறும் பூராணங்கள் செய்தனர். இந்த நல்லற பூராணங்கள் செய்தார் அதிலே சிறந்த கவிதைகள் பற்பலவுஸ் கொடுத்தார்.

அக்கவிதைகள் நல்லன என்றாலும் அவை கூறும் கதைகள் பொய் என்று துணிவு (தெளிவு)றக் கண்டோம். இவ்வுலகினிலே வாழ்வுப் பாதையைக் காட்டி நன்மையை உபதேசிக்கும் கட்டுக்கதைகள் அவைதாம்.

ஸ்மிருதிகள்

மேலும் (பின்னும்) வேதங்கள் அருளிச் செய்தார்கள். அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் மனிதர்கள் உலகினில் இல்லை.

நிலைபெற்ற தன்மையில் வல்ல காலத்திற்கு ஏற்ற வகைகள் அவ்வக் காலத் திற்கு உகந்த ஒழுக்கமும் நூலும் இவ்வுலகம் முழுவதற்கும் ஒன்றாக எந்த நாளும் இல்லை.

குத்திரன் என்னும் சாதிக்கு ஒரு நீதி, வேலையெதுவுஞ் செய்யாது தண்டச் சோறு உண்ணும் பிராமணனுக்கு வேறொரு நீதி. சாத்திரம் என்று சொன்னாலும் அது சாத்திரம் அல்ல. சாதி என்றே கண்டோம்.

மேற்குலத்தவர் எவர்?

இவ்வுலகத்தைக் காப்பவராக இருந்தாலுஞ் சரி, சிறு வாழைப்பழக் கடை வைத்து, பொய் இல்லாத தொழில் செய்யபவராக இருந்தாலும், பிறர் போற்ற வாழ்பவர்கள்தான் எல்லா இடமும் மேலானவர் ஆவர்.

தவமும் யோகமும்

உறவினர்கள், நாட்டில் வாழ்பவர்கள், ஊரார்கள் என இவர்களுக்கு உண்மையைக் கூறி இனிய செயல் செய்தல் நல்ல தவம் என்று கூறலாம். அதில் சிறந்த பெருந்தவமாக வேற்றுவும் இல்லை.

அருகிலிருப்பவரது துன்பத்தைப் பார்க்கப் பொறாதவன் புண்ணியழர்த்தி ஆவான். ஒரு சேர (ஒக்கி) திருந்தி உலகத்தவர் நலம் பெற்றிடும் விதத்திலே உழைப்பவன் யோகி ஆவான்.

யோகம், யாகம், ஞானம்

ஊரவர்களுக்காக உழைப்பது யோகம். நலம் மேலோங்கும் விதத்திலே துன்பம் அடைதல் யாகம். போர் செய்யும் இடத்தில் உதிர்த்து நிற்கும்போதும் உள்ளம் கொதித்துக் கிளாரும் தன்மை அற்ற அமைதியான நிலையே மெய்ஞானம்.

பரம்பொருள்

முடிவு இல்லாத இவ்வுலகினிலே வாழ்ந்துகொண்டு முடிவற்ற காலம் இயங் கிடும் தன்மை எல்லை இல்லாததாகும். இவை யாவுமாகி இவற்றுக்கு உள்ளேயுள்ள உயிருமாகி,

அளவிட்டுக் கூறமுடியாத பொருள் ஒன்றுதான் உண்மையாக, அறிவு பெற்ற தாக இருக்கின்றது என்று சொல்லுவார்கள் உண்மையான அறிவு நிலை பெற்றவர்கள். இதைத் தூய வெளி என்று வணங்குபவர் பெரியோர்கள்.

நீயும் அதனுடைய தோற்றமே. இந்த நீலநிறமான வானமும் அங்கே இளைப் பாராமல் கூழன்று கொண்டிருக்கும் ஒளி தெறிக்கும் பல கோடிக் கதிர்களும் அவையே.

சக்திகள் யாவும் அவையே. பல மாற்றம், அழிதல், தோன்றுதல் யாவும் அதே. என்றும் உள்ளதாய் (நித்தியமாய்) இவ்வுலகினில் கடல்நீரில் சிறு துளி போலும் இப்புமி உள்ளது.

இன்பமும் ஒரு நிமிடத் தோற்றம். இங்கு இளமையும் செல்வமும் ஒரு நிமிடத் தோற்றம். இங்கு தோல்வி முதுமைக்கட ஒரு நிமிடத் தோற்றம்.

முக்தி

பிறந்து மறைவது வாழ்க்கை. அதிலே துன்பத்துடன் இன்பம் வெறுமையான தன்மையாகும். இம்மூன்று தன்மையினும் எது வந்தாலும் சந்தோஷத்தில் மூழ்கி வாழ்வினை நடத்துவது பரசிவ முக்தியாகும்.

காணிநிலம்

“காணி நிலம்” என்னும் பாடல் தோத்திரப்பாடற் பகுதியில் 46 ஆவதாக இடம்பெறுகின்றது. பாரதியார் தனது இன்பத்துக்கான ஆதர்ச நிலைமையை இப்பாடலில் எடுத்துக் கூறுகின்றார். இதனை ஒரு ‘கனவு நிலை’ அல்லது விரும்பும் ‘இலட்சிய நிலை’ என்று கொள்ளலாம்.

எடுத்துக் கூறப்படும் ‘கற்பனை’யின் தெட்டத் தெளிவான தன்மையை அவதானித்தல் வேண்டும். அதாவது, நமது கண்முன்னே அந்த இலட்சிய நிலை விரிகின்ற முறைமையில் அது சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய இன்பமயமான இலட்சிய நிலையினை விப்ரித்துக்கொண்டு செல்லும்பொழுது வரும் “அந்தக் காட்டு வெளியினிலே...” என்னும் தொடர் முக்கியமானதாகும். அந்த இன்ப நிலையினை ஒரு பெருவெளியாகவே அவர் போற்றுகிறார். பாரதியாரிடம் சித்தர்களிடத்தே காணப்பட்ட சில சிந்தனைகள் காணப்பட்டமையையும் அவதானிக்கலாம்.

அதாவது, பாரதியாரின் இந்த இலட்சிய இன்பநிலை, ஒரு மட்டத்தில், புலனுகர்வுக்கு அப்பாற்பட்ட ஆன்மீக அனுபவமாகவும் அமைந்திருந்தது என்பது தெரிய வருகின்றது.

பாடலின் இறுதியில் வரும் அடிகள் (“என்றன் பாட்டுத் திறத்தாலே வையத்தைப் பாலித்திட வேண்டும்”) என்பது கவிதையின் பயன்பாடு பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கருத்தை (“நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற்கு உழைத்தல்”) மேலும், வலியுறுத்துகின்றது.

காணிநிலம்

1. காணி நிலம் வேண்டும் - பராசக்தி

காணி நிலம் வேண்டும்; - அங்கு
தூணில் அழகியதாய் - நன்மாடங்கள்

துய்ய நிறத்தினவாய் - அந்தக்
காணி நிலத்திடையே - ஓர் மாளிகை
கட்டித் தரவேண்டும் - அங்குக்
கேணியருகினிலே - தென்னைமரம்
கீற்று மிள நீரும்

2. பத்துப் பன்னிரண்டு - தென்னைமரம்
பக்கத்திலே வேணும் - நல்ல
முத்துச்சுடர்போல - நிலாவொளி
முன்பு வரவேணும்; அங்கு
கத்துங் குயிலோசை - சற்றே வந்து
காதிற் படவேண்டும் - என்றன்
சித்தம் மகிழ்ந்திடவே - நன்றாயிளாங்
தென்றல் வரவேணும்
3. பாட்டுக் கலந்திடவே - அங்கேயொரு
பத்தினிப் பெண்வேணும் - எங்கள்
கூட்டுக்களியினிலே - கவிதைகள்
கொண்டுதர வேணும் - அந்தக்
காட்டு வெளியினிலே - அம்மா நின்றன்
காவலுற வேணும்; என்றன்
பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வையத்தைப்
பாலித்திட வேணும்

யொருள்

காணி நிலம் வேண்டும். பராசக்தி காணி நிலம் வேண்டும். அங்கு தாங்கும் தன்மையில் அழகான நல்ல மண்டபம் அழகிய நிறத்தவனவாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் காணி நிலத்தினிலே ஒரு மாளிகை கட்டித்தரவேண்டும். அங்கு, கேணி அருகினிலே தென்னைமரம் கிடுகும் இளநீரும்,

பத்துப் பன்னிரண்டு தென்னை மரமும் அருகில் வேண்டும். நல்ல முத்தினது ஓளி போல நிலவினது ஓளி வீட்டின் முன்பு வரவேண்டும். அங்கு குயிலினது கீதம் மெதுவாக வந்து காதுகளிற் படவேண்டும். எனது மனம் மகிழ நன்றாகத் தென்றல் காற்று வரவேண்டும்.

பாட்டில் சேர்ந்திட அங்கு ஒரு பத்தினிப்பெண் வேண்டும். நாங்கள் கூடி யிருக்கும் சந்தோஷத்தினிலே கவிதைகள் கூட்டி வரவேண்டும். அந்தக் காட்டு வெளியினிலே அம்மா நினது காவல் எனக்கு வேண்டும். எனது பாட்டு வல்லமையினால் இவ்வுலகினையே அருள் புரிந்திட வேண்டும்.

அக்கினிக் குஞ்சு

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழக கவிதை உலகிற்குப் பல குறியீட்டுக் கவிஞர்கள் படைத்துச் சென்றுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றுதான் “அக்கினிக் குஞ்சு” என்னும் கவிதை.

கற்பனையின் இணைப்பாற்றலால் நுண்பொருட்களான கருத்துப் பொருட் களோடு பருப்பொருட் படிமங்களை இணைக்கும்போது குறியீடுகள் தோன்றுகின்றன. குறியீட்டுக் கவிதைகளில் கருத்துக்களை நேரடியாகக் கூறாது சில காட்சிப் படிமங்கள் வாயிலாக உணர்த்தப்படும்.

அக்கினிக் குஞ்சில் உருவகப் போக்கிலமைந்த குறியீடுகளை பாரதியார் கையாண்டுள்ளார்.

பாரதியார் அக்கினிக் குஞ்சினைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் காட்டிலே மரப்பொந்திலே வைக்க இருட்டு இல்லாமல் போகின்றது. அக்கினிக் குஞ்சு தீமையானவற்றையெல்லாம் அழித்துவிடுகின்றது. இதனால் பாரதியாரிற்கு மிகக் மகிழ்ச்சி. இதனால் தான் “தத்திரிகிட தத்திரிகிட தித்தோம்” என்று ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடுகின்றார் பாரதி.

பாரதியாரிற்கு அழிவுச்சக்தியில் மகிழ்ச்சி ஏற்படாது. தீமையை அழிப்பதிலே தான் மகிழ்ச்சி பொங்கி களிந்தனம் புரிவார்.

எனவே, அக்கினிக் குஞ்சென்றால் பாரதி உள்ளமாகிய காட்டிலே குழ்ந்தீருந்த ஐயம், அறியாமை, அச்சம், கவலைகள் எல்லாம் ஆக்கச் சக்தியாகிய அக்கினிக் குஞ்சால் அழிவுற்றது. அறியாமை என்னும் காடு அழிந்தது. பாரதியார் மனம் மகிழ்ந்து ஆடுகின்றார். ஆத்மஞானியாகிய பாரதி அக்கினிக் குஞ்சினை சக்தியின் வடிவாகக் காண்கிறார். உள்ளத்தைப் பல இடங்களில் காடாக உருவகிக்கின்றார்.

அக்கினிக் குஞ்சு பற்றிய பாடல்களில் உரிமைக் கனவின் எதிரொலி யைப் பல இடங்களில் நாம் காணமுடிகின்றது.

அக்கினிக் குஞ்சு கவிதையின் சில பாடல்களில் பாரதியார் பயன்படுத்தி யுள்ள உத்திகள் மறைபொருளாய் நம்மைத் தாக்குகின்றன. அவை ஆழ்ந்த பொருளை உணர்த்தவல்லன. இப்பாடல்களில் பாரதியார் பெற்ற தாக்கங்கள் அதனால் வெளிப்போந்த உத்திகள் புலப்படுவதனை நாம் நன்கு அறிய முடிகின்றது.

அக்கினிக் குஞ்சு பற்றிய அறிஞர் சிலரின் கருத்து

ஜெந்து அடிகளைக் கொண்ட இச்சிறிய பாடலைப் பற்றி பற்பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் உட்பொருள் குறித்தும் மாறுபட்ட விளக்கங்களை பல திறனாய்வாளர்கள் முன்வைத்துள்ளனர்.

முதன்முதலாக இக்கவிதையை ஆராய முற்பட்டவர் சி. சு. செல்லப்பா அவர்களாகும். 1961 இல் ‘எழுத்து இதழ் 36’ இல் இப்பாடல் பற்றிய தமது கருத்தை தெரிவித்துள்ளார். இவர் இதனை ஒரு குறிப்பிட்டுக் கவிதை என அடையாளம் காட்டியுள்ளார்.

இக்கவிதையில் மூன்று பொருள்கள் இடம்பெறுகின்றன.

1. சிறுநெருப்பு (அக்கினிக்குஞ்சு)
2. காடு
3. பொந்து

இங்கு இரண்டு பொருளில் இது நோக்கப்படுகின்றது.

“அக்கினிக்குஞ்சு” என்பதை ஒரு சிறு நாசசக்தி எனவும், உடம்பு அல்லது வாழ்க்கையைக் ‘காடு’ எனவும், நமது மனத்தினைப் ‘பொந்து’ என்றும் கொண்டு, நமது மனதிலே ஒரு சிறு நாசசக்திக்கு இடம் கொடுத்தாலும் நமது வாழ்வு அழிந்துவிடும் என ஒரு பொருளில் நோக்கப்படுகின்றது.

வேறொரு வகையில், “அக்கினிக்குஞ்சு” என்பதனை ஆக்கச்கத்தியாக ஞானம் எனவும், அஞ்ஞானம் என்பதை ‘காடு’ எனவும், ‘பொந்து’ என்பதை நம் உள்ளம் என்றும் கொண்டு ஞானம் என்னும் ஒளிக்கு உள்ளத்தில் இடம்கொடுத்தால் நமது உள்ளத்தில் உள்ள அஞ்ஞானம் என்னும் காடு எரிந்து சாம்பலாகும் என்றும் பிறிதொரு பொருளில் நோக்கப்படுகின்றது.

இந்த இருவிதி விளக்கத்திற்கும் இறுதியில் “வெந்து தணிந்தது காடு” என்ற அடி உள்ளத்தில் அமைதி தோன்றுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். “தத்தரிகிட” என்பது மனதிலே புல்லரிப்பையும் கிளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தவ தாக்க குறிப்பிடுகின்றார்.

அடுத்து, சி. கணக்சபாபதி என்பவர் பாரதியாரின் பிற பாடல்களில் இடம் பெறுகின்ற சுடர், நெருப்பு ஆகிய கருத்துக்கள் உள்ள கவிதைகளையும் ஓப்பிட்டு (வேள்வித் தீ, தீ வார்த்திடுவோம்) இதன்படி “அக்கினிக்குஞ்சு” என்பது விடுதலையை உணர்த்தும் சிறு நெருப்பு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரின் கருத்துப்படி “அக்கினிக்குஞ்சு” என்பது ‘விடுதலை சிறுதீ’ என்று முடிவு செய்துள்ளார். ஆங்கில ஆட்சியாளர்களாகிய காடு விடுதலைச் சிறு தீயால் அழியும் என்பது இவர் முடிவாயிருக்கலாம். இவரின் முடிவின்படி,

“அக்கினியை அழிமைத்தனத்தைச் சுட்டெரிக்கும் விடுதலைத்தீ என்ற குறிப்பிட்டியல் பாங்கில் அழகியல் நோக்குடன் நாட்டு விடுதலை நினைப்பு உள்ளத்தில் கணன்றபோது பாரதி பாடியதுதான் அக்கினிக்குஞ்சு”

அடுத்தாக, விஜயபாரதி என்பவரின் கருத்துக்களை எடுத்து நோக்கும் பொழுது இவர் கூற்றுப்படி ஆழமான வேத ஆராய்ச்சிக்குப் பின் விளைவாகப் பிறந்த பல கவிதைகளில் ஒன்று “அக்கினிக்குஞ்சு” என்று இவர் கருதுகின்றார்.

அச்சமும் கவலையும் நிரம்பிய உள்ளத்தைக் ‘காடு’ என்று பல இடங்களில் பாரதியார் குறிப்பிட்டதாக இவர் தெரிவித்துள்ளார். எனவே இவ்வாறான காட்டில் “அக்கினிக்குஞ்சு” எனப்படுவது ஆக்கசக்தியே அன்றி அழிவு சக்தி யன்று என்பது இவர் வாதம்.

மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களை ஒப்பிட்டுக் கூறும்பொழுது ‘குறியீடு’ எனும் உண்மையை தொட்டுக்காட்டியுள்ள சிறப்பு சி. சு. செல்லப்பாவுக்கு உரியது. ஆனாலும், ஆக்கசக்தி, அழிவுசக்தி என்ற தடுமாற்றம் இவரிடமுள்ளது. இவர் கூறும் உட்பொருள் இயல்பான பொருத்தத்தோடு அமையாது வலிந்து கூறுவதாக காணப்படுகின்றது.

அந்திய ஆதிக்கக் காட்டை அழிக்கும் விடுதலை உணர்வு என்று “அக்கினிக்குஞ்சு”க்கு சி.கனகசாபாதி தரும் விணக்கம் அச்சான்றுகளுக்கு பொருந்துகின்றது. தேசபக்தியை ‘நெருப்பு’ என்று உருவகிக்கும் போக்கு பாரதியாருக்கு உண்டு. பாரதியாரின் கடிதம் ஒன்றில்,

“தங்களுடைய பரிசுத்த நெஞ்சிலே எழுந்திருக்கும் தேசபக்தி என்ற புது நெருப்பிற்தான் நான் வணக்கம் செய்கின்றேன்”
என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஸ்வதேசியம் என்ற கட்டுரையில் பாரதியார் பின்வருமாறு எழுதியுள்ள கருத்தும் நோக்கத்தக்கது.

“வானத்தை முட்டி நிற்கும் மலை சிற்றுளியால் தகர்க்கப்படு கின்றது. சிறிய நெருப்பும் ஒரு பெரிய வைக்கோல் போரைச் சுட்டெரிக்கின்றது. ஆகாயமளாவிய ரதத்தை சிறிய அச்சாணி நடத்துகிறது. சகல சன்மார்க்க சமரசத்திற்காக சுயதேசிய முறையைக் கைக்கொள்கின்றவர்கள் ஒரு சிறு பகுதியாய் இருந்தபோதிலும் இம்முயற்சியால் நன்மை பெருக வேணும்”

“அக்கினிக்குஞ்சு” என்ற சிறுநெருப்பைக் குறிக்கும் பாங்கு மேற் குறிப்பிட்ட சிறு எண்ணிக்கையிலான விடுதலை உணர்வு கொண்டவர்களைக் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ள முடியும்.

மேலும், “அக்கினிக்குஞ்சு” என்னும் கவிதை பின்வருகின்ற சில காரணங்களால் வேறொரு கருத்தையும் உள்ளீடாகக் கொண்டதெனத் தோன்றுகின்றது.

இக்கவிதை தனித்து எழுதப்பட்ட கவிதையல்ல. இக்கவிதை ‘விடுதலை முத்தம்மா கதை’ என்னும் 6 கதையில் முதன்முதலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

1920 ஆம் ஆண்டு ‘சுதேசமித்திரன்’ காரியாலயம் வெளியிட்ட “கதாமாலிகா” என்ற நூலில் இக்கவிதை தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கதையில் வரும் இக் கவிதை 1922 இல் செல்லம்மா பாரதி வெளியிட்ட “சுதேச கீதங்கள்” இரண்டாம் பாகத்தில்தான் முதல் தனிக்கவிதையாகக் காட்சி தருகின்றது.

தனது கட்டுரைகளிலும், கதைகளிலும் பாரதியார் படைத்துக் கொண்ட பாத்திரம் வேணுமுதலி. இந்தப் பாத்திரம் உற்சாகம் ஏற்படும் பொழுது பாடும் இயல்பினையுடையவர். ‘வேணுமுதலி’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரையில் இவ்வாறு இவர் பாடுகின்றார். இந்தக் கட்டுரையில் வரும் வேணுமுதலி யின் பாட்டும் “அக்கினிக்குஞ்சு” போன்ற அதே ஒசையில் ஒன்பது வரிகளில் அமைந்து கடைசி வரி ‘தத்தரிகிட தத்தரிகிட தித்தோம்’ என்றே முடிகின்றது. இதே வேணுமுதலிதான் “விடுதலை முத்தம்மா கதை”யில் “அக்கினிக்குஞ்சு” பாடலைப் பாடுவதாக வருகின்றது.

எனவே கதையில் வரும் பாத்திரம் பாடுவதாக அமையும் ஒரு பாடலோ அல்லது கவிதையோ அக்கதையில் ஏதோ ஒரு கருத்தை விளக்கவே வந்தி ருக்கும் என்பது ஒரு வெளிப்படையான உண்மை ஆகும்.

இங்கு “விடுதலை முத்தம்மா கதை”யிலே வரும் வீரப்ப முதலி பெண் விடுதலையில் நாட்டமுள்ளவர். அவரது சகோதரி மகள் முத்தம்மா, தேவாரத்தில் வேணுமுதலி தொடங்கிய பெண்விடுதலைக் கட்சியில் சேர்ந்து புதுமைக் காரியங்கள் பலவற்றில் ஈடுபடுகிறாள்; இது குறித்து பாரதியாரிடம் வேணுமுதலியின் பெண்கள் வியந்து கூறுகின்றனர். அப்போது அங்கு வரும் வேணுமுதலியிடம் பாரதியார், “என்ன முதலியாரே, குழந்தைகளுக்கு விடுதலைப் பைத்தியம் ஏறிப்போயிருக்கிறதே” என்று கேட்க, உடனே வேணுமுதலி “அக்கினிக்குஞ்சு” என்ற பாடலைப் பதில் கூறும் பாங்கில் பாடுகின்றார்.

எனவே, கதையின் மையக்கருத்தான் பெண்விடுதலைதான் பாரதியாரின் “அக்கினிக்குஞ்சாக” உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கவிதை இடம்பெற்று உள்ள கதைச் சூழலை வைத்துப் பார்க்கும்போது பெண் விடுதலை அல்லது சமூகவிடுதலையே பாரதியாரின் அக்கினிக்குஞ்சாகப் பரிணமித்திருக்கின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

ଓক্সিজেন কুণ্ডা

அுக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் அதை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்;
வெந்து தணிந்தது காடு: தழவ்
வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ?
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தித்தோம்

குறிப்பு

இது 'பஸ்வகைப் பாடல்கள்' என்னும் தொகுதியினுட் சேர்க்கப்பட்ட 13 ஆவது பாடலாகும்.

சிறுநெருப்பு எவ்வாறு பெரிய ஒரு காட்டை அழித்தது என்பது இங்கு எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. அந்தச் செயலை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உருவங்களைப்பார்த்தல் வேண்டும்.

அக்கினிக் குஞ்சு (சிறிய நெருப்பு) பொந்தில் வைத்தல் (மறைத்து வைக்கப் பார்த்தல்) ‘தணிந்தது’ என்ற கருத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இந்தச் 'கிறு' சம்பவத்தைக் கூறிவிட்டு, அதனடியாக அவர் வருவிக்கும் கருத்து (தீர்மானம்) மிக முக்கியமானதாகும்.

தழல் வீரத்தில் (அக்கினியின் வீரத்தில்) ‘குஞ்சு’ ‘முப்பு’ என்பது கிடையாது.

இந்த உண்மையைக் கண்டுபிடித்துக் ‘குத்தாடும் நிலைமை’ ஒன்று மனதில் உருவாகிவிட்டது என்பதனைப் பாடலின் இறுதியில் வரும் ‘துத்தரிகிட குத்தரிகிட தித்தோம்’ காட்டுகிறது.

காற்று - வசன கவிதை

தமிழில் வசன கவிதைக்கு முன்னோடி பாரதியார். அவர் தொடக்க காலத் திலேயே இந்தப் புதுமுறைக் கவிதையிலே உள்ளத்தைக் கவரும்படியாக வெற்றி பெற்றுள்ளார்.

மேல் நாட்டிலே புது மரபுக்கவிதை பல கவிஞர்களின் திறமையால் பல ஆண்டுகளிற்கு முன்பே வெற்றியடைந்துவிட்டது. “வால்ட்விட்மான்” போன்ற கவிஞர்கள் இம்முயற்சியில் புகழ்பெற்றிருக்கின்றனர். வால்ட்விட்மானைப் பற்றிப் பாரதியாருக்கு தெளிவான கருத்து இருந்தது. இது பாரதியாரை புது மரபுக்கவிதை எழுதவும் தூண்டியது. இதனால் தமிழில் வசன கவிதை பிறந்தது.

“காற்று” என்ற வசன கவிதை 1919.11.22 இல் பாரதியாரால் பாடப் பட்டது. 1916-17 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டை புயற்காற்று தாக்கியது. அதனைப் பற்றி பாரதியார் இங்கு பாடியுள்ளார். இக்காலகட்டத்தில் அவர் புதுச்சேரியில் வாசம் செய்ததாக அறியமுடிகின்றது.

புயல் தாக்கியமையால் ஏற்பட்ட அழிவுகளை தாம் நேரில் கண்டும் பிற்கொல்லியவற்றைக் கேட்டும் இப்பாடலை இயற்றியுள்ளார் பாரதியார். புயற்காற்று வீசியபோது ஒர் அதிசயமும் இடம்பெறலாயிற்று. பாரதியார் எப்பொழுதும் தனிமையில் இருந்து கவி புனையும் பூந்தோட்டம் எந்த அழிவுகளிற்கும் உப்படாமல் தப்பித்துக் கொண்டமையே அதுவாகும்.

பாண்டிச்சேரியில் உள்ள முத்தியார்பேட்டையில் திரு. கிருஷ்ணசாமிக் செட்டியார் தோட்டத்தில் பாரதியார் தனிமை தரும் கற்பனை வளம் கருதி உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கம். மிகவும் இயற்கை எழில் வாய்ந்தது அத் தோட்டம். இச்குழல் பாரதியாரிற்கு கவி புனையக் காரணமாக அமைந்தது. புயற்காற்றிலிருந்து அந்தப் பூந்தோட்டம் தப்பியிருந்ததைப் பார்த்த பாரதியாரிற்கு பரவசம் பொங்கியது. இயற்கையின் செயல் அவரை கவி புனையத் தூண்டியது.

கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் நிகழ்ந்த உறையாடல் பாங்கில் “காற்று” கவிதை அமைந்துள்ளது. தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் தன் கணவனை

மனைவி எழுப்பி முழக்கமிடும் புயற்காற்றைக் கேட்கச் செய்கின்றாள். அவன் புயற்காட்சியைக் காண்கின்றான். அதைக்கண்டு அவன் சிறிதும் அச்சம் கொள்ளவில்லை. புயலை அவன் நிட்டவுமில்லை. அதன்மேல் அவன் பகையுணர்வு ஏற்றிப் பார்க்கவுமில்லை. ஆனால் தன் குடும்பத்தையும் தன்னையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள எண்ணுகின்றான். அப்பொறுப்பை அன்னை பராசக்தியிடம் விடுகின்றான்.

பாரதி காட்டும் கணவனும் மனைவியும் புயலின் பலத்தை நன்கு அறிவார்கள். ஆனால் இயற்கைக்கு எதிராக மனிதசக்தியால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்ற உண்மையையும் அவர்கள் அறிவர். எனவேதான் தம்மைக் காக்கும் பொருட்டு பராசக்தியை வேண்டுகின்றனர்.

புயற்காற்றில் பாரதி இயற்கையின் அழிவாற்றல்களைச் சித்தரிக்கின்றார். காற்று கடலின்மீது ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்களை அவர் இங்கு சிறப்பாகக் காட்டுகின்றார்.

இயற்கையன்னையின் சீற்றம் புயற்காற்றின் வாயிலாக வெளிப்படுவேதாக பாரதி கருதினார். வேதகாலத்து முனிவர்களைப் போன்று புயற்காற்று, மழை, மின்னல், இடிமுழக்கம் ஆகியவற்றை உருத்திரன் என்னும் கடவுளின் பல் வேறு வடிவங்களாகக் கருதிய பாரதி அவற்றின் மூலம் இயற்கை அன்னை சினவுணர்வை வெளிப்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அத்துடன் மழை, காற்று ஆகிய அனைத்தையும் சக்தியின் செயலாக பாரதி கருதுகின்றார். புயற்காற்று மனிதனின் உள்ளத்தில் மண்டிக் கீடக்கும் தீயசக்திகளை அழித்து மகிழ்வணர்வினையும் உரிமை வேட்கையினையும் தோற்றுவித்து சாகாப் பெருவாழ்வு பெற்ற தேவனாக அவனை மாற்றும் என்று பாரதியார் கருதினார்.

இங்கு இரண்டு கருத்துக்கள் அடிநாதமாய் அமைந்துள்ளன. ஒன்று பராசக்தி. மற்றையது மனோசக்தி.

புயற்காற்று உருவகக் கதைப்பாங்கில் அமைந்துள்ளது. சொல்லுக்கு ஏற்ப அமைக்காமல் கருத்துப் பொருளிற்கேற்ற உணர்வு வடிவங்களை நேரடி யாகத் தேவையற்ற சொற்களில்லாமல் பேச்சின் ஒலிநியத்தோடு அமைத்திருக்கின்றார் பாரதி.

புதிய உலகை உருவாக்கும் புதிய மனித ஆற்றலாம் சக்தி நெறியின் கூறுகளை புதிய பாணியில் அமைக்கும் அற்புதமான கலையினை வசன கவிஞர்த்தகளை அமைத்துத் தந்துள்ளார் பாரதி.

காற்று - வசன கவிதை

மழைக் காலம்

மாலை நேரம்

குளிர்ந்த காற்று வருகிறது

நோயாளி உடம்பை மூடிக்கொள்ளுகிறான்

பயனில்லை

காற்றுக்கு அஞ்சி உலகத்திலே இன்பத்துடன் வாழ்முடியாது

பிராணன் காற்றாயின் அதற்கு அஞ்சி வாழ்வதுண்டோ?

காற்று நம்மீது வீச்க

அது நம்மை நோயின்றிக் காத்திடுக

மலைக் காற்று நல்லது

கடற்காற்று மருந்து

வான் காற்று நன்று

ஊர்க்காற்றை மனிதர் பகைவனாக்கி விடுகின்றனர்

அவர்கள் காற்றுத் தெய்வத்தை நேரே வழிபடுவதில்லை

அதனால் காற்றுத்தேவன் சினமெய்தி அவர்களை

அழிக்கின்றான்.

காற்றுத் தேவனை வணங்குவோம்

அவன் வரும்வழியில் சேறு தங்கலாகாது. நாற்றம்

இருக்கலாகாது. அழுகின் பண்டங்கள் போடலாகாது

புழுதி படிந்திருக்கலாகாது. எவ்விதமான அசத்தமும் கூடாது

காற்று வருகின்றான்.

அவன் வரும்வழியில் நன்றாகத் துடைத்து நல்ல நீர்

தெளித்து வைத்திடுவோம்.

அவன் வரும் வழியிலே சோலைகளும்

பூந்தோட்டங்களும் செய்து வைப்போம்

அவன்வரும் வழியிலே கர்ப்புரம் முதலிய நறும்

பொருள்களைக் கொளுத்தி வைப்போம்.

அவன் நல்ல மருந்தாக வருக.

அவன் நமக்கு உயிராகி வருக.

அமுதாகி வருக.

காற்றை வழிபடுகின்றோம்

அவன் சக்தி குமாரன், மஹாராணியின் மைந்தன்

அவனுக்கு நல்வரவு கூறுகின்றோம்

அவன் வாழ்க.

காற்றே வா, மெதுவாக வா

ஐன்னல் கதவை அடித்து உடைத்துவிடாதே

காயிதங்களை யெல்லாம் எடுத்து விசிறி ஏறியாதே.

அலுமாரிப் புஸ்தகங்களைக் கீழே தள்ளிவிடாதே.

பார்த்தாயா? இதோ தள்ளிவிட்டாய்.

புஸ்தகத்தின் ஏடுகளைக் கிழித்துவிட்டாய்

மறுபடி மழையைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தாய்

வலியிழந்தவற்றைத் தொல்லைப்படுத்தி வேடிக்கை
பார்ப்பதிலே நீ மஹா ஸமர்த்தன்.

நொய்ந்த வீடு, நொய்ந்த கதவு, நொய்ந்த கூரை

நொய்ந்த மரம், நொய்ந்த உடல், நொய்ந்த உயிர்.

நொய்ந்த உள்ளம் - இவற்றைக் காற்றுத் தேவன் புடைத்து
நொறுக்கி விடுவான்

சொன்னாலும் கேட்கமாட்டான்.

ஆதலால், மானிடரே வாருங்கள்

வீடுகளைத் தின்மையுறக் கட்டுவோம்

கதவுகளை வலிமையுறச் சேர்ப்போம்

உடலை உறுதி கொள்ளப் பழகுவோம்

உயிரை வலிமையுற நிறுத்துவோம்

உள்ளத்தை உறுதி செய்வோம்

இங்ஙனம் செய்தால், காற்று நமக்குத் தோழனாகி விடுவான்

காற்று மெலிய தீயை அவித்து விடுவான்;

வலிய தீயை வளர்ப்பான்

அவன் தோழமை நன்று.

அவனை நித்தமும் வாழ்த்துகின்றோம்

குறிப்பு

“வசன கவிதை” என்ற பிரயோகத்தினை அவதானித்தால், இன்று “புதுக் கவிதை” என்பதே இங்கு, “வசன கவிதை” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் புதுப் பிரயோகம் தொகுப்பாசிரியர்களாலேயே செய்யப்பெற்றது.

இக்கவிதை வடிவத்தின் பிரதான அங்கம் பின்வருமாறு அமையும். கவிதை என்பது யாப்பு வகுவத்தினை நம்மியிருப்பது அன்று. அது அந்த வரையறை களையும் மீறிய ஒரு மன்றிலை ஆகும். சொற்கள் படிமங்களாக மனதில் ஒரு புதிய விகசிப்பை ஏற்படுத்தும்பொழுது கவிதை தோன்றும்.

பாரம்பரிய யாப்பு அமைப்பு அந்த விகசிப்புக்குச் சில வேளைகளிலே அப்பாலான நிலையில் நின்று கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். இது கவிதை எழுத்து வடிவமானதன் பின்னர் ஏற்பட்ட ஒரு அமியிருத்தி ஆகும். துமிழிற் புதிய இலக்கியம் பரிமாணத்தைக் கொண்டுவந்த பாரதியார் இந்தப் பரிட்சார்த்தத்தை மேற்கொண்டது ஆக்சரியாமில்லை.

பாரதியார் பாடல்கள் வரங்முறையாகத் தொகுக்கப்பட்ட காலத்தில் நிலவிய ஒரு பத்தினையே (வசன கவிதை) பயன்படுத்தியுள்ளனர். அதற்கு

முன்னர், வசனகளிதை என்ற பகுதி “காட்சி” என்ற பெயரிலேயே குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது.

இந்தப் பகுதியில் இடம்பெறுமாலை வேதசலோக உச்சக்கட்டத்தின் செல்வாக்கி என்றும் உடையவை என்று கூறப்படுகின்றது. அதாவது, வேதங்களில் வரும் பாடப்பகுதி அவ்வாறு இப்பாடப்பகுதியை உரைக்கும் பொழுதுதான் இதன் கருத்துமுழுமையாகவெளிப்படும்.

காற்றினைப் பாரதி எவ்வாறு பார்க்கின்றார் என்பதை இங்கு காண்கின்றோம். இந்தப் பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் வரவேற்று நின்று காற்று என்ற இயற்கை நிகழ்வினாடே இது எழுதப்பட்டுள்ளது. காற்றினை வரவேற்கக்கூறும் பகுதி யினை வாசிக்கும்பொழுது இவ்வண்மை புலனாகும்.

காற்று என்ற இயற்கை நிகழ்வினாடே பாரதியின் மத, சமூகக் கண்ணோட்டங்கள் தெரிய வருகின்றன. குறிப்பாக, இரண்டாம் பகுதியில் இது நன்கு தெரிகின்றது.

பாரதி ஓர் அகண்ட மானுட நிலையில் நின்று, தனது எண்ணத்தைக் கூறும் முறைமை கவர் ச்சியா கவும், புதுமையா கவும் உள்ளது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. “விநாயகர் நான்மணி மாலை” எனும் பிரபந்தத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பின்வருவனவற்றை விளக்குக.

அ. “உலகமெல்லாம் காக்கும் ஒருவனாக” விநாயகர் வர்ணிக்கப் படும் தன்மை

ஆ. மகாகவி பாரதியின் மானுட வேட்கை

இ. கவிதையில் அவர் கொண்ட ஈடுபாடு

(ஆகஸ்ட் 2000)

2. பாரதியினுடைய தேசப்பற்றுக்கு ‘எந்தையும் தாயும.....’ என்னும் பாடலையும், சமூகப்பற்றுக்கு ‘புதுமைப் பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி’ என்னும் பாடல்களையும் எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறலாம்” இக்கூற்றினை ஆராய்க.

(ஆகஸ்ட் 1998)

3. பாரதியார் காணவிழைந்த சமூகமாற்றங்கள் எவை என்பதையும் இந்தியப் பண்பாட்டினமீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றினையும் “உயிர் பெற்ற தமிழர் பாட்டு” என்ற கவிதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு விளக்குக.

(ஆகஸ்ட் 1999)

4. “காணி நிலம் வேண்டும்....” என்னும் பாடலில் பாரதி பராசக்தி யிடம் வேண்டுவன யாவை?

இப்பாடல் படிப்பாரைக் கவருமாற்றினை விளக்குக.

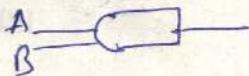
(ஆகஸ்ட் 1997)

8-45

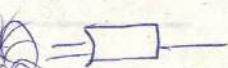
12.00

5.10

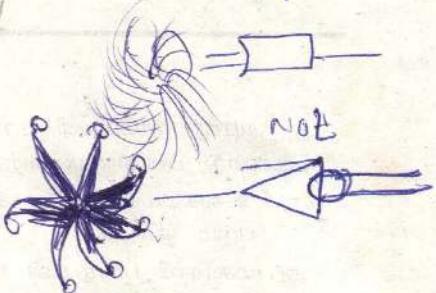
AND
OR

OR

NOT

6.0

காலி

கிளை

நார்கள்

புதினம்

நாற்கள்
நாற்கள்

நாற்கள்
நாற்

ஒன்றாக்கல்

காலிகள்

10

3 x es
2

16

1. d) 61 q

2. b

7. q

3. b

4. a

8. q

5. d

9. b

10. d.

1) *Geococcyx californianus*
2) *Geococcyx californianus*

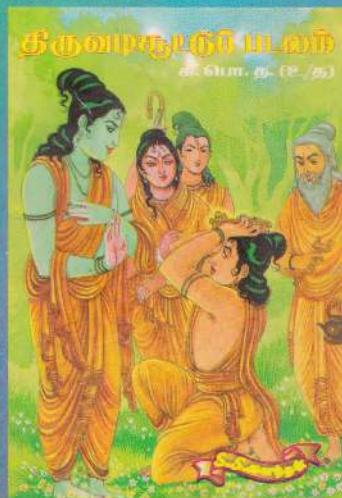
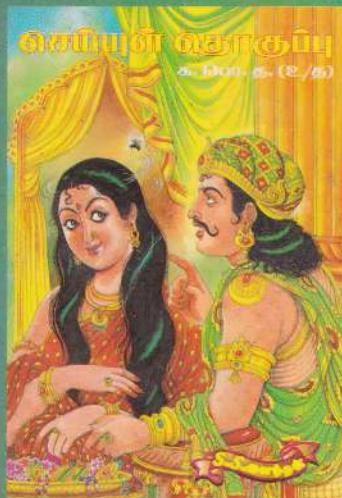
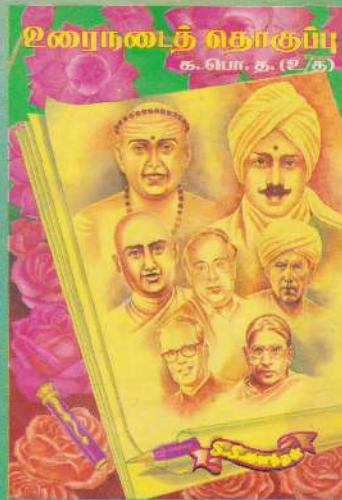
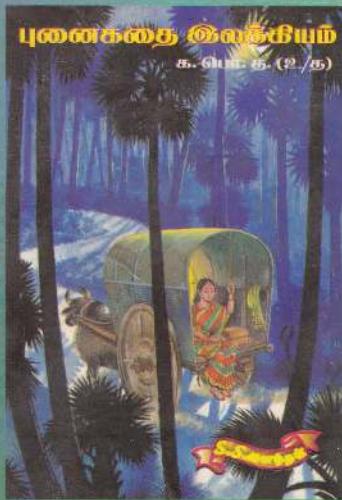
3) *Geococcyx californianus*
4) *Geococcyx californianus*

5) *Geococcyx californianus*
6) *Geococcyx californianus*
7) *Geococcyx californianus*
8) *Geococcyx californianus*

9) *Geococcyx californianus*

10) *Geococcyx californianus*

11) *Geococcyx californianus*
12) *Geococcyx californianus*
13) *Geococcyx californianus*
14) *Geococcyx californianus*
15) *Geococcyx californianus*
16) *Geococcyx californianus*
17) *Geococcyx californianus*
18) *Geococcyx californianus*
19) *Geococcyx californianus*
20) *Geococcyx californianus*

புதாலசிங்கம் புத்தகசாலை

340, செடியார் தெரு, கொழும்பு - 11. ☎ 422321, 337313

309 A 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை. ☎ 504266, 074 515775

இ

விலை : ரூபா 175.00